

برسیتی

کنووت هامسون

خاوون خه لاتی نۆبلی نه ده ب

حه مه قادر کردوو یه به کوردی

www.iqra.ahiamontada.com

للکتاب (کوردی، عربی، فارسی)

ئەم كۆنپە

لە ئامادە كۆردنى پىگەى

(منسرى اقرأ الثقافى)

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

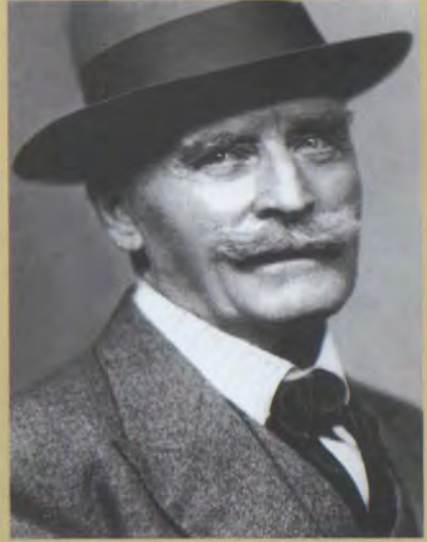
بۆ سەردانى پەجى پىگە:

[/https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada](https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada)

بۆ سەردانى پىگەكە:

<http://iqra.ahlamontada.com>

کنووت هامسۇن، نووسەرى خاوەن
نۆبلى نەروىجى يەكکە لە پىسەرە
گەرەکانى ئەدەبىياتى مۆدېرن. ناوبرا
کانگەى ئىلھام بوو بۆدەيان نووسەرى
دواى خۆى و پۇمانى برسىتى ناودارتىن
پۇمانىيەتى، کە کراو بە دەیان زمانى
جىهانى و سەدان و ھەزاران وتار و
لېکۆلینەوھى پەخسەى لە بارەو
نووسراوہ.

منتدى إقرأ الثقافي

للكتب (كوردى - عربى - فارسى)

www.iqra.ahlamontada.com

بوسیتی

کنووت هامسۆن

له زنجیره بلاوکراوه کانی

نارهندی شهزهنووس - بز چاپ و بلاوکردنه وه
زنجیره ی کتیب: (۱۲۵)

برسیتی

کنوت هامسون

حه مه قابر

کرنوویه به کوردی

- برگ: هرومه ن عه لیزاده
- نه خشه سازی ناره وه: ناوات که ریم مسته فا
- بزینووس و هه له چنی: شهزهنووس
- بابته: بزمان
- چاپ: یه که م
- چاپخانه: تاران - پنجه ره
- تیراژ: ۱۰۰۰ دانه
- نرخ: (۶۰۰۰) دینار
- بلاوکار: نارهندی شهزهنووس - بز چاپ و بلاوکردنه وه

له به ریزه به رایته تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان ژماره ی سپاردنی (۱۱۵۳) ی سالی (۲۰۱۶) ی بن دراوه

سلیمانی - مه دانی پاسه کانی نووی مه لیک - نهومی زه مینی بازاری کتیب

ژماره ی ته له فون: ۰۷۷۰۳۵۷۳۷۵۷

برسیتی^٧

کنووت هامسون

حه مه قادر
کردوویه به کوردی

چاپی یه کهم
٢٠١٦

بەدەم ھەلدانەوہی توڤزآلەکانی شەو و ئازارەوہ، بۆ ھاورپڤیان:

رەوہز ھەمەسالح
ئاوات کەریم مستەفا

کنووت پدرسۆن، که دواتر خۆی به کنووت هامسۆن ناونا، له ۱۸۵۹ له خیزانیکى گوندنشینی نەرویج لە دایکبووه. قوناغى یه که می ژيانى خۆی له باکوورى نەرویج، له ناو جووتیارهکانى ئەو ناوچه یه دا به سه بربرد و دواتر له گهنجیتیدا پوو ی له شار کرد و ژيانیکى پر په سه رهات و سه ختى ده ست پیکرد. هامسۆن خويندنیکی ریکخراو و به رده وامى نه بوو و ده توائین بلین کە سیکى خۆرا هین بووه، جگه له توانای ئە ده بى و خه یالى فراوان ه یچ سه رمایه یه کى تری نه بوو، گه رۆک بوو و به رده وام شویناوشوین ده گه را، دلای له شوینیک دانه ده مه زرا و به رده وام له هاتوچۆدا بوو و بۆ ژيانیشى ده ستى داوه ته هه موو جۆره کاریک. هامسۆن خۆی ده لیت:

له نەرویج بوومه ماموستای قوتابخانه، بوومه که ناس، بوومه شاگردى دووکان و ته نانه ت هه مالیشم کرد، له ئە مریکا جووتیار بووم، شوفیری فارگون بووم، شاگردى بازرگانه کان بووم و هه ندى جاریش ته نانه ت وتارى هه نهرى و ئە ده بيم پيشکە ش ده کرد.

به شیکى زۆر له گهنجیتى کنووت هامسۆن، به برسیتى و ده ربه ردى قورس تپه پى، نه یوانى له نەرویج بمینیته وه و به ره و ئە مریکا هه له ات. چه ندين سال له ئە مریکا مایه وه، به لام ژيان له ئە مریکای پینخۆش نابیت و له ویتشه وه ده ستى به سه فه رى دريژ کرد بۆ ئە وروپا و ولاتانى خۆر هه لات. له کوتاییشدا له ته مه نى ۵۲ سالیدا، توانى شتیک پاره کۆ بکاته وه و له گوندیکى باکوورى نەرویج، ه یمن و بینه نگ ئۆقره بگریت و خه ریکى نووسین بیت.

خه‌لاته نۆبله‌که‌ی پینشکه‌ش به گۆبلز (وه‌زیری پاگه‌یانندی هیتلەر) کرد و چه‌ندین جار به فهرمی سهردانی هیتلیری کرد، ههر ئه‌مه‌ش وای کرد له کاتی مهرگی هامسۆن‌دا، ئه‌وانه‌ی پینشتر شانازیبیان به‌م نووسهره‌گه‌وره‌یه‌وه ده‌کرد، له رپۆره‌سمی ناشتنه‌که‌یدا ئاماده‌نه‌بن.

*****

هامسۆن، لای خوینه‌رانی رۆمان له کوردستان نووسهریکی ناسراو نییه، کتیبه‌کانی نه‌کراون به کوردی و ئاوردانه‌وه‌ی پاگۆزه‌ریشمان بۆ ئه‌م نووسهره‌گه‌وره‌یه‌ نه‌بووه. هیوادارم وه‌رگیترانی رۆمانی برسیتی (که ناودارترین رۆمانی ئه‌م نووسهره‌یه)، ده‌رگایه‌ک بکاته‌وه له سه‌ر وه‌رگیترانی به‌پروژه و باشتری ئه‌م نووسهره. سه‌رچاوه‌ی سه‌ره‌کی ئیمه بۆ ئه‌م وه‌رگیترانه‌ زمانی فارسی بووه، له فارسیدا رۆمانی برسیتی سێ جار وه‌رگیترداوه، ئیمه پاش به‌راورکردن و هه‌لسه‌نگاندنی ههر سێ وه‌رگیترانه‌که‌ گه‌یشتییه‌ ئه‌وه‌ی باشترین وه‌رگیترانیان ئه‌مه‌یه: (گرسنه، کنوت هامسۆن. دکتور غلامعلی سیار. ۱۳۴۵)، بینگومان ئه‌م وه‌رگیترانه‌ ئه‌گه‌رچی به‌هۆی کۆنبوون و هاتنی دوو وه‌رگیترانی تازه‌تر له ئێران، تا راده‌یه‌ک له بیر کراوه، به‌لام به‌راوردکردنی هه‌ندی شوین و زمانی کتیبه‌که، ئه‌وه‌ی سه‌لماند که دوو وه‌رگیترانه‌که‌ی تر نه‌یان‌توانیوه‌ زمانی کتیبه‌که‌ به‌باشی بگوازنه‌وه، ته‌نانه‌ت هه‌له و کیشه‌ی سانسۆریشیان هه‌یه. ئه‌گه‌رچی ئه‌حمه‌د گولشیری (که وه‌رگیتریکی زۆر ناوداری ئێران) ئه‌م رۆمانه‌ی وه‌رگیتراره و خوینه‌ریکی زۆری هه‌یه، به‌لام وه‌ک وترا گولشیری رۆمانه‌که‌ی یه‌کئاست و یه‌کزمان کردووه به‌ فارسی، که ئه‌مه‌ش بینگومان ناکۆکه‌ له‌گه‌ل زمانی پاله‌وانی رۆمانه‌که‌، که گێره‌روه‌ش خۆیه‌تی. پاله‌وانی رۆمانه‌که‌ نووسهره، به‌پێی دۆخه‌ ده‌روونی و حاله‌ته‌کانی ناو رۆمانه‌که‌، زمانی جیاواز به‌ کارده‌ینیت: هه‌ندی جار زمانی فهرمی، هه‌ندی جار زمانی سه‌رجاده‌یی و هه‌ندی جار

شاعیرانه و وهسفنامیز. له زور شویندا نووسینی پهراویز بؤ
 ټنگه‌یشتن له مهبهستی نووسر زور گرنکه، گولشیری هیچ
 پهراویزیکې دانه‌ناوه و هه‌له‌ی زیاتریش، که لیره‌دا بواری نووسینیان
 نییه. هه‌رچونیک بیت ته‌وه‌ی که سه‌رچاوه سه‌ره‌کیه‌که‌ی ټیمه له ژیر
 چاودیری سه‌فیری نه‌وکاتی نه‌رویج له تاران کراوه، هانیداین زیاتر
 پشتی پی بیه‌ستین. له لایه‌کی دیکه‌شه‌وه به یارمه‌تی هه‌ندی هاوړنی
 عه‌ره‌بیزان هه‌ندی جار ده‌که‌راینه‌وه بؤ وه‌رگیرانه عه‌ره‌بیه‌که‌ی
 (الجوع. کنوت هامسون. ترجمه‌ها علی مولا. دار المدی)، چانسی
 نه‌وه‌شمان هه‌بوو به یارمه‌تی هاوړنیه‌که، له نه‌رویج جاروبار
 بگه‌رپینه‌وه بؤ سه‌رچاوه‌ی نه‌رویجی، له ناوی که‌سه‌کان و
 شوینه‌کاندا ورده‌کار بووین. به‌گشتی پاش هه‌لسه‌نگاندنی هه‌موو ټم
 سه‌رچاوانه یه‌کلا‌بووینه‌وه، که باشترین سه‌رچاوه بؤ وه‌رگیرانی
 رۆمانه‌که به زمانی فارسی، وه‌رگیرانیکه که ټیمه پشتمان پی
 به‌ستوه. لیره‌وه سوپاسی هه‌موو ټم هاوړنیانه ده‌کم، له کاتی
 هه‌لسه‌نگاندنی سه‌رچاوه‌کان، به زمانی عه‌ره‌بی و نه‌رویجی و
 ټینگلیزی و ده‌ستخستنی هه‌ر سی وه‌رگیرانه فارسیه‌که یارمه‌تیده‌ری
 من بوون.

*****

یه‌کینک له گرنگترین نووسینه ره‌خنه‌بیه‌کان که له سه‌ر ټم رۆمانه
 نووسراییت، و تاریکی پؤل ټاوسته‌ر، نووسه‌ری هاوچه‌رخي
 نه‌میریکیه، که ټیمه وه‌ک پاشکویه‌ک له کوتایی کتیه‌که‌دا دامان‌ناوه.
 نه‌گه‌رچی به پای من رۆمان ده‌بی به‌رووتی و به‌ده‌ر له هه‌ر ره‌خنه
 و شیکاریک بچیته به‌رده‌م خوینه‌ره‌که‌ی، به‌لام به‌خوش‌حالییه‌وه
 نووسینه‌که‌ی ټاوسته‌ر نه‌وه‌نده‌ی هه‌ولی فراوانترکردنی تاریکی و
 درزه‌کانی ناو رۆمانه‌که‌ی داوه، نه‌یویستوه رۆمانه‌که ره‌مزشینک
 بکات و کۆده‌کانی بکاته‌وه، ټمه‌ش په‌نگه ټیشی هه‌ر ره‌خنه و

په‌خه‌گرئیکى راسته‌قینه بیت، که له تهنیشت تاریکیه‌کی گه‌وره‌تر
(پۆمانه‌که)، تاریکیه‌کی دیکه دروست بکات، چونکه نه‌گه‌ر شتیک له
ئه‌ده‌بدا شایانی دۆزینه‌وه و بیرلیکردنه‌وه بیت، ده‌بی له‌م تاریکیه‌دا
بدۆزیته‌وه؛ واته‌یه‌که‌م وانه‌ی ئه‌ده‌بی مۆدیرن!

(حه‌مه)

يهك

ئەم بەسەرھاتە یادگارینی سەردەمیکە کە بە ورگی قوپاوەووە لە شارێ
کریستیانیا^۱ ئاوارە بووم. کەس نییە پێ بخاتە ناو ئەم شارە سەیرەووە
و پیاویدا گوزەر بکات و کاری لێ نەکات...

لە کووخی فەقیرانەکەم، لە سەر چرپاکەم راشکاوم، لە نەهۆمی ژێرەووە
گویم لە زەنگی سەعات شەشە. پۆژ بووبوووەووە و هاتوچۆی سەر
پلیکانەکان دەستی پێ دەکەد. بەشیک لە دەرگای ژوورەکە بە ژمارە
کۆنەکانی پۆژنامەی مۆرن بلادە^۲ رووپۆش کرابوو؛ بەتەواوی
دەمتوانی لە ناوەراستی پۆژنامەکە ریکلامی "بەریوەبەرایەتی گشتیی
فائوسە دەریاییەکان" و لای چەپیش بە پیتی درشت و زبر ریکلامی
نانی تازەیی فابریکان ئێلسن بخوینمەووە.

وێک عادی جاران، یەکسەر چاوم زەق کردەووە و بیرم کردەووە نایا
ئەمرۆ شتیک هەیه پێی دلخۆش بێم یان نا؟ بەم دواییانە ئیجگار
دەستکورت بووم، کەلوپەلی مالهەم یەکبەیەک دەخستە رەهەنەووە،
بووبوووم بە کەستیکی تورە و دلناسک، جگە لەوێش سەرگێژەم

---

^۱ مەبەست شاری ئۆسڵۆی پایتەختی نەرویج، کە لە کۆندا و لە کاتی نووسینی
ئەم رۆمانەدا پێی وتراوە (Kristiania). لە دواي سالی
۱۹۲۴هە پێی وتراوە ئۆسڵۆ. (و.ف.)

^۲ Morgen bladet. پۆژنامەی کۆنەر فاتیزمی نەرویژی کە بە شیوەی رۆژانە لە
ئۆسڵۆی پایتەختی نەرویژ بلاو دەبووەووە. (و.ف.)

هه‌بوو، هه‌ریویه دوو سئێ رۆژ له چرپاکه‌م نه‌ترازام و پیم له مال نه‌خسته ده‌روهه، هه‌لبه‌ت هه‌ندێ جاریش، یانی ئه‌گه‌ر به‌خت هه‌بوایه، به‌ نووسینی وتار له رۆژنامه‌کان ئه‌وپه‌ری پینج کرۆم ده‌ست ده‌خست.

به‌هه‌رحال، رۆژنای رۆژ به‌ره‌به‌ره زیاتر ده‌بوو، ده‌ستم کرد به‌ خویندنه‌وه‌ی ریکلامیکی ته‌نیشته‌ ده‌رگاکه، تا گه‌یشتمه ئه‌م ریکلامه؛ بۆ کرینی کفن سه‌ردانی خانمی ئه‌ندرسۆن بکه‌ن، لای راست، له ده‌رگای ژوره‌ گه‌وره‌که بده‌ن، که به‌ پیتی باریک و تیکه‌لوپیکه‌ل چاپ کرابوون و به‌مجۆره ماوه‌یه‌ک خۆم سه‌رقال کرد. هه‌شتا له جیگه‌که‌م هه‌لنه‌سابووم و جلم له به‌ر نه‌کردبوو، که زه‌نگی سه‌عات هه‌شتی به‌یانی له نه‌ومی ژیره‌وه لێی دا، په‌نجه‌ره‌ی ژوره‌که‌م کرده‌وه و سه‌یری ده‌روه‌م کرد، چاوم به‌ کونجیکی حه‌وشه‌ی ماله‌که که‌وت، که تیایدا ته‌نافیکی جل هه‌لواسرابوو. له‌ولاتریش پاشماوه‌ی ئاگری کوره‌یه‌کی ئاسنگه‌ری به‌رچاو ده‌که‌وت، چه‌ند کریکاریک سه‌رقالی خاوینکردنه‌وه‌ی ئه‌و شوینه بوون. ئه‌نیشکم خسته‌ سه‌ر چوارچێوه‌ی په‌نجه‌ره‌که و له ئاسمانم روانی و ئاشکرا دیار بوو ئه‌م‌رۆ ئاسمان سامال ده‌بیت. وه‌رزی پاییز، واته‌ وه‌رزی ئازار و شیوه‌نی سروشت هاتبوو. له‌م کاته‌دا هه‌موو شتیک په‌نگی خۆی ده‌گوریت و له ژیانه‌وه و ده‌بیته‌ ژان؛ له ئیستاوه له هه‌موو شوینیک هه‌راوه‌ریا به‌رێخرابوو و ئه‌م هه‌رایه‌ش به‌ره‌و ده‌روه‌ په‌لکێشی کردم. ئه‌م ژوره‌ روتوره‌جاله له تابوتیکی بچوک ده‌چوو؛ له‌گه‌ل هه‌ر هه‌نگاوێک ته‌خته‌کانی ژیر پیم ده‌له‌رزین و ده‌یانجیراند، نه‌ زۆپای هه‌بوو و نه‌ کیلوه‌نیک ریکوپینک به‌ ده‌رگاکه‌یه‌وه! راهاتبووم گۆره‌وییه‌کانم له شه‌ودا بخه‌مه ژیرمه‌وه و له سه‌ری بخه‌وم، بۆ ئه‌وه‌ی به‌یانی که‌میک وشک بووبیته‌وه. تاکه‌ که‌ره‌سه‌ی سه‌رقالیم کورسیه‌کی بێشکه‌یی سوور بوو، که شه‌وان له سه‌ری پال ده‌که‌وتم و سه‌رخه‌وم ده‌شکاند و ده‌که‌وتمه‌ ده‌ریای بیرکردنه‌وه‌ی جزاوجۆر

و سهیره‌وه. که ده‌رگای خواره‌وه‌ش ده‌کریته‌وه و په‌شه‌بایه‌ک هله‌ده‌کات، ده‌نگیکی سه‌یروسه‌مه‌ره له بنی ژووره‌که‌وه به‌رگوی ده‌که‌ویت، درز و کونی به‌قه‌ده‌له‌پی ده‌ست له پرژنامه‌ی مؤرن بلا‌ده ده‌م ده‌کاته‌وه.

له جینگه‌که‌م هه‌ستم، په‌رۆیه‌کی گرمۆله‌کراوم به‌و هیوایه‌ی شتیکی بۆ خواردن تیندایت کرده‌وه، به‌لام هیچی تیا نه‌بوو و دیسان گه‌پامه‌وه بۆ لای په‌نجه‌ره‌که، له دلی خۆمدا وتم خواجه خۆت باشتر ده‌زانی بۆ ده‌ستکه‌وتنی کاریک هه‌موو کونوقوژبنیک گه‌پام و له هه‌موو ده‌رگایه‌کم دا، ناگه‌مه‌هیچ. شکستی یه‌ک له دوا‌ی یه‌ک، ئه‌م هه‌موو به‌لینه‌ بۆشه، ئه‌م هه‌موو په‌تکردنه‌وه بیمنه‌تانه‌یه، ئه‌و هیوایانه‌ی جاروبار ده‌گه‌نه‌ شتیکی، به‌لام له‌په‌ر ده‌بنه‌وه به‌ نا‌ئومیدی و هه‌ولگه‌لینک که په‌یتا‌په‌یتا شکست ده‌هینن، هه‌موویان وره‌یان لئ ب‌ریوم! دوا‌هه‌مین جار ویستم ببمه‌ خه‌زنه‌داری دوو‌کانیک، به‌لام زۆر دره‌نگ پ‌رۆیستم و جگه‌ له‌وه‌ش که‌فاله‌تی په‌نجا کرۆنم نه‌بوو. هه‌موو جاره‌کان له‌مه‌په‌ریک ده‌هاته به‌رپیم، ته‌نانه‌ت خۆم له‌ ناوه‌ندی ناگ‌کوژینه‌وه نا‌ونووس کرد، نزیکه‌ی په‌نجا که‌سی خوازیار هات‌بوون، هه‌موومان له‌ به‌رده‌م ناوه‌نده‌که‌ کۆ بو‌بووینه‌وه و سنگمان ده‌رپه‌راند‌بوو، تا خۆمان به‌ به‌هیز و چاونه‌ترس ده‌ربخه‌ین، به‌رپرسیک به‌ نا‌وماندا ده‌گه‌پا و هه‌لی ده‌سه‌نگاندین، ده‌ستیکی به‌ قۆلماندا ده‌هینا و چه‌ند پرسپاریکی ده‌کرد، زۆر به‌ ئاسانی به‌ به‌رده‌م مندا تپه‌په‌ری، ته‌نیا سه‌ریکی جولاند و وتی له‌به‌ر چاویلکه‌کات وه‌رت ناگ‌رین. جاری دووه‌م به‌بی چاویلکه‌ پ‌رۆیستم و نا‌وچاوانم گرژ کرد، چاوم وه‌ک چه‌قۆیه‌ک تیز کرده‌وه، به‌لام دیسان هه‌مان به‌رپرس لیبه‌خه‌نده و بیباک به‌ لامدا تپه‌په‌ری، دیار بو‌و منی ناسیوه‌ته‌وه، له‌وه‌ش ناخۆشتر جله‌کانم که‌مکه‌م هینده‌ شر و پیس بو‌بوون، که‌ ئیتر نه‌مده‌توانی تۆزیک به‌ حورمه‌ته‌وه وه‌ک که‌سیکی ریکوپیکی پی بنیمه‌ شوینیکی و داوا‌ی کار بکه‌م. له‌به‌ر دۆخیکی سه‌یر سه‌رومالم هه‌مووی له‌ ده‌ست دا‌بوو، ته‌نانه‌ت

شانه یه کیشم بۆ نه مایه وه؛ یه ک کتیم نه مابوو ئه و کاتانه ی خه می دنیا له په لوپۆم ده خات، بیکه مه هاو پریم، هه موو هاوین ئیشم ئه وه بوو له گورستانه کاندایا پیاسه بکه م یان به پارکی گرشکدا بگه پریم. هه ندی جار له سووچیکدا داده نیشتم و وتارم بۆ رۆژنامه کان ده نووسی، لاپه ره م ره ش ده کرده وه و باسی هه موو شتیکم ده کرد؛ بیر کردنه وه ی شیواوم خه یالپالویی ده کرد و بیر کردنه وه ی وه هماوی و بابه تی تازه و سه یری تیکه ل ده کرد. چونکه له بهر نا ئومیدی بیبایه خترین بابه ته کانم هه لده بژارد و چه ندین سه عات بۆ نووسینی گینگلم ده دا، دوا جاریش وتاره که هه رگیز قبول نه ده کرا. که نووسینی پارچه یه که م ته واو ده کرد، ده چوومه سه ر نووسینی بره که یه کی نووی و زۆر به ده گمه ن ده نا هه میشه سه ر نووسه ری رۆژنامه کان دلسار دیان ده کرده مه وه، به رده وام به خۆم ده وت دوا جار پۆژی سه رکه وتم ده گات! لیتان ناشارمه وه ئه و کاته ی دوانیوه پوان دوا ی چه ند سه عات ماندوویی، به ریکه وت وتاریک باش ده رچوایه، هه ندی جار پینچ کرۆم ده خسته ته نگه ی گیرفانمه وه.

دیسان له به رده م په نجه ره که لاچووم و له ده ستشۆره که نزیک که وتمه وه، سه ره ئه ژنۆی پانتۆله که م به که میک ئاو ته ر کرد، بۆ ئه وه ی توخ بیته وه و تازه تر دیار بیت، پاشان وه کو هه میشه قه له م و کاغه زم خسته گیرفانمه وه و له مال ده رچووم. به پیندزکی و بیده نگ به پلیکانه کاندایا هاتمه خواره وه نه وه ک خانمی خاوه نمال پیم بزانیتم، چونکه یه ک کرۆم پی نه بوو و چه ند رۆژیکیش به سه ر کریی ژووره که مدا تینه ری بوو.

سه عات نۆی به یانی بوو، ده نگه ی خه لک و ئه سپوعاره بانه کانیش هه وایان پر کردبوو، ده توت ده نگه ی پیی ریوار و قامچی عاره بانه چیه کان وه کو کورسیک تیکه ل به هه رای که یفوسه فای ئه و سپیده یه ده بیت، جۆشوخرۆش و ها توچویه که له هه موو لایه که وه دیار بوو، له مندا وزه یه کی تازه ی دروست ده کرد و دلگه رمی

دهكردمهوه. هر به خيالمدانههاتبوو لهم ههوا تازهيهى بهيانيدا
 پياسه بگم، ههواى تازه، ههلمژينى سوودى چى بوو، باسى نهوهم
 نهكرد كه قهلافتهيكى ديوناسا و بههيزم هيه و دهمتوانى هر به
 هيزى شان نهسپوعارهبانويهك راگير بگم! ههستيكى بههيز و ناسك
 دهروونى گرتبوومهوه، بهوههموو بيناكى و بهرباديهيهى له خومدا
 دهمينى، وهجد و خوشيههك داگيرى كردبووم، كه دهگهيشتمه هر
 كس، يا هر كهس بهلامدا دهرويشتم، به وردى تهماشام دهكرد، به
 نهرمى دهرويشتم و پوسترهريكلامى ديوارهكانم دهخويندهوه، له
 يهك تهماشادا كه له فارگونى كارهبابيهوه روى له من دهكرد، دهيان
 نهينى و رهزمم دهخويندنهوه؛ بچووكترين و بينرخترن شت كه له
 بهردهمدا ديار و ناديار دهبوون كارى تى دهكردم و پودهچوونه
 ناوم.

ئاي نهگه ر پياو لهم پوژه خوشهدا، بهس پارووهنانيكى ههبوايه بو
 نهوى گهدهى پى تير بكات. بهزمى نهو سپيندهيه مهستى دهكردم،
 نهدهتوانى دلخوشىي دهروونم بشارمهوه و له خوشىيا هر له
 خومهوه له ژير ليئوهوه ورتهورتم بوو.

ژنيكى كاملى سهبهتهلهقول، له بهردهم دووكانى گوشتفروشيدا
 وهستابوو، بيري له گوشتى نانى ئيواره دهكردهوه، كه به لايدا
 تينهريم، سهيريكى كردم، تهنها يهك ددانى له دمدا مابوو، بهجوريك
 توره و بيتاقهت بووبووم، كه به سهيركردنى نهو ژنه يهكسه ر رقم
 ههستا، ددانه زهرده دريژهكهى له پهنجهيهكى بچووك دهچوو، كه له
 چهناگهى دهروچوويت، تهنانهت ههستم كرد به نيگاكهيدا دياره بير له
 گوشتى نانى نيوهرو دهكاتهوه! نهم ديمهنه يهكسه ر مهيلى خواردنى
 كويز كردهوه و تووشى دلهكزىي كردم. كه گهيشتمه بازارى
 گوشتفروشان يهكسه ر بهرهو فوارهكه روشتم و قوميك ئاوم

خواردوه و له سره و هم پړوانی و بینیم به پنی سه عات که ی کلیسای
قورفیلسرن^۱، سه عات ده بوو.

دیسان خوم به گه پان له کولان و شه قامه کاندای سره قال کرد، له خورا
خوشحال بووم و له خومه وه له شوینیک دوه وستام و پیم ده گوری،
دواجار رویشتمه کولانیکه وه که هیچ جوره نیشتیم نه بوو له وی
بیکه م، گویم به م دنیا به و شته کانی ناوی نه ده دا، له و به یانی به دلگیره دا
ده سته تال و ناسووده به ناو مروقه به خته و ره کانی تر دا، به ملاولادا
ده رویشتم. هه وا پړوناک و کراوه و روچیشم خالی له غوباری خه م.
ده ده قه یه ک ده بوو که پیره پیاویکی شه ل، له به رده م ده رویشتم،
پاکه تیکه به ده سته وه بوو و له کاتی ریکردندا زوری له جه سته ی
ده کرد و به و پیری هیزه وه ته قه لای بوو خیرا تر بروات، له تاو
ماندووی هه ناسه ی لی برابر بوو. بیرم له وه کرده وه یارمه تی بده م و
پاکه ته که ی له ده ست و ره برگریم، به لام هیچ هه ولنیکم نه دا پنی بگه مه وه،
له سه روو کولانی گرنسن گه ی شتمه هانس پولی، سلوویکی کرد و
رویشتم؟ به لام بچی وا خیرا؟ نه مده ویست یه ک کرؤن پاره شی لی
قهرز بکه م، ته نانه ت دهمویست نه و به تانی به ی چه ند هه فته یه ک
له مه و به ر، به قهرز لیم و ره گرتبوو، بوی بگه پینمه وه، دهمویست هه ر
که میک هاتمه وه سه رخوم به تانی به که ی بده مه وه، چونکه من هه رگیز
پیم خوش نی به مالی که سی ترم لا بمینیت.

ره نکه له مرووه ده ست به وتارنوسین بکه م، بق نمونه دهر باره ی
'تاوانه کانی داهاتوو' یان بابه تی 'جه بر و بژارده' یان بابه تی تر،
بنووسم. مه به ست نه وه یه بابه تی وتاره که هینده سه رنجراکیش بیت،
لانیکه م ده کرؤنم ده ست بکه ویت... به پنی نه م بیرزکه یه؛ پیوستیه کی
زورم به نووسین هه بوو، چونکه ته واو ناماده بووم و میتشم پر بوو

---

^۱ کلیسای گوره ی نرویح.

له بابەت و بیروکه. سەرەتا دەپۆمه پارکی سلۆتزا^۱ و سووچیکی تریک دەدۆزمهوه و دوای ئەوهی وتارەکم تەواو کرد، لەوی پشوویەک دەدم، بەلام دیسان ئەو پیره‌پیاوه سەقەتەش بەو رێڕۆیشتنە تاییبەتی خۆیه‌وه له بەردەمم دە‌رۆیشت، وەک ئەوهی رینگەیه‌کی درێژ و نە‌براو‌هی له پیش بیت! که‌م‌کم بوونی ئەم پیاوه شه‌له، که چەند هەنگاوێک له پیشمه‌وه دە‌رۆیشت تەواو تۆر‌هی کردم، رەنگه‌ یه‌ک رینگە‌مان هە‌بیت و ئە‌گەر واینت ناچار بە‌درێژایی ئەو رینگه‌یه، ئەو له‌شولاره‌ نوقسانه‌یم له‌‌بر‌چارا ده‌بیت! به‌ تۆر‌ه‌یه‌کی زۆر‌ه‌وه پیم‌وابوو له‌ سەر هە‌موو پینچکدا، به‌ ئە‌نقسه‌ت ده‌ه‌ستیت و ده‌یه‌ویت بزانی‌ت من به‌ کام ئا‌راسته‌دا ده‌پۆم، دیسان بۆ ئە‌وه‌ی به‌جینی نه‌هێلم به‌‌وپه‌ری هینزی خۆیه‌وه ده‌که‌ویتە‌ رێ و پا‌که‌ته‌که‌ی ده‌ستی به‌ جووله‌ی جه‌سته‌ی به‌رزونزم ده‌کات، تا زیاتر سه‌یری ده‌که‌م تۆر‌ه‌تر ده‌بم؛ بوونی بۆته‌ هۆی ئازاردانم و خه‌یالی وەک ماخۆلیان که‌وتۆته‌ گیانمه‌وه! بینینی به‌هێواشی ژیانم لێ تال ده‌کات، رۆژیکی وا خۆش و پاک‌وبین‌گه‌رد له‌ پیسی و ناشیرینی ده‌ئالینیت، شۆسته‌که‌ی به‌ مولکی خۆی ده‌زانی و له‌ می‌روویه‌کی زه‌به‌لاح و له‌‌په‌لوپۆکه‌وتوو ده‌چیت، که‌ ده‌یه‌ویت به‌ که‌له‌ره‌قییه‌کی تەواو له‌م جیهانه‌ خاکیه‌دا، شوینیک بۆ خۆی بکاته‌وه. له‌‌به‌رئە‌وه‌ی نه‌مه‌ده‌یست له‌وه زیاتر بیه‌ گالته‌‌جاری ئەو، که‌ هه‌ردوو‌کمان گه‌یشته‌نه‌ به‌رزاییه‌که، رینگه‌کم لار کرده‌وه و له‌ پشت جامخانه‌ی دووکانیک وه‌ستام تا رینگه‌ به‌ رکا‌به‌ره‌که‌م بده‌م دوور بکه‌ویتە‌وه، به‌لام دوای ئە‌وه‌ی پاش چەند خوله‌‌کینک دیسان ده‌ستم کرده‌وه به‌ رۆیشتن، بینیم له‌ شوینی خۆی وه‌ستاوه و دیسان له‌ بە‌رده‌مم قوت بۆته‌وه.

---

^۱ Slotz parken: یان پارکی پاشایه‌تی، به‌شیکه‌ له‌ کۆشکی پاشایی نە‌رویج و شوینیکی گشتیه‌ بۆ‌‌ه‌وانه‌ی خه‌لکی ئۆسلۆ. (و.ف.)

یه کسر سنی چوار ههنگاو رویشتمه پیشه‌وه و یه‌خه‌م گرت و کیشام به شانیدا، به‌ناچاری وه‌ستا و ماوه‌یه‌ک له یه‌کتر راماین. له کورتاییدا ملی لار کرده‌وه و وتی:

- 'بیزه‌حمه‌ت شتیک پارهم ده‌وی شیر بکرم.'
- دامرکامه‌وه. ده‌ی شکور ئیسراحه‌تم کرد! گیرفانم گه‌رام و وتم:
- 'ده‌ته‌وی شیر بکری، به‌لی؟ هه‌یه‌وو! ئەم رۆزگارە پارە بووه به کیمیا، به‌راستی نازانم چه‌ندت پیوسته؟'
- پیاوه‌که وتی:
- 'له دوینته‌وه تا ئیستا له درامه‌ن^۱ بووم و هیچ نه‌خواردوه، هیشتا هیچ نه‌خواردوه و یه‌ک فلسم پی نییه.'
- 'کریکاریت؟'
- 'به‌لی، شاگردی پینه‌چیم، پۆستال ده‌درووم.'
- 'چی؟'
- 'پۆستال ده‌درووم، ده‌زانم پیلاییش بدرووم.'
- پاشان وتم:
- 'که‌واته ئیستا بابه‌ته‌که جیاوازی تیکه‌وت، چند ده‌قه‌یه‌ک لیتره بوه‌سته، برۆم بزانه شتیک پارە بهینم.'
- به‌خیزایی له شه‌قامی پایل لیژ بوومه‌وه. له نه‌ومی یه‌که‌می بینایه‌ک که له سه‌ره‌تای کۆلانه‌که‌دا بوو، ناسیاویکی زیره‌کم هه‌بوو، که له‌بری دانانی شتیک قهرزی ده‌دا، به‌لام تا ئەو رۆژه نه‌چووبومه لای، هه‌ر که گه‌یشتمه ژیر ده‌رگای بینا گه‌وره‌که، به‌خیزایی هه‌یله‌که‌که‌م له به‌رم داکه‌ند و گرمۆله‌م کرد و خستمه ژیر بالم، به‌پلیکانه‌کاندا سه‌رکه‌وتم و له ده‌رگای دوو‌کانه‌که‌م دا. دوا‌ی سلار و سه‌ردانه‌واندن، یه‌کسر هه‌یله‌که‌که‌م فری دایه سه‌ر میزی پیشوازی.
- پیاوه‌که وتی: کرۆن و نیویک زیاتر ناده‌م!

---

^۱ Drammen. یه‌کیک له به‌نده‌ره‌کانی نه‌رویج که ۴۲ کیلومه‌تر له باشووری خۆرئاوای ئوسلو دووره و یه‌کیکه له ناوه‌نده بازرگانییه‌کانی ئەو ولاته. (و.ف)

وتم: عهیبی نییه زور سوپاس! ئەم هیلەکه کهمکه تهسک دەبیتەوه، ئەگەرنا بەمزوانە دەستم لینی نابیتەوه.

پارەکهەم بە وهسلی هیلەکه کهوه وەرگرت و هاتمه دەرەوه، هەر بەراستی چەند بیرۆکه یەکی باش هاتبوو بە خەیاڵمدا! جگە لەوێش ئەگەر لەو پارەیهی پیرەمیردەکهەم گل بدایەتەوه، شتیکیش بۆ خۆم دەمایەوه و دەرگا ژەمیکی باشی بەیانانی پێی بخۆم، جگە لەوێش هەول دەدەم بەر لە ئاوابوون و تاری 'تاوانەکانی ئاینده' تەواو بکەم. هیواش هیواش ژیان و خەریکه خۆش دەبیت، بە خیرایی روژیستمە لای پیاوکه تا بەرینی بکەم، هەندیک لە پارەکهەم پێدا و وتم:

- 'ها فرمو! زۆرم پینخۆش بوو پێش هەموو کەس هاتیتە لای من!'

پیاوکه، هەر پارەکهی وەرگرت دەستی کرد بە تەماشای و هەلسەنگاندنی من، بۆ وا چاوی تیرپییوم؟ دەمبینی چاوی لە سەرئەژنۆی پانتۆله کهەم هەلناگریت، چەند چاوبرسی و بینچاوپرووه! پیاویکی گالتهجاره! شەرمی نەکرد و وای دەزانی هەر لەبەرئەوهی سەروشیۆهەم رەشوپرووته، ئیتر هەژار و دەستکورتەم، نەیدەزانی من هەر ئەو کەسەم خەریکی نووسینی و تاری دە کرۆنیم؛ نەیدەزانی من بەشی پێویست ئیشم کردووه و لە داهااتوو ناترسم. گریمان لە رۆژیکی وا خۆشدا حەزم کردووه دەستم بلای بیت، پەيوەندی بەم کابرایەوه چییه؟

نیگای پیاوکه بەجۆریک تۆرە ی کردم که بریارم دا، پێش جیاپوونەوه تەمی بکەم، هەر بۆیه شانەکانم هەلتهکاند و وتم:

- مامە گیان! ئەم سەیرکردنە ناشیرینە چییه! تۆ خەریکه، که کرۆنیکم بۆ هیناویت، هەر بە چاوی دەمخۆیت. بۆ وا سەیر سەرئەژنۆی پانتۆله کهەم دەکەیت؟

پیاوکه سەری برده دواوهوه و نای بە دیواره کهوه و دەمی داچەقاند، رەنگە لە ناو کەلله سەری ئەم داماوهدا بیرکردنەوهی سەیر هەبوویت؛ رەنگە پیتی وابوو بیت بەم قسەیه مەبەستم سوکایەتی و

سه‌رکونه کردنییه‌تی، یان دهمه‌وئ به‌خشنده‌ییم بده‌مه‌وه به‌روویدا، چونکه ده‌ستی دریز کرد پاره‌که‌م بداته‌وه، من پیم به‌زه‌ویدا کیشا و سویندم خوارد پاره‌که‌ وه‌رناگرم و ده‌بن هلی بگریت، ثایا من به‌بن هیچ مه‌به‌ستیک ئم هه‌موو زه‌حمه‌ته‌م دابووه به‌رخۆم؟

که به‌وردی بیر ده‌که‌مه‌وه، له‌بیرمه‌قه‌رزیک‌کی کۆنم لایه، ره‌نگه‌ به‌راستی کرۆنیک‌کی ئم پیاوهم لابووینت و سه‌روسه‌ودای له‌گه‌ل که‌ستیک‌کی خۆش‌مامه‌له‌ی وه‌ک مندایه، که‌چاک‌کی و باشییه‌که‌م سنووری نییه؛ به‌کورتی ئم پاره‌یه‌ هئی خۆی بوو!

- کوره‌ برا، شایانی نییه و سوپاسی ناوینت! زۆریش خۆش‌حالم شتیک‌کی وام کرد، برۆ خوا ئاگای لیت بیت!

ئهمه‌م وت و لئی جیابوو‌مه‌وه، هه‌رچۆنیک بیت له‌م پیاوه‌ نو‌قسانه‌ که‌ بووبووه‌ کیشه‌ بۆم، پزگارم بوو و ئارامییه‌ک بۆ دلم گه‌رایه‌وه. له‌ کۆلانی پاپیل‌ه‌وه‌ هاتمه‌ خواره‌وه و له‌ به‌رده‌م دووکانتیک وه‌ستم، له‌ پشت جامخانه‌که‌وه‌ جۆره‌ها خواردن دانرا بوو.

بریارم دا برۆمه‌ ژووره‌وه و شتیک بکرم و به‌ده‌م رینگه‌وه‌ بیخۆم. نیوکۆنه‌که‌م خسته‌ سه‌ر میزی پیشوازی و داوای پارچه‌یه‌ک په‌نیر و سه‌موونم کرد. ژنه‌ دووکانداره‌که‌ بن ئه‌وه‌ی سه‌یرم بکات، به‌گالته‌وه‌ پرسى:

- 'بایى هه‌موو پاره‌که‌ به‌س نان و سه‌موون؟

به‌بیتاکیه‌وه‌ وه‌لامم دایه‌وه:

- 'به‌لئى، بايى په‌نجا ئۆرا، بیزه‌حمه‌ت!

نان و په‌نیره‌که‌م وه‌رگرت و زۆر به‌رێزه‌وه‌ خواحافیزیم له‌ پیره‌ژنه‌ خرپنه‌که‌ کرد، گرجوگۆل به‌ سه‌ر په‌رژینه‌که‌دا خۆم هه‌لدایه‌ ناو باخی لای کۆشک‌کی پاشا، ئه‌وه‌نده‌ گه‌رام تا له‌ شوینیک‌کی دوور کورسییه‌کی چۆلم دۆزییه‌وه‌ و یه‌کسه‌ر له‌سه‌ری دانیشتم، به‌چلێسییه‌وه‌ ده‌ستم

---

¹ یه‌ک‌ی دراوی نه‌رویح وه‌ک دانیمارک و سوید، کرۆنه. ئۆرا به‌شه‌کانی کرۆنه و یه‌ک کرۆنی نه‌رویحی ده‌کاته‌ سه‌د ئۆرا. (و.ف)

کرد به هالوشینی خواردنه‌که، به‌ره‌به‌ره هاتمه‌وه سه‌رخۆم. ماوه‌یه‌کی زۆر بوو خواردنیکى ئه‌وه‌نده تیزوپرم نه‌خواردبوو، که‌مکه‌م تیز و ئارام ده‌بوومه‌وه؛ وه‌ک ئارامبوونه‌وه‌ی دواى گریانیکى زۆر و خالیکردنه‌وه‌ی دل‌ى پر. هه‌ستم به‌ هینیکى زۆر ده‌کرد له‌ خۆمدا، نووسینی و تاریک له‌ سه‌ر بابه‌تیکى به‌رده‌ست و ئاسان وه‌ک 'تاوانه‌کانى ئاینده' هه‌رگیز رازى نه‌ده‌کردم، چونکه هه‌موو که‌س پێى ده‌نووسرا و ته‌نها به‌ گه‌رانه‌وه بۆ میژوو و که‌له‌کردنى چه‌ند بابه‌تیک، و تاره‌که ده‌نووسریت. ئیستا خۆم ئاماده ده‌بینى کارى گه‌وره‌تر بکه‌م، بپارم دا و تاریک له‌ ژیر ناو‌نیشانى 'مه‌عریفه‌ی فه‌لسه‌فى' له‌ سى باسدا بنووسم و هه‌لبه‌ت له‌ هه‌ر شوینیک ده‌رفه‌ت رینکه‌وتایه‌ گالته‌م به‌ سه‌فسه‌ته‌کانى کانت^۱ ده‌کرد... به‌هه‌رحال، هه‌ر که‌ و یستم بنووسم، سه‌یرم کرد قه‌له‌مه‌که‌م دیار نییه، قه‌له‌مه‌که‌ له‌ گیرفانى هه‌له‌که‌که‌ و هه‌له‌که‌که‌ش له‌ دووکانى ره‌هه‌نه‌که‌یه.

خوایه‌ گیان، بۆچى هه‌میشه هه‌موو شتیک کۆ ده‌بیته‌وه بۆ ئازاردانى من! به‌ توپه‌یه‌یه‌وه جێبۆم به‌ ئه‌رزو ئاسمان دا، له‌ سه‌ر کورسییه‌که هه‌ستام و له‌خۆرا ده‌ستم به‌ پیاسه‌ کرد به‌ ناو رێره‌وه‌کانى پارکه‌که‌دا. بێده‌نگیه‌کی ته‌واو هه‌موو شوینیکى داپۆشیبوو، ته‌نها له‌ دووره‌وه، نزیك كۆشكى پاشا چه‌ند ژنیکى په‌رستیار گالیسکه‌ی منداله‌کانیان پال پێوه‌ده‌نا، جگه‌ له‌مه‌ هه‌چ شتیک له‌ هه‌چ شوینیک دیار نه‌بوو.

زۆر توپه‌ بووم و به‌ بێتاقه‌تیه‌وه به‌ به‌رده‌م کورسییه‌کاندا ده‌هاتم و ده‌چووم، به‌لام له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه ده‌بارى! له‌وه خراپ‌تریش ده‌بیت؟ له‌به‌ر له‌ته‌قه‌له‌میک که‌ ده‌ ئورا ناهینیت، ده‌بوو و تاریک به‌ سى باسه‌وه له‌ناو بچیت. باش بوو ئه‌گه‌ر بگه‌ریمه‌وه بۆ شه‌قامى پایل و قه‌له‌مه‌که‌م وه‌ر بگه‌رمه‌وه! ئه‌وه‌نده کات مات بوو، پێش قه‌ره‌بالغیوونى

^۱ ئیمانویل کانت، (۱۷۲۴ - ۱۸۰۴) فه‌یله‌سووفى ناودارى ئەلمانى.

شەقامەکه بەشیک لە وتارەکهەم بنووسم، جگە لەوەش کەس چووزانیت، رەنگە نووسینی وتاری 'مەعریفی فەلسەفی' بییتە سەرچاوەی بەرھەمی مەزن، رەنگە خەلکانیک بە خویندەنەوہی بگەنە ئەوپەری کامەرانی و دلخۆشی؛ لە دلمدا دەموت رەنگە ئەم کتیبە بز زۆریک لە گەنجان سوودی ھەبیت، کە باش تاوتویم کرد، پینم باش بوو نابێ ھێرش بکەم سەر 'کانت'، باشترە خۆم لەمە دوور بگرم، ئەوەندە بەس بوو کە گەیشتمە مەسەلە 'کات و شوین' بابەتە کە بئالۆزکینم و بە لیزانییەوہ سەفسەتە بکەم، بەلام بە ئاسانی نەمدەتوانی واز لە 'رینان'^۱ (ئەم قەشە پیرە) بەھرحال ناچار بووم وتاریک بە قەد چەند ستوونیک بنووسم، چونکە بە ھەر نرخیک بوو، دەبوو لەو دۆخە ترسناکەم بزگارم بییت، پارەم نەبوو کزینی مالاکەم بەدەم، ھەموو بەیانییەک کە لە سەر پلیکانەکەوہ دەموچاوی مۆن و سەیرکردنی ناخۆشی خانمی خواوەنمالم دەبینی، ھەموو ئەو رۆژەم لێ دەبوو بە قوزەلقورت، تەنانەت لە خۆشترین ساتەکانیشدا تاکە بیرکردنەوہی تیکەلۆپیکەل کە دەھاتە بەرچاوم و ژیانی لێ تال دەکردم، ھەر ئەمە بوو.

بەھرحال، بەپەلە لە پارکەکە ھاتمە دەرەوہ و پرووم لە دووکانی سووخورەکە کرد، تا قەلەمەکەم وەر بگرمەوہ، کە لە مەیدانی کۆشکەوہ ھاتمە خوارەوہ، بە لای دوو ژندا تێپەڕیم و دەستم بەر قۆلی کراسی یەکیکیان کەوت، چاوم ھەلبەری و سەیرم کرد، دەموچاویکی پڕ و کەمیک رەنگەریوی ھەبوو، لەناکاو بزەپەکی کرد و ئەم بزەپە جوانییەکە ی دوو ھیندە کرد، نازانم ھۆکاری زەرەخەنەکە ی چی بوو، رەنگە قسە ی رییواریکی بیستیت، رەنگە بیرکردنەوہیەکی نەوتراو بە خەیاڵیدا تێپەریبیت، رەنگە لە بەرئەوہی کە دەستم بەر قۆلی کەوت پیکەنی بییت! مەمکە قوتەکانی لەرەپەکی

۱ ئیرنیست رینان، بیرمەند و تیولوجیستی فەرەنسی (۱۸۲۳-۱۸۹۲).

کرد و به توندی دهسکی چه تره‌که‌ی گرت؛ ده‌مویست بزائم بیر له چی ده‌کاته‌وه؟ هر چۆنیک بیت که‌میک وه‌ستام و ریگم دا پینشم بکه‌ویت، ئەم به‌رکه‌وتنه به‌را‌ده‌یه‌ک منی چه‌په‌ساندبوو، که هیززی ئەوهم له خۆمدا شک نه‌ده‌برد زۆر لینی دوور بکه‌ومه‌وه.

بابه‌تی قه‌له‌مه‌که، بیتا‌قه‌تی کردبووم و په‌ست بووم، به‌هۆی ئەو هه‌موو خوارده‌نی ترنجاندبوومه‌ که‌ده‌ی به‌تالم، بیزار بووم. له‌په‌ر بیرکردنه‌وه‌یه‌کی ترسناکم به‌خه‌یالدا هات و بیرم له‌شتی سه‌یر کرده‌وه، حه‌زم کرد ئەم ژنه‌ بترسینم؛ به‌و مانایه‌ی دوا‌ی بکه‌وم و ئازاری بده‌م، دیسان به‌لایدا تینه‌په‌ریم و پینشی که‌وتم، بۆ ئەوه‌ی سه‌یری بکه‌م و جوان لینی رابینیم، به‌په‌له‌ که‌رامه‌وه، ئیستا وه‌ستاوم و زه‌قه‌زق سه‌یری ده‌که‌م... هر له‌خۆوه‌ وشه‌ی 'ئیلایالی' هاته‌ سه‌ر زمانم، ئەم ناوه‌ ژنانه‌یه‌م که‌ نه‌رمیه‌کی شاعیرانه‌ و سه‌رنجیکی توند و دلفریوانه‌ی تیندایه، خۆم دام هینابوو، که‌ که‌یشتمه‌ نزیکی، له‌سه‌ر نووکه‌پن وه‌ستاوم و به‌په‌له‌په‌روزیوه‌ وتم:

- 'خانم کتیبه‌که‌تان ون کردووه!'

له‌ کاتی وتنی ئەم وشانه‌ش دلم له‌ سینگمدا ده‌یتزپاند. ژنه‌که‌ له

هاورپه‌که‌ی پرسی:

- 'کتیبه‌که‌م؟' و رویشت.

له‌ ده‌قه‌ نه‌رووجیبیه‌که‌دا وشه‌ی Ylajali نووسراوه، په‌گورپیشه‌ی ئەم وشه‌یه‌ دیار نییه، وادیاره‌ وشه‌یه‌کی داهینزاره‌ له‌ لایه‌ن نووسه‌ره‌وه. کاراکته‌ری سه‌ره‌کی له‌ چهند شوینیکی دیکه‌ی ئەم کتیبه‌دا مه‌یلی دروستکردنی وشه‌ی هه‌یه‌ و ده‌کرێ ئەمه‌ش وشه‌یه‌کی داهینزراو بیت بۆ بانگکردنی خۆشه‌ویسته‌که‌ی. له‌ سه‌رچاوه‌ جیاوازه‌کاندا وه‌رگیزه‌کان ئەو ئازادبیه‌یان داوه‌ به‌ خویان که‌ وشه‌که‌ وه‌ک وشه‌یه‌ک بۆ بانگکردنی مه‌عشوقه‌یه‌ک ده‌ستکاری بکه‌ن، ئەکه‌رچی په‌نگه‌ ئەم وشه‌یه‌ نه‌توانیت شیعریه‌تی خۆی له‌ زمانی کوردیدا بکه‌یه‌نیت، به‌لام به‌وپینیه‌ی دروستکردنی وشه‌ی نوێ له‌ لایه‌ن کاراکته‌ره‌که‌وه‌ به‌شیکه‌ له‌ ناوه‌په‌وک و مانای ده‌قه‌که، ئەم وشه‌یه‌ وه‌کو خۆی داده‌نینه‌وه‌ وه‌که‌چۆن وه‌رگیزه‌ی عه‌ره‌بیش هه‌روای کردووه. (و.ک).

که مکم ههستی جارزکردن له مندا تاوی سه‌ند، دواى ژنه‌که که وتم. هه‌چ‌ند ده‌زمانى کارىکى خراب ده‌کم، به‌لام خوّم پى رانه‌گیرا، ئەم تینوتاوهم به‌را‌ده‌یه‌ک بوو، که جله‌وم له‌ده‌ست ده‌رچوو‌بوو، ملکه‌چ و پازى کردبووم و هاوکات شیتانه‌ترین خه‌يال و کردارى تیا ده‌چاندم، هه‌چ‌ند خوّم سه‌رکونه ده‌کرد که ئەم کاره‌که مژانه‌یه، هه‌چ کارىگه‌رى نه‌بوو. له‌پشتى ئەم ژنه‌وه ره‌فتارى سه‌یرم ده‌نواند و چ‌ند جارىک به‌لا‌یدا تینه‌پریم و به‌ئه‌نقه‌سه‌ت کۆکه‌ى توند و تورهم ده‌کرد و به‌هه‌منى و له‌سه‌رخۆ چ‌ند هه‌نگاو‌یک پىشى ده‌که‌وتم، له‌م کات‌دا هه‌ست ده‌کم چاوى بریوه‌ته‌پشته‌لم و له‌شه‌رما خه‌ریکه ده‌به‌مه‌تۆکىک ئاو، له‌خۆمه‌وه‌پشتم ده‌چه‌مینمه‌وه. تازه‌خه‌ریک بوو هه‌ستىکى تازه‌م تیا ده‌وروژا، هه‌ستم ده‌کرد له‌ناوچه‌یه‌کى دوور، له‌جیهانیکى دا‌براو له‌م دنیا‌یه، ده‌رۆم، هه‌ستم ده‌کرد ئه‌وه من نهم که له‌پشتى چه‌ماوه‌وه له‌سه‌ر شوسته‌که‌دا هه‌نگاو ده‌نیم. دواى چ‌ند خوله‌کىک ژنه‌که که‌یشه‌ کتیب‌فروشى پاشا، نه‌یده‌زانى من پىش ئه‌و گه‌یشه‌توومه‌ئو شوینه، که به‌لامدا تینه‌په‌رى پو‌یشتمه‌پىشتر و وتم:

‘خانم، کتیبه‌که‌تان ون کردوه!’

به‌ده‌نگىکى په‌سته‌وه‌وتى: ‘کام کتیب؟ له‌هاورپه‌که‌ى پرسى تو ده‌زانى باسى کام کتیب ده‌کات?’

دواتریش له‌شوینه‌که‌ى وه‌ستا. له‌و شله‌ژانه‌ى چىژى زور وه‌رده‌گرم، ئەو گومانه‌ى له‌چاویدا ده‌یبنم چىژى زورم ده‌داتى. بیره‌کرده‌وه‌ى دوشدا‌ماوه‌ و ئەقلی به‌م پرسىاره‌ناشکیت، کام کتیب؟ کتیب و کاغه‌زىک بوونى نییه، ئەو هه‌ر کتیبى پى نه‌بووه، به‌لام گه‌رفانه‌کانى ده‌گه‌ریت، چ‌ند جارىک سه‌یرى ده‌سته‌کانى ده‌کات، ئاو‌ر ده‌داته‌وه‌ و سه‌یرى کۆلانه‌که‌ ده‌کات، به‌هه‌موو تواناوه‌ زور له‌مىشکى ده‌کات تا بزانیت مه‌سه‌له‌که‌ چیه‌ و مه‌به‌ستم کام کتیبه‌یه، ره‌نگى ده‌گۆریت و

گویم لینی هه ناسه سوار بووه، تهنانهت قوچهی کراسه کهشی وهک
 دوو چاوی زهقی تهنیشت یهک، لیم دهروانن.
 لهم کاته دا هاوړیکه قوئی راده کیشیت و دهلیت:
 وازی لینیته، سه رخۆشه، سه یرکه چهندی خوار دۆته وه.
 نه گهرچی لهوکاته دا ناگام له خۆم نه مابوو و گیرۆدهی هیزیکی سه یر
 و ته مومزاوی بووم، به لام بچوو کترین شتم له دهورو به رمدا ده بیینی و
 ناگاداری بووم، بز نموونه لهم چه له حانیته دا سه گیکه گهره ی
 قاوهیی به کۆلانه که دا تیپه پری و لای مهیدانی لۆند به رهو تیفوولی
 که و ته پری، ملبه ندیکی تهنگی زیوی له ملدا بوو. ههروه ها له
 سهروهه ی کۆلانه که، په نجه ره ی یه کیک له ماله کان کرایه وه و
 کاره که ری ماله که به قوئی هه لکراوه وه سه ری هینایه دهره وه، دهستی
 کرد به سه پینی شووشه ی په نجه ره که. ناگاتان لینی چه چۆن به وردی
 سه رنجم داوه ته هه موو شتیک، زۆر هۆشیار و وریا بووم، وهک
 نه وه ی له نا کاو پۆشناییه کی زۆر له چوارده ورم له شته کانه وه
 دهرده چوون و دهر پزایه دهر وونمه وه، هه موو شتیکم به ناشکرا و
 به پروونی ده بیینی. نه و ژنانه ش له پیشه وه دهر پویشن هه ردووکیان
 په پریکی شین به کلاوه که یانه وه بوو و قردیلهی ناو ریشمی
 سکۆتله ندیش له ملیاندا.

نه وهک نه م دوانه خۆشک بن؟

به هه رحال، هه ردووکیان پریگه یان لار کرده وه و له به رده م دووکانی
 سیسله ر فرۆشیاری ده فته ری نۆته ی موزیک وه ستان و ده ستیان کرد
 به چه چه پ، دواتر له هه مان پریگه ی سه ره تاوه گه رانه وه، دیسان به
 به رده م مندا تیپه پرین و پویشن ته نیو شه قامی زانکو و پروویان له
 مهیدانی سانت قۆلاف¹ کرد. له هه موو نه م ماوه یه دا، تا نه و شوینه ی

---

¹ Saint olaf مهیدانیکه گهره یه که له ناوه راستی ئوسلودایه و پینج شه قامی لئ
 ده بیته وه، یه کیکیان ده گاته وه به کۆشکی پاشا و یه کیکه تریان ده چیته وه لای زانکو.
 (و.ف)

سازایه تیم رینی بدایه، لیان نه بوومه وه و ههنگاو یک لیان دور
 نه ده که وتمه وه، له ناکا و ههردووکیان گه پانه وه و نیگایه کی نیوه ترسا و
 و نیوه فزوولیان گرته من، که مترین مه بهستی سوکایه تی له
 سه پرکردنیاندا نه بوو، ته نانهت ناوچا ویشیان گرز نه کرد بوو،
 خوراکریه که له بهرام بهر رهفتاری نه شیاوی مندا هه یانبوو،
 به پاده یه که شهرمه زاری کردم که سه رم شور کرد و له نه زیتدانیان
 په شیمان بوومه وه، ته نها ده موست بق دلنیا بوونه وهش بیت چاویان
 له سه ره لئه گرم، نه وهنده به سه پرکردن دویان بکه وم تا له بهر چا و
 ون ده بن.

که هیشته مالی ژماره ۲ که بینایه کی چوار نهومی گه وه بوو، جاریکی
 تر ئاورپان دایه وه و پویشته ژوره وه، منیش نزیک فواره که پالم به
 داری چراگازی به که وه دا و گویم هه لخت، دهنگی پینان له پلیکانه کانی
 نهومی یه که مدا ون بوو، ئیستا من به لای داری چراگازه که دا
 تینه پیوم و خه ریکه ته ماشای ماله که ده که م؛ له م کاته دا رووداویکی
 سه پر ده قه ومیت، له نهومی سه ره وه ی بینا که دا، چند په رده یه که
 لاده ده رین و ماوه یه که دواتر په نجه ره که ده کریته وه و سه ریک
 ده رده که ویت، دوو چا و به نیگایه کی تیژ و کاریگر له من ده پوانن.

به هیمنی وشه ی ئیلایالی م و ته وه و ههستم کرد له شه رما
 سووره له گه پراوم، بوچی هاتوهاواری نه ده نایه وه و داوای یارمه تی له
 خه لک نه ده کرد؟ بوچی له و سه ره وه یه کیک له ئینجانه کانی به سه رما
 نه ده کیشا؟ بوچی که سی نه ده ناره خواره وه و منی له ماله که
 ده رنه ده کرد؟ به لام نه خیر، ههردوو کمان بیده نگ و مات چاومان له
 یه کتر گیر بو بوو، چند خه یالی سه پر له نیوان کولان و
 په نجه ره که دا رهت ده بوون بین نه وه ی وشه یه که بوتریت.

که سه ر وه رده گیزیت، گیانم ده که ویت له رزین و زه بریکی نه رم بهر
 روحم ده که ویت، شانیک له پشته وه دیاره و پشتی که سینک ده بینم که
 له کوتایی ژوره که دا ون ده بیت، هه ره نه مه و هیچی تر! وه که نه وه ی

مه به ستيكى لهم رهفتارهى ههبيت، ئەم هاتوچۆيه و ئەم شينوازي شانراوه شاندنه و دووركه و تنه وه له پهنجهره، نامازهيهك بوو بۆ من، ئەم دهربرينه ناسك و سه ره بهر تانهيه، كاري له رهگوريشهى ههناوم كرد و ههستم به خوشى و كامه رانييهكى بيشنور كرد، پاشان به هه مان ريگه دا كه رامه وه و به كۆلانه كه دا خل بوومه وه، نه مده ويزا ئاور بده مه وه و نه مده زاني ئايا ديسان هاتوته بهر پهنجهره كه يان نا؟ تا زياتر بيرم له مه ده كرده وه زياتر يش ده شله ژام، به هيج شيوه يهك نه مده توانى بهرگه ي ئەوه بگرم كه سيك له پشت وه چاوى له سه رمه، دوور نه بوو ديسان هاتيتته پشت پهنجهره كه و ئاگاي له جووله كانمه، هه ربۆيه خۆم قنجوقيت ده كرد و بهرده وام بووم له رۆيشتن.

به هيواشى قاچم سهر ده بوو و كه زۆر يشم له خۆم ده كرد شينوازي رۆيشتم ريكوپييك بيت، گوماناوى و ناريك ههنگاوم دهنه. بۆ ئەوهى خۆم وا دهربخه م بيياك و هينم، دهستم له خۆوه بهرز و نزم ده كرده وه، تقم هه لده دايه سه ر زه وويه كه و لوتم به ره و ئاسمان هه لده برى، به لام ئەم ياربيانه سوودى نه بوو، خۆبه خۆ ههستم ده كرد دوو چاوى تيز دوام كه وتوه و هه ر ئەمه ش ئازارى ده نام، له شم ده له رزى و ته زووويه كى سارد به گيانمدا ده هات، دواچار خۆم به يه كه م كۆلاند كرده و به ره و كۆلانى پايل رۆيشتم، به شكو قه له كه م وه ر بگرمه وه.

قه له مه كم بى كيشه وه رگرته وه، پياوه كه خۆى هيله كه كه ي هينا و يه كه به يهك گيرفانه كانى كه را، چهند وه سلنيكيشى تيا بوو، هه لم گرت و سوپاسى ميه ره بانى و چاكى دوو كانداره كه م كرد.

شهيداي رهفتار و ئاكارى ئەم پياوه بوو بووم، له پير بيرم هاته وه چهند باشتر بوو ئەگه ر وهك كه سيكى به ريز و ريكوپييك خۆم پى بناساندايه، هيشتا چهند ههنگاوىك به ره و ده رگا كه دوور نه كه وتبوومه وه، وهك ئەوهى شتيكم له بيسر كرديت كه رامه وه،

پنویست بوو چهند وشه یه ک قسه ی له گه ل بکه م و پرونی بکه مه وه،
هر بویه بو پراکیشانی سهرنجی له ژیر لیوه وه دهستم کرد به
ورته ورت، دواتر قه له مه که ی دهستم له هه وادا بادا و وتم:

- پیتان وانه بیت له بهر قه له میکی ناسایی نه و پینگه دورودریژه
که پراومه ته وه، نه م قه له مه ی ده بیینن چیرۆکیکی سهیری هه یه و ئیوه
نازانن که چی وای کرد بکه پیمه وه، ناوبانگ و گرنگیه ک که بهنده
نیستا هه یه تی، هه یی نه م قه له مه ناچیز و بینرخه یه، به کورتی پینگه یه ک
که له م زیانه دا هه مه له به ره که تی نه م قه له مه وه یه، له وه زیاتر قسه م
نه کرد. پیاوه که هاته نزیک میزی پیشوازی و به فزولیه وه وتی:
"سهیره!"

دواتر بیناکانه درێژه م به قسه که م دا:

- "به لئ، هه ر سئ بهرگی کتیبی "مه عریفه ی فلسفه ی" یم به م قه له مه
نووسیوه."

چون ده کرا ناوی نه م کتیبه ی نه بیستیت؟ کابرا هه ر به پراستی وای
ده زانی ناوی نه م کتیبه ی بهرگویی که وتوه و منیش هه له که م
قوسته وه و وتم:

- "به لئ، نه م کتیبه له لایه ن بهنده وه نووسراوه! هه ربویه هۆگری من
بو نه م قه له مه نیشانه ی سهر سوپمان نییه، نه م قه له مه نیستا ئیتر
وه ک بوونه وه ریکی زیندوو وایه لام و دنیا یه ک ده هیتیت، هاوکات
هه رگیز میهره باتی و به خشنده یه که ی له بیر ناکه م و له دلوه
سوپاسی ده که م... هه له به ت یاده وه ریبه ک به م گرنگیه له بیر نا کریت،
پیاویش قسه ده کات؛ ره فتاری من ئاوایه، نه وه هه یج، نه م قه له مه ش
شایانی ریژ و بهر زپاگرته... به هه رحال خواحافیز!"

که له ده رگا که پویشتمه ده ره وه، له که سئکی کاریگه ر و ناودار
ده چووم که به ته مایه پیشه یه کی گرنگ بو که سیک بدو زیته وه، به دم
دور که وتنه وه وه، نه م سوو خوره به ریژه دوو جار له بهرده ممدا

نووشستايه وه. من به هوى ئۆكه ردؤستتويه گه رامه وه و ديسان
خواحافيزيم لى كرد.

له سهر پليكانه كان ژنيكم بينى كه جانتايه كى بچووكى به دهسته وه
بوو، ئه ويش كه سه روفه سالى به ويقار و له خۇبايى منى بهرچاو
كهوت، به ترس و له خۇبردنه وه خۇى لادا و ريگه كهى بؤ كردمه وه،
بؤ ئه وهى خۇم بچووك نه كه مه وه، له خۇمه وه دهستم كرد به
گيرفاندا شتتكي بدهمى، به لام زور شله ژام چونكه يهك فلسم پى
نه بوو و سه رشؤر به بهرده ميده تىپه پىم، ماوه يهك دواتر جيره ي
دهرگاي دووكانى سووخوره كه بهرز بووه وه، تىگه ي شتم ژنه كه ش
به ره وه ئه وي ده پويشت، له بهردهم دهرگاي چوونه ژووره وه
دووكانه سياجيكى ئاسن هه بوو، له پىر گويم له بهر كه وتنى دهستىك
بوو له گه ليدا، خور له باشوورى ئاسمانه وه ديار بوو و نزىكه ي
نيوه رۆ بوو.

كاتى دهستبه تالى و ته ماشا ده هات و جرتوفرتىك له شاردا ده ستى
پى ده كرد، ليشاوى خه لك له شه قامى كارل يوهان¹ شه پؤلى ده دا.
زهرده خه نه له سهر هه موو ليوه كان بوو، سلاوگوپينه وه ش له هه موو
لايه كه وه، له وكاته دا چه ند كه سيكم بينى كه نزىك زانكو له سووچىنكا
وه ستان و له ريپواره كان راماون، ئانىشكم نووساند به كه مه رمه وه و
خۇم بچووك كرده وه و به جورىك به ناو خه لكدا تىپه پىم، نه ميينن،
به دم بير كردنه وه له شتى جورا و جوره وه به لاي مه يدانى كو شكه وه
رووه و سه ره وه روي شتم، خه لكانىكم ده بينى به قزى كالى
خۇشره نكه وه سه ريان راده وه شاندى و كامه ران و كه يفساز ديار بوون.
وهك ئه وهى پانتايى ئه م ژيانه كو پرىكى گه وره ي سه مايه، چونكه

---

¹ Karl Johan: شه قاميكى سه ره كى له ئوسلو كه له ويستگه ي ئاسنهرى له نزىكى
به نده ره وه ده ست پىنده كات و تا كو شكى پاشا دريژ ده بيته وه، ئه م شه قامه گه وره و
جوانه، شوپتى پياسه ي خه لكى شار و ناوه نديكى گرنگى حكومى و ئوتيل و
ريستورانته گه وره كانى ئوسلويه. (و.ف)

سرت و نهرم له هموو لایه‌کوه پیاسه‌یان ده‌کرد و به هینمی به لای یه‌کتردا تیده‌په‌رین، له‌م چاوانه‌دا ئاسه‌واری خه‌م و خه‌فته دیار نه‌بوو، له‌سهر شانیان باری ده‌رد و ئازار نه‌بوو، په‌نگه له‌هموو ده‌روونی ئه‌م خه‌لکه به‌خته‌وه‌رده‌ا، که‌مترین ئازاری ده‌روونی نه‌بیت. منیش له‌ناو ئه‌م خه‌لکه دلخۆشه‌دا ده‌رۆشتم، ئه‌گه‌رچی هینستا تازه‌پینگه‌یشتوو و گه‌نج بووم، به‌لام دلخۆشیم به‌خۆمه‌وه نه‌دیوو.

له‌به‌رخۆمه‌وه بیرم ده‌کرده‌وه بۆچی ده‌بی ئاوها ئاشکرا زولم لئ بکریت، بۆچی ده‌بی له‌ماوه‌ی چهند مانگی‌کدا ئه‌وه‌هموو چه‌رمه‌سه‌ری و ئازاره‌بچیزم؟ له‌هموو لایه‌کوه به‌لایه‌کی تازه ده‌هات، پینگه له‌هموو لایه‌کوه لئ گیرابوو؛ چیتر ئه‌و چالاکیه‌ی جاران و دلخۆشیه‌ی پینشووم نه‌مابوو، نه‌ده‌کرا پی بنیمه شوینیک یان له‌سوچینکا کزه‌له‌بکه‌م، بیرکردنه‌وه‌ی ترسناک و خه‌یالی پووچ و ناره‌وا هه‌لنه‌کوته سه‌رم، که‌مکه‌م خه‌می په‌نگاوپه‌نگ له‌ده‌روونم که‌له‌که ده‌بوون، ده‌ست له‌ناو ده‌ست هینزی ژیانمیان وه‌ک په‌ری کایه‌ک ده‌هینا و ده‌برد، بینینی گولتیکی زه‌رد له‌سهر سینه‌ی که‌سیک، یان سه‌گیگ که‌به‌لامدا تیده‌په‌ری، بیرکردنه‌وه‌می ده‌شله‌ژاند و ماوه‌یه‌کی زۆر بیرکردنه‌وه‌می سه‌رقال ده‌کرد، نه‌مه‌ده‌زانی ده‌ردم چیه‌.

ئایا په‌نجه‌ی خواوه‌ند نیشانه‌ی لئ گرتووم؟ خوا دوژمنایه‌تی چیه له‌گه‌ل من؟ ئیستا ئه‌گه‌ر ویستی ئه‌و وایه ئازاری به‌نده‌یه‌کی بدات، بۆچی یه‌کیگ له‌به‌نده‌کانی له‌ئه‌مریکای باشوور هه‌لنا‌بژیریت؟ عه‌قلم به‌وه‌لامی ئه‌م په‌رسیاره‌ناشکیت که‌خوای بالاده‌ست، بۆ منی قوربه‌سه‌ر و بیده‌ره‌تانی بۆ تاقیکردنه‌وه‌ی زۆر و تیزکردنی ئاره‌زووی خۆی هه‌لبژاردوو؟ ئه‌م کاره‌ی خواوه‌ند سه‌یر بوو، مرقوف براره‌وه‌ها یه‌خه‌ی منی گرتوو؟ که‌سیکی وه‌ک پاشای کتیبفرۆش و هه‌نشنی مه‌له‌وانی که‌شتی، له‌به‌رده‌ستی بوون، له‌وان گه‌راوه و هاتۆته بۆ گیانی من! به‌ده‌م پیاسه‌وه له‌م بابته ورد

دهبوومهوه و له چارهسهری ئهم مهسه له ئالۆزه راډهمام، رهخنهی توند و قورسم له خۆپه‌رستیی خوا ده‌گرت، به‌لن، من بووبووم به قوربانیی هه‌موو به‌نده‌کانی و سزای ئه‌وانی له من وهرده‌گرت.

به‌هه‌رحال، دواچار کورسییه‌کم دوزییه‌وه و له سه‌ری دانیشتم، به‌لام دیسان ئه‌و بابه‌ته بیرکردنه‌وه‌ی سه‌رقال کردمه‌وه و نه‌یده‌هیشته‌ بیر له شتیکی تر بکه‌مه‌وه، هه‌موو کیشه و به‌لاکانی من له یه‌که‌م رۆژی به‌هاره‌وه ده‌ستی پێ کرد، هه‌ر له‌و رۆژه، لاوازی که‌وتبووه گیانم و به‌کاوه‌خۆ زیاتریش ده‌بوو، له‌وکاته‌دا ئه‌وه‌نده ماندوو و له‌رزۆک بووم و پینه‌کانم به‌راډه‌یه‌ک سست بووبوون، که هینزی پۆیشتم به‌ملاولامدا نه‌بوو، وه‌ک ئه‌وه‌ی پۆلنیک گیانه‌وه‌ری نادیار دزه‌یان کردۆته قوولایی بوون و ده‌روونم، هینواش هه‌موو هینزی له‌شم ده‌مژن. ئایا ویستی خوا ئه‌وه‌یه ته‌واو له په‌لوپۆم بخات و له‌ناوم بیات؟

له‌ناکاو هه‌ستم و له‌خۆرا بپیارم دا، له‌به‌رده‌م ئه‌و کورسییه‌ی له‌سه‌ری دانیشتبووم پیاسه بکه‌م، له‌م کاته‌دا قورسترین ئازارم ده‌چه‌شت، ته‌نانه‌ت ده‌سته‌کانم به‌راډه‌یه‌ک ئازاریان ده‌هات که نه‌مه‌ده‌توانی ئاسایی رایان بگرم. دواه‌مین خواردنم به‌راډه‌یه‌ک قورس بوو که گیزی ده‌کردم و دل‌ه‌کزی می زیاتر کردبوو، هه‌سته‌کانم شله‌ژاو و په‌ریشان و گه‌ده‌م پێ و قورس بوو، چاوم بپیبوووه زه‌وی و بی هیه‌چ مه‌به‌ستیگ ئه‌مه‌سه‌راوسه‌رم ده‌کرد، رینبواره‌کان وه‌ک گورزه‌باریکی رووناکی له‌ به‌رچاومدا ره‌ت ده‌بوون و ده‌رده‌که‌وتن و دیار نه‌ده‌مان.

دواچار چه‌ند پیاویکی موخته‌ره‌م چوونه سه‌ر ئه‌و کورسییه‌ی له سه‌ری دانیشتبووم، هه‌ر له‌گه‌ل دانیشتن چه‌ند جگه‌ره‌یه‌کی چروتیان داگیرساند، به‌ده‌نگی به‌رز ده‌ستیان کرد به‌ زۆربلیتی و چه‌له‌حانی، ئه‌وه‌نده توپه‌ بووم زۆری نه‌ما‌بوو بیکه‌مه‌ شه‌ر، به‌لام خیرا ریم له‌خۆم گرت و رینگه‌که‌م لار کرده‌وه بۆ کوتایی پارکه‌که، له‌وی

کورسییه کم دوزییه وه و یه کسه ره له سه ری دانیشتم، دیسان بیروکی خواته وه بۆ گیانم: ئەمەیان ئیتر پاساوی نهبوو، که بۆچی هه کات کاریکم بدۆزیایه ته وه له پڕ دههات و هه موو زهحمه ته کانمی ده کرده بلقی سه رئاو، چیم پئسا بوو ده یکرده وه به خوری، خو من بهنده یه کی رازی و ملکه چ بووم، جگه له پارووه نانیکی مه مره ومه ژێ له روژنیکا داوای ههچم نه کرده وه.

به دروستی وردبوو بوومه وه، هه ر کات ماوه یه کی زۆر برسیتیم بچه شتایه، میشکم به هیواشی له ئیش ده که وت و له ناو کاسه ی سه رمدا ده بوو کایه وه، کاسه ی سه رم ئه وهنده بۆش و سووکه له ده بوو، که قورساییه که یم له سه ره له شم هه ست پئ نه ده کرد، وه ک ئه وه ی جهسته م سه ری پئوه نه ماییت، له م کاتانه دا ئه گه ر چاوم له که سینک ببریایه چاوم زیاد له پئویست ده رتوقیو و زه ق ده بوون و هه ر به کراوه یی و نیگه ران ده مانه وه.

له سه ره کورسییه که دانیشتم و نغروی ئەم بیڕکردنه وانه بووم، زیاتر و زیاتر توپه یی و بیتاقه تیم له خوا تاوی ده سه ند، که بۆچی ئەم هه مووه دژ به بنده بیتوانا که ی نا هه قی ده کات، ئه گه ر مه به سته ی خوا وه ند به مجۆره ره فتارانه ی ئه وه بیت که به که له که کردنی به لا له سه ره ریم، به ئازاردانم له خوی نزیک ده خاته وه، بیگومان له هه له دایه، چاوم روو له سه ره وه کردبوو، هاوکات له گه ل ئه وه ی قیرسیچه م و بیتاقه ت، فرمیسک له چاوم ده هاته خوار، دوا هه مین حساباتی خوم له گه ل خوای ئه رزو ئاسمان یه کلا کرده وه، له م کاتدا هه ندئ قه ناعه تی ئاینیم هاته وه یاد و ئاوازی کتیبی پیروژ له گویمدا زرنگایه وه، له کاتیکدا به گالته وه سه رم راده وه شاندا، له به رخومه وه که وتمه ورته ورت، ئاخیر بۆچی ده بی بۆ پارووه نانیک و قومیک ئاو ئه وهنده له هه ولدا بم؟ پاروویه کی قۆر ئەم هه موو نیگه رانی و سه رلیتشیواییه ده هینیت؟ پاروویه ک که له م گه ده بۆگه نه دا ده رزیت و له شیکیش روژنیک ده بیته نیچیری مارو میروو؟ مه گه ر خوای ئاسمان که روژنیک

مه‌له‌کانی ناسمان ره‌وانه ده‌کات^۱، ناگای له‌م به‌نده بچکوله‌یه‌ی خوی نه‌ماوه؟ نا، خوی گوره ده‌یه‌ویت به‌م ریگایه به‌نده بیتواناکه‌ی تاقی بکاته‌وه و له‌ خیز و به‌ره‌که‌تی خوی به‌شی بدات.

به‌لام به‌ریکه‌وت په‌نجه‌ی خواه‌ند ده‌ستی بۆ تاله‌کانی نه‌عسابم بردووه و تانوپۆی شیواندوووه و نه‌وکاته‌ش ده‌ستی لابردوووه، هه‌ندی تال قرتاون و ئیستاش جیپه‌نجه‌ی جیماوه و برینیکی کردۆته میشکم، پاش نه‌وه خواه‌ند بی نه‌وه‌ی سته‌میکم لئ بکات جیی هیشتووم، به‌لی، له‌وه به‌دوا ته‌نیا و بیخه‌مخۆر به‌و برینه خویناوییه‌وه، له‌م دنیا‌یه‌دا ناواره و سه‌رگه‌ردانی کردووم، خوی میهره‌بان هه‌ر نه‌مه‌ی کردبوو و بۆ ئازاردانیشم به‌وه که‌متر رازی نه‌بوو.

با هه‌لی کردبوو، ده‌نگی موسیقایه‌ک که سه‌رچاوه‌که‌ی مه‌یدانی خویندکاران بوو، له‌گه‌ل خوی ده‌هینا، وادیار بوو سه‌عات له‌ دووی پاشنیوه‌رۆ لای داوه.

له‌م کاته‌دا کاغه‌زیکم ده‌ره‌ینا شتیک بنووسم، به‌ریکه‌وت وه‌سلی به‌شداربوون له سه‌رتاشخانه له‌ گیرفانم که‌وته‌خواره‌وه. که ژماردم بینیم ته‌نیا شه‌ش دانه‌یان ماوه و له‌خۆمه‌وه وتم: خویه شکور! هه‌ر باشه که چه‌ند هه‌فته‌یه‌ک ده‌توانم سه‌روفه‌سالم به‌ به‌لاش چاک بکه‌م و لانیکه‌م سه‌روشنیوه‌یه‌کی رینکوپینکم هه‌بیت.

به‌ بینینی ئه‌م سه‌روه‌توسامانه‌ی بۆم ماوه‌ته‌وه دلخۆش بووم. وه‌سله‌کانم به‌وردی رینکوساف کرد و له‌ شوینتکی گونجاوی گیرفانم دامنا، به‌لام هه‌رچیم کرد نه‌متوانی شتیک بنووسم، له‌گه‌ل نووسینی چه‌ند دیریکدا بیرکردنه‌وه‌م هه‌چی تیا نه‌ده‌ما و بیتاقه‌ت ده‌بووم که نه‌مه‌توانی له سه‌ر نووسین چری بکه‌مه‌وه، بچووکتترین شت

---

^۱ ناماژه‌یه بۆ ئه‌م نایه‌ته‌ی کتیی پیروز: له‌ مه‌له‌کانی ناسمان بروانن که نه ده‌روینن و نه ده‌روون و نه پاشه‌که‌وت ده‌کن، باوکه ئاسمانیه‌که‌ی ئیوه به‌خویان ده‌کات. ئایا ئیوه له‌وان باشتر نین؟ (ئینجیلی مه‌تیو- ده‌روازه‌ی شه‌ش-مه‌ نایه‌تی ۲۶). (و.ف)

بیرکردنه‌وهی ده‌شواندم و به‌رهو شوینیکی تر ناراسته‌ی ده‌کرد، به بینینی هر شتیک هه‌ستیکی نویم تیندا ده‌وروزا، میشی گه‌وره و بچووک له سهر کاغه‌زه‌که ده‌نیشته‌وه و ریگری کاره‌کم بوون، تا چه‌ندیش به توندی و به‌ده‌مم فووم لی ده‌کردن، بیسوود بوو، چ جروجانه‌وه‌ریکی قیرسیچمه و ناحالی بوون، له سهر دوو قاچی دواوه‌یان به کاغه‌زه‌که‌وه نووسابوون و به‌وپه‌ری هیزیانه‌وه پینداگریان ده‌کرد، لنگی له‌رزوک و باریکیان ده‌نوشتایه‌وه، به هیچ شیوه‌یه‌ک نه‌ده‌کرا بیانجوولینی، قاچیان له سهر لؤچی کاغه‌زه‌که یان نیشانه‌یه‌ک، وه‌ک قولاپ گری ده‌دا و خویان ده‌نووساند به خالیکه‌وه و توند پیوه ده‌لکان، تا نه‌و کاته‌ی جه‌نابیان تاقه‌یان بچیت، ئینجا بفرن.

ئهم میرووه ورده جا‌پزکه‌رانه، ماوه‌یه‌کی زور بیرکردنه‌وه‌میان سه‌رقال کرد، قاچم خسته سه‌رقاچ و به‌پینداگریه‌وه سه‌رقالی ته‌ماشاکردنیاں بووم، له‌م که‌ینو‌به‌ینه‌دا، له‌ناکاو ده‌نگی ناسکی کلارنیتیک که له مه‌یدانی خویندکاران‌ه‌وه ده‌هات، گوپی ختووکه ده‌دام و بیرکردنه‌وه‌می به‌رهو شوینیکی تر برد، له‌به‌رئه‌وه‌ی هیوام نه‌مابوو وتاره‌که بگه‌یه‌نمه هیچ شتیک، کاغه‌زه‌که‌م خسته‌وه گیرفانم و پالم به کورسییه‌که‌وه دا، به راده‌یه‌ک میشکم پووناک و کراوه بوو، که بی هیچ هه‌ولیک ده‌متوانی له وردترین بیرکردنه‌وه‌کان حالی بم و بیهینمه به‌رچاوم. جه‌ستم له دؤخیکدا بوو، ده‌متوانی به باشی چاو بپر مه‌سینگ و قاچم، ده‌میینی به‌هؤی به‌رزونزمی هه‌ناسه‌م قاچم ورده‌جووله‌یه‌کی ده‌کرد، نیوه‌هه‌ستاو خوم به ته‌ماشای قاچه‌کانمه‌وه خه‌ریک کرد، نه‌وکات وه‌همیکی سه‌یر هاته‌هاته‌ خه‌پالم که تا نه‌و کاته هه‌ستم پی نه‌کردبوو، له‌ره‌یه‌کی نه‌رم و خۆش ده‌هاته‌ نیو نه‌عسابمه‌وه، وه‌ک نه‌وه‌ی گورزه‌تیشک به ناو لاشه‌مدا تپه‌ر ده‌بیت. که سه‌یری پیلاره‌کانم ده‌کرد، وه‌ک نه‌وه‌ی کونه‌یاریک یان نه‌ندامیکی دابراوی له‌شم بیینمه‌وه، ئهم هه‌سته نه‌ندامه‌کانی له‌شم ده‌له‌رینیته‌وه

تهنانهت به زهحمت بیرم دیتهوه، ئەه برا، پیلاو چیبه ئینسان بیرى
لئ بکاتهوه، پیلاو پیلاره و ئەم هەلیتوپه‌لیتانه‌ی ناویت.

دهستم کرد به سه‌یرکردنی پیره‌پیاوه‌که، ده‌مویست بزانه چ جزره
زه‌لامیکه و چی له باردایه؟ وادیار بوو هیچ شتیکی سه‌رنج‌راکیشی
تیا نییه، به هیچ شیوه‌یه‌ک سه‌رنج‌راکیش نه‌بوو، با شتیکی هه‌بوو،
رۆژنامه‌یه‌کی کۆنی به ده‌سته‌وه بوو، که له لاپه‌ره‌کانی ناوه‌وه
رێکلامی زۆر هه‌بوون، وادیاره شتیکی لێوه پینچاون، به هیچ
شیوه‌یه‌ک نه‌مه‌توانی چار له رۆژنامه‌که هه‌لبگره‌م، هه‌ستی فزولی و
پرسوجۆم زیاتر بووبوو، بیرم له‌وه ده‌کرده‌وه بۆ نمونه نه‌وه‌ک ئەم
رۆژنامه‌یه کۆپییه‌کی تایبته و دانسقه و سه‌یر بیت! زیاتر فزول
ده‌بووم و به‌کاوه‌خۆ شوینیه‌که‌م له سه‌ر کورسییه‌که ده‌گۆرێ، هه‌لبه‌ت
دووڕ نییه ئەم کاغه‌زانه له‌بری رۆژنامه، به‌لگه‌نامه‌ی گرنه‌گ و ترسناک
بن و گریمان له شوینیکی شاراووه‌وه دزرا‌بن، ته‌نانهت ئەگه‌ری
ئه‌وه‌شم داده‌نا ره‌نگه‌ رێکه‌وتنامه‌ی نه‌ینی یان ده‌سیسه‌ و به‌لێتنامه‌ی
شاراوه‌ بن.

پیاوه‌که بیناک دانیشتیوو و بیرى ده‌کرده‌وه.

ئەم پرسیاره‌شم له‌خۆم ده‌کرد: بۆچی وه‌ک ئەو خه‌لکه لاپه‌ره‌ی
یه‌که‌می رۆژنامه‌که و ناوه‌که‌ی به‌ ئاشکرا نه‌خستۆته‌ روو، ره‌نگه
ئهمه‌ش فیلیک بیت، به‌ده‌ر له‌مه‌ش به‌ هیچ شیوه‌یه‌ک نه‌یدیست ئەو
پاکه‌ته‌ی رۆژنامه‌ی لێوه پینچاوه‌ دابنیت و ته‌نانهت وادیاره‌ متمان‌ه‌ی
به‌وه‌ش نه‌بوو بیخاته‌ گیرفانییه‌وه.

بینگومان شتیکی له‌م پاکه‌ته‌دا شاراووه‌ته‌وه! راستیه‌که‌ی له‌تاو فزولی
و له‌وه‌ی که مه‌حال بوو بچمه‌ بنجوبناوانی ئەم نه‌ینییه، وه‌ختی‌وو
شیت ده‌بووم، به‌هه‌رحال چاوم روو له سه‌ره‌وه به‌رز کرده‌وه، ره‌نگه
شتیک بدۆزمه‌وه بیده‌مه‌ پیاوه‌که و به‌م بیانوه‌ سه‌ری قسه‌ی له‌گه‌ل
بکه‌مه‌وه، به‌لام تاکه شتیکی بۆم دۆزرایه‌وه وه‌سله‌کانی سه‌رتاشخانه

بوو، ئه وه شم به خیرایی شارده ره، له ناکاو ناوی خوام لئ هینا و
دهستم بۆ پاکه ته جگه ره چه ره که م برد و وتم:
'جگه ره نافه رمبون؟'

پیاوه که جگه ره ی نهویست و زوریش سوپاسی کردم، تاقه تی
دوو که لی نه بوو، به و مانایه ی له به ره ئه وه ی چاوه کانی ته قریبه ن کویر
بوون، بۆ ئه وه ی خراپتر نه بیست جگه ره ی ته رک کرد بوو، به لام
دهستپیشخه ریبه که ی منی پینخوش بوو، لیم پرسى نه گه ر چاوه کانی
نوقسان بن، که واته هیچ شتیک ته نانه ت رۆژنامه شی بۆ ناخوینتریته وه،
له وه لامدا وتی به لئ ناتوانم بخوینمه وه.

ئه وسا سه یریکی کرد و بینیم هه ردوو چاوی په له یه کی سپی له سه ره
و حاله تیکی شوشه یی هه یه، نیکا که شی لیل بوو، هه سته رقی تیا
دهور و ژاندم، هه ر چۆنیک بیت لئی پرسیم:
'خه لکی ئه م ناوه نیت؟'

وه لام دایه وه نه خیر و دیسان پرسیارم لئ کرد:
'ته نانه ت ناتوانیت رۆژنامه ش بخوینیته وه؟
وتی:

'با به لام به ئاسته م.'

دواتر رۆونی کرده وه، به شیوازی قسه کردندا وای زانیوه بینگانه م و
پینی وابوو قسه کردنم به لگه ی ئه وه یه، ئه وه شی وت که گوئی
به راده یه که سووکه که ورده کاری شیوه قسه ی هه موو که سینک
ده ناسیته وه، بۆ نمونه ده توانیت شه وان ئه و کاته ی هه موو خه وتوون
دهنگی دراوسیکه ی بیستیت...

داوا جار پرسى:

'له بیرم چوو پرسیار بکه م ماله که تان له کویته.'

یه کسه ر وه لامم دایه وه:

'مالی ژماره ۲ مهیدانی سانت ئولاف.'

هه‌لبه‌ت ئەم درۆیه‌م پێشتر له‌ مێشک‌مدا سازاندبوو، بێ ئه‌وه‌ی له‌ ده‌له‌وه‌ مه‌به‌ستی درۆکردنم هه‌بێت، ئەم وه‌لام خسته‌ به‌رده‌ستی.

پیاوه‌که‌ وتی به‌پاسه‌تانه‌؟ دواتر باسی ئه‌وه‌ی کرد هه‌موو کونوکه‌ له‌ به‌ره‌که‌ی مه‌یدانی سائنت ئولاف وه‌ک له‌ پێ ده‌ستی ده‌ناسیت، بۆ نمونه‌ بیری که‌وته‌وه‌ له‌وێ چه‌ند چراگاز و دوو دار و فواره‌یه‌کی لێیه‌ و دیسان پرسیاوی کرده‌وه‌:

- "فهرموتان مالی ژماره‌ چه‌ند؟"

منیش که‌ وه‌سه‌سه‌ی پۆژنامه‌که‌ بێتاقه‌تی کردبووم، بۆ ئه‌وه‌ی قسه‌که‌ بپریتمه‌وه‌ هه‌ستام و له‌ به‌رئه‌وه‌ی ده‌مویست به‌ هه‌ر نرخیک بروه‌ ئەم مه‌ته‌له‌ هه‌لپینم پرسیم:

- "ئهی ئیوه‌ ناتوان پۆژنامه‌ بخویننه‌وه‌ بۆچی..."

پیاوه‌که‌ به‌ هیچ شێوه‌یه‌ک هه‌ستی به‌ گێژاوی ده‌روونی من نه‌کرد و دیسان درێژه‌ی داين و وتی:

- "پێموايه‌ فهرموتان ژماره‌ ۲ به‌لێ؟ پۆژانیک هه‌موو کرچیه‌کانی

ژماره‌ ۲م ده‌ناسی، ناوی خاوه‌نماله‌که‌تان چیه‌؟"

له‌ وه‌لامدا یه‌کسه‌ر وشه‌ی هاپولاتی^۱م^۱ ده‌رپه‌راند.

هه‌لبه‌ت ئەم ناوه‌م یه‌کسه‌ر ساخته‌ کرد و له‌خۆمه‌وه‌ دروستم کرد، خسته‌م خزمه‌تی، چونکه‌ ده‌مویست به‌مشێوه‌یه‌ له‌ کۆل خۆمی بخه‌مه‌وه‌ تا له‌وه‌ زیاتر بێتاقه‌تم نه‌کات.

پیاوه‌که‌ بێ ئه‌وه‌ی یه‌ک واو له‌م ناوه‌ قه‌له‌و و ساخته‌یه‌ له‌ بێر بکات، وه‌ک پشتراستکردنه‌وه‌یه‌ک دووباره‌ی کرده‌وه‌:

- "به‌لێ، فهرموتان هاپولاتی؟"

من دۆشداما و سه‌یرم ده‌کرد، ئه‌ویش شێوه‌یه‌کی زۆر جیدی و بێرمه‌ندانه‌ی هه‌بوو، سه‌یره‌که‌ ئه‌وه‌ بوو هه‌شتا من ئەم ناوه‌ ساخته‌ و بێمانایه‌م نه‌درکاندبوو، پیاوه‌که‌ وای ده‌رده‌خست پێشتر ئەم ناوه‌ی بیستوه‌ و ئەم که‌سه‌ ده‌ناسیت، له‌م کاته‌دا پاکه‌ته‌که‌ی له‌ سه‌ر

¹ Hapfolati

کورسیه که دانا و له ناکاو هستی پرسوجوم وروژا و تیگه یستم له
سه ر په ره کانی رۆژنامه که چند په له چه وریه ک دیاره.

پیاوه که دیسان پرسى:

- "نایا خاوه نماله که تان ده ریاوانه؟ کاتی قسه کردن ده نگیکی
گالته جارانه ی نییه؟ نه گهر له بیرم نه کردبیت له ده ریا دا خزمه تی
کردوه."

- "فرموتان ده ریا؟ رهنگه براکه ی بفرمووی و نه ویان بناسن، چونکه
له راستیدا ناوی نه ویان نی. نا. هاپزلاتی یه و وه کاله تی بازرگانی
هه یه."

پیمابوو به م روونکردنه وه یه بازی بیت و وازم له بینیت، به لام کابرا
داریک نه بوو به م بایه بله رزیت، بۆ نه وه ی سه ره داوی قسه که ی له
ده ست ده رنه چیت وتی:

- "بیستومه کابرایه کی وریا و ئیشکه ره."

- "به لی ده لئی ددانی ماره! سه ری چاک له مامه له ی بازرگانی
ده رده چیت، وه کاله تی هموو شتیکی هه یه له گه نمی چین و خوری و
په ری روسیا و پیسته و هه ویری ته خته وه بگره تا ده گاته مه ره که ب
و ..."

له م کاتدا پیره پیاوه که هاتبوه سه ر زه وق، قسه کانی پی بریم و
وتی:

- "نه وه به راسته! نای له و زۆله!"

که مکه م قسه مان خو ش ده بوو و ناگام له خو م نه ده ما، یه ک له داوی
یه ک درۆم ریز ده کرد، دیسان له جیگه که م دانیشتمه وه، بابه تی
رۆژنامه و به لگه نامه ی نه نیم ته واو له بیر کرد، زۆر که یفساز بووم و
قسه کانم به کابرا ده بری، ساویلکه یی و ده به نگییه که ی مکورتری
ده کردم، بیباکانه درۆی بۆ بکه م و نه و په ری هه ول بده م بیترسینم و
بیهینمه سه ر چۆک؛ بۆ نمونه له بهر شتیکی لیم پرسى ناگای له وه یه

خهوندا بینیبیت. پیره‌پیاوه‌که که چاوه‌کانی به هیمنی له ئه‌رزه‌که بریبوو، له جینگه‌که‌ی دهر‌په‌ری و وتی:

‘په‌ح! یانی ئه‌وه‌نده جوان بوو؟’

‘جوان چیه، بیقه‌زا بی، بتیک بوو بنیام له به‌رده‌میدا ده‌هاته‌سه‌ر چوک، نیانی و یقاره‌یه‌که‌ی وه‌ها بوو دلی شازاده و عه‌وامی ده‌پیکا، جووتیک چاو له ئاوریشمی خاو، باسکیک وه‌ک عه‌نبه‌ری سارا، نیگای وه‌ک ماچیک دلی ده‌کرده‌ ئاو، ده‌نگی وه‌ک قومیک شه‌رابی کون سه‌رمه‌ستی ده‌کردی، به‌م وه‌سفانه‌وه‌ ده‌تانه‌وی دلبه‌ر و ناسک نه‌بیت؟’

دیار نه‌بوو پیره‌پیاوه‌که دالغی له کوییه، وای ده‌زانی باسی که‌سیکی ئاسایی و بیخه‌وش ده‌که‌م؛ به‌ کورتی ئه‌م ژنه‌ ئایه‌تیکي ئاسمانی بوو و ته‌نیا له‌ حیکایه‌تی په‌رییه‌کاندا وینه‌ی ده‌بینین.

ئه‌مجاره‌ پیره‌پیاوه‌که مات بووبوو و به‌رده‌وام ده‌یوت باره‌که‌لا، باره‌که‌لا! بیباکی و ساردوس‌رییه‌که‌ی بینزاری ده‌کردم، کار گه‌یشه‌ته‌ ئه‌وه‌ی ده‌بوو به‌ گه‌رموگو‌رییه‌وه‌ قسه‌ بکه‌م و ته‌نیا خۆم گوینگری خۆم بم.

بابه‌تی به‌لیننامه‌ی نه‌ینی و گریبه‌ستی شاراوه‌ و دزراوم ته‌واو له‌ بیر کردبوو، ئه‌گه‌رچی پاکه‌ته‌که‌ که‌وتبووه‌ نیوان هه‌ردوو‌کمانه‌وه‌، هه‌یج حه‌زم نه‌ده‌کرد بزانه‌م چی تیدایه‌، که‌مکه‌م خۆیشم که‌وتبوومه‌ ژیر کاریکه‌ری ئه‌و چیرۆکانه‌ی گیزابوومه‌وه‌، خوین له‌ سه‌رما ده‌کولا و زمانم هه‌ر خه‌ریکی درۆ دهر‌په‌راندن بوو، قسه‌کانم له‌ به‌رچاه، ده‌بوونه‌ وینه‌، ئیستا به‌ سه‌روشینه‌ی پیاوه‌که‌وه‌ دیار بوو ده‌یه‌و: س

بروات، چونکه‌ له‌ناکاو هه‌ستا و بۆ ئه‌وه‌ی قسه‌که‌ بگوریت وتی:

‘به‌راست ده‌لین ئه‌و کابرایه‌، یانی هه‌هلالاتی مولکومالیکي زوری هه‌یه.’

ئه‌م پیره‌پیاوه‌ کویره‌ قیزه‌ونه‌ چون ده‌یویزا ناویکی سه‌یر که‌ من دام هه‌تاوه‌، ئاو له‌خۆرا به‌ینیتته‌ سه‌ر زمانی و یاری پی بکات، وه‌ک

ئەوئەى ئەم ناوئەش وەك ئەو ناوئە رېسوئا و بازارپېئانئە يە كە ھەموو دووكانداريەك لە سەر تابلۆي دووكانئەكەي دەنيووسيت.

لاي ئەو گۆكردني ناوئەكە ئاستەم نەبوو، يەك پېتېئيشي بەھەلە نەدەوت، ھەر لە سەرئەتاوئە ئەم ناوئەي لە خەيالدا ھەلكولرابوو، ئەم مەسەلەيە ئازاري دەدام، تورەييەكي قولم بۆ ئەم پياوئە تيندا دروست بووبوو، چونكە ھيچ شتيك ئەوي بەدگومان و درېونگ نەدەكرد و خۆشي نەدەشلەژاند، بەھەر حال بېدەبەرستانە لە وەلاميدا وتم:

- راستييەكەي ئاگام لەم بابەتە نييە، عەرزەم كردن كە ئەم بەرپزە يۆھان ئارينت ھاپۆلاتي يە و ھەلبەت پېتە يەكەمەكاني ناوئەكەي ئاشكرايە و پيويستي بە وتن نييە.

پياوئەكە بە دەنگي گەزئي مەن ھەپەسابوو، جاريك وشەي يۆھان ئارينت ھاپۆلاتي دووبارە كەردەوئە و دواتريش بېدەنگي لئى كەرد، مئيش ھەر بۆ تورەكردني وتم:

- باش بوو ئەگەر ژنەكەيتان بېئينا يە... زەلامى وا زەبەلاح نابيئتەوئە! ئەھا ھەر بېريشي لئيناكەنەوئە كە چ دەعبايەك بوو: لەو جنۆكە قەلەو و زەبەلاحە دەگمەنانەيە، ھەلبەت، لەو كەابرايە دوور نەدەكەوتەوئە؛ بەلئى زەلاميكي وا...

پېرەپياوئەكە ھيچ كام لە درۆ شاخدارەكاني مئى بئوئەلام نەدەھيئتەوئە، بە ھيئنى و بېياكي وەلاميكي دەدایەوئە، تەنانت لە ھەلبېزاردني وشەكاني ورد دەبووئەوئە، نەوئەك وشەيەك نەشياو لە دەمي دەرچيت و تورەم بكات، دواچار پەتم پچراند و ھاتمە دەنگ و بە سەريدا ھاوارم كەرد:

- ھەر بەراستي بەخېربېئيتەوئە! وا دەزانن پېم خۆشە درۆتان لەكەل بكام؟ رەنگە ھەر باوئەريش نەكەن كەسيك بە ناوي ھاپۆلاتي بئووني ھەبيت؟ مەن ھەرگيز پېرەمېردينيكي وا ئاجسن و بيتھيام نەديووئە! دەردى ئئوئە چيئە؟ رەنگە پېتان واييت بەم فشويفيشالەوئە لەبەرئەوئەي پاكەتيك جگەرەم لە گيرفان نييە، كەابرايەكي لاتوپووتم و يەك

ئەستىزەم بەو ئاسمانەوہ نىيە! با ئەوہشتان عەزر بکەم من كەسىك
نىم ئەم يارىيانەم پى بکرىت، خوا شاىەتە رىنگە بە ئىوہ و كەسى
ترىش نادەم ئاوام لى بکات؛ ئەمە عەرز و ئەمە گەز!

پىاوہكە لە جىنگەكەى ھەستابوو و بە دەمى داچەقىو و بىدەنگ تا
كۆتايى گويى لەخۆفشکردنەوہى من گرت، دواتر پاكەتەكەى لە سەر
كورسىيەكە ھەلگرت و بە ھەنگاوى پىرانە و ھەلەداوان مىلى رىنگە
لەمەكەى گرت، بەرەو سەرەوہ رۆيشت. من لە جىنگەكەى خۆم
دانىشتبووم و لە پشتەوہ دەمىنى كەمكەم لە بەرچاوم بچووكتەر
دەبىتەوہ، لە ھەموو تەمەندا لە پشتەوہ كەسم نەبىنىوہ ئەوہندە
شىوہىەكى ھەرزە و گلاوى ھەبىت، ھەربۆيە ھىچ پەشىمان نەبووم كە
بەوجۆرە بەر جىنوم دا... لەبەر ئەوہ ھىچ پەشىمان نەبووم.

خۆر دەچووہ ئاسۆى خۆرئاواوہ و ئاوا دەبوو.

چەچپىكى نزم لە درەختەكانى دەورو بەرەوہ بەرز دەبووہوہ،
پەرسىتارى مندا لەكان كە لە ناوہ نزيك جۆلانىكان پۆل پۆل لە
دەورى يەكتەر خەر بووبوونەوہ، دانىشتبوون، بە گالىسكەى بچوك
خۆيان بۆ رۆيشتن ئامادە دەكرد، من ھىمن و سووكەلە، تىنوتاوى
پىشوو لە دەرووندا بە ھىواشى دادەمركاىەوہ.

نانى زۆرىشم خواردبوو و ئەوہندەش بىزارى نەدەكردم، مەنگ و
داهىزراو و خەوالوو بووم، بە گشتى زۆر باش بووم، بەدەم پالدان بە
كورسىيەكەوہ چاوہكانم داخست و بە ھىواشى ئاگام لە خۆم نەما و
چاوم گەرم بووبوو. زۆرى نەمابوو خەوم لى بکەوئىت، كە لەپەر
پاسەوانى پاركەكە دەستى خستە سەرشانم و وتى:

ئىزە شوئىنى خەوتن نىيە!

ھەستام و وتم:

ئىنگومان واىە!

لەكاتەدا دۆخى كارەساتبارىيى خۆم ھاتە بەرچاوم، ئىستا ئىدى دەبى
دەستبەكار بىم و بىر لە چارەيەك بکەمەوہ؛ زۆر بۆ كار گەرابووم،

بهلام سوودی نه‌بوو، نه‌و داخوایانه‌ی بۆ ئیش لیم کرابوون
 ماوه‌یه‌کی زۆری به‌سه‌ردا تپه‌پیبوو، ئیدی گرنگ نه‌مابوو و جگه
 له‌وه‌ش داخواییه‌کان هی که‌سی ناسراو و گرنگ نه‌بوون، نه‌و هه‌موو
 په‌تکردنه‌وه‌یه‌ش له‌و هاوینه‌دا، ته‌واو دلساردی کردبوومه‌وه.
 به‌هه‌رحال کاتی کرێخانووکه‌ هاتبوو و پتویستی به‌ چاره‌یه‌ک هه‌بوو،
 چونکه ئیشوکاره‌کانی تر ده‌کرا دوا‌بخریت.

دیسان قه‌لم و کاغه‌زه‌که‌م ده‌ره‌ینا و بی ویستی خۆم له‌ سووچیکی
 کاغه‌زه‌که‌دا ژماره‌ی سالی ۱۸۴۸م نووسی، خۆزگه‌ لایه‌نی که‌م
 بابه‌تیک ده‌یتوانی به‌وپه‌ری هیزه‌وه‌ که‌مه‌ندکیشم بکات، ئیله‌مامیکی
 ده‌روونیم پێ ببه‌خشیت و وشه‌گه‌لیک به‌ئینته‌ ناو میشکمه‌وه؛ پینستر
 ناوبه‌ناو حاله‌تی وام تووش ده‌بوو و خۆشحالی ده‌کردم، له‌م
 ساتانه‌دا به‌وپه‌ری که‌مه‌ترخه‌میه‌وه‌ ده‌متوانی پارچه‌یه‌کی درێژ
 بنووسم و باشیش ده‌رده‌چوو.

هه‌ر له‌وێ، له‌ سه‌ر هه‌مان کورسی دانیشتووم و ده‌یان جار ژماره
 ۱۸۴۸ له‌سه‌ر کاغه‌زه‌که‌ ده‌نووسم، به‌ هه‌موو شیوه‌کان، پان، درێژ،
 لار ده‌ینووسم و به‌رده‌وام چاوه‌پێم بابه‌تیک بۆ نووسین ییته
 خه‌یالمه‌وه، بیرکردنه‌وه‌ی مه‌حف و په‌رته‌وازه‌ پۆل‌پۆل له‌ ئاسمانی
 میشکمه‌دا ده‌فێن، ئاوابوونی هه‌تاو خه‌مگین و هه‌سته‌وه‌ترم ده‌کات،
 پاییز هاتوو و سروشت چۆته‌ سوپی متبوون و خه‌وتنه‌وه، له
 ئیستاوه‌ میشومه‌گه‌س و میرووی هاوینه، پاییز گه‌ستبوونی، هه‌موو
 بوونه‌وه‌ره‌کان به‌ سه‌ر داره‌کان و له‌ داوینی خاکدا که‌وتووته‌ خۆ و
 نیگه‌ران و دلته‌نگ بۆ مانه‌وه‌ی خۆیان ته‌قه‌لا و چنگه‌کری ده‌که‌ن،
 خرۆشیک که‌وتۆته‌ نێو جیهانی میرووه‌کانه‌وه‌ و ئەم بوونه‌وه‌ره‌ ورد
 و پۆله‌به‌رانه‌ بۆ دوا‌جار ده‌جه‌نگن، به‌لام له‌به‌رچی و سوودی چیه‌؟
 سه‌روکه‌له‌ی زه‌ردی خۆیان له‌ ناو گیاکانه‌وه‌ ده‌رده‌هینن و قاچه
 باریکه‌کانیان هه‌لده‌بێن، شاخۆلکه‌ی درێژیان ده‌له‌ریته‌وه، هه‌ر ئه‌وکاته
 میرووی داماو له‌پێ ده‌که‌ویت، ته‌قه‌لایه‌تی و په‌له‌قاژی ده‌کات و

سەر اونخون دەبیت و گیان دەسپیریت، هەناسەى ساردى یەكەم سەرما كەوتۆتە سەر گۆنای گياكان و هەریەكەیانى بە جۆرىك زەر دەلە و بزركاو كردوو، گەلا نازارچەشتوو و سەرگەردانەكان لە سەر ئەرزهەكە خشەخش دەگەران، وەك دەنگى تاقيمىك كرمىكەى ئاوريشم كە گەلا بجوون، دەنالىنن، وەرزی خەزان لە ناو ئەم شینوشەپۆرە لەرۆزكەدا دەردەكەویت، گۆنای سوورى گولەكان وەك بلیسەى لى دیت و دواتر وەك خوین و بە یەكجاری دەدرەوشیتەو، لەم وەرزهەدا لە روخسارى نەخۆشیکى سیلاوى دەچیت.

منیش هەست دەكەم لەم دنیا خەوزە دەیهەدا وەك میروویەكى ناچیز لە سەر لیواری گیانندانام و تیاچوونم نزیكە.

ترس و لەرزیکى غەریب بەسەرما زال دەبیت، هەلەسەم و بە هەنگاوى خیرا و درێژەو، لە رێرەوێكەنى باخەكەدا پیاسە دەكەم و دەستم گری داو و هاوار دەكەم، نەخیز ئەمە ژیان نییە من دەژیم! دەبێ ئەم چارەسەر بكەم! دیسان لە جینگەكەم دادەنیشم و قەلەمەكەم بە دەستەو دەگرم، دەمەوى بابەتیک بەخەمە سەر كاغەز، خیرا كرىمالەكەم دیتەو بیرم و تیندەگەم ئاوا وتار نانوسریت، دواجار هەرچۆنیک بیت هەستەكان چەر و بیركردنەوهم كۆ دەكەمەو، چەند لاپەرەیهكەم وەك پیشەكەى بۆ چوونە نیو باسەكە نووسى، پیشەكیەكە باش دەرچوو و دەروازەیهكەى باش بوو بۆ هەموو جۆرە نووسینیک، بۆ نموونە لەگەل سەفەرنامە یان وتارى سیاسى و هەموو جۆرە پارچە ئەدەبیبەك دەگونجا، دواتر بیریاری دا ناوەرۆكێك بدۆزمەو و بیخەملینم، ئیدی قسە لە سەر كەس یان بابەتیک بیت، یان هەر شتیكى تر كە لە قەلەمەو بیتە دەر، بەلام هەرچیم كرد سەرنەكەوتم، كەمكەم مینشكم پەرتەوازەتر و تینكەرژاوتر بوو، وەك ئەوێ بەشیک لە مینشك لە ئیش كەوتبیت، كەللەسەرم تەواو بەتال دەبوو، وەك تەنیکى بۆش و سووكەلە لەسەر سەرم دەمایەو، هەست دەكەم سەرتاپام خالى بوو، تەو و مینشك هەلپچراو و هیچی تیا نەماو، بە

نازار و ژانهوه چهند جاریک په‌یتا‌په‌یتا‌هاوارم کرد: ئه‌ی خوای
 ناسمانه‌کان، خویه، په‌روه‌ردگار، فریام که‌وه!
 گفهی با خروشی ده‌خسته نیو‌گه‌لاکانه‌وه، باوبورائیکی به‌هیز له
 ثانوساتی هاتندا بوو، جاریکی تر ناٹومیدانه چاوم بریبه کاغه‌زه‌کان و
 نوشتانمه‌وه و به هیواشی خسته گیرفانم، هه‌وا سارد ده‌بوو و
 هیله‌کیشم له به‌ردا نه‌بوو، قوچه‌کانم تا سه‌روه هه‌لپیکا و ده‌ستم
 خسته گیرفانمه‌وه و له جیگه‌که‌م هه‌ستام و که‌وته پئی، خوزگه یه‌ک
 جار، ته‌نیا یه‌ک جار و ته‌واو، به‌ختم بواوه و ریگه‌چاره‌یه‌ک
 ده‌رکه‌وتایه.

تا ئیستا دوچار خاوه‌نمال به نیگا‌کانی داوای کریی دواکه‌وتووی لی
 کردبووم، منیش سه‌رشوږ و لیزانانه به سلاوئیکی کورت خوم ده‌رباز
 کردبوو، به‌لام نه‌گه‌ر جاریکی تر چاوی له چاوم گیر بواوه، هیزی
 نه‌وه‌م نه‌بوو پرکیشی وا بکه‌م، ریگه‌یه‌ک نه‌بوو جگه له‌وه‌ی
 سووکوباریک بابه‌ته‌که‌ی تی بگه‌هنم و ژووره‌که‌ی بۆ چۆل بکه‌م، تا
 که‌ی ئاوا بیسه‌روبه‌ر ده‌توانم بژیم؟

که‌گه‌یستم به‌رده‌رگای ده‌روه‌ی پارکه‌که، دیسان پیره‌پیاوه‌که که به
 توره‌پیه‌وه له کۆلم خستبووه‌وه، بینیمه‌وه، پاکه‌ته پرنه‌نییه‌که که
 روژنامه‌ی لی پینچابوو، له ته‌نیشتی و به کراوه‌یی دانرابوو، به
 جووته‌چاوی خوم بینیم له پاکه‌ته‌که‌دا جگه له خواردن هیچی تیا نییه،
 پیاوه‌که‌ش به چوارپه‌ل خه‌ریکی خواردن و هه‌لوشینییه‌تی، وتم
 برۆمه‌لای و داوای لی‌بورنی لی بکه‌م، به‌لام که خواردنه‌که‌یم بینی
 په‌شیمان بوومه‌وه، پیره‌پیاوه‌که به په‌نجه‌ی قششاو که له چرنوکی
 دارزاو و هه‌لواسراو ده‌چوو، به جوړیکی پیس پارووه چه‌رده‌که‌ی
 گرتبوو، به بینینی ئه‌م دیمه‌نه هیلنجم هات، بی نه‌وه‌ی هیچ بلیم به
 به‌رده‌میدا تیه‌پریم، نه‌ویش بی نه‌وه‌ی هیچ له ده‌موچاویدا بگوریت به
 چاوانیک که وه‌ک چه‌رم قایم و وشک بوون، به‌ره‌و لای من پام‌ا و
 نه‌یناسیمه‌وه، منیش وه‌ک نه‌وه‌ی نایییم به ریگه‌که‌مدا رویشتم.

له بەردەم ھەموو پوژنامەییەکی داکوتراوی دیوارەکان دەوہستام و داخوایی تایبەت بە دەرفەتی کارم دەخویندەوہ، ئەم جارە بەختم دەرکەوت و شتیکی بەسوودم دۆزییەوہ: بازرگانیکێ خەلکی "گروئلاند" پتویستی بە کەسیک بوو کە ھەموو عەسریک چەند سەعاتیک، ئۆفیسەکانی بۆ ریکوپینک بکات، پیدانی موچەشی دواخستبوو بۆ ئامادەبوونی راستەوخۆ، ناوینیشانی بازرگانەکەم نووسی و لە دلەوہ پەنام بۆ خوا برد یارمەتیم بدات، کەس لە من گونجاوتر بۆ ئەم کارە بوونی نەبوو، ھەلبەت ئەگەر پەنجا ئۆرایان بدایە، کە زۆریش باش بوو، بەلام بە چل ئۆراش پازی بووم، باقییەکەیی بە دەست چارەنووس بوو. لە کاتی گەڕانەوہدا لە سەر میزەکە کاغەزیکم بینی، خانمی خاوەنمال تکای کردبوو کریمالەکە پیشوہخت پەوانە بکەم ئەگەرنا بەخیزایی ژوورەکە چۆل بکەم.

ھەلبەت نابێ بابەتەکە وەک فەرمانیک لیک بدەینەوہ، چونکە فەرمان نەبوو، بەلکو لە تکا و پارانەوہ دەچوو، پەنگە ئەویش لە دلەوہ حەزی لەم داوایە نەبیت، چونکە لە کوتایی کاغەزەکەدا نووسیبووی:

'لەگەل پیزی زۆر و قوول مادام گۆندرسن.'

بەھەر حال، یەکسەر داخوایییەکەم بە ناوینیشانی ناوہندی بازرگانی کریستی، ژمارە ۳۱ شەقامی گروئلاند نووسی و خستە پاکەتەوہ، تا لە سندوقی پۆستەکەدا دای بنیم، دواتر دیسان گەرامەوہ بۆ ژوورەکەم، لە سەر کورسییەکە دانیشتم و بیرکردنەوہ نوومی کردم، تاریکی شوو کەمکەم زیاتر و خەستتر دەبوو.

دیسان ئیشوکارم گریی تێدەکەوت و خۆراگریش زەحمەتتر، سبەیی زۆر زوو لە خەو ھەستام، کە چاوم کردەوہ ھیشتا ھەوا تاریک بوو، ماوہیەک دواتر، سەعاتی دیوارەکەیی نھۆمی ژیرەوہ، سەعات پینجی سپیدەیی راگەیاندا.

ویستم دیسان بخەوم، بەلام بە ھیچ شتوہیەک خەو نەچووہ چاوم، بیدار و خەوزراو بووم و ھەزاران بیروکە بە خەیاڵمدا دەھات، لەناکاو

چهند دیریکی جوان هاته بیرمهوه، تا ئیستا دیری وهها جوان و ناسک و بههیز نه هاتبوه زهینمهوه، چهند خوش بوو ئهگه ره له چیرۆکیکی یان نووسینیکی تر دا جینی بکه مهوه، به دهم پراکشانه وه دیریکم دووباره ده کرده وه و ههستم به نایابیهی که ی ده کرد! که مکهم دوا ی ئه وه دیری تر ده هاتن و به یه کجاری خویان لی زپاندم، له سه ر چرپاکهم داده نیشم و قه له م و کاغز هه لده گرم و ده ست ده که م به نووسین، توانام وروژاوه، وشه کان یه ک له دوا ی یه ک به سه رمدا داده بارین و له دوا ی یه ک ریز ده بن، به هویانه وه ناوه پۆکیکی دروست ده بیت؛ دیمه نی جۆراوجۆر لای یه ک که له که ده بن، پرۆسه و دیالۆگی چیرۆکه کان دینه خه یالمه وه.

حاله تیکی ئاسووده یی زۆر قوول له خۆمدا هه ست پی ده که م.

به حه په سانه وه ده نووسم، بی وه ستان لاپه ره دوا ی لاپه ره ره ش ده که مه وه، له و کاته دا ئه وه نده بیر کردنه وه ی جۆراوجۆر و فراوان دینه خه یالمه وه، که به ناچار ی هه ندی بابه تی لاهه کیم بیر ده چیت، چهند هه ول ده دم ناتوانم هه موو ئه م بیروکه نایابانه به خیرایی بخه مه سه ر کاغز، سه رتا پام بووه زه وق و که یف، به جۆریک نوقمی بابه ته که م وه ک ئه وه ی له جیهانی غه یبه وه ئیله امم بۆ ره وانه بکریت. ئه م حاله ته شیرین و خوشه ماوه یه کی زۆر ده خایه نیت.

که ده ست له قه له م به ر ده دم، نووسینه که ته واو ده که م، ده بینم بیست سی لاپه ره م ره ش کردۆته وه، ئه گه ره ئه م نووسینه په رشانه به راستی نرخیکیان هه بوایه، ره وتی ژیانم به یه کجاری ده گۆر!

به هه رحال، له چرپاکهم دیمه ده ره وه و خۆم ده گۆرم، هه وا پروناکه و ئیستا ده توانم دیره کانی ریکلامی ئۆفیس ی فانۆسه ده ریابیه کان تا راده یه ک بناسمه وه؛ به رده م په نجه ره که به راده یه ک پروناکه که هه موو شته کان ئاشکرا ده بینم و ته نانه ت ده توانم بنووسم، یه کسه ر ده ست ده ده مه پاکنوسکردنی کاغزی ره شنووسه کان، ئه م خه یاله ئه ده بیانه سه ره له به ر پروناکی و په نگن، سه رم سوپرده میتیت چۆن

نه و بابه ته دانسقانه هاتووه به خه يالمداء، ئافهرين بؤ خوؤم ده كه م و
 دانى پيدا ده نيؤم هه رگيز نووسينيكي وه ها جوانم نه خوئيندو ته وه، له
 دلخوشيدا سه رم گيؤز ده بيت و پر ده بم له به خته وه رى، ده بينم توانا
 شارواه كانم زؤر ناياب ده ركه وتووه و زه و قى ئه ده بيم سه رله نوؤ
 بوؤا وه ته وه، كه نووسينه كه م هه لده سه نگينم، له يه كه م خوئيندنه وه دا
 نرخه كه ي به پينچ كرؤن ده خه ملينم، هه لبه ت پينچ كرؤن بئ هيچ
 مامه له و چه له حانتيه ك، هه رچه ند دوور نيبه له به ر گرنگي كاره كه ده
 كرؤن يش بدن، به لام هه رگيز ئاماده نيم به ره مه يكي به و جوؤره ره سه ن
 و داهيته رانه به فه خرى بلاوبكه مه وه و هيچم نه ده نئ، چونكه ده زانم
 ويته ي نيبه و به هه موو كه س نانوو سريت! پيموايه ته نانه ت ئه گه ر له
 ده كرؤن كه متريش بدن، عه يبه وه رى بگرم.

ژووره كه م زياتر رووناك ده بووه وه، چاويكم گرته ده رگاكه و
 تينگه يشتم به هه ولى زؤر پيته ورده كانى پؤسته ره ريكلامه كه
 بخوينمه وه 'بؤ كرپينى كفن، سه ردانى خانمى ئه ندرسون بكن، لاي
 راست، له ده رگاي ژووره گه وره كه.' له لايه كي تره وه ماوه يه كي زؤر
 بوو له سه عاته كه وه زه نكي سه عات حه وتى به يانى به رز بوو بووه وه.
 خيزا هه ستام و رام كرده ناوه راستى ژووره كه، به ويژدانه وه بليم له
 كاتيكي باشدا مادام گو ندرسن ئيزنى دابووم، چونكه ئيستا ژيان له
 ژوورينكى وادا شايسته ي من نيبه، ئاي له م ژووره! په نجه ره كانى به
 په رده ي ناشيرينى بازا رى رازا وه ته وه، ديواره كانيشى به شى پتويست
 بزمار و گيره ي پتوه نيبه، بؤ هه لواسينى جلوه برك. كورسييه
 رزيوه كه ي سووچى ژووره كه له راستيدا ويته يه كي گالته چارى ئه و
 كورسييه بيتشه كي بيانه يه، به سه ير كردنى له پينگه نينا ده قرتاي، ئه م
 كورسييه به راده يه ك نزم و كورت بوو، كه ته نانه ت بالانا وه نديكيش
 نه يده توانى به ئاسووده يى له سه رى دابنيشيت، ئه وه نده بچووك و
 ته سك بوو، كه هاتنه دره وه ليتى پتويستى به پاژنه هه لكيش بوو! به
 كورتى ئه م ژووره بؤ ئه وانهى سه روكاريان له گه ل كتيب و قه له مه و

ئىشى فېكرى دەكەن، گونجاو نەبوو. ھەرچۇنىك بىت من بە ھېچ شىۋەيەك ئامادە نەبووم لىزە بۇيم.

بەردەوام خەيالم لاي نووسىنەكەم بوو، ناوبەناو رەشئووسەكانم لە گىرفانم دەردەھىنا و چەند بەشىكىم دەخوئىندەو، لە خۇشىدا شاگەشكە دەبووم، لەم كاتەدا بىرم لە مال گواستەوۋە كەردەو، ويستم پلانەكەم جىبەجى بكەم، بوخچەي كەلوپەلەكانم راكىشايە دەردەو، ئەم بوخچەيە پەرزەيەكى پانى سوور بوو، ناوەرۇكەكەي چەند يەخەيەكى پاك و چەند پۇژنامەيەكى گرمۇلەكراو بسو، كە پاشماوۋەي خواردەكەم تىكرەدبوو و لەگەل خۇم ھىتابووم، بەتانيبەكەشم قەد كەرد و بەشى پىويست كاغەزى سىپىم خستە گىرفامەو، دەبىنن ھەموو سەرومالي من ھەر ئەمانە بوون! دواتر بۇ ئەوۋەي دۇنيابەوۋە ھېچم بەجى نەھىشتوۋە، ھەموو كونوكەلەبەرەكانى ژوورەكە گەرام و لەبەرئەوۋەي ھېچم نەدۇزىيەوۋە پۇيشتە لاي پەنجەرەكە و سەيرى دەردەوۋەم كەرد.

ھەوا تاريك و شىدار بوو. لاي ئاسنگەرىيەكە كە گېرى تىبەر بووبوۋو كەس نەدەبىنرا، لە ناو ھەوشەكەي خوارەو، تەنافىكىان كە لەم ديوارەوۋە بۇ ئەو ديوار ھەلواسىبوو، لە ژىر تەمى ئەو بەيانىيەدا كەژ بووبوۋو. لەبەرئەوۋەي دەمىك بوو ئەم دىمەنانەم دەناسى و خووم پىوۋە كرتىبوون، ھېچيان بە لامەوۋە تازە نەبوون، ھەريۇيە لەبەردەم پەنجەرەكە دوور كەوتمەوۋە.

بەتانيبەكەم خستە ژىر بالم، كەرنووشىكى درىژم بۇ سەرۇكايەتى "نووسىنگەي فانۇسە دەريايەكان" و كەرنووشىكى دىكەشم بۇ "كفەكانى خانمى ئەندرسن" برد، دەرگاكام كەردەوۋە و پۇيشتەوۋە دەردەوۋە. لەپەر كەوتمەوۋە بىرى خانمى خاوەنمال، دەبوو تىنى بگەيەنم سەروكارى لەگەل كەسىكى بىۋەيدايە و جگە لەوۋەش نەدەكرا ئاگاي لە مالگواستەوۋەي من نەبىت، دەشمويست نامەيەكى بۇ بنووسم، لەوۋەي چەند پۇژىك پىش كوتايى ھاتنى كاتى كرىمالەكە لە

ژوره کهیدا مابوومه، به نووسراو داوای لیپوردنی لئ بکه، سوپاسی میهره بانیه کهی بکه، بیرکردنه وه له وه ماوه یه کی زور له قوربه سهری و چاره رهشی بزگارم بووه، به راده یه ک هیزی زیاتر ده بوو که به لئیم به خاوه نمال دا، ئەم چەند پۆژه سەردانی دەکەم و پینچ کرۆنی بۆ دەهینم، مەبەستم ئەوه بوو بەم کارەم بیسه لمینم کریچییه کهی، کابرایه کی بیوهی و دهستپاکه، کاغهزه کهم نووسی و خستمه سەر میزه که، که گه یستمه بهر ده رگای ماله که، ماوه یه ک وه ستام و یه ک جاری تر ئاورم دایه وه، نوومی دلخۆشی بووم، چونکه ههستم ده کرد گه پراومه ته وه بۆ دۆخی ئاسایی خۆم، هه ر ئەم بابته ش ههستیکی خۆش و پۆحهه ژینی له دلما دروست ده کرد! له ناخی دله وه سوپاسی خوا و هه موو خه لقی خوا م ده کرد، سپیده ی هه مان رۆژیش، له به رده م چرپاکه م که وتبوومه سه رچۆک و به دهنگی بهرز شوکرانه بیژی یارمه تیه کانی خوا بوو بووم، چونکه ده مبینی خوا هاواری پرسووی دوینی منی وه لام داوه ته وه، له به ره که تی خۆی بیته شی نه کردووم، ئەو دلخۆشییه و ئەوه شی نووسیووم هه ر به هۆی ئەمه وه بوو، به خۆم ده وت، به لئ ئەمه کاری خوا و به ره می به خشنده یی خواجه، له تاو جۆشوخرۆشی ده روونم ده گریام، ناچار بووم گوینقولاخ بم ئایا ده نگیک له پلکانه کانه وه دیت یان نا، دواچار بریاری رۆیستم دا، دواتریش بیده نگ و بی ئەوه ی کهس بمیینت، له پلکانه کانه وه هاتمه خواره وه و له ده رگای ماله که هاتمه ده ره وه، کۆلانه کان به هۆی بارانی به یانییه وه ته ر و پروون بوون، هه وه سه ارد و پرپارانه کان به ئاسمانی شهاره وه هه لواسرابوون، له هه یچ شوینیکه وه پروناکیی خۆر دیار نه بوو.

دیار نه بوو سه عات چهنده، من وه ک جار ان به ره و بینای به ندیخانه ده رۆیستم، له نیوه ی رینگه که مدا بینیم سه عات هه شت و نیوه، هه شتا دوو سه عاتی مابوو بۆ کاته که ی خۆی، سه ردانی نووسینگه ی رۆژنامه پیش سه عات ده و رهنگه تا یانزه ش بیسوود بوو، ده بوو

ئەم ماوەیە لە خۆرا پیاسە بکەم، شتیکی بدۆزمەوہ هیچ نەبیت نانیکی سادە بخۆم، ئەگەر ئێو پۆژەم بە برسیتی برۆیشتایە باکم نەبوو، چونکە لەمەبەدوا پشت بە خوای گەورە پۆژگاری بەلا و لێقەومان وەک کابووسیکی رەش لە کۆلم بۆتەوہ.

تاکی شتیکی جارسی دەکردم بەتانیی سەوزی ژیر بآلم بوو، جوان نەبوو شتیکی وام بە دەستەوہیە، دەبوو بزانی چۆن بێر لە من دەکەنەوہ؟ بەدەم رینگوہ بەتەمابووم تا پیش تەواوکردنی کارەکانم، بەتانییەکی لە شوپتیک دابنیم، لەناکاواتە بیرمەوہ سەردانی دووکانی سۆمب بکەم، بەتانییەکی لە شتیکی بپێچن تا جوانتر دەرکەوینت، بە بردنی بەتانییەکی بۆ نوسینگە پۆژنامە شەرمەزار نەبم، بەھەر حال چوومە نیو دووکانەکی و بەتانییەکی دا بە یەکیکی لە شاگردەکان، سەرھەتا سەروسیمما و دواتریش بەتانییەکی میھەلسەنگاند، باش ھەستم بەوہ کرد کە لە کاتی وەرگرتنی بەتانییەکی، شانەکانی بە ھیمای سوکایەتی ھەلتەکاند و ھەلبەت زۆر وریا بوو پێی نەزانم، ئەم جوولە یەم پیناخۆش بوو و بە دەنگی بەرز وتم:

ئەری، کەمیک وریا بن! دوو قاپی گرانبەھا لە ناو بەتانییەکی و دەمەوینت لەگەڵ ئەم پاکەتە رەوانەیی بەندەری ئیزمیری بکەم.

ئەم قەسە قوول کاری لە شاگردەکی کرد، لەوہی سەرھەتا بابەتەکی بە سووکی گرتیوو، ھەستی بە شەرمەزاری کرد و بیدەنگ داوای لێبوردنی کرد، کە پاکەتەکی باش پینچایەوہ و ئامادەیی کرد، من خۆم وەک کەسێک دەرخواست کە تا ئیستا چەندین جار کەلوپەلی گرانی رەوانەیی ئیزمیر کردووە، بە نیگایەکی لەخۆبایی سوپاسم کرد، لە کاتی چوونە دەرەوہ لە دووکانەکی خۆیشی بە ھەلداوان ھات و دەرگاکەیی بۆ کردمەوہ.

دواتر بە ناو ئێو خەلکەدا کە لە مەیدانی بازاری گەورەدا دەپویشتن، بەدەم پیاسەوہ تێپەریم و ھۆلم دا بە بەردەم ژنانی گولفرۆشدا تێپەریم، بینینی گۆلی گەورەیی سوور بە رەنگی گلپەیی ئاگر، لە ژیر

ناسمانی خۆله‌میتشی ئهو به‌یانیه‌دا، ده‌یوروزاندم، زۆر چه‌زم ده‌کرد
چلنک بدزم، نرخى گوله‌كانم پرسى، به‌لام مه‌به‌ستم ئه‌وه بوو له
نزیکه‌وه سه‌یریان بکه‌م، ئه‌گه‌ر شتیک پارهم هه‌بوايه قیروسیام لى
ده‌کرد و چلنک ده‌کړى، دواتریش به‌پاره‌کۆکردنه‌وه جینگه‌که‌یم پر
ده‌کرده‌وه.

که سه‌عات بوو به‌ده، پۆیشتمه نووسینگه‌ی پۆژنامه‌که،
سه‌رنووسه‌ر هه‌شتا نه‌هاتبوو، کابرای مقه‌ست^١ هه‌ندى پۆژنامه‌ی
کۆنى ئه‌مدیوادىو ده‌کرد، وه‌ک بلینى بۆ شتیک ده‌گه‌رپیت، له‌سه‌ر
داواى ئه‌و، بابه‌ته درێژه‌که‌مى ده‌ده‌مى و باسى گرنگيه‌ زۆره‌که‌ی بۆ
ده‌که‌م، ئه‌وه‌ش ده‌لیم هه‌ر له‌گه‌ل هاتنى سه‌رنووسه‌ر، بیداته ده‌ست
خۆى، خۆیشم هه‌ر ئه‌مپۆ دیمه‌وه و وه‌لامه‌که‌ی لى وه‌رده‌گرمه‌وه.

کابرا، که سه‌رى بۆ ناو پۆژنامه‌كان شوڤ کردبووه‌وه وتى: زۆر
باشه! به‌لام ئه‌گه‌رچى ده‌مزانی قسه‌کانمى بێناکانه وه‌رگرتوو، هه‌چم
نه‌وت، به‌لکو ئاماژه‌یه‌که‌ی بیده‌ربه‌ستانه‌م کرد و پۆیشتمه ده‌ره‌وه.
کاتم زۆر بوو، بریا لانیکه‌م هه‌وا خۆش بوایه، هه‌ر به‌پراستی
هه‌وايه‌که‌ی ناخۆش بوو، نه‌بايه‌ک ده‌هات و نه‌فینکیش بوو! ژنان له
چاوه‌پوانى هه‌ر ئه‌گه‌رینکدا، چه‌تره‌کانیان به‌کراوه‌یى به‌ده‌سته‌وه‌بوو،
کلای خورى پیاوانیش ناشیرین و قۆشمه ده‌رده‌که‌وت.

پیاسه‌یه‌که‌ی ترم به‌ناو بازاردا کرد، دیسان گوله‌سوور و سه‌وزه‌کانم
ته‌ماشاکرد، له‌م کاته‌دا ده‌ستیک به‌ر شانم که‌وت و گه‌رامه‌وه ببنیم
یومفروه‌^٢، سلای کرد، به‌لام وه‌لامى سلاره‌که‌یم به‌ده‌نگیکى

---

^١ کابرای مقه‌ست، ناویکه‌ بۆ ئه‌و که‌سه‌ی که‌ بابه‌ته‌ گرنگه‌کانى پۆژنامه، به‌ مقه‌ست
ده‌بپیت و کۆیان ده‌کاته‌وه و ئه‌رشیفیان ده‌کات، له‌به‌ر کاره‌که‌ی ئه‌م نازناوه‌یان
پیداوه. له‌ وه‌رگه‌رانه ئینگلیزى و عه‌ره‌بیه‌که‌شدا وشه‌ی مقه‌ست به‌ کارهاتوو.
(و.ک.)

^٢ له‌ نرویجیه‌که‌دا jomfruen به‌کارهاتوو، له‌ ئینگلیزیه‌که‌دا (Missy) له
فه‌ره‌نسیه‌که‌دا (Demoiselle)، که‌ سه‌رجه‌میان به‌ مانای کچیکى خوار ته‌مه‌ن بیست-

حه په ساوه دایه وه، چونکه هزم له چاره ی نه بو و نه مده ویست
بزاتم چی ده ویت.

نیگایه کی پرسو جو که رانه ی گرته پاکه ته گوره و پنچراوه کی ژیر
بالم و پرسى:

- 'نه وه چیه پیته؟'

بیباکانه وتم:

- 'هیچ نییه، کراسیکم له و دووکانه کړیوه، چونکه تیگه ی شتم نابى
نه وندهش په رپووت بم و ده بى که منک ناگام له خو م بیت و بو
جلوبه رگ ده ستقونجاو نه بم.'

مات و هه په ساو سه یری کردم و به هیواشی پرسى:

- 'باشه باواز له وه بیتین، دهنگوباس چیه؟'

- 'باشتره له وه ی بیرى لى ده که یته وه.'

دیسان پرسى:

- 'که واته ئیشوکاری سه رییت دست که وتووه؟'

به سه رسورمانه وه وتم:

- 'ه یفت نه کرد ئیشوکاری سه ریى؟ له ناوه ندی بازارگانى کریستی،
لای کابرا قه له وه که، ژمیر یارم.'

هه نکاویک لیم دوورکه وته وه:

- 'وه لا نازانى چه ندم پیخوشه، به لام به و مه رجه ی پاره که ت به فیرق
نه ده یت، ده ی باشه خواحافیز!'

بیستوپنچ سال یان به مانای پاکیزه به کار ده بریت، به لام له راستیدا هم که سه می
نییه به لکو نیره! هر بویه ناچار که راین بو مانایه کی خوازه یی بو وشه که که له
ئینگلیزیه که دا هه ندیجار وه ک تانه یه ک بو که سیکى جارسکه ر به کار دیت، له کوردیدا
وشه ی (مورى لووت: نه ونده ئیزعاجه نه لینی مورى لووت) به کار ده بیتین، به لام
ناگاته نه و وشه یه. هر چه ند به پى سروشنى هم دیالوگه ده شیت هم مانایه راست
بیت. ناشکرایه که مه به ستى هامسون له م ناوه، ناویکی خوازاراوه: بویه ناچار بووین
نه روچیه که وه ک خوی دابیتین. (و.ک).

به لام هیشتا نه‌رۆیشتوو ده‌گه‌ریته‌وه، به گۆچانه‌که‌ی هینا بز
پاکه‌ته‌که‌ی ده‌ستم ده‌کات و ده‌لایت:

نێستا که وای لیهات به پێویستی ده‌زانم بز دروونی جلو به‌رگ
خه‌یاته‌که‌ی خۆمت پێ بناسینم، له‌م شاره له ئیزاکن باشترت ده‌ست
ناکه‌ویت، به تابه‌تی پتی بلی من تۆم ناردوو!

باشه بزچی ده‌ستی ده‌خسته کاره‌کانمه‌وه؟ چ په‌یوه‌ندییه‌کی به‌وه‌وه
هه‌یه ده‌چمه لای کام خه‌یات؟ بیهینی ئه‌م بوونه‌وه‌ره بیئیشوکاره، به
جلو به‌رگی زاخاودراوه‌وه تو به‌ه و په‌ستی ده‌کردم، به ره‌قی ئه‌و ده
کرۆنه‌ی قه‌رزارم بوو، پێم وته‌وه و پێش ئه‌وه‌ی لێو بکاته‌وه په‌شیمان
بوومه‌وه، ئه‌وه‌نده شله‌زا بووم له رووم نه‌ده‌هات سه‌یری ناوچاوی
بکه‌م، به خۆش‌حالییه‌وه له‌م کاته‌دا ژنیک لیمان نزیک که‌وته‌وه، به
بیانویی کردنه‌وه‌ی ریگه بز خانمه‌که، له په‌کتر دوور که‌وتینه‌وه و
منیش رۆیستم.

نێستا ئه‌م کاته درێژه‌ی چاوه‌روانی چۆن تێپه‌رینم و چی بکه‌م؟ به
گیرفانی به‌تال ناگرێ بڕۆمه کافتریایه‌ک و ناسیاویشم نه‌بوو ئه‌م
کاتانه سه‌ردانی بکه‌م، بی ئیشوکار به‌ره‌و سه‌ره‌وه‌ی شار رۆیستم،
که‌میک له نیوان بازار و شه‌قامی گرنسن پیاسه‌م کرد، رۆژنامه‌ی
شافتن پۆستن¹ ی سه‌ر دیواره‌که‌م خۆینده‌وه. که‌میکیش له شه‌قامی
کارل یوه‌ان پیاسه‌م کرد و له ریگه‌ی په‌که‌مه‌وه تا سه‌روو گۆرستانی
فۆرفیلسرن² هاتم و له‌وێ له سه‌ر به‌رزاییه‌که‌ی لای نوێژخانه‌ی
گۆرستانه‌که دانیشتم. بیده‌نگیه‌ک ته‌واو له ئارادا بوو و شی‌ی هه‌واش
سس‌ت و بیتاقه‌تی ده‌کردم و به‌ده‌م سه‌رخه‌وشکانده‌وه خه‌یالاتم

---

¹ Aftenposten: رۆژنامه‌ی گرنگ و کۆنزه‌رفاتیزمی نه‌رویجی، که عه‌سران له
نه‌رویج بلارو ده‌بیته‌وه و به‌ناوبانگترین رۆژنامه‌ی ئه‌و ولاته‌یه و رۆژانه سه‌دان
هه‌زار دانه‌ی لێ چاپ ده‌بیت. (و.ف)

² Var freisers Gravlund: گۆرستانیکی گه‌وره و ناوداره له ناوه‌ندی شاری ئۆسلو،
که گۆرپی نووسه‌ره گه‌وره‌کانی وه‌ک ئه‌بسن و بیونسن له‌وین. (و.ف)

دەکرد... کات تێدەپەڕی. ئایا دەکرا بپاری ئه‌وه بدهم ئه‌و نووسینه‌م شاکاریکی بچووکی هونه‌رییه و له جیهانی غه‌یبه‌وه وهک ئیلهامینک پیم به‌خشره‌وه؟ ئایا هه‌ندێ شوینی نووسان نییه؟ به‌هه‌موو ئه‌مانه‌شه‌وه دوور نییه قبول نه‌کریته؛ دوور نییه به‌وپه‌ری بیناکییه‌وه په‌تی بکه‌نه‌وه، په‌نگه شتیکی ئاسایی و له‌پراستییدا نووسینیکی خراپیش بێت، که‌س چووزانیت په‌نگه ئیستا فری درایته سه‌به‌ته‌ی زبانه‌وه؟ که‌مه‌که‌م خۆشحالییه‌که‌م بچوکت ده‌بووه‌وه، به‌م حاله‌شه‌وه به‌یک جووله‌هه‌ستام و له‌گۆرستانه‌که‌ چوومه ده‌ره‌وه.

له‌ کۆلانی ئاکتیر له‌ پشت جامخانه‌ی دووکانیکه‌وه سه‌یری سه‌عاتی سه‌ر دیواره‌که‌م کرد، بینیم که‌میک له‌ نیوه‌پۆ تێپه‌ریوه: زیاتر نا‌ئومید بووم چونکه‌ دله‌یا بووم زۆر لایداوه له‌ نیوه‌پۆ و بیگومان پیش سه‌عات چوار جه‌نابی سه‌رنوسه‌ر نایه‌ته ئۆفیسێ پۆژنامه‌که‌، گریمانه‌ی جۆراوجۆرم داده‌نا، به‌لام نه‌مه‌ده‌زانی چاره‌نوسه‌ی نووسینه‌که‌م ده‌گاته‌ چی، له‌مباره‌وه زۆر بیرم ده‌کرده‌وه و زۆر که‌م پیمابوو نووسینه‌که‌م شتیکی باش و شایسته‌ی لێ ده‌رچوو بێت، چونکه‌ له‌ کاتی نووسیندا گێژ و خه‌والوو بووم و له‌ دله‌یا وه‌هما پیا سه‌م ده‌کرد!

ئه‌گه‌ر وایته‌ هه‌موو ئه‌مرۆ له‌ به‌ر هه‌یچ خۆم دلخۆش کردبوو. به‌هه‌نگاوی درێژ شه‌قامی ئۆلۆفال^١ تێپه‌رانند و له‌ گه‌ردی سان‌تا‌هانس‌ه‌وه^٢ به‌ره‌و ناوچه‌یه‌کی به‌تال و فراوان پۆیشتم، له‌ویشه‌وه به‌ره‌و کۆلانه‌ باریکه‌کانی گوزه‌ری دارپه‌ره‌کان و به‌ ناوه‌پراستی زه‌ویی هه‌ریز و کیلکه‌کاندا تێپه‌ریم، دواچاریش پیم نایه‌ جاده‌یه‌ک که‌ سه‌ره‌تا و کۆتاییه‌که‌ی دیار نه‌بوو. له‌وێ که‌میک وه‌ستام

^١ Ulleval: په‌راویزی شاری ئۆسلۆ که‌ ئه‌مرۆ ئیدی بووه‌ته به‌شیک له‌ ئۆسلۆ پایته‌خت. (و.ف)

^٢ St. Hans Haugen: به‌رزاییه‌کی چر و سه‌وز و فراوانه، له‌ باکووری شاری ئۆسلۆ لای شه‌قامی ئۆلۆفال و مه‌یدانی سان‌تاس هانس. (و.ف)

و بریارم دا له کونوه هاتووه م بگه پیمه وه. ئه م رویشته گهرمی کردبوومه وه و له کاتی گه رانه وه داهیزراو و شهکته بووبووم... له ریگه دا دوو گالیسکه م بینی وینجه یان بارکردبوو و جوتیاره کانیش له سه ر پشت له سه ر باره که لینی که وتبوون و گورانیان دهوت، ده موچاوی هه ردووکیان خه ر و سه ر رووت بوون و بیئاگا و بیباک پالکه وتبوون، هه ستم کرد رهنگه پرسیاریکم له بکه ن، تانه یه کم تیگرن و گالته م په بکه ن، که گه یشته لایان په کییان بانگی کردم و پرسه:

“ئوه چیه له ژیر بالتا؟” دیسان پرسه “سه عات چه نده؟”

“ریک نازانم، به لام پیموایه نزیک سینی دوانیوه روپه.”

هه ردووکیان دایان له قاقای پیکه نین و عاره بانه که یان به ره وه من ئاژوو. له په هه ستم به کزانه وه ی گویم کرد به هزی قامچییه که وه و کلاوه که م بهرز بوویه وه، ئه م نیره که ره بیشرمانه خویان په رانه گیرا تپه رن و گالته م په نه که ن.

به توپه بییه وه ده ستم بو گویم برد، کلاوه که م که که وتبووه چاله ئاویکه وه هه لگرت و رویشتم.

لای گردی سانتایوهان، پایونیک بینی و وتی له چواری عه سر لایداوه، سه هیره، سه عات چوار بوو، ئاوا زوو له چوار لایدا بوو! هه نگاهه کانم خیراتر کرد و هیزم دایه به رخۆم زووتر بگه مه شار و ئوفیسی روژنامه که. رهنگه سه رنوسه ر پیشتر هاتیبته و ئیستا رویشتیته. ناوبه ناو رام ده کرد، جاروبار ههنگاوی خیرام هه لده گرت و هاوسه نگیم تیکده چوو و شانم بهر ئه سپه عاره بانه کان ده که وت، هه ولم ده دا له رپیواره کان تپه رم، پیشه بریکم له گه له ئه سپی عاره بانه کان ده کرد و چیم په بکرایه ده مکرد بو ئه وه ی زوو بگه مه ئوفیسی روژنامه که. دواچار که گه یشته ژیر ده رگای بیناکه، خۆم گرمۆله کرد و به یه که ههنگاو چوار پیپلیکانه م به ری و سه رکه وتم و له ده رگام دا، وه لام نه بوو، رهنگه سه رنوسه ر رویشتیته ده ره وه،

بیگومان رویشتووه! بهلام دەرگا که قوفل نه کراوه. ههول دهدم
دەرگا که بکه مه وه، جاریکی تر له دەرگا دهدم و دەرۆمه ژووره وه.
سه نووسه ر له پشت میزه که یه وه دانیشتووه، رووی کردۆته په نجه ره
و قهلم به دهست ناماده یه شتیک بنووسیت. به هه ناسه برکتیوه سلاو
دهکم و نیوهی دهموچاروی رووده کاته من، ساتیک دهروانیت و
سه ریک راده وه شینیت و ده لیت:

- 'هیشتا کاتم نه بووه نووسینه که تان بخوینمه وه.'

له وهی نووسینه که ی نه دراندووه و نه یخستۆته ناو سه به ته که وه زۆر
خۆش حال بووم و له وه لامدا وتم:

- 'ههلبهت ئیوهش مافی خۆتانه، پیویست بهم په له په لهش ناکات، ئیشه لا
تا چند روژیکی تر و رهنگه....'
قسه که ی بریم.

- 'سهیری دهکم، جگه له وهش ناو نیشانی مالی ئیوه م لایه...'

له بیرم چوو پتی بلیم ئیتر من ناو نیشانم نیه! هه رچۆنیک بیت
گفتوگو که مان ته واو بوو و چه میمه وه و هاتمه دهره وه و رویشتم.
دیشان هیوایه که هاته وه به گیانما، هیشتا کار له کار نه ترازا بوو و
به پینچه وانه شه وه هیوایه که ما بوو. دیشان دهستم کرده وه به خه یالات:
راوینژگی بالای دیوانی خوا رایان له سه ره ئه وه دابوو، که بکه مه
نامانجه کم، مه بهستی منیش هیچ نه بوو جگه له گه یشتن به پاره، واته
ته نیا ده کرۆنم بق نووسینه که م ده ویست....

خۆزگه لانیکه م شوینیک هه بوایه روژی تیا بکه مه وه، باشه ئیستا
بزانم کوئ ماوه بکه بریم! به راده یه که نوقمی ئهم بیرکردنه وه یه م ریک
له ناوه راستی شه قامه که ده وهستم، له بیرم ده چیت له کویم له چه قی
شه قامه که وشک ده بم و ریکوراست جووله ناکه م، له داریک ده چم له
ناوه راستی ده ریا چه قینراوه و له هه موو لایه که وه شه پۆله کان به ره و
رووی لای دین. کوریکی روژنامه فرۆش روژنامه ی ویکینگ ده خاته
به رچاوم.

نای له‌وه.... چاوه‌که‌مه‌وه و ده‌بینم رېک له به‌رده‌م دووکانی سوږمب
وه‌ستام و گیانم ده‌له‌رزیت، ده‌ترسم پاکه‌ته‌که‌ی ژیر باخلم ببینن،
پاکه‌ته‌که ده‌خمه به‌رده‌م و ده‌گه‌رېمه‌وه و رېگه‌که‌م لار ده‌که‌مه‌وه،
ده‌ترسم له پشت جام‌خانه‌که‌وه منیان بینبیت و به شه‌رمه‌زاری
ده‌راوکیوه به خیرایی له کولانی کلیساوه داده‌گه‌رېم.

به به‌رده‌م چیشته‌خانه‌ی ئینگربیت^۱ و هۆلی شاتوکه‌دا تیده‌په‌رم و
به‌وه بینای لوشن پنچ ده‌که‌مه‌وه، به ناراسته‌ی ده‌ریا روو له قه‌لای
سه‌ربازی ده‌رۆم. دواچار له سووچیکی کورسییه‌ک داده‌نیشم و
دیشان ده‌چمه‌وه نیو بیرکرده‌وه‌وه، ئیستا چون په‌ناگه‌یه‌ک بو شه‌و
بدۆزمه‌وه؟ کولانه‌یه‌که هه‌یه شه‌و لئی بخه‌وم؟ غیره‌تم نایه‌لیت دیشان
بگه‌رېمه‌وه ژووره‌که‌ی خۆم، چونکه نه‌مده‌ویست بیوه‌عدی بکه‌م و به
ره‌قه‌وه ئه‌م بیرۆکه‌یه‌م له بیر کرد، ته‌نانه‌ت له دل‌وه و به بزه‌یه‌ک
گالته‌م بو ئه‌و کورسییه سووره قۆره کرد.

له‌ناکاو له خه‌یال‌مدا وینای ده‌که‌م له ژووره کونه‌که‌م که له‌سه‌ر گردی
هه‌گه‌ده‌یه، دانیشتووم و له‌سه‌ر میزه‌که‌م سینیه‌کی پر له نانی مره‌بایی
دانراوه، له‌پر سینیه‌که شتیه ده‌گوریت و نانه‌کانی شتیه‌ی تر
وه‌رده‌گرن، سفره‌یه‌ک ده‌بینم وه‌ک به‌فر سه‌ی و خاوین که نانی
تازه‌ی زوریان له سه‌ر هه‌لچنیوه، له سوچیکا چه‌تالیک زویون به
پلیک گوشته‌وه، به‌لئی گوشتی برژاو، دانراوه! له‌ناکاو ده‌رگای
ژووره‌که ده‌کریته‌وه و خانمی خاوه‌نمال چایه‌کی ترم بو ده‌هینیت.

چ خه‌ونوخه‌یالیک خۆشه! به خۆم ده‌لیم نه‌گه‌ر شتیکم خواردبیت
دیشان ژانه‌سه‌ر و تا و ورتنه‌م توش ده‌بیت، دیشان هه‌مان
خه‌یال‌پلاوی بیمانا و بیسه‌روبه‌ر دیته‌وه بو گیانم، چونکه هه‌رسم بو
نه‌ده‌کرا و گه‌ده‌م باش خواردن وهرنه‌ده‌گرت، نه‌خۆشی و

---

^۱ Ingrebet: یه‌کیک له‌ریستورانته‌کون و ناو‌داره‌کانی شاری ئوسلو. (و.ف)

بیزارییه کی تایبته له م کاتانه دا بهرده بووه گیانم و ئه مهش تایبته بوو به مه زاجی من.

پهنگه ئه گهر شهویش دابیت بتوانم قوژبنیک بۆ خوتن بدۆزمه وه، په له کردن باش نییه، ئه گهر شوینیکیش نه بیت له دارستان دهخوم، هیشتا کاتی سه هۆلبه ندان نییه و قهراغ شاریان لئ نه سه ندووم و ده کرئ به جۆریک رۆژ بکه مه وه.

له دووره وه ده ریا به ئارامی و یقاریکی تایبته، شه پۆلی ده نا و که شتی و به له مه کان به سینگی سافی خویانه وه پروکاری خۆله میشی ده ریا که یان ده قه لشانده، له هه ردوو لاوه دوو هیللی ته ریب ده رده که وت، دوو که لیککی چر و پان له دوو که لکیشه کانه وه ده رده چوو، به خولخواردن به هه وادا بلاو ده بووه وه، دهنگی خنکاوی ماتۆره که یان له هه وای شیداردا پیچی ده خوارد و دهنگی ده دایه وه، نه هه تاویک و نه بایهک، له پشتمه وه داره ته ره کان هه بوون. ماندوو بووم و سه رما رۆده چوو ه ناو که مه رمه وه، چه ند ساتیک دواتر هه ستم کرد پیلوه کانم ده نیشن و چاوم داخست... له پر هه ستام و بینیم ده ورم تاریک بووه و سه رم گیتژ و له شم سه ر بووه، پا که ته که م خسته وه ژیر بالم و که وتمه ری، بۆ ئه وهی خۆم گه رم بکه مه وه هه نگاوی خیرام هه لده گرت، ده سته کانم له ناو یه کدا ده گووشی و قاچه سه ره کانم هه لده گلۆفی.

که یه شتمه ویتس ته که یه کی ئاگر کوژینه وه. چه ند سه عاتیک خه وتبووم و ئیستا نۆی شه و بوو، له م کاته دا له خۆم ده پرسی ئه خیره ن چی بکه م و به ره و کوئ برۆم؟ که چاوی هه په ساوم بینای ئاگر کوژینه وهی بینی بیرم له وه کرده وه چۆنه هه ر لیتره که مین بگرم، له گه ل دیارنه مانی پاسه وانه که، خۆم بخزینمه یه کتیک له دالانه کانه وه؛ به م خه یاله وه به پلیکانه کاندای سه رکه وتم تا سه ری قسه له گه ل پاسه وانه که بکه مه وه، به لام هه ر منی بینی ته و ره که ی ده سستی هینایه پیشه وه، هه لبه ته تیریک و دوو نیشان بوو؛ به ره واله ت ده یویست ریژی

پیویست بنوینیت و له ناوهوه خۆی مات دابوو بزانیته چیم دهویت و دهلیم چی، به بینینی تورهکه که لئواره تیزهکهی پووی له من بوو، له رزهیهک کهوته گیانمهوه، وهک ئهوهی بهرکهوتنه ساردهکهیم چهشتیته، له بهرامبهر ئهم پیاوه چهکاره دا زمانم له ترسا گۆ ناکات و له خۆرا دهکشیمهوه دهکشیمهوه، ناویرم دهم بکهمهوه و هیواش هیواش دیمه دواوه.

بۆ ئهوهی چهیام نهچیت خۆم وا دهردهخهه بۆ شتیک دهگهپریم، دهست دهخهه سهه ناوچاوم و دیار نامیتم. که گهیشته سهه شوستهکه وهک ئهوهی له مهترسییهکی گهوره دهرباز بوویم، به خیرایی دوور دهکهومهوه و ههسته دهکهه پرزگارم بووه. سههراپردوو و برسی و دلتهنگ بووم و له شهقامی کارل یوهان پیاسهه دهکرد، دواتر به دهنگی بهرز دهستم به جینودان کرد و باکم نهبوو که سیک گوینی له دهنگم بیته.

نزیک ئیسهه رتینگ¹ رینک له بهردهه پهیکه ری شیردا، زنجیرهیهک بیرکردنهوهی تازه هاته خهیاومهوه و له ناکاو که وتمهوه بییری یهکینک له ناسیاوهکان، که نیگارکیش بوو. بهلنی، له بهر ئهم گهجه نیگارکیشه له تیغولی له گهل جهماعهتیک تیکهوتبووم و نه مهیشتیوو زللهی لی بدهن، دواي ئهوهش چه ندین جار سهردانم کردبوو.

لهه کاته دا په نهجهکانم گووشی و چوومه نیو کۆلانی تۆردنشلا². له بهردهه دههراگایهک که کارتی سهردانکردنی بهناوی س. زاکاریاس بارتیلی لی له سهه بوو وهستام و له دههراگام دا. خاوهنمال دههراگی کردهوه، بۆگه نی بییره و توتنی لی دههات و وای دهکرد رقت لی بیتهوه.

که بینیم وتم:

---

¹ Storting: په رهلمانی نهرویج. (و.ف)

² Tordenskjod: ناوی یهکینک له دههراسالاره گهورهکانی نهرویج، که ههراچهخی ناپلیۆن بووه و له جهنگی گهوره و گرنگی دههراپییدا بهشداری کردوه. (و.ف)

- 'شهو باش!'
 - 'شهو باش! سهیره! توی؟ بۆ وا درهنگ هاتی؟ سهیرکردنی کانفاسی نیگارکیشان له رووناکی چرای نهوتیدا خوش نییه، له جاروهه که هاتیه ئیره تا ئیستا یهک دنیا تابلۆم کیشاوه، ههلبهت ئیشی بچووکیشم کردوه، بهلام ئیستا هیچ سوودیکی نییه و دهبی رۆژ بینهوه.'

ههچهنده نهمدهزانی باسی کام تابلۆیه دهکات، بهلام وتم با بیینم!
 وهلامی دایهوه:

- 'بهراستی ناتوانیت، چونکه له بهر رووناکی چراکهدا هه موو شتیک زهره دهردهکهویت و جگه له وهش شتیک تریش ههیه...'
 لهم کاتهدا نزیک کهوتهوه و به گویمدا چرپاندی:
 - 'ههمشه و کچۆلهیه که لایه و خۆت دهزانی به هیچ شیوهیهک ناكریت.'
 - ئیستا که وای لیهات دهی با لئی گه پڕین.'

ههنگاوێکم بۆ دواوه نا و خواحافیزیم کرد و رۆیشتم. بهمجۆره چار نهبوو جگه له وهی برۆمه دارستان و شوینیک بۆ مانهوه بدۆزمهوه. ئهگه رانیکه زهوییه که ئهوهنده شیندار نهبوايه، دهکرا جوریک به پری بکم.

دهستیکم هینا به به تانییه کهدا بۆ ئه وهی که مکم به خهوتن له دهروهه رابیم، بهراستی بۆ دۆزینه وهی جیگایهک هه موو ئه و رۆژه ئه وهنده ئه ملالام کردبوو، گیانم ده رچووبوو و بیتاقهت و شهکتهت بووبووم؛ بهراستی چ چیژیک له وه زیاتره به یه کجاری خۆم بدهمه دهست قهزاوقه دهه و بابه ته که له بیر بکم، هیچ زۆر له میشکم نه کهم و هه ر بهو جۆره به کۆلان و شه قامهکاندا بسورپیمهوه.

له ریگه ی هاتوو گه رامه وه و به ره و زانکۆ رۆیشتم. به پرسی سه عاته که ی زانکۆ ده ی شهو بوو، ریگه ی شارم گرت بهر، له سه ر به رزایی هیکده، له به ردهم دووکانیکی ورده فروش قاچم سه ر بوو و وه ستام، جۆره ها خواردن به شیوه یه کی جوان له پشت جامخانه که

ریز کرابوون، ندهکرا سهیریان نهکهم. پشیله یه کیش لای نانئیکی سپی
خر پالکه وتبوو، له پشته وه دنیا یه ک چهوریسی بهراز و چند
شوشه یه کی پر له برویش ده بینرا.

ماوه یه ک سهیری ئهم سفرانه م کرد، به لام له بهرئه وهی پارهم پی
نه بوو وازم هینا و رویشتم.

زور له سه رخو ده رویشتم، به ویستگهی مایرستوین دا^۱ تیپه پریم و
دیسان هر رویشتم و رویشتم، چند ساعات رویشتم تا گه یستمه
بیشه ی بیگشاد^۲. لای جاده که که میک دانیشتم بۆ ئه وهی به وهیمه وه و
دواتر بۆ شوینئیکی گونجاو گه رام، هه ندی زبل و لقه دارم کۆ کرده وه
له شوینئیکی لیژ و وشک جینخه ویکم بۆ خۆم خوش کرد، پاکه ته که م
کرده وه و به تانییه که م ده رهینا؛ ماندوو و شه کت و به هۆی رویشتمی
زوره وه پشتم ئازاری هه بوو، ماوه یه ک جولام و ته پاولتم کرد تا
بگه مه دۆخیکی ئاسوده، گویم که به هۆی قامچییه که وه بریندار
بووبوو ئاوسا بوو و ئازاری ده دام، نه مده توانی له سه ری بخوم.
پنلاوه کانم دا که ند و کاغه زی گه وره ی پاکه ته که م لی پنچا و خستمه
ژیر سه رم. داروبه رد بیده نگ و هیمن و نوقمی تاریکی بوون، به لام له
به رزاییه که نه وه ده نگه ی هه میشه یی بوونه وه ره کان که وه ک چرپه یه کی
دوو و یه کئاست هه رگیز نه ده کوژایه وه، به رگوئی ده که وت، ئه وه نده
گویم له م چرپه ناکۆتا و ماته مینه گرت تا که مکه م ئاگام له خۆم نه ما.
به لی ئهم ده نگه دلگیره سه روودی شه وانه ی ئه ستیره کان بوو، نه غمه ی
پنکه وه یی ته نه ئاسمانییه کان بوو که له سه ر سه رمه وه به ئاسمانی
به ریندا تیده په پین... بۆ ئه وهی ترس له خۆم دوور بخمه وه، به ده نگه
به رز پیده که نیم و ده موت: ره نگه ئهم ده نگه دووره، پارانه وه ی

---

^۱ Majorstuen: له گه ره که تازه کانی نه رویج که نه وکات به شیک بوو له په راویزی
شار. (وف)

^۲ Bogstad: بیشه لانئیکی جوان و دلگیره، که پینچ کیلۆمه تر له ئوسلووه دووره و
کۆشکیکی کۆن و موزه خانه یه کی بچووکیشی هه یه. (وف)

شه‌یتانه یان شیوه‌نی کونده‌په‌پوه‌کانه بیت، که له خه‌راباتی
 که‌نعانه‌وه^۱ دیت. هه‌ستامه‌وه و دیسان راکشام، پیلاره‌کانم له پی
 کرده‌وه و که‌وتمه‌پری، دیسان راکشام و ترساو تا سپیده‌ته‌قلام بوو،
 دواتر خوم لیکه‌وت. که چاوم کرده‌وه پوژ بوو‌بووه‌وه، گومانم
 ده‌کرد نژیکی نیوه‌پو بیت، پیلاره‌کانم له پی کرد و به‌تانییه‌که‌م قه‌د
 کرد و به‌ره‌و شار که‌وتمه‌پری، نه‌مپوژ دیسان که‌وه‌پوژ بوو و له
 سه‌رمادا ده‌له‌رزیم، قاچه‌کانم سست و بیگیان بوون، ئاو به‌چاومدا
 ده‌هاته‌خواره‌وه، وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌رگه‌ی پوژنه‌گرن. سی
 سه‌عات له نیوه‌پو تیپه‌پری بوو، نازاری برسیتی تاوی ده‌سه‌ند،
 به‌رده‌وام هیلنجم ده‌دا و ئیجگار لاواز بوو‌بووم، به‌ده‌م ریگه‌وه
 ناوبه‌ناو سه‌رم ده‌کرد به‌کونیکدا و ده‌رشامه‌وه، چوممه‌ناو ئوتیلی
 گشتی و سه‌یری مینیوی خوارده‌نه‌که‌م کرد، شانم له‌تاو سوکیتی خوم
 هه‌لته‌کاند، وه‌ک ئه‌وه‌ی گوشتی سارد و شله‌ی به‌راز به‌خواردن
 حساب نه‌که‌م. له‌ویوه‌به‌ره‌و مه‌یدانی ئاسنه‌پری پوژیشتم، له‌پری
 سه‌رگیژه‌یه‌کی بیوینه‌م تووش بوو، بی ئه‌وه‌ی گوئی بده‌می به‌رده‌وام
 بووم له‌پوژیشن، به‌لام زیاتر تیک ده‌چووم و ناچار بووم له‌سه‌ر
 پلیکانه‌یه‌ک دانیشم. پوچم ته‌واو گورا بوو، وه‌کنه‌وه‌ی له‌ده‌روون و
 بوونمدا په‌رده‌یه‌ک لاده‌چوو یان رستیک له‌میشکمدا ده‌پچرا. چه‌ند
 جاریک هه‌ناسه‌ی قوولم هه‌لمژی و تاساو و واقورماو وشک
 بوو‌بووم، هوش و هه‌واسم له‌جی خوی بوو، چونکه‌سووکه‌نازاری
 گویم (شوینی برینه‌که‌ی دوینی) به‌باشی هه‌ست پیده‌کرد، نه‌و
 ناسیاوه‌شم ناسییه‌وه که‌به‌ویدا تیپه‌پری و هه‌ستام و سلاوم لیکرد.
 ئه‌م به‌لا تازه و ئه‌م نازاره‌نوییه‌چی بوو که‌له‌سه‌ر به‌لاکانی ترم
 که‌له‌که‌ده‌بوون؟ ئایا دریژه‌ی به‌سه‌ره‌اته‌که‌ی دوینی شه‌و و به‌هوی
 خه‌وتنه‌وه‌بوو له‌سه‌ر زه‌وی شیدار، یان ره‌نگه‌له‌به‌ر برسیتی و
 خالیبوونی گه‌ده‌بیت؟ هه‌ر ئه‌م ژیانه‌ی من ده‌ژیم زور قور و بیمانا

بوو، سویند به حزره تی مه سیح هر به راستی تیناگم بوچی ئەم
 ئازاره گوره یه ده چیژم. له پەر له کله ی دام که له مه زیاتر
 بیرکردنه وه رهوا نییه و ده بی ئەمانه تدار ی بخمه لاره، ئەم به تانییه
 که هیه که سینی تره ببیه م و بیخمه ره هه نه وه، به مجۆره لانیکه م به ک
 کرۆم ده ست ده که ویت و ئەمه ش خۆی پاره ی ژه مینکه و تا ئەوکاته ی
 ئیشیکم ده ست ده که ویت نایه لیت بمرم، ئیستا عه بیی چیه ده ست
 بده مه به تانییه که ی هانس پۆلی! زۆری نه مابوو برۆمه نیو دووکانی
 سوو خۆره که، به لام ریم له خۆم گرت و وه ستام، به گومانه وه
 سه ریکم راوه شاند و په شیمان بوومه وه، تا دوورتر ده که وتمه وه
 زیاتر خۆش حال ده بووم که چۆن خۆم نه دایه ده ست ئەم وه سو هسه
 شه ی تانییه وه.

شانازیم به ده ستپاکی و پیاوچاکی خۆمه وه کرد، ئەو ههسته خۆشه
 له ده رووندا دروست بوو که که سایه تیبه کی به هیزم هیه، به خۆم
 ده وت له م زه لکاو ه مرۆیه و له سه روو ئەم گلاوانه ی که رووی
 زه ویان دا پۆشیوه، تو وه ک چرایه کی دره وشاوه ی و تاریکیه کان به
 نووری خۆت رۆشن ده که یته وه، ئەمه پیاوه تیبه بۆ ژه مه خوار دنیکی
 مالی که سینی تر بخمه ره هه نه وه و به پاره ی حه رام بخۆم و
 بخۆمه وه و رابویرم، له دله وه خۆم به هه چو پوچ بزاتم و له به رام به ر
 ویژدانی خۆمدا سه رشۆر بم؟.... نا، هه رگیز شتی واناکه م، تا ئیستا
 بابه ته که م روو که ش بینیه و قوول بیرم لی نه کرد بووه وه، هه یج که س
 به رپرسی وه سو هسه ی شاراو ه و راگوزه ری خۆی نییه، به تاییه ت
 ئەوکاته ی مرۆف تووشی ئازاریکی قورس هاتینت، به تانیی که سینی
 تر ماوه یه کی زۆر به ماندووی له کۆل بنیت و خۆی نیوه گیان
 کردینت. چاوه پوانی شتیکی وا له م که سه ناکریت! دوا جار رینگه ی
 سه رفرازی و پزگاری هه میشه کراوه یه، بۆ نمونه خۆم له و پۆژه وه
 داوای کارم له و بازرگانه ی که ره کی گرو نلاند کرد بوو، له خۆرا
 بوو بووم به مووی لووتی؟ ئایا به یانی و ئیواره له خۆرا چو بوومه

- نهمه‌یه، ده‌یینن! داواتان لیده‌که‌م خوتان سه‌یر بکن، بزائن چ‌ند
سه‌رتان له ره‌قم و حساب دهرده‌چیت، له‌سه‌ر نامه‌که‌تان به‌رواری
۱۸۴۸تان نویسه!

نهمه‌ی وت و له ناخی دلوه ده‌ستی کرد به پیکه‌نین. چه‌په‌سام و
وتم:

- بیگومان راسته که به‌هوی رویشتنی دالغوه هه‌له‌یه‌ک پرووی داوه،
به‌لام نهم هه‌له‌یه نووسراوه و بابه‌تیک‌ی گرنک نییه، هه‌لبه‌ت وایه
به‌راستی مایه‌ی بیتاقه‌تییه.

- چی بکم، قبول به‌رموون من پیویستم به‌که‌سیکه که له ژماره‌دا
هه‌له نه‌کات، هه‌لبه‌ت زور به‌داخه‌وه‌م ده‌ستوخه‌تی ئیوه پروون و
جوانه و چه‌زیشم له دیر و ده‌سته‌واژه‌ی ناو نامه‌که‌تان بوو به‌لام...
ماوه‌یه‌ک وه‌ستا، ره‌نگه هیشتا هیوایه‌ک مابیت، به‌لام بینیم دیسان
خه‌ریکی کاره‌که‌ی خویه‌تی.

وتم:

به‌لی ئه‌و بابه‌ته‌ی عه‌رزتان کردم جینگه‌ی بیتاقه‌تییه و دلنیام کارنکی
هه‌له‌ش بووه، به‌لام دلنیا بن نهمه دووباره نایبته‌وه، نهم هه‌له
بجووکه‌ش نابی مانای ئه‌وه بیت من توانای به‌رئوه‌به‌ردنی نووسینگه
و زانیاری پیویستم نییه، هه‌لبه‌ت مه‌به‌ستم له‌م قسانه به‌گشتی
نهمه‌یه که...

قه‌سه‌که‌ی بریم و وتی:

منیش مه‌به‌ستیکی تایبته‌م نه‌بوو، به‌لام نهم هه‌له‌یه ئه‌وه‌نده به‌لامه‌وه
گرنک بوو، که ده‌ستبه‌جی که‌سیکی ترم دامه‌زراند.

که‌واته ئیشه‌که‌تان داوته که‌سیکی تر، به‌لی؟ ئاه خوایه، خوای
که‌وره! که‌واته ریگه‌چاره‌ی تر شک نابهن؟

نه‌خیر و زوریش به‌داخه‌وه‌م...

خواحافیزیم کرد و هاتمه دهره‌وه.

ئاگرى تورپىيى له هه ناومدا بليسهى دهدا، بۇ هه لگرتنه وهى پاكه ته كه م
رؤيشتمه ژير تاقه كه و ددانم جير كرده وه، به نه نقه ست شانم له و
رئيواره داماوانهى سهر شؤسته كه دهدا و داواى لئيووردينشيم
نه ده كرد، پياويك وه ستا و ليم تورپه بوو، منيش گه رامه وه و وشه يه كم
له خؤمه وه به گوئييدا چرپاند و بؤكسيكم كيشا به ژير لوتيدا و
رؤيشتم. به راده يه ك په ست بووم كه جلهوم پچراندبوو و ناكام لى
نه بوو چى ده كه م، نهو پياوه پاسه وانه كهى بانگ كرد، زؤر حه زم
ده كرد سه روگويلاكى پاسه وانه كه ش بشكينم، هه نگاهه كانم خاو
كرده وه تا پاسه وانه كه بگات... به لام نه هات!

دهمويست بزانم ئايا به راستى نه مه ويژدانه، نهوپه رى هه ول و
ته قه لاي من بگاته وه به هيچ؟ باشه بۇ نووسييووم سالى ۱۸۴۸؟ ئيشم
چى بوو به م ساله قوره؟

نه وه نده برسيشم بوو كه ريخؤله كانم وهك مار له يه ك لئول
بووبوون. رهنگه ويستی خوا نه وه بيت تا كؤتايى شه و پارووه ناننيكم
ده ست نه كه ويت. به تئيه رپنى كات زياتر و زياتر ده روونم ده ژاكا و
له شولاريشم زياتر ده پرتووكا و رؤژ له داواى رؤژ له ريگه ي
پياوباشى و چاكه لام دهدا، بۇ گه يشتن به ئامانجه كه م به ريز درؤم
ده كرد، كریمالى داماوينكى ده ستكورتم نه دهدا، ته نانه ت كار گه يشتبوه
نه وهى بيروكه ي خراب و گلاو ده هاته خه يالمه وه، ناچار بووم بكه ومه
ململانى له گه ليان. بۇ نمونه ي بيروكه ي خسته ره هنى به تانبيه
نه مانه ته كه و كه لكه له و نيه تى خراپى تر كه ريگه خؤشكردن بؤيان
ته نيا ئازارى ويژداني به دواوه بوو. دارزان و تياچوون له ده روونمدا
ده رده كه وت و وهك برينتيكى ره ش ده روونى ده خواردم. له م كاته شدا
خواى به خشنده له سهر ته خته كه ي خؤى، به چاوى ده روون لىي
ده روانيم و ئاگاي لى بوو چؤن هه نگاو به هه نگاو قؤناغه كانى
داوه شان و تياچوونى من به هه موو كه ره سته و ئامرازيك
بره خسيئت، ورياش بوو ريخستنيك كه ده گاته وه به لادان و

چاره‌رەشیم تیک نه‌چیت، به‌لام شه‌یتانی به‌دکار توره‌ بوو، چونکه ده‌بیینی له‌ نه‌جامدانی گونا‌های گوره و نه‌به‌خسراو که خ‌وای به‌خشنده و میهره‌بانی ناچار ده‌کرد بمخاته دۆزه‌خ، خۆم به‌دوور ده‌گرم... هه‌نگاوه‌کانم خیراتر کرد و به‌ خیراییه‌کی زۆر شله‌ ژاو و توره‌وه، لای چه‌پی له‌شم وه‌رسوراند و چوومه ژیر تاقی پووناک و پر نه‌خشونیکاره‌وه، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی یه‌ک چرکه زیاتر له‌وی نه‌مامه‌وه، به‌لام جوانکاری بی‌ئینه‌ی ناو تاقه‌که له‌ یادما نه‌خشی به‌ست. له‌ کاتی سه‌رکه‌وتن به‌ پلکانه‌کاندا، چاوم هه‌موو نه‌خشی جوان و به‌رد‌پێژی سه‌ر ئه‌رزه‌که و گه‌چیرینی سه‌ر دیواره‌کانی له‌ خۆیدا ده‌پاراست. هه‌رچۆنیک بیت که گه‌یشتمه نه‌ومی یه‌که‌م، به‌ خیرایی زه‌نگی یه‌ک‌ئیک له‌ مال‌کان لێ ده‌دم، به‌راستی تینه‌گه‌یشتم بۆچی زنگی مالیکم لێدا، که زیاتر له‌ پلکانه‌که‌وه دوور بوو. ژنیکی گه‌نج به‌ کراسینکی خۆله‌میشی که ئۆیه‌یه‌کی ره‌ش له‌ سه‌ر یه‌خه‌که‌ی بوو، ده‌رگا‌که‌ی کرده‌وه، ماوه‌یه‌ک چه‌په‌ساو سه‌یری کردم و دواتر سه‌ریکی پاوه‌شاند و وتی:

- "خیر مامه‌ گیان! ئه‌مرۆ هه‌چمان نییه‌!"

دواتر خۆی وا ده‌رخست که ده‌یه‌و‌یت ده‌رگا‌که دابخات، بۆ گومانی خراپی لێکردم؟ بئ هیچ پێشه‌کی و قسه‌یه‌ک وای زانی سوال‌که‌رم و ده‌ست پان ده‌که‌مه‌وه، به‌لام من توره‌ نه‌بووم کلاوه‌که‌م له‌ سه‌رم داگرت و وه‌ک ئه‌وه‌ی وشه‌یه‌ک له‌ قسه‌کانیم نه‌بیستوه، به‌وپه‌ری ریزه‌وه وتم:

- "خانم تکایه‌ بیورن وا توند زه‌نکم لێدا، ته‌مه‌ننا ده‌که‌م بمبه‌خشن، راستییه‌که‌ی شوینی زه‌نگه‌که‌م باش نه‌ده‌زانی، به‌پیتی ئه‌وه‌ی له‌ رۆژنامه‌دا نووسراوه، به‌ریزینکی نه‌خۆش له‌م مال‌دا هه‌یه و داوای که‌سینک ده‌کات که له‌ سه‌ر عاره‌بانه‌ بچوکه‌که‌ی شوینگورکیتی بئ بکات."

ژنه که که میک بیری کردهوه تا له م درۆ شاخداره تیبگات، وادیار بوو
دوودله و له سیمای منهوه ناتوانی تیبگات مهسه له که چیه. دواچار
وتی:

- "نه خیر به ریز، ئیمه لیره نه خوشمان نییه."

دیسان وتم:

- "فرموتان که سی وای لیره نییه؟ دیسان عه زرتان ده که مهوه که
که سیک که متازور به ته مه نه و دهیه ویت که سیک دوو سهعات له
پوژیکدا دابه زرنیت، بۆ هر سهعاتیک چل ئورا ده دات."

دیسان گویم له نه خیر بوو و وتم:

- "کواته دیسان بیورن، رهنکه نهومی خوارهوه بیت و مه به ستیشم
ئوه بوو، که که سیک متمانه پیکراوی خۆم بۆ ئه کاره راسپیرم،
بهنده ناوم قیدیل یارلسبیرگه."

نووشتامهوه و دوور که وتمهوه. ژنه که نهجه که ته نانهت سپینهی
چاویشی سووره لگه را، وشک وه ستابوو و دهسته وه ستان دیار بوو،
بهدهم پوژیشته خوارهوه له پلیکانه که به چاو به پنی کردم.

که فوکولی دهروونیم داده مرکایه وه، میشکم کراوه و پویشن و
هه ستیشم باش بوو، قسهی ژنه که که وتبووی خیره، هیچمان له
ماله وه نییه، وهک ئاویکی سارد بوو که پژانده بووی به گیانما، یانی
گهیشتومه ته ئه وهی هر که منیان بینی له خه یالی خویاندا دیارییان
ده کردم و ده یانوت کابرا سوالکهره، له وه که سانهیه که سی دهستودل
کراوه له درزی ده رگاوه خیری پی دهکن. که گهیشتمه کۆلانی
ده رگاوانه کان له بهردهم میوانخانهیهک وه ستاوم و بۆنی که باب له
ناوهوه بهر لووتم کهوت، دهستم به ره وهسکی ده رگاوه پوژیشتم و
زوری نه مابوو پرۆمه ژووره وه، به لام له کاتی خۆیدا تیگهیشتم و

کشامه وه. که گه یشته مهیدانی بازارې گوره^۱ ویستم شوینیک بز دانیشن بدوزمه وه و که میک بهویمه وه، بؤ دستکه وتنی شوینیکی چؤل و هیمن به دوری کلیساکه دا خولامه وه، به لام هموو کورسیه کانی مهیدانه که خه لکی له سهر دانیشتبون، به بیتاقه تیه وه به خؤم وت بیچیژه! بیچیژه! دیسان تامه که ی بیچیژه! نه مه به ختوناو چاوی خؤته! دیسان دهستم کرده وه به پیاسه! رینگه که م لار کرده وه و به رهو فواره که ی لای بازارې گؤشتفروزه کان رۆیشتم، چند قومیک ئاوم خواره وه و دیسانه وه که وتمه پری. ههنگاو به ههنگاو خؤم کیش ده کرد، به به ردهم هر دووکانیکدا ده رۆیشتم ماوه یه که ده وه ستام و سهیری هموو ئه سپوعاره بانه یه کم ده کرد که تیده پری. لاجانگم به شیوه یه کی سهیر چلی دها و له به شیکی کاسه ی سه رمدا ههستم به گه رمیه کی توند و ئاشکرا ده کرد. خوار دنه وه ی ئاوه که ته واو پهریشان حالی ده کردم و له گه ل هه لگرتنی هر ههنگاو یک ده یگه پاندمه وه، به م حاله وه که یشته گورستانی مه سیح^۲، سه رم خسته نیوان هر دوو دستمه وه، ئانیشکم تا نه ژنوکام هینایه خوار و له سهر زهوی دانیشتم، ته نیا به مجوره له سهر چیچکان باشتر ده بووم، گویم له دهنگی لر خه لرخی سینگم نه بوو. به ردتاشیک له سهر سینگ راکشابوو و سه رقالی هه لکولینی شتیک بوو له سهر پارچه به ردیکی گرانیت، چاویلکه ی شینی له چاودا بوو، یه کیک له ناسیاوه له بیرکراوه کانی بیرده هینامه وه، که کارمندی بانک بوو، ماوه ی پیتشو له کافینی ئیپلاندسکدا بینیبووم.

---

^۱ Stortovet: مهیدانی کۆن و گوره له باشووری ئوسلو و نزیک شه قامی کارل یوهان، که زوو دوور نییه له بندهرگا و ویستگه ی ئاسنه پری. بانکی سه ره کی نه رویج و کلیسای فیرفلرسریش هم له مهیدانه. (و.ف)

^۲ Christ Kirkwgard: قه برستانیکی بچووک له باشووری قه برسانی به ناوبانگ فیرفلرسر و نزیک کتیبخانه ی دایشمه ن. (و.ف)

شاخ چهند خوش بوو وازم لهم شهرم و حهيايه بهينايه، برؤشتمايه لای و باسی خؤم بؤ بگردايه و بموتايه بهراديهک ليم قهوماوه ههتا ناتوانم دريژه به ژيان بدهم. بؤ نمونه دهکرا وهسلهکانی هاوبهشیی سهرتاشخانهکئی پی بدهم.... ئەی هاوار! کوا وهسلهکان؟ ئەو وهسلانهی نرخهکهيان نزيکهی کرؤنيک دهبي کوان؟ به تورپهيهوه بؤ ئەم گهنجينه گرانبههايه دهگهريم و له بهرئهوهی نايدؤزمهوه به يهک جووله له سهر نووکهپي دهوهستم و له کاتيکدا له ترسدا نارهقهی سارد نيشتوته سهر گيانم، هه موو شوينتيک دهگهريم، دواچار له بني گيرفانی چاکهتهکەم لهگهلهندي کاغەزی سپی و رهشکراوهدا که بهکهکی هيچ نايەن، دهيدؤزمهوه. ئەم شەش وهسله به ههزار جؤر دهزميرم و ديسانهوه دهيزميرم، ههچهند زؤر پيويستم پينان نهبوو. تهنانهت ماوهيهک بوو ههزم دهکرد سهروپيشم چاک نهکەم و بهمجؤره بيمه خاوهنی حاشاههانهگری پوولينکی نيوکرونی سپی و نازدار، له زيوی پاکي کؤنگسبيرگ^۱.

بهههرجال، سهعات شەشی پاشنيوهپؤ بانک دادهخرا و دهمتوانی له نيوان کاتزمير ههوت و ههشت، له بهردهم خوان کافی ئيپلانديسک، کهمين بگرم تا هاوپريکهم ديته دهرهوه. ماوهيهکی زؤر دلم بهو بيروکهيه خوش بوو و کات بهمجؤره تينهدهپهري. رهشهبايهک داربهپووهکانی دهووبهرمی دهشهکاندهوه و خؤر ئاوا دهبوو. ئايا پاساويک ههبوو له خؤمهوه له بهردهم ئەم گهنجه کارمهندهی بانک قوت بمهوه و پيشنياری کريني شەش وهسلی سهرتاشخانهی بؤ بکهم؟ کن چووزانی خؤی دوو شهده وهسلی سهرتاشخانهی، لهوهی من خاوينتر و جواتر له گيرفاندا نهبيت؟ گيرفانهکانم ژيراوژوور کرد، لانیکەم شتيکی تر بدؤزمهوه و هاوپيچی وهسلهکانی بکهم. عهبيی چی

---

¹ Kongsberg: يهکيک له شاره کؤنهکانی نهرويچ، که ۸۲ کيلؤمهتر له باشووری خؤرشاواي ئوسلق دووره، که کسانگه زيوهکانی بهناوبانگه و شويني پاره و سکهسازي پاشايهتی نهرويچ بووه. (و.ف)

بوو ټگه کرافاتیکې پې بدهم؟ تهنانه دهمتوانی ټوهی خوځ له مل
دهربینم و پتی بدهم، ههلبهت ټوکات دهبوو قوچچهکانی سهرهوهی
چاکه تکهشم ههلبیکم، ناچاربووم وا بکم، چونکه ټیتر هیلهکیشم له
بهردا نهبوو.

بهههرحال، ههرچونیک بیت کرافاتهکه م کردهوه (کرافاتی چی،
پارچه قوماشیکې پان و کاله وهبوو، که نیوهی سهرسینگی دادهپوشیم!)
تهپوتوزه کهیم تکاند و سافوپیکم کرد، لهگل وهسلهکانی
سهرتاشخانه له کاغذیکې سپییهوهم پینچا. ټیستا له گورستان
دهرچووم و بهرو کافیتی ټیپلانديسک دهرپوم. سهعاتی زیندان،
سهعات حوتی پاشنیوههرو دهردهخات. کهمیک دهوروخولی کافیکه
دهدم، له بهردم سیاجه ټاسنهکه دا لهملاره بو ټهولا پیاسه دهکه م و
هاوکات به چوارچاوی زور زیت و وریا، ټاگام له هاتوچوی
کهسهکانه. دواچار نزیک سهعات حوت گهنجهکه دهبینم، که
پوشته وپهرداخ و کهشخه به کولانهکه دا پرووه سهرهوه دیت، بهرو
کافیکه دهروات. به بینینی دلّم وهک مهلیکی ناو قهغهز له ژیر سینگدا
کهوته پهلهپهل، رینکورهوان بی ټوهی سلاری لی بکم له بهردهمیدا
قوت بوومهوه و وتم:

‘کونه برادر، نیوکرونیکت ههیه پیم بدهی؟’

بهوپهری سهرشوپیهوه پاکه ته بچوکهکه م دایه دهستی و وتیشم:

‘ههلبهت له بهرامبر ټم ههموو وهسله گرنکه دا!’

وهلامی دایهوه:

‘نیمه و خوا دهزانیټ ټهوهنده پاره م پې نییه’

یهکسهر جزدانی پارهکه ی له بهردم مندا ههلهپرشت و دواتریش

پروونی کردهوه:

‘دویشهو روشتم بق رابواردن و دهبینی هیچیان پې نههیشتم، باوهر

بکه تهنانه نیوکرون پاره م پې نییه.’

پتیوستی بهم کارانه نهدهکرد، ټهوهش دهبی.’

باوه‌رم به قسه‌کانی کرد، چونکه پیویستی نه‌ده‌کرد بۆ پاره‌یه‌کی وا کهم سویندی درۆ بخوات، به‌دهم خالی‌کردنه‌وه و ژیراوژوورکردنی گیرفانه‌کانیشی فرمیسکی چاوه شینه‌کانی ته‌ر کردبوو، به‌هه‌رحال دواى ئه‌وه‌ی لینی جیابوو‌مه‌وه وتم:

- 'هه‌لبه‌ت ببوره بۆ ئه‌و په‌فتاره‌م، چونکه وه‌زعم زۆر خراپه‌!'

هیشتا چه‌ند هه‌نگاوێک به‌ کۆلانه‌که‌دا نه‌رۆیشتبوووم، ئاماژه‌یه‌کی بۆ پاکه‌ته‌که‌ی ده‌ستی کرد و بانگی کردم، منیش به‌دهم رۆیشتنه‌وه وتم:

- 'ئه‌و پاکه‌ته‌ له‌ دله‌وه‌ پیشکەش به‌ تو‌ بێت، با لات بێت، شتیکی گرنگ

نییه، دیارییه‌کی بچکوله‌یه‌ و چیم هه‌یه‌ له‌م دنیا‌یه‌ هه‌ر ئه‌وه‌یه‌.'

له‌ تاريک‌روونی ئه‌و ئیواره‌یه‌دا به‌ راده‌یه‌ک ئاوازی ده‌نگم خه‌مگین بوو، که‌ له‌ کاتی ئه‌م قسانه‌دا به‌زه‌ییم به‌ خۆمدا هاته‌وه‌ و ده‌ستم کرد به‌ گریان. شنه‌ بایه‌ک هه‌لی کردبوو و هه‌واى فینک ده‌کرده‌وه، هه‌وره‌ په‌شه‌کان له‌ سه‌ر ته‌ختی ئاسمان ده‌جولان و تا شه‌و زیاتر تێپه‌رپیا‌یه‌ هه‌وا ساردتر ده‌بوو، به‌زه‌ییم به‌ خۆمدا ده‌هاته‌وه‌ و هه‌موو ئه‌و رینگه‌یه‌ فرمیسم هه‌له‌ده‌پشت و به‌رده‌وام ورته‌م ده‌هات؛ بۆ نمونه‌ ده‌منالاند خوا‌یه، ئه‌ی په‌روردگار، چ رۆژیکی په‌شم هه‌یه، خوا‌ی گه‌وره‌ خۆت ده‌زانی چه‌ند په‌سوا و قوربه‌سه‌رم! هه‌ر که‌ چاوم وشک ده‌بووه‌وه‌ دووباره‌کردنه‌وه‌ی ئه‌م دێره‌ دیسان چاوی په‌ر ده‌کرده‌وه‌ له‌ فرمیسم. سه‌عاتیک، سه‌عاتیک که‌ ده‌توت برانه‌وه‌ی نییه، زۆر به‌ خاوی تێده‌په‌ری. ماوه‌یه‌ک به‌ کۆلانی بازار به‌ره‌لا ده‌سوورامه‌وه، له‌ به‌رده‌م سه‌کۆی به‌رمالان داده‌نیستم و هه‌ر که‌ستیکم ده‌بینی خۆم له‌ په‌نا‌یه‌که‌دا ده‌شارده‌وه، له‌خۆرا له‌ به‌رده‌م دوو‌کانه‌ رووناکه‌کان که‌ په‌ر بوون له‌ خه‌لکی و له‌ سه‌ر پاره‌ و شمه‌ک چه‌له‌حانیان ده‌کرد، ده‌هه‌ستام و چاودیرییم ده‌کردن. دوا‌جار نیوان کلێسا و عه‌مباری گۆشت له‌ پشت هه‌ندێ پارچه‌ ته‌خته‌ی که‌له‌که‌کراو شوینیکم دۆزییه‌وه‌ که‌ تارا‌ده‌یه‌ک گه‌رم بوو.

چی دەبئ با ببیت! نەخیز، ئەمشەو ئیتر نارۆمە ناو دارستان، لەویو
تا دارستانە کە ڕینگە یەکی درێژ بوو و منیش لە پئی کەوتبووم،
دەمویست ئو شەو بە جۆریک هەر لەوی بمینمەو و ڕۆژ بکەمەو،
گریمان ساردیش بوایە، کەمیک لە دەوروبەری کلێساکە پیاسەم
دەکرد و گەرم دەبوومەو. دەبئ بە جۆریک حەلوفەسلی بکەم! پالم
بە پارچە تەختەکانەو دا و بپهۆش کەوتم.

کەمەم دەنگە دەنگی دەوروبەر کەم دەبوو، دووکانەکان
دادەخران، دەنگی پینی ڕیپوارەکان کەمتر بەرگویی دەکوت،
هینواش هینواش چراکان دەکوژانەو و پەنجەرە ی مالانیش تاریک
دەبوو...

لەپەر چاوم کردەو و لە بەرچاوم تارماییەکم بینی، بە قۆچەکانی کە
لە تاریکی شەو دا دەبریسکایەو، هەستم کرد پاسەوانیکی گەرۆکە،
تارماییەک کە نەمدەتوانی دەموچاوی ببینم.
'شەوباش'

منیش لە وەلامدا شەوباشم لیکرد و یەکسەر تاسام، بە ترسەو
هەستم، تارماییەکە نەجولا و لئی پرسیم:
'مالتان لە کوینیە؟'

بئ بیرکردنەو و وەک عادیەتی هەمیشەیی ناوینیشانی
ژوورەبچووکە کە ی پینشوووم وت، ئو دیسان ماویەک بیدەنگ و مت
مایەو و دواتر بە شلەژانەو وتم:
'مەگەر شتیکی خراپم کردووە؟'

'بە هیچ شتیوێک! بەلام ئیرە بۆ خەوتن زۆر ساردە و دەبئ
بگەریتەو بۆ مالهو.'
'بەلئ راستە هەوا فینکە.'

یەکسەر خواحافیزیم کرد و لەخۆمەو بەرەو ماله کۆنەکەم رویشتم،
ئەگەر بە دزییەو هەنگاو بنیم و کەس نەمبینیت بە ئاسانی دەتوانم
برۆمە سەرەو، بە هەشت هەنگاو بە باشی بە پلیکانەکاندا

سهرده که وتم، تنیا دوو پنیلیکانه‌ی کوتایی جیره‌جیری ده‌کرد، که گه‌یستمه به‌رده‌م ژووره‌که پیلاره‌کانم داکنه‌ند، هه‌موو شوینتیک بیده‌نگ و هینم بوو و که‌س ناگای له هیچ نه‌بوو، که گه‌یستمه نه‌ومی به‌که‌م ده‌نگی چرکه‌چرکی هینمی سه‌عاتی دیواره‌که‌م بیست، ده‌نگی زیریکی گریانی منالیکیش ده‌هات و جگه له‌مه ده‌نگیکی تر له گورپی نه‌بوو.

دواجار ده‌رگای ژووره‌که‌م دوزییه‌وه، دوا‌ی نه‌وه‌ی که‌میک پاژنه‌پیم له پیلاره‌کانم ده‌رکرد، وه‌ک جاران قوفله‌کم کرده‌وه، پویشتمه ژووره و بیده‌نگ ده‌رگا‌که‌م قه‌پات کرد، ژووره‌که وه‌ک کاتی پویشتمم مایوو، په‌رده‌کانی پشت په‌نجره‌که به‌ره‌و لایه‌ک لادرابوون، چرپاکه خالی بوو، کاغه‌زیک له سه‌ر میزه‌که له‌ولاتر به‌رچاو ده‌که‌وت، ره‌نگه هه‌ر شه‌و نووسینه بیت که خۆم بق‌خواه‌نماله‌که‌م نووسی، دیاره له‌و کاتوه نه‌هاتوته سه‌ره‌وه، کویره کویره ده‌ستم بق‌نهم شته سپیبه شه‌فاهه برد و به‌وپه‌ری سه‌رته‌وه بینیم نامه‌یه؛ نهم نامه‌یه له کویره هاتوه؟ هه‌لی ده‌گرم و به‌ره‌و په‌نجره‌که دیم و تا شه‌و شوینه‌ی بکریت له تاریکیدا پیته به‌دقه‌واره و ناشیرینیه‌کانی ده‌خوینمه‌وه، دواجار ده‌توانم ناوی خۆم بناسمه‌وه.

بیر ده‌که‌مه‌وه نه‌ها! ره‌نگه وه‌لامی خواه‌نماله‌که بیت، ره‌نگه شه‌مجاره له ترسی نه‌وه‌ی دیسان بگه‌پیمه‌وه ته‌واو گه‌پانه‌وه‌می بق‌ماله‌که‌ی قه‌ده‌غه کردوه.

دواتر هینم و گوینقولاخ، به‌تانی له ژیر باخه‌لدا، له ده‌ستیکدا کاغه‌ز و له ده‌ستیکی تردا پیلاره‌کانم هه‌لگرتوو، له ژووره‌که دیمه ده‌ره‌وه، ددانم جیر کردوته‌وه و نه‌رم و هیواش دیمه خواره‌وه، نه‌وه‌ک پلیکانه‌کان ده‌نگیان لینه بیت و دواجاریش به زه‌حمه‌تیکسی زور و برینی له‌مپه‌ری زوری نه‌ومه‌کانی خواره‌وه دیمه خواره‌وه، خۆم ده‌گه‌یه‌نمه به‌ر ده‌رگا.

پیلاره‌کانم ده‌خه‌مه سه‌ر نه‌رزه‌که و به‌کاره‌خو قه‌یتانه‌کانی ده‌به‌ستم و دواتریش بئ نه‌وه‌ی بیر له هیچ بکه‌مه‌وه، هه‌روا داده‌نیشم و چاوم

مات دهكەم و ماوه يەك بێدەنگ و متهق لیبراو لهوێ ده مینمهوه. ههله دستم و دهكهمه پێ؛ بلیسهی لهرزۆکی چرا گازهكه، سه ره وهی كۆلانه كه پووناك دهكاتهوه. پیکو قنج له ژیر پووناکیه كه دا ده وه ستم و پاكته كه دهكهمه وه، ئەم جوولانه زۆر به هینواشی دهكهم، پووناکیه کی زۆر له مێشكدا ده ره و شیته وه و خوشییه ك ده پڕیته ده روونمه وه، له خۆمه وه هاواریکی كورت دهكهم، ئەم هاواره ئاوازی پووچییه، كه له تاو خوشی له گهرومه وه دیته ده، به لی، نامه كه هیی سه رنووسه ری پۆژنامه كه یه، وتاره كه م قبول كراوه و وهك خۆی چاپ ده كریت. چەند ده ستكارییه کی بچووك... چاك كردنی چەند ههله یه کی ده ستتووس... نیشانه ی توانایه کی گه وره... سبه ی چاپ ده بیته... ده كرۆن پاداشته كه یه تی. نه وه ی سه رنجمی راكیشا هه ر ئەم دیرانه بوو.

پینده كه نیم و ده شگریام، راكه راك تا سه ر كۆلانه كه پۆیشتم و وه ستام، ده مکیشا به پشتی خۆمدا، له خۆرا و بی ویست هاواری خوشیم ده كرد. كات وهك با ده پۆیشتم، به درێژیایی نه و شه وه تا ناوه راستی پۆژ له خوشیدا مه ست و سه رخۆش بووم، شیتانه به ناو كوچه و بازاردا ده گه رام و به خۆم ده وت: به لی! توانای گه وره... بلیمه تی... له ئاستی خۆیدا شاكار... ده كرۆن پاداشت!

چەند ھەفتەیک دواى ئو پروداو، ديسان شەويک لە دەرەو ە سەرگەردان بووم، ديسان رۆيشتمە گۆرستانیک بۆ ئو ەوى وتاریک بۆ رۆژنامە بنووسم، لەم کەینوبەینەدا سەعات دەى شەو بوو و دەیانویست دەرەو ەى گۆرستانەکان دابخەن، برسیم بوو، زۆر برسیم بوو، بەداخو ە دە کرۆن زۆر برى نەکرد.

دووسى رۆژ بوو ھیچم نەخواردبوو، ھەر کە قەلەمەکەم بە دەستو ە دەگرت ماندوو دەبووم و ھەستم بە لاوازی دەکرد، پوولیکى قەلیشم پى نەبوو، لە گیرفانمدا جگە لە چەند کللیتک و لەتە قەلەمدایەنیک^۱ ھیچی تیا نەبوو. کاتیک دەرەو ەى گۆرستانەکان داخست، چار نەبوو جگە لەو ەى ریک بەرەو مالاو ە بگەریمەو ە، بەلام ديسان ماو ەیک بى ئامانج و بى ھۆ بەملاولادا سوورامو ە. ژوورەکەم بەرادەیک تاریک و چۆل بوو کە لە ناویدا دەترسام، جارەن تەنەکە چییەک لەم ژوورەدا کارى دەکرد، بەلام ئیستا کە رۆیشتوو ە من بە کرئ و بە شیو ەى کاتى تیايدا دەژیم. بە ھەر حال بۆ کاتکوشتن بەملاولادا گەرام، بە بەردەم زینداندا تینپەریم و دواتر ھاتمە لای دەرەیا و گەیشتمە لای ئاسنەرئ، لەوئ لە سەر کورسییەک دانیشتم،

---

^۱ مەبەست ئو پارچە تیغەیکە کە نووکی قەلەمەکەى پى تیزکردوتو ە، نەک قەلەمدایەن بەوشیو ەیکە کە نەمرۆ ھەبە. (و.ک.)

نهوکات هیچ خه میکم نه بوو، تهماشای به ندهر له تاریکی هیمن و دلگیری شه ودا حاله تیکی دلخوش و که یفسازی پی ده به خشم و به دبه ختیبه کانی له بیر دهر دمه وه.

نه قلی سه قه تم ده بوت پارچه یه که نووسیومه له باشترین شته کانه، که تا ئیستا خستومه ته سهر کاغه ز، ویستم به خویندنه وهی خوم دلخوش بکه م، نووسینه که م له گیرفان دهر هینا و بؤ نه وهی باش بینم له چاوم نزیکم خسته وه و لاپه ره لاپه ره پایدا چومه وه، تاقه تم نه ما و دیسان خسته وه گیرفانم. دارو بورد هیمن بوو، دهر یا وهک سه ده فیکی ره نگشین له بهر چاوم پان ده بووه وه و بالنده بچووک و بینه نگیگان به مالاولادا دهر فرین. که میک له ولاتر پاسه وانیک له جینگه که ی خوی پیاسه ی ده کرد، جگه له نه و که سی لئ نه بوو و به ندهر گاکه نغروی بیده نگی بوو. سهر له نوی سامانه کم نه ژمار ده که مه وه: له ته قه له مدایه نیک، چه ند کلیلیک، به بی یه که فلس پاره!

له ناکاو گیرفانم ده گه ریم و دیسان نووسینه که م دهر ده هیمن، به لام نه م کاره م خورسکه و بؤم بووه ته خو، بؤ کاغه زیکی سپی جوان و ده ستیونه براو ده گه ریم، ده ست بؤ گیرفانم ده به م، به لام له گه ل نه وهی ده مه وی کاغه زیکی سپی ده ستیونه براو بدؤزمه وه، دیسان بی ویستی خوم نووسینه که دهر ده هیمن، چونکه بؤم بووه ته عاده ت، دواتر نازانم و تیناگه م بؤچی نه م کاغه زه وهک شه پیوریک لول ده که م، به جوریک لولی ده که م که ناوبوش نه بیت و به خیرایی بؤ سهر شوسته ی شه قامه که هلی ده دم، با ده بیات و که میک دورتر ده گیرسیته وه. برسیتی زوری بؤ میشکم هیناوه، سه یری شه پیوره کاغه زیه که م ده کرد و خوم به و بیرکردنه وهیه ده خله فاند و باوه ریم به خوم ده هینا که له ناو نه م کاغه زه دا ره نگی شتیک هه بیت؛ بؤ نمونه پر بیت له پول و پاره ی بریقه دار، به ده نگی به رز گره و له گه ل خوم ده که م، نه گه ر وت چی تیدایه هه مووی بؤ خوت! پاکه تیک پر له پاره دیته خه یالمه وه که له سه ره وه پولی درشتی گرنجگرنج و له

ژیره و هس وردهی تیدایه، به چاوی واقور ماوه وه سهیرم دهکرد و خۆم وهسوهسه دهکرد؛ ههلسه و بیدزه؟

لهم کاته دا گویم له دهنگی کۆکهی پاسه وانه کهیه، ههزم کرد لاسایی بکه مهوه. ههستام و دووسی جار یهک له دواوی یهک به جۆریک گوئی لئ بیت، کۆکیم. رهنگه ئهوکاتهی شهپپوره کاغه زییه که نزیکه کهوته وه خۆی بۆ ههلبدات، زۆر چیژم لهم گالتهیهی خۆم وهردهگرت، لهتاو دلخۆشی دهستهکانم لهیهک دهخشانم و ناوبهناو به دهنگی بهرز جنیوم دها، ههه ئیستا کابرا دهکهوئته پاقله کهوه! داماوای قوربهسه به جۆریک شهیتان سهیری لئ شتیواندوو، ئامادهیه بۆ ئه و پارچه کاغهزه برواته بنی دۆزهخه وه، مل بۆ ههه سزا و ئازاریک بدات، له برسیتیا مهنگ بووم، سهه و سهرخۆش بووم.

چهند خولهکیک دواتر پاسهوان گهراپه وه، که دهپۆیشت به ئه نقسهت بزماری بنی پیناوهکانی به بهردریژی شهقامه که دا دهکیشا و دهنگی لئ ههلهساند و سهیری دهو روبهیری دهکرد. شهپپوره کاغه زییه کهی نهیی... بهلام پهلهی ناوئیت، هیتشتا کات ماوه. ئه و به درژیایی شهو لیرهیه و کاتی زۆری له بهردهسته، لانیکهم تا به لای کاغهزه که دا نهروات نایینت، بهلام لهم کاته دا به وردههنگاوی لینی نزیک دهبینته وه و کاغهزه که سهرنجی دهبات و دهوهستت، ئای چهند پاکه تیکی سبی جوانه! پیایدا دیاره گرانبه هایه! چهند چاک له سهه شهقامه که کهوتوه، نهکا پاره بیت؟ ها، دوور نییه پر له سکه و پوولی زیو بیت! دهست دهبات و ههلی دهگرتت، ئای له وه خۆ زۆر سووکه، کیشی نییه، رهنگه په ریکی له ناودا بیت، له و په رانهی جوانکاری کلاوی ژنانه! دواتر پاسهوان به دهستوپه نجهی ئهستووری خۆیه وه و بهوپهیری وریاییه وه، شهپپوره کاغه زییه که دهکاته وه و یهکیک له چاوهکانی دهبرته ناوی.

من دهستم گرتوه به قۆلمه وه و شیتانه پینده که نم و قاقام لئ دها، زۆر سهیر پینده که نیم، چونکه بچووکتترین دهنگ له گهرومه نه دههات،

به لکو پیکه نینیکی بیدهنگ و پر نازار بوو، وهک نه وهی ئاهیتی
 پرسوی بیت که له سینه مه وه دپته دهر، یان قولی گریانیک.
 دیسان دهنگی پیلاره کان که بهر بهر دپژی شه قامه که دهکوت، بهرز
 بووه وه، دیسان پاسه وانه که یه و له قهراخ ئاوه که دا دهگه پیت، له تاو
 پیکه نین تووشی نزگه ره یه که بووبووم هه ناسه م بۆ نه دهره، چاوم پر
 بوو له ئاو، نه وهندهم پخوش بوو ئاگام له خۆم نه مابوو، نه وسه به
 دهنگی بهرز دهستم کرد به قسه کردن، چیرۆکی شه پیوره
 کاغه زییه که م بۆ خۆم دهگیرایه وه و چاوم له له پی دهستم نزیک
 کرده وه، که وتمه لاسایکردنه وهی پاسه وانه داماره که، بهرده وام
 ده موت: هه ره که کاغه زه که ی دوورخسته وه کۆکی، له کاتی فریدانیدا
 کۆکی، نه م دپره م زیاتر ده خه ملاند و ترشو خوینم پیوه ده کرد، دیسان
 ده مگۆری و به مجۆرم له ده کرد: یه که مجار ئاوا کۆکی ئحم ئحم!
 به کورتی گۆرپانکاری جۆراو جۆرم به م دپرانه ده کرد و به دهنگی بهرز
 ده موته وه، که هاتمه وه سه رخۆم و دلخوشیه که م کۆتایی هات، بینیم
 ماوه یه کی زۆر له شه و تپه ریوه، سستییه کی سه یر سه ر تا پی گرتم،
 جۆریک ماندوویتی خۆش که خۆم به ته واوی ده دایه دهستی. لیلی
 هه وا پرووی له ره شی دا و شنه یه کی نه رم هه لی کردبوو و ئاستی
 سه ده فئاسای ده ریاهه ی رپری ده کرد. له دووره وه دوو که لکیش و
 په یکه ری ره شی که شتییه کان دیار بوون، وهک نه وهی تارمایی
 بیدهنگ و ترسناک بن، که به قژی لوول و به ره و سه ره وه ده یانه وی
 بمکوژن، ئیتر ههستم به نازار نه ده کرد، برسیتی نازاری که م
 ده کردمه وه، ههستم ده کرد سووکه له و خالییم و چنژم وه ده گرت،
 هیچ به م دنیا یه وه نه یده به ستمه وه، دلم خۆش بوو له بهرچاوم نیم و
 که س نامیینیت. قاچه کانم له سه ر کورسییه که دریز کرد و پالم
 ده دایه وه، چونکه به مجۆره باشته ده متوانی ته نها و ئیسراحت بم، له
 خه یالمداناسه واری بیزاری نه بوو، تو زقالیک شله ژان و نیگه رانی له
 هه موو رۆحمدا بوونی نه بوو، تا دوورتر بیرم ده کردوه بچوو کترین

خون و خيالی به دینه هاتورم نه بوو، به چاوی کراوه وه پراکشابووم
 و له دنیایه کی تایبه تدا نوم بووبووم، به جوړیک ناگام له بوونی
 خویشم نه ما بوو، زور دوور له دنیایه خوُم ده بیینی و چیژیکی
 بیسنوورم له مه ده برد، له هه موو ئه م ماوه یه دا بچو و کترین ده نگ
 چارزم بکات، بهرگویم نه که وت. تاریکی وهک پرده یه کی رهش
 جیهانی له بهرچاوم ده شارده وه و له نارامیه کی ساف و نه برآوه دا
 نوقمی ده کردم، له کاته دا ته نیا نه وای نرم و یه کناستی بیده نگی،
 بیده نگیه کی به تال و فراوان، ده گه یشته پرده ی گویم و خاموش
 ده بوو، به لئی، له دلئی شه و دا، تارمایی ره شپو شه کان که له سهر
 ده ریای بهرام بهرمدان، ده مخه نه چنگی خویانه وه و به سهر زهریادا
 دمفرینن و ده مبه نه شوینیکی دوور و سهرزه مینیکی سهر و خالی له
 مرؤف.

له کوشکی شازاده خانمی ئیلایالی دام ده گرن و له وئی شکو و
 گه وره ییه کی هیند گه وره ده بینم، که چاوی هیچ ئاده مییه که نه بیینیوه،
 هر که چاوم به مه محبوبه و دولبه ره که م که وت، که له ژووریک له
 یاقووتی بنه وش له سهر جیخه ویک له گولی زهره پراکشاهه، دهستی
 به ره و لای من ده هینتیت و من له بهر ده میدا به چوکدا دیم، بانگم
 ده کات به ره و خوئی و ده لیت: ئه ی پیای نازاد و دلیر! به خیر هانتت
 ده که م بق ئه م مه مله که ته و سهر اکمت به هانتت پازاندو ته وه، ده زانی
 بیست هاوین چاو له ریت بووم و له مانگه شه واندا دلم خواستویتی؟
 که خه مگین ده بووی له م ژوورده فرمیسک نه ما نه یپرژم، که
 خه وتبووی خه ونی خوش نه ما ره وانته نه که م. دولبه ری مانگه یکه ر
 دهستم ده گریت به ناو ته لاره گه وره کاندا خه راما ن خه راما ن ده مبات،
 به بهر ده م سوپا و جه نگاهه راندا تیده په رم و پیروزبایی گه یشتنم لی
 ده که ن، ده رومه باخ و گولستانیک، که جوانیه که یان چاوان نه بله ق
 ده کات و له ناویاندا سیسه د که نزه کی تازه پیگه یشتوو به ناز و
 غه مزه وه یاری ده که ن و پیده که نن، ده روینه ته لاریکی تر که به

زومرودی درهوشاوه نهخشینراوه، له ژیر پروناکیی خوردا درهوشانهوهی، پامان دهگریت، نهغمی خووشی ناو تهلار و سهراکان گویم دهلاوینیتتهوه، بۆنوبهرامهیهکی مهستییهین دهگاته لووتم، که دستم دهگریت وهک ئهوهی گیراوهیهکی ئهفسوناوی برژیتته گهرووم و چیژی نهبراهه دههبات، دهست دهخمه سهه کهمهری و له ژیر لیهوهه دهچرپینیت: دان بۆ خۆتدا بگره، ئیره شوینی نییه و ئهوسا دههباته تهلاریکی سوورباو، که سههلهبهه یاقووتی نهتاشراوه و جوانی و شکو پڕشنگدارهکهی دهبرژیتته چاووم و هۆشم دهبات. قوولی له گهردنم دهئالینیت و ههناسهی دهدا له روخسارم، ئهوکات له ژیر لیهوهه دهلیت "خۆشه بهزهمی عهشق و عاشقی! بده ماچیک... یهکیکی تر... دیسان یهکیکی تر..."

له سهه کورسیهکه پاکشاوم و ئهستیرهکان دهبینم، که له بههراچاومدا ههلواسراون و بیرکردنهوههه به ناو باوبۆرانی نوور و پۆشناییدا دهفرن... لهوئ خهوتبووم و دهستی بیزهحمی پاسهوانی گهپۆک، له خهوی کردم و دههراگی ژیان و بهخترهشی بهسهردا کردمهوه، ههه که چاووم کردهوه، ههستم به سههسوورمان و دۆشدامانیکی سههیر کرد و به خۆمم وت ئیره کونیه؟ چۆن له دههروهه و له ژیر ئاسماندام؟ بهلام خیرا ناومیندییهکی تال هاته جیی سههسوورمانی سههههتا، وهختبوو هۆنهۆن بگریم که بۆچی زیندووم، ئهوکاتهی خهوتبووم باران باری بوو، جلهکانم خوسابوون و ههموو ئهندام و برینهکانم سارد و شیدار بوویوون، بههرادهیهک تاریک بوو، که به ئاستهه دهمتوانی تارمایی پاسهوانهکهی بهردهمم ببینم. پاسهوانهکه وتی:

- "یهلاهسته!"

یهکسهه ههستام، ههتا ئهگهه فههرومانی بدایه دیسان بخهوه، فههرومانهکهیم جیبهجی دهکرد، زۆر سست و لاواز بوویووم و هیزوم لهبههه برابوو، جگه لهوهش ههستم بههههستی دهکرد.

پاسهوانهکه هاواری کرد:

که مژه بوهسته! بؤ کلاوه کهت نابهیت؟ ئی! ئاوا باشه، دهی تیی
ته قینه و برؤ!

به پرت پرت و ورپیوه و تم:

قسکه و جوان بوو، خوشم ههستم کرد شتیکم به جی هیشتووه...
سوپاس، شهویکی خوش!

ئهمم وت و گیژ و لاروله ویز بهری که وتم.

خۆزگه پارووه نانیکم هه بوايه، له و نانه جۆیه به له زه تانهی تامیان له
ژیر زمان ده مینیتوه و ده توانی له کولان و شه قامه کان به دم پئوه
بیخۆیت، وینهی ئه و نانه جۆیه به وردی له خه یالما دروست کرد،
زۆر به قولی برسیم بوو، ئاره زووم ده کرد تیا بچم و له سه ر ئه م
هه ساره یه نه مینم، هه ستوسۆزم زال بوو و دهستم کرد به گریان،
مه گه ر ئه م قوربه سه رییه ی من کوتایی نایهت؟ له ناکار له ناوه پرؤاستی
کۆلانه که وه ستام و به شهق له به رده کانم دا و چیم به ده مدا هات
ره وانه ی دارو به ردم کرد، بۆچی پاسه وانه که وا بانگی کردم؟ ئه مه چ
ناویک بوو لئی نابووم؟ پئی وتم که مژه؟ به لئ! پئی ده لیم وتی که مژه
به من چهند قورس له سه ری ده که ویت! له تاو تو ره یی ده مم که فی
کردبوو و سوور هه لگه رابووم، له کوتایی کۆلانه که پیم پیچی خوارد
و که وتم، به لام گویم نه دایه و به یه ک ته کان هه ستامه وه و له
رینگه که م به رده وام بووم. که گه یشته مهیدانی ئاسنه ری ئه وه نده
شه کهت و داهیزراو بووم، که په شیمان بوومه وه له وه ی تا که نار
ده ریاکه رابکم، به دم را کردنیشه وه تو ره ییه که م دامرکا بووه وه،
دو اجار بؤ ئه وه ی که میک هه ناسه م جیگیر بیت وه ستام. ئیستا
سه رباری هه موو ئه م بابه تانه ئه و وشه قۆره ی پاسه وانه
بیشه روبه ره که پئی وتبووم، گرنگی چی بوو؟

پاسته، به لام منیش ناتوانم به رگه ی هه موو شتیک بگرم، ئه و کات
بیرکردنه وه ی خۆم پچراند و وتم، به لام رهنگه ئه ویش زۆر ئاگای له
قسکه ی نه بووه! به هه رحال، ئه م بیانوو و پاساوه ی بؤ ئه وم

دههینایه وه پازیی دهکرد، دیسان گه پامه وه و به رینگه که ی خؤمدا
 رۆیشتم. به رقه وه بیرم کرده وه دیسان خوا چ داویکی بۆ ناومه ته وه
 و چ پلانیک تازهی له سهردایه؟ بهم نیوه شه وه له ناو کۆلانه ته ر و
 قوروچلپاوه کاندا، وهک شیته کان رام دهکرد، برسیتی مه جالی نه ده دام
 و برستی لی بریبووم، بۆ ئه وه ی ورگم نه لکیت به پشتمه وه بهرده وام
 تفی ناو ده مم قووت ده دا، بیرۆکه یه کی خراپ نه بوو، بهرله وه ی
 بکه ومه ئه م دۆخه وه، واته رۆژوویه کی ته واو بگرم، چه ندین هه فته ی
 یه ک له دوای یه ک خوارنم زۆر که م خواردبوو، ئه م دواییانه ته واو
 لاواز بوو بووم، گریمان به ختم هه بوایه و پینچ کرۆنم ده ست بکه و تایه،
 جگه له وهش ئه م پاره یه چه ند بر ده کات؟ له م ماوه که مه دا چۆن
 مه یسه ر ده بیت تۆزئ ژیان بگه رینمه وه بۆ خۆم؟ ئیتر ناچار ده بووم
 ماوه یه کی دریز برسیتی بچیزم. شان و پشتم زیاتر له ئه ندامه کانی تر
 نازاریان پی گه یشتیوو، گریمان به کۆکه ی قوول و چه مانده وه ی
 له شم له کاتی رۆیشتندا، بمتوانیایه ساتیک نازاری سه رسینگم هیمن
 بکه مه وه، به لام ئه ی نازار شان و پشتم چی لی بکه م؟ چۆن ده متوانی
 هیوام به شتیکی باش هه بیت؟

مه گه ر من له پاشای کتییفرۆش یان له هه نشنی مه له وان که متر بووم،
 یان وهک خه لکانی ئه م جیهانه مافی ژیانم نه بوو؟ مه گه ر شانومل پان
 و قۆلی به هیزم نه بوو، که بتوانم ئیش بکه م؟ ته نانه ت بۆ ده ستخستنی
 نانیک مه مره ومه ژئ، ئاماده بووم له شوینیک کۆلانی ئاشه وانه کان
 دارتاشی بکه م، ئایا ته مه ل بووم؟ یانی بۆ نمونه که م ئیشم کردبوو
 یان که مم خویندبووه وه، که م وتارم نوسیوو، شه وان که م وه کو
 شیت خویندبوومه وه؟ که سیک بووم کاتی پاره داری، به وه پری
 قه ناعه ته وه به شیر و نانیک رازی بووم، له کاتی که مپاره بیه ش به
 نانه ره قینک داده سکنام و کاتی بپاره بیه ش به رۆژوو ده بووم و هیچم
 نه ده خوارد، ئایا له ئوتیلیک لینی که وتووم یان شوقه یه کی که شخه م له
 نه ژمی خواره وه ی بینایه ک به کری گرتووه؟ نه خیر، منی داماو له

قوژبنيكى كاډل، له دووكانى تهنهكه چيټى ده ژيام، سالى پيشوو هم موو دانيشتوانى هم ژوره هه له اتبون، چونكه له ميچه كهى دلنوپى ده كرد. به هم موو بير كردنه وه و به لگانده هيشتا سهرم له چاره نووسى خوم دهرناچيت، له باره ي هم موو هم بابه تانه وه بيرم ده كرده وه، به لام له بير كردنه وه مدا هيچ نيشانه يه ك له كينه و نيره يى نه بوو، خم و نازارم به خه يالدا نه ده هات. هر چونيك بيت له به رده م دووكانى ورده فروش وه ستام و له پشت جامخانه كه وه سهيرم كرد، هه ولم دا نووسينى سهر چند قتوويه كى له سهريه ك هه لچنراو بخوښمه وه، به لام به وپيښه ي تاريخ بوو نه متوانى، هم ناره زووه بو شه بيتاقتى كردم، توره بووم به وه ي بوچى نايى بزائم هم قتوانه چيى تيدايه، به توره ييه بؤكسيكم به جامخانه كه دا كيشا و دور كه وتمه وه، له سهركولانه كه پاسه وانيكم بينى، هه نگاهه كانى خيرتر كرد و ريك به ره ولاى چووم و بن هيچ پيشه كيه ك به شله ژانه وه وتم:

- "سهعات دهى شه وه!"

به سه رسوپمانه وه وتى:

- "نه خير، سهعات دووى نيوه شه وه."

ديسان وتم:

- "نه خيره سهعات دهيه."

دواتریش له گه ل توره بوونى زور، چند هه نگاهه وانك پيش كه وتم و په نجه كانم گرموله كرد و وتم:

- "گوئ ده گرن يان نا؟ سهعات دهيه!"

پاسه وان كه ميك رامه، سهيرى قه لافه تى كردم و به چاوى زهقه وه هه لى سهنگاندم و دواچار به نهرمى و هيمنيه وه وتى:

- "به هه رحال، كاتى گه رانه وه يه بؤ مال، بيتم له گه لتان؟"

هم سوز و خوزه ويستيه ي وهك ناويك بوو كراييت به سهر ناگردا، هه ستم كرد چاوم پر بووه له فرميسك و يه كسه ر له وه لامدا

وتم:

- نه‌خیر سوپاس، ئه‌مشه‌و زیاتر له جاران له کافی مامه‌وه، زۆر سوپاستان ده‌که‌م.

که لینی جیابوومه‌وه ده‌ستی وه‌ک ریزیک به‌ره‌و کلاوه‌که‌ی به‌رز کرده‌وه، مرۆفدۆستی ئه‌م پیاوه منی هینایه‌ سه‌رچۆک، ده‌ستم به‌ گریان کرد، بۆچی پینچ کرۆنم نییه‌ پینی بده‌م، به‌ هیواشی ده‌رۆیشت و من وه‌ستاو به‌ چاو به‌رینم ده‌کرد، تا زیاتر له به‌رچاوم دوور ده‌که‌وته‌وه، من ده‌مکینشا به‌ ناوچاوامدا و قوولتر ده‌گریام؛ جینیوم به‌ خۆم ده‌دا بۆچی ده‌بی ئه‌وه‌نده‌ هه‌ژار و ده‌ستکورت بم، قسه‌ی ناشیرینم به‌ خۆم ده‌وت، ناوی چه‌یوان و بالنده‌کانم له‌ خۆم ده‌نا و تا که‌یشتمه‌ ماله‌وه ئه‌وه‌نده‌ جینوی خه‌ست و پاکه‌تییم ره‌وانه‌ی خۆم کرد، که‌ برانه‌وه‌ی نه‌بوو، که‌ که‌یشتمه‌ ماله‌وه زانیم کلێله‌کانم ون کردوه!

به‌ په‌ستییه‌وه وتم ناشکرایه‌ بیگومان ده‌بی کلێله‌کان ون بکه‌م! ماله‌که‌م له‌ شوینیکه‌ خواره‌وه‌ی ته‌ویله‌ و سه‌ره‌وه‌ی دووکانی ته‌نه‌که‌چییه‌، شه‌و هه‌موو ده‌رگاگان داخراون و هه‌یچکس به‌ هه‌یج شیوه‌یه‌ک ناتوانیت بیانکاته‌وه، هه‌ربۆیه‌ به‌راستی ونکردنی کلێل شتیکی خۆشه‌.

وه‌ک سه‌گی به‌باران خوسابووم، که‌میک، زۆر که‌م برسیم بوو، ئه‌ژنۆکانم تو‌زقالیک سر و بیهیز بوون... به‌مجۆره‌ له‌ ونکردنی کلێل خۆشتر چی هه‌یه‌، ئیستا چه‌ند باش بوو هه‌موو خه‌لکی ئه‌م ماله‌، مالیان گواستییته‌وه و رۆشتینه‌ که‌ره‌کی ئاکیر و نه‌توانم بیاندۆزمه‌وه. له‌تاو برسیتی و سه‌رما به‌راده‌یه‌ک دل‌ره‌ق و خۆشه‌ بووبووم، که‌ به‌ خۆم پێده‌که‌نیم، ده‌نگی سمی ئه‌سه‌په‌کانم به‌رگویی ده‌که‌وت و له‌ سه‌روه‌ش په‌نجه‌ره‌ی ژووره‌که‌م ده‌بینی، کردنه‌وه‌ی ده‌رگاکه‌ مه‌حال بوو، ته‌نانه‌ت مه‌حال بوو برۆمه‌ ناو حه‌وشه‌که‌ش، دواچار به‌وپه‌ری داھیزران و خه‌موخه‌فه‌ته‌وه‌ بریارم دا بۆ دۆزینه‌وه‌ی کلێله‌کان دیسان بکه‌ریمه‌وه‌ که‌نار ده‌ریا. دیسان باران دای کرد و هه‌یتشا هه‌یج نه‌بوو

ههستم دهکرد ئاو له سهershانی چاکه ته که مه وه دزه دهکاته ناوه وه، له
بهردم زیندان بیروکه یه کی باشم بۆ هات؛ چۆنه داوا له پۆلیسیک
نکه م دهراگی ژووره که م بۆ بکاته وه؟ یه کسه ر چومه لای پاسه وانیک
و به زۆر لیکردن و کپوزانه وه تکام لیکرد زه حه مته بکیشیت و له گه لم
بیت و بۆ کردنه وه ی دهراگی ماله که یارمه تیم بدات.

به لی، نه گه ر بکریت بنگومان، به لام سوودی چیه، کللی ماله که م خۆ
لای پاسه وانه که نییه، کلله کانی بنکه ی پۆلیسیش خۆ لای ئه و نییه و
له بنکه ی پۆلیسه.

نیستا به فرموو چی بکه م؟

هیتان عه رز بکه م؟ چاره سه ر ئه وه یه بپۆنه ئوتیل بخه ون.

راستی به که ی ناتوانم بچه ئوتیل چونکه پاره م نییه، هه موو پاره که م له
کافییه ک به رابواردن ته واو کرد.

ماوه یه ک هه ر دوو کمان به و حاله وه له سه ر پلیکانه ی به ر زیندان
وه ستابووین، به رده وام سه یری سه روه سهالی ده کردم و زیاتر بیری
ده کرده وه. بارانیکی به خۆر ده باری.

دواجار پاسه وان وتی:

زۆر باشه، که واته ته شریف به رنه به شی پاسه وان ی و بلین شوینی
خه وتنتان نییه.

بیرم له مه نه کردبووه وه، نه ک ده ستخۆش! هه ر به راستی بیروکه یه کی
نایاب بوو! یانی بلیم شوینم نییه! زۆر سوپاسی پاسه وانه که م کرد، که
ئه م ریگه یه ی پی ناساندبووم، ئی! هه ر ئه وه نده به سه بلیم بیتم،
ئه مه و هیچی تر؟ به رپرسی ئه و شوینه پرسی:

ناوی چه نابت؟

وه لام دایه وه:

تانگن... ئانداس تانگن.

نازانم بۆ له خۆمه وه درۆم کرد، به راده یه ک ئاگام له خۆم نه ماوو
،بویستی خۆم شتم ده وت و ده کرد، بۆ نمونه یه کسه ر ئه م ناوه م که

زور دوره‌وه له ناوی راسته‌قینه‌م، ساخته کرد و بئ هیچ مه‌به‌ستیک وتم، هیچ هۆکاریک نه‌بوو ئەم درۆیه بکه‌م.

- نیشی جه‌نابت؟

ئالیزه ئیتر سه‌رم لئ تیکچوو، ئەها ئیشوکارم؟ سه‌ره‌تا بیرم کرده‌وه بلیم ته‌نه‌که‌چیم، به‌لام له‌ پرووم نه‌هات، ئەو ناوه‌ی به‌ درۆ و تبووم له‌وانه نه‌بوو ته‌نه‌که‌چی بیت، جگه له‌وه‌ش چاویلکه‌یه‌کی زلم له‌ چاودا بوو، له‌په‌ر له‌ که‌لله‌ی دام له‌خۆمه‌وه قسه بکه‌م، هه‌نگاوێک پزیشتمه پینشتر و به‌ ده‌نگیکی پته‌و و به‌ وبقاره‌وه وتم:

- پزۆژنامه‌نووس!

به‌ بیستی ئەم وشه‌یه به‌رپرسی پزلیس هه‌ستا و نووسی، من وه‌ک وه‌زیریکی ئاواره و بی‌مال سینگم ده‌رپه‌راندبوو، ئەمه‌ش به‌ هیچ شیوه‌یه‌ک گومانی نه‌وروژاند، به‌لام کابرا زۆرباش ده‌یزانی له‌ وه‌لاکه‌مدا دوودلم، به‌راستی گریمانه‌کردنی ئەم بابته‌ زۆر کالته‌جاپ بوو، که‌سیکی پزۆژنامه‌نووس ئاوا سه‌رلینشواو و بی‌مال بیت.

به‌رپرسه‌که پرسى:

- 'به‌ریز تانگن به‌ریزتان له‌ کام پزۆژنامه‌یه ئیش ده‌که‌ن؟'

له‌ وه‌لامدا وتم:

- 'له‌ پزۆژنامه‌ی مۆرن بلاده، ئەمشه‌و شانسم نه‌بوو، چونکه‌ دره‌نگتر له‌ هه‌موو شه‌ویک مامه‌وه و خه‌ریکی رابواردن بووم...'

قسه‌که‌ی پئ بریم و وتی: جارێ با باسی ئەمانه نه‌که‌ین و بزیه‌کی کرد و دریزه‌ی پیندا:

- '... ئیتمه‌ باشتر ده‌زانین که‌ گه‌نجه‌کان زیده‌پرویی بکه‌ن کار ده‌گاته کوئ!'

دواتر هه‌ستا و به‌ریزه‌وه نووشتایه‌وه و پرووی کرده‌ پاسه‌وانیکی ئەوی و وتی:

- 'به‌ریزیان به‌ره‌و به‌شی تاییه‌ت رینمایی بکه‌ن! شه‌ویکی خوش!'

له نازایه تی خۆم پشتم دهله رزی و بۆ ئه وهی خۆم نه دۆرینم له کاتی
رۆشیتندا، دهسته کانم قونجانم و ده مگوشی. پاسه وانی بهردهم
دهرگا که وتی:

تا ده ده قه ی تر چرا گازی بهر دهرگا که تان ده کوژیته وه...
پرسیم:

که واته دوا ی ئه وه پروناک نابیت؟
به لئ، دوا ی ئه وه ده کوژیته وه.

به ههر حال، له سه ر چرپا که دانیشتم و گویم له دهنگی سوورانی
کلپه که بوو له قوفله که دا، ئه و ژووره پرونا که ی هاته ناوی،
دیمه نکی باش و دلگیری هه بوو. ئیستا ئیدی په ناگه یه کم هه بوو و به
ئاسووده یی گویم له دهنگی باران بوو، له مه باشتر شوینکی وا
که رمونه رم و چۆل له خوا داوا نا کریت! دلخۆشیم زیاتر ده بوو،
کلاره که م به دهسته وه گرت و له سه ر چرپا که راکشایووم و سه یری
بلیسه ی ئاگری چرای سه ر دیواره که م ده کرد و بیرم ده کرده وه. له پڕ
قوناغه جیاوازه کانی ئه م به سه رهاته م هاته وه خه یال، ئه مه یه که م جار
بوو سه روکارم له گه ل پۆلیس هه بیت و چه ند باشیش
هه لمفریواند بوون، به لئ فه رمووتان ناوتان تانگن و پیشه تان
رۆژنامه نووسییه؟ ناوی رۆژنامه ی مۆرۆن بلا ده وه که چه قزیه ک
چه قیبوو به دلی پیا وه که دا، چه ند کاریکی سه یری لیکرد، جاری با
باسی ئه م بابته نه که ین، له راستیدا من بۆ ئاههنگی شه وانه ی چه نابی
سه رۆک بانگه یشته کرابووم و تا دووی نیوه شه و له وئ مامه وه، به لام
به داخه وه کلپه کانی ماله که م و جانتایه ک که چه ند هه زار کرۆنکی
تیدا یه له وئ جیما وه، به لئ... به ریزتان به ره و به شی تایبته رینمای
بکن، له نا کاو چرا گازه که کوژایه وه، ئه م تاریکیه سه یر و له پڕ بوو،
چونکه بی ئه وه ی به ره به ره پروناکیه که که م بیته وه، به یه ک جار
تاریکیه کی نوته ک ژووره که ی هه لלוوشی.

به‌جۆریک که نه دیواره سپییه‌کانی چوارده‌ور، نه ده‌ست و هیچ شتیکی ترم نه‌ده‌بینی، چار نییه هر ده‌بی پراکشینی و بخه‌وی، جله‌کانم داکنند، به‌لام بز و زوو خه‌وم لی ده‌که‌ویت؟ ماوه‌یه‌ک پراکشاو له تاریکییه‌که رامام، به‌و تاریکییه قووله‌ی برانه‌وه‌ی نه‌بوو و زه‌ینم توانای ویناکردنی چیه‌تییه‌که‌یسی نه‌بوو، نه‌قلم به‌ه‌قیقه‌ته‌که‌ی نه‌ده‌شکا، په‌شیه‌که‌ی له‌پاده‌به‌ده‌ر بوو، ویناکردنی نازاری ده‌دام، چاوم داخست و له‌به‌رخۆمه‌وه‌که‌وتمه‌ورته‌ورت، بز خۆخه‌له‌فاندن له‌سه‌ر چرپا کۆنه‌که‌که‌وتبووم و ته‌پاوتلم ده‌کرد، به‌لام سوودی نه‌بوو، تاریکی ده‌ستبه‌ردار نه‌بوو و بیرکردنه‌وه‌ی شله‌ژانده‌بووم، بیرم ده‌کرده‌وه‌بوونم له‌تاریکیدا له‌ناو چووه، ئایا خۆشم به‌شیک نه‌بووم له‌و تاریکییه و ئاویتته‌ی تاریکی نه‌بووم؟ له‌سه‌ر چرپاکه‌هه‌له‌ه‌سم و ده‌ست ده‌جولینم، توپه‌یی به‌سه‌رمدا زال ده‌بوو و تا زیاتر بمویستایه شه‌پی له‌گه‌ل بکه‌م سوودی نه‌بوو، وه‌هم و وینه‌ی سه‌یرم ده‌بینی و بز له‌بیرکردنی لایلاه و گۆرانی مندا‌لانهم ده‌وت، ته‌قه‌لام بوو خۆم ئارام و بینه‌نگ بکه‌م، نه‌وه‌نده‌هه‌ولم ده‌دا، که‌شه‌که‌ت و ماندوو ده‌بووم و ئاره‌قه‌ده‌یخووساندم، چاوم له‌تاریکی بریبوو، به‌هه‌موو ته‌مه‌نم تاریکی وام نه‌بینیبوو، بیگومان ئەم تاریکییه‌حاله‌تی تایه‌تییه‌هه‌بوو، په‌گه‌زیک بوو بی‌پۆج و ده‌روون، که‌که‌س ناتوانیت دزه‌بکاته‌ناوی و تیای قوول بیته‌وه، بیرکردنه‌وه‌ی پووج و گالته‌جار به‌سه‌رمدا زال ده‌بوو و شتیک ده‌یترساندم، کونیک‌ی بچووک که‌له‌ته‌نیشت چرپاکه‌بوو ده‌یخسته‌ناو بیرکردنه‌وه، نازانم شوینی بزماره‌یان نیشانه‌یه‌ک له‌دیواره‌که‌دا، فووی لی ده‌که‌م و ده‌ستی بز ده‌بهم بزانه‌چهنده‌قووله، ئەم کونه‌بیگومان سروشتی و به‌رپیکه‌وت نییه، گومان‌اوی و پرنه‌ینییه و ده‌بی وریای بم، ئەم بیرۆکه‌یه‌وا چووبووه‌میتشکمه‌وه‌که‌له‌تاو‌حه‌زی پرسۆجۆ و ترس ئۆقرهم لی برابوو، به‌ناچاری له‌چرپاکه‌داده‌به‌زم و بز تیغی‌قه‌له‌مدایه‌نه‌که‌ده‌گه‌ریم، که‌قوولی کونه‌که‌ی پین بی‌نوم و بی‌نم ده‌گاته‌وه‌ژووری ته‌نیشت بیان‌نا.

ديسان ږاکشام، چاوم گهرم بوو، بهلام نهک هر خوم لئ نهکوت، بهلکو ديسان تاریکی هلی لووشیم و ناچار بووم دستوپه‌نجهی له‌گه‌ل نهرم بگم. له دهره‌وه باران خوشی کردبووه‌وه و هیچ دهنگیک بهرگویی نه‌دهکوت. نهوسا ماوه‌یه‌کی زور گویم له دهنگی پنی ږیواره‌کان گرت و نه‌وه‌نده دريژهم بهم کاره‌دا تا توانیم دهنگی پنی پاسه‌وانیک و ږیواریک له یه‌کتر جیا بگمه‌وه. دهستم کرد به پیکه‌نین و چه‌ندجاریک په‌نجه‌کانم له یه‌کثالاند و ته‌قاند، هر به‌راستی خوشیبه‌کی سه‌یر بوو! نه‌ها! له‌ناکاو هه‌ستم کرد وشه‌یه‌کی تازه‌م دوزیوه‌ته‌وه، له جیگه‌که‌م که‌میک به‌رز ده‌بمه‌وه و به خوم ده‌لیم نه‌م وشه‌یه له فهره‌نگی زمانی نیمه‌دا بوونی نییه و داهینه‌ره‌که‌ی منم، نه‌م وشه تازه‌یه کویو‌وايه، نه‌م وشه‌یه وهک وشه‌ ئاساییه‌کانی تر به تیکه‌لکردنی پیته جوراوجوره‌کان دروستکراوه، ئافهرین! ئای له‌م وشه‌یه‌ی دروستت کردوه! نه‌م وشه‌یه له ږوانگه‌ی ږینووسه‌وه زور گرنگه.

له تاریکی ژووره‌که‌مدا نه‌م وشه‌یه‌م له زه‌ینمدا وینا کرد، ده‌توت به چاو ده‌بییم، چاوم به‌م کاره بیوینه‌یه، زه‌ق و تاساو ماونه‌ته‌وه و له دلخوشیدا پیده‌که‌نم، دواتر ده‌ستم کرد به هینواش قسه‌کردن، چونکه ده‌ترسام نه‌که‌ر به‌رز قسه بگم گوییان لئ بیت و نه‌ینتی نه‌م ږازه‌که‌وره‌یه بلاو بیته‌وه، چیتز زوری نه‌مابوو له برسا ته‌واو شیت بم، ده‌روونم به‌تال و بیخه‌م بوو و خوم پی رانه‌ده‌گیرا، بیده‌نگ له ده‌روونی خومدا بیرم ده‌کرده‌وه و خه‌یالم ده‌چنی، به سه‌فسه‌ته‌ی سه‌یروسه‌مه‌ره، هه‌ولم ده‌دا بق نه‌م وشه تازه‌یه مانایه‌ک بدوزمه‌وه.

پیوستی نه‌ده‌کرد له ناوه‌کانی خودا بیت یان مانای تیږولی^۱ بدات، ږه‌نگه نه‌م وشه‌یه بق 'ناژه‌لداری' باش بیت؟ دواتر ده‌ستم توند قونجاند و وتم که‌س ده‌ویزیت بلیت نه‌م وشه‌یه مانای پیشانگای

---

^۱ Tivoli: له نه‌رویج و ولاتانی نه‌سکه‌نده‌ناڤیا، به شوپنیک وهک پارکی یاری و شوینی گه‌شتوگوزار و کاتبه‌سه‌ربردن ده‌وتریت. (و.ف)

‘چوارپیکان’ دهگه یه نیت؟ که زور قوول بوومه وه ههستم کرد هیچ پیویست ناکات به مانای ‘شه فق’ یان ‘قوغل’ وه ری بگرم. دوزینه وهی مانای گونجاو بو ئه م وشه یه، زور سهخت نه بوو، ده بوو به ئاسوودهیی ورد بمه وه و دان به خومدا بگرم تا ماناکه ی خوبه خو در بکه ویت.

به دم پراکشان له سهر چرپاکه بهرز پنده که نم و بوچوونی خوم له سهر ئه مه نادرکینم، دوا ی چه ند خوله کیک دیسان توپه ییم دهگه پیته و.. نه خیر! ئه م وشه تازه یه چوته زه ینمه وه و ئازارم ده دات، تا ئه و شوینه ی خه مۆکم ده کات و بیرکردنه م قال ده کات، تا ئیستا هیچ مانایه کی ویناکراوم بو ئه م وشه یه پی قبول نه کراوه، به لام مانایه کی تایه تیشم نه بوو بو ی.

دواتر به دهنگی بهرز به خوم وت بابته سه ره کییه که دانانی وشه که یه و شکور دوا جار له مه دا سه رکه وتم، دوزینه وه ی مانا بو وشه لاوه کییه، دهستی خوم گووشی و دیسان دووباره ی ده که مه وه: ‘به لی دوزینه وه ی مانا لاوه کییه.’ ئه م بابته وا سه رنجی پراکشوام، که لینا که پیت خه و بمباته وه، به لام دانانی وشه که ئه وه نده چیژم پیده به خشیت، که چیژی خه وتن له چا ویدا هیچ ناهینیت!

دیسان ده پومه وه ناو جینگه که م و سه رم ده خه مه نیو هر دوو دهستم، به خوم ده لیم هر مانایه کی پی بیه خشم، مه حاله ‘کوچ’ یان ‘کارگه ی جگه ره’ ی بده من، ئه گه ر بپیار بیت ماناکه ی ئه وه نده ئاسایی و بیمانا بیت، بیگومان تا ئیستا خوم مانایه کی ورد و ریکوره وانم پی به خشیبوو، به لام له راستیدا پیکهات و چیه تی وشه یه کی له مجوره، وا حوکم ده کات نیشانه ی ههستوسوزی ناوه کی بیت و حاله تیکی روچی تایبیت وه سف بکات... باش ئاگام له م خاله بوو، دواتر له یاده وه ری خومدا دهگه پیم، که رهنگه حاله تیکی روچی دیاریکراو بدوزمه وه و ئه م وشه یه بو درخستنی ئه و حاله ته بخه مه کار و ببیرم به سه ریدا.

لەم کاتەدا دەتوت کە سێک قسەم لە گەل دەکات و قسەکەم پێ دەبریت،
منیش بە تورپه‌یه‌وه و ه‌لامی دەدمه‌وه: گیان چیت فەرموو؟ نا
بەراستی پووی ه‌موو دەبەنگەکانت سەپی کرد؟ چۆن؟ یانی
دەفەرموون ئەم وشەیه بە مانای کلافە‌ی شلیله دابنیم؟ فەرموو ب‌رۆن
و تەشریف بەرن، خوا تۆز قالتیک ئەقلتان بداتی!

من کە زۆر رقم لە شلیله بوو، بۆ دەبێ وشەکە‌ی خۆمی بۆ دابنیم؟
گومان لەوەدا نییه من ئەم وشەیه‌م داناوه و دۆزینەوه‌ی مانای
گونجاو بۆی، مافی پەوای خۆمه و ه‌یشتا ه‌یچ ب‌پاریکم نەداوه
بۆی...

بیرکردنەوه‌م زیاتر تیک دەچ‌رژا و دواچار لە چ‌رپاکەم ه‌اتمه
خواره‌وه، تا بەلۆعە‌ی ژووره‌که بدۆزمه‌وه، تینووم نەبوو، بەلام لەبەر
ئەوه‌ی سەرم گەرم بوو و تام لێهاتبوو، ه‌ستم بە تینویتییه‌کی سەیر
دەکرد، دوا‌ی خوارنەوه‌ی ئاوه‌که دیسان گەپامه‌وه بۆ سەر
چ‌رپاکەم، ئەمجاره ئیتر ب‌پارم دا بخەوم، چاوه‌کانم داخست و ه‌ولم
دا ه‌ینم بم، چەند خوله‌کێک ب‌نجوله مامه‌وه، ترپە‌ی دلم خیرا بوو و
ئاره‌قه‌م کردبووه‌وه... چەند خۆش بوو! کابرا وای دەزانی لە شەپپوره
کاغه‌زییه‌که‌دا پارە‌ی تێدایه، وایزانی چ‌رپاکەم زیاتر نەکوکی... ئیستا لە
کوێوه چاوت لێ بیت، بزانیته دیسان لە شوێنه‌که‌ی ماوه‌ته‌وه یان لە
سەر کورسییه‌ک دانیشتووه؟ سەده‌فی شینباوی دەریا... دیمەنی
بەله‌مه‌کان...

تەواو خەوم ز‌رابوو، چاوه‌کانم کرده‌وه، پ‌نۆستی نەدەکرد لەخۆرا
چاوم بتوقینتم... دیسان ه‌مان تاریکی ژووره‌که‌ی داپۆشیبوو،
نەمدەتوانی لەم تاریکیه‌ قوول و ب‌تینه تێگەم، ه‌یزی خە‌یالیشم لە
بەردەمیدا ب‌ری نەدەکرد، پ‌نوانه و ک‌یشانه‌یه‌ک‌یش بۆ ه‌لسەنگاندنی
بوونی نەبوو، بە‌وپه‌ری ناو‌می‌دییه‌وه ه‌ولم دەدا وشەیه‌ک بدۆزمه‌وه،
کە ئەم تاریکیه‌ غەریبه‌ وه‌سف ب‌کات، بە‌لێ، ئەو وشەیه‌ دەبێ

به‌جۆریک رهش و تاریک بیت، که له‌کاتی وتیندا ده‌مم له ره‌شی
بنالیت، خوایه گیان! چه‌ند تاریکه!

یه‌کسه‌ر می‌شکم فری بۆ رۆیشه‌ شونینکی تر؛ رۆشته به‌نده‌رگا و
به‌ینی که‌شتیه‌کان، ئەم گێژاوه‌ ده‌ریایانه‌ وه‌ک تارمایی ره‌شپۆش و
دیوی دل‌ره‌ش که‌مینان لێ گرتبووم، ده‌یانویست قووتم بدن، دیل و
گیرۆده‌م بکه‌ن و له‌گه‌ل خۆیان به‌ سه‌ر وشکانی و ده‌ریاکاندا
هه‌لمفرینن و بیمه‌نه‌ قه‌له‌مه‌ویک، هه‌یج که‌س نه‌یبینیوه‌. وه‌ک ئەوه‌ی له
سه‌ر پانتایی که‌شیه‌یک دانیشتم، له‌ ناو ئاودام، له‌ سه‌روو هه‌وره‌کان
ده‌فرم، ده‌که‌ومه‌ ژیر، خه‌ریکه‌ ژیر ده‌که‌وم، ده‌که‌وم... تاساو و تۆقیو
ده‌قیژینم و به‌ هه‌ردوو ده‌ست باوه‌ش به‌ چرپاکه‌دا ده‌که‌م، چه‌ند
سه‌فه‌ریکی ترسناک! وه‌ک ته‌نیکێ قورس له‌ به‌رزایی ئاسمانه‌وه
به‌رده‌بمه‌وه، ده‌ستم له‌ چرپاکه‌ گیر ده‌که‌م، ئای چه‌ند باش پزگارم
بوو! به‌ خۆم وت، ره‌نگه‌ مردنیش وا بیت، که‌واته‌ بزانه‌ وا خه‌ریکه
ده‌مریت! بیرکرده‌نه‌وه‌ له‌وه‌ی له‌ حاله‌تی گیاندا و سه‌ره‌تای مردندا
ماوه‌یه‌ک سه‌رقالی کردم! له‌ سه‌ر چرپاکه‌م داده‌نیشم و به‌ ده‌نگیکێ
جیدی له‌ خۆم ده‌پرسم کێ وتویه‌تی من ده‌بی بمرم؟ به‌لێ ئەم وشه‌یه
خۆم دام هه‌یناوه‌، که‌واته‌ هه‌لبژادنی ماناکه‌شی مافی خۆمه‌...

هه‌ستم ده‌کرد ته‌واو خه‌ریکی ورینه‌کردنم، به‌رله‌وه‌ی قسه‌که‌م ته‌واو
بیت، باش تیگه‌یشتم ورینه‌ ده‌که‌م، به‌هۆی لاوازی و داهه‌یزرانه‌وه
جۆره‌ شیتبوونیک یه‌خه‌ی گرتبووم و ورینه‌م ده‌کرد، هه‌لیتوپه‌لیم
ده‌رست، ئەگه‌ر به‌مجۆره‌ بیت ئاگام له‌ خۆمه‌، له‌په‌ر ئەوه‌ هاته
خه‌یالمه‌وه‌ نه‌وه‌ک شیت بووینم.

به‌ ترسیکی زۆره‌وه‌ له‌ چرپاکه‌ دیمه‌ خواره‌وه‌، به‌ له‌ترلیدانه‌وه‌ به‌ره‌و
ده‌رگاکه‌ ده‌رۆم و هه‌ول ده‌ده‌م بیکه‌مه‌وه‌، دوو سه‌ن جار به‌ شان له
ده‌رگاکه‌ ده‌ده‌م، بۆ ئەوه‌ی ره‌نگه‌ له‌ بن ده‌ری به‌ینم، به‌لام سه‌رم به‌ر
دیوار ده‌که‌ویت و هاوار ده‌که‌م، گاز له‌ په‌نجه‌کانم ده‌گرم و ده‌گریم و
جینو ده‌ده‌م... له‌و بیده‌نگیه‌ رووته‌ی که‌ زال بوو، ده‌نگدانه‌وه‌ی ده‌نگم

ده بیست که بهر چوار دیواره که ده کتوت و ده گه رایه وه، له سهر
 نه رزه که خۆم گرمۆله ده کرد و له وه زیاتر بهرگه ی ئازاری ئه
 زیندانه تهنگ و تاریکه نه ده گرد، له و کاته دا له سهر وه، له بهرچاوم
 ناستیکی چوارگوشه شیوه ی خۆله میشیم به دیواره که وه بینی،
 په له یه کی سهی بوو و ههستم ده کرد پۆشنایی پۆژ بیت، ئاخ!
 هه ناسه یه کی ناسووده م هه لمژی! له سهر سک که وتبووم و له بهر ئه م
 پروناکیه به بهر که ته له دلخوشیدا فرمیسکم ده رشت... مژده ی
 هاتی سپیده دلخوشی ده کردم، قولپقولپ گریام، جوله ی شیتانه م
 ده کرد و ماچم بۆ ئه و ده رچه یه هه ل ده دا، به لام له هه موو ئه م
 کاتانه دا ئاگام له خۆم بوو و ده مزانی خه ریکی چیم، له چاوتروکانیکدا
 ره شینییه که م له ناو چوو، ئازار و ناکامییه کانم کوتایی هاتبوون، تا
 خه یالیشم به پانتایی فراوانی کاتدا ده گیرا، ههستم ده کرد خه ون و
 ئاره زوویه کی به دینه هاتووم نییه، دهسته کانم پیکه وه گریندا و به
 خۆراگریه وه له چاوه پوانی سپیده ی به یان، له سهرزه ی دانیشتم، چ
 شه ویک بوو! پیم سهیر بوو چۆن ده کرئ ئه وانی تر گوینیان له
 هاتوهاواری من نه بوو بیت، به لام بیرم که وته وه من له به شی تاییه تم
 و پیکه م له زیندانییه کانی تر به رزتره، به مانایه کی تر من وه زیرم،
 به لام وه زیریکی ئاواره و مالبه کۆل، زۆر که یفساز بووم، چاوه کانم
 وه ک جارن له دیوار و ده رچه ی ژووره که بریبوو، لاسایی
 وه زیره کانم ده کرده وه و به مجۆره خۆم ده خلافاند. بۆ نمونه ده موت
 جه نایی به ریز تانگن و به دهسته واژه ی زۆر فره می و ناو نیشانی
 ته شریفاتی قسه م له گه ل خۆم ده کرد، هیشتا وه هم و خه یال له
 که له مدا مابوون، به لام توپه یی و گرژییه که ی پیشووم نه مابوو،
 نه گه ر له بیتاگییه وه جزدانی پاره که م له ماله وه جی نه هیشتایه، ئیستا
 ئه و شانازییه م پین نه ده برا وه زیرانه له سهر چرپاکه م رابکشیم، نه مه م
 وت و به وبقاری زۆر و فیزی زۆره وه، له سهر چرپاکه راکشام.
 ئیستا به جۆریک ژووره که پروناک بوو، که ده متوانی سنووری

ژووره که بناسمه وه، که میک دواتر کیلوونی گه وره ی ده رگا که م بینی، هر ئه مه ش هینامیه وه سه رخۆم، تاریکی ده سکا، تاریکیه که خهستییه که ی تو په ی ده کردی و ره شیبه کی قیرشیه، که تیایدا چاو چاوی نه ده بینی، دواچار له ناو چوو و پووناکی سپیده ده رکوت، که مکهم که فوکولی من دامرکا و ههستم کرد چاوه کانم داده خرین.

له پر چه ند لیدانیک بهر ده رگای ژووره که کهوت و ههستام، یه کسه ر له چرپاکه هاتمه خواره وه و رۆیشتم جله کانم له بهر کرد، جله کانم هیشتا به هوی بارانی دویشه وه وه تهر بوون.

پاسه وانیک که له ده رگا دابوو، وتی تکایه خۆتان به پاسه وانی ئه مرۆ بناسین، ترسام چونکه پیم وابوو دیسان ده بی ته شریفاتی ئیداری بنوینم.

دواچار هاتمه نهومی خواره وه و رۆیشتمه ژوورکی گه وره وه، له وئ سی چل که سی مالبه کۆل و بيمالو حال دانیشتبوون، له ده فته ریکه وه ناوه کانیان ده خوینده وه و یه کبه یه ک بانگی هه موویان ده کرد و تکتی ژه مه خوار دینکی به لاشیان به هه موان ده دا. بهر پرسى پاسه وانه که ساتبه سات به پاسه وانه که ی ته نیشی ده وت:

- تکته که ی وه رگرتووه؟ له بیرتان نه چیت بلینه کانیان وه ر بگرن... به راستی حه قی ژه مه خوار دینکیان هه یه!

به حه سرتووه سه یری تکته کانم ده کرد و حه زم ده کرد بیمه خاوه نی یه ک دانه یان، بانگیان کردم:

- ئه ندراس تانگن، رۆژنامه نووس!

یه کسه ر پام کرده پیتشه وه و سه رم بۆ پاسه وانه که دانه وانده. وتی:

- وای چۆنه که ئیوه ته شریفتان لیزه یه؟

ئه وسا خالبه خال هه مان به سه ره اتی دویشه وم بۆ گتیرایه وه و مه سه له که م بۆ روون کرده وه، دیسان درۆکانم ده رخوارد دایه وه، به و په یری ساده یی و راستگویییه وه درۆم کرد:

به‌داخوه دویشه و زور له دهره‌وه مامه‌وه، له یانه‌یه‌کی شه‌وانه خریکی رابواردن و خوشخوری بووم و کلیله‌کانیشم له‌وی ون کرد...

پاسه‌وانه‌که بزه‌یه‌کی کرد و وتی:

«ک‌واته تاوا بوو! به‌ه‌رحال هیوادارم باش خه‌وتین؟»

وه‌لام دایه‌وه:

«زورباش! وه‌زیرانه خه‌وتم.»

دواتر وه‌ک له‌خ‌وبردوو‌یه‌ک هه‌ستا و وتی:

«چه‌ند باشه که خوش خه‌وتوون، هیوادارم باش بن!»

منیش چاوه‌پ‌ریم نه‌کرد و یه‌کسه‌ر هاتمه دهره‌وه، ناخ‌ر با تکتیک وه‌ر‌بگرم، س‌ن شه‌وو‌پ‌رژه هیچم نه‌خ‌واردوه، برسیمه، لانیکه‌م با پاروه‌نانیک بخوم، به‌لام هیچکه‌س تکتی خ‌واردنی پینه‌دام، خ‌ویشم نه‌مده‌ویزا داوای بکه‌م، چونکه یه‌کسه‌ر گومانیان ده‌کرد و لیک‌ولینه‌وه‌یان له ژیانم ده‌کرد، تینه‌گه‌یشتن به‌راستی کیم و دواتر به تومه‌تی درۆ‌کردن ده‌ستگیر ده‌کرام.

یه‌خ‌ه‌ی چاکه‌ته‌که‌م به‌په‌نجه‌کانم گرت، ریک وه‌ک ملیونه‌ره‌کان سه‌ر‌به‌رز و سه‌رفراز له‌حه‌وشه‌ی ئه‌و شوینه‌هاتمه دهره‌وه، دو سه‌عاتی ما‌بوو بو‌ نیوه‌رۆ، گه‌رم بوو و خ‌ور له‌ئاسماندا ده‌دره‌وشایه‌وه، له‌بازاری گه‌وره‌هاتوچۆی خ‌ه‌لک و که‌ره‌سته‌ی گواسته‌وه‌هاتوهاواریک دروست بو‌بوو. ئیستا به‌ره‌و کوئ برۆم؟ ده‌ست ده‌خ‌مه‌سه‌ر گیرفانم بزانه‌نووسینه‌که له‌جینی خ‌ویه‌تی یان نا، دلنیا ده‌بمه‌وه له‌مانه‌وه‌ی، که‌بوو به‌سه‌عات یانزه‌ده‌بی‌ه‌ر چونیک بیت سه‌ردانی سه‌رنوسه‌ر بکه‌م، ما‌وه‌یه‌ک پال به‌سیاچه‌که‌وه‌ده‌دم، له‌سه‌روه‌جم‌جۆل و هاتوچۆکان ته‌ماش‌ا ده‌که‌م، له‌م کاته‌دا ده‌مبینی هه‌لمیک له‌جله‌کانمه‌وه به‌رز ده‌بیته‌وه. دیسان برسیتی زوری بو‌هینام، گیانم که‌وته له‌رزین، سینگم ده‌کزیاه‌وه و له‌شم میرووله‌ی ده‌کرد! هه‌ستم به‌کرانه‌وه‌یه‌کی سووک

دەکرد لە جەستەمدا و ئازارم دەچیتا، نە ھاوپی و نە خەمپەوینیکم نەبوو ھاوکاریم بکات، بەردەوام بە یادەوهرییمدا دەگەپیتم رەنگە کەسیکی ناسراوم بیربیتەو، بتوانیت دە ئورام پی بدات، بەلام کەس نییە! چەند رۆژیکی خۆش و ھەوایەکی گیانەژینی ھەبوو، ھەتاو پرشنگی بەر ھەموو شوینیک دەکەوت، نوور لە دارو بەردەو دەرژا، ئاسمان ھەک دەریایەکی زولال و پوون، بە شەپۆلانەو کویستانی لیری^۱ گەمارۆ دەدا.

لە خۆرا بەرەو مالمەو بەرپیکەوتم، زۆر برسیم بوو، چنگیک تەلاشەدارم لە سەر ئەرزەکە ھەلگرت و جوویم، تامی خراپ نەبوو، بزچی تا ئیستا بیرم نەکردبوو ھەو؟ دەرگای مالمەو کراو ھەبوو، کارەکەرەکە ھەک عادەتی جاران سلای کرد و وتی: ھەوا زۆر خۆشە! نەمتوانی ھیچ بلیم جگە لە پشتراستکردنەو ھە قسەکە، چۆنە داوای کرۆنیک قەرزی لی بکەم؟ ئەگەر بتوانیت لە دلەو دەیدات، جگە لەو ھەش جاریک یارمەتیم داوو و نامەم بۆ نوسیوو، ئەو لەو ئی و ھەستابوو و دەویست شتیک بلیت، دوا جار وتی:

- ھەوا زۆر خۆشە! بەلی، ئەمرو دەبی کریمالەکەم بدەم، ئایا دەکری پینچ کرۆن قەرزتان لی وەر بگرم؟ تا چەند رۆژیکی تر دەیکە پینمەو، دەزانم بەریتان جاریک گەورەیتان نواند و شتیکتان بۆ کردم. لە ھەلامدا و تم:

- ئینس ئولای، راستییەکە ئەو ھەیکە ناتوانم، یانی ئیستا ئەو توانستەم نییە، ئیشەلا دواتر و رەنگە ھەر ئەمرو پاشنیو ھەر، بەلام ئیستا ناتوانم.

ئەمەم وت و بە لە ترەو ھە پلکانە ی مالمەکا دا رۆیشتمە سەر ھەو و لە سەر جینگەکەم لیتی کەوتم، دەستم کرد بە پیکەنین! لەمە شانسی خراپتر چی ھەیکە یەخەم بگریت! بەلام باش نەمەیتشت ھە یام بچیت،

^۱ Lier: شارۆچکەیکە سەر سەوز لە نزیک ئۆسلو. (و.ف)

بووه ئازیزم؟ دولبەرم، مەحبوویم، ماچیک، ماچیکی تر! لیوہکانت
گراوین، باسکت لە ڕەنگی عەنبەر...

هۆی گارسۆن! من داوای کەبابم کرد... هەتاو لە پەنجەرەکەوہ دیتە
ژووڕەوہ، دەنگی ئەسپەکان کە خەریکی وینجە خواردنن لە نھۆمی
خوارەوہ دەبیستم، من وەک مندالیتی ساوا، پوشوہلاشەکە لە بەینی
ددانم دەجووم و بەردەوام بۆ ئەوہی بزانم نووسینەکەم لە جینی
خۆیەتی، دەست بۆ گیرفانم دەبەم، هەرچەند ئاگام لەوێ نەبوو، بەلام
لە دلەوہ دەزمانی نووسینەکە لە جینی خۆیەتی! ڕەگوریشەیی بوونی،
بیری دەھیتاموہ نووسینەکە لەوێیە، لەم کاتەدا لە گیرفانم دەرم هینا،
تەر بوو، لە بەر هەتاوای کالام کردەوہ، دواتر دەستم کرد بە
ھاتوچۆی بە ناو ژووڕەکەدا، ژووڕەکە حالەتیکێ خەمۆک و دلەنگی
ھەبوو، ھەموو شوینەکانی پارچە تەنەکە بوون، یەک کورسیمی نییە بۆ
دانیشتن، تەنانەت بزماریکیش بە دیوارە ڕووتەکانییەوہ نییە، ھەموو
سەرۆمالم تیا چووہ و خراوہتە ڕەھنەوہ، جارێ ھەموو سامانی من
بریتییە لە چەد کاغەزیک کە لە سەر مێزەکە کەوتووہ و تۆز
خواردوونی. بەتانییە سەوزەکەیی سەر چرپاکەش، چەند مانگی پیشوو
لە ھانس پۆلی بە ئەمانەت وەرم گرتبوو... پەنجەکانم لە یەک گیر
دەکرد و دەمتەقاند و دەموت ھانس پۆلی! بەلی، تاکە کەسیک فریام
بکەوێت ھانس پۆلی پتەرسۆن! ھەول دەدەم ناوینیشانی مالەکەیم بیر
بکەوێتەوہ، چۆن تەواو لە بیرم کردبوو؟ بیگومان پیتی ناخۆش دەبی،
کە بۆچی لە دۆختیکی وادا دەژیم و یەکسەر نەچووہتە لای، وەک
کارەبا کلاوہکەم لە سەر دەنیم و نووسینەکە ھەلدەگرم و بەپەلە بە
پلیکانەکاندا دادەگەڕیم.

لە بەردەم دەرگای تەویلەکە بە دەنگی بەرز 'یەنس ئۆلی' بانگ دەکەم
و دەلێم:

- 'ھەر ئەمڕۆ عەسر چارەسەری دەکەین.'

که دهگمه مهیدانی زیندان، دهبینم له سعات یانزه لای داوه، بریار دهدهم یهکسر سهریک له ئوفیسی رۆژنامه بدهم، له بهردهم ئوفیسهکه وهستام بزانم لاپههکانی نووسینهکه پیکوپیکه یان نا، دواتر کاغهزهکانم به باشی سافوپیک کرد و له دههگام دا.

له کاتی رۆیشتنه ژووره وه گویم له دهنگی ترپه ی دلم بوو، مقهست وهک جاران له شوینی کارهکهی خویهتی، به شهرمینییه وه لینی دهپرسم:

- "سهرنوسه ر لیره یه یان نا؟

وهلام ناداتهوه، مقهستیکی دریزی به دهستهوهیه و رۆژنامه ی ناوچهکان نهمدیوادیه دهکات، تا ههوالیکی بچووک بدوژیته وه و بیبریت، پرسیاره کهم دووباره دهکهمه وه و دهپۆمه پیشتر، ماوهیهکی دواتر مقهست بی ئه وهی چاوی بهرز بکاته وه دهلیت:

- "نهخیر، سهرنوسه ر نههاتوه."

- "ئێ باشه ئه ی که ی دیت؟"

به هیچ شیوهیهک ناگادار نهبوو و نهیدهزانی که ی دهکات.

- "ئوفیسی رۆژنامه تا که ی کراوهیه؟"

ئهم پرسیارهش وهلامی نهبوو و جگه له چوونهدهره وه له شوینه چارم نهبوو، به دریزی ئهم ماوهیه کابرا سهیریکی نهکردم و به دهنگما منی ناسییه وه، له دلی خۆمدا بیرم کرده وه ماشه لایره چهند ریز و شکۆت ههیه که تهنانهت وهلامیشت نادهنه وه، پهنگه سهرنوسه ر وتبیتی وا مامه له م بکن، ههلبهت دان به وهدا دهینیم ؟

دوای وهرگرتنی وتاره ده کرۆنییه که، نزیکه ی هه موو رۆژیک ده رکه ی ژووری سهرنوسه رم له گرینه ده رهینابوو و وتاریارام کردبوو، ئه و دامارهش ناچار بوو ریزنه قه له م سی قوری من سه ره له بهر بخوینیته وه و رای خۆی بلت...

ھەرچۈنكى بىت بەرەو گەرەكى ھۇمانس بېۋىن^۱ كە وتمەرى. ھانس
 ھۆلى پترسن، خويندكارىكى لادىيى بوو، لە بىنايەكى چوارنھۆمى
 ژوورىكى ژىرسەقى بە كرى گرتبوو، ھەرچەندە ئاشكرا بوو
 كەسىكى بى پارە و دەستكورتە، بەلام ئەوئەندە جوامىر و دەستكراوہ
 بوو، كە ئەگەر تەنيا يەك كىرۋن پارەشى ھەبوايە دەيبەخشى،
 بەرادەيەك لەمە دلنیا بووم، وەك ئەوہى يەك كىرۋنەكەم لە ناو
 دەستدا بىت، بەدەم رىوہ لە زەوقى پارەكە ئۇقرەم لى بىرابوو، دلنیا
 بووم پارەكەم دەداتى، كە گەيشتمە بەردەم بىناكەى، بىنىم دەرگا
 داخراوہ، بەناچارى زەنگى دەرگاگەم لىدا، كە رۇيشتمە ژوورەوہ وتم:
 - دەمەوى بەرىز پترسنى خويندكار بىنىم، ژوورەكەشى دەزانم.

كارەكەرى مالەكە وەلامى داپەوہ:

- وتتان بەرىز پترسنى خويندكارە؟ ھەر ئەوہ نىيە لە ژوورى ژىر
 سەققەكە دەژى! بەلام ئەو لىزە رۇيشتووہ!

كارەكەر نەيدەزانى بۇ كوئى رۇيشتووہ، بەلام بەر لە رۇيشتن تكاى
 لى كردبوو، كاغەزەكانى بۇ ناونىشانى "شەقامى گومرك، مالى
 ھىرمانسن" بىئىرىت، ھەلبەت كارەكەرەكە ژمارەكە مالەكەشى پىتام.

دلگەرم و پىر ئومىد رىك بەرەو شەقامى گومرك رۇيشتم، بۇ ئەوہى
 ھانس ھۆلى بدۆزمەوہ، ئەمە تەنيا رىگەچارە بوو، لە ناو رىگەكەدا بە
 بەردەم بىنايەكى تازەسازدا تىپەرىم، لای شۇستەكە دوو دارتاشم
 بىنى، كە خەرىكى سمارتەكردنى تەختە بوون. لە ناو وردەدارەكان
 دوو تەلاشى بىرىقەدارم ھەلگرت، يەكىكىانم خستە دەممەوہ و ئەوى
 دىكەم شارەدوہ دواتر بىخۆم و كە وتمەرى! لە تاو برسیتی نالەنالم
 بوو، لە بەردەم نانەواكە نانیتكى زۆر گەورەم بىنى، كە بە دەرگاگەوہ
 ھەلواسرابوو، نرخەكەى دە ئورا بوو. بەراستى ئەوئەندە دەھىتا!

- بەرىز! مالى بەرىز پترسنى خويندكار لە كوئىيە!

^۱ Homansbyen: يەكىك لە گەرەكەكانى ئۇسلۇ كە چىنى ناوہراستى لى دەژى.

فهرموون بۇ كۆلانى برېنت ئانگەر ژمارە ۱ نەۋمى سەرەۋە، ژوروى
ژىر سەققەكە^۱...

ئىستا دوودلم بېرۇم يان نا؟ چەند باش بوو ئەگەر لانىكەم ئەو چەند
كاغەزەى بۇيان ناردبوو، دەمەيتا و پىم دەدا، بۇ ئەم مەبەستە بە
ھەمان رېگەدا ھاتبووم گەرامەۋە بۇ شار، ديسان بە بەردەم
دارتاشەكاندا دەپۆمەۋە، ئەمجارە ئەوان مەنجەلى گەرمى پىر لە
خواردنى خۇشيان لە ميوانخانەى گىشتى ۋەرگرتبوو و خىستبوويانە
سەر ئەژتويان، سەرقالى خواردنى بوون، كە بە بەردەم نانەۋايەكدا
تىپەپىم، نانە گەۋرەكە ھىشتا لە شوينى خۇى مابوو، دواچار لەگەل
ئەۋەى لە برسە و لاوازىدا نيوەگيان بووم، دەگەمە كۆلانى برېنت
ئانگەر، دەروازەى بىناكە كراۋەيە. ھىزى سەرگەۋتن بەم پلىكانە
سەخت و نارېكانە تا دوانھۆم دەدەمە بەرخۆم، كە دەگەمە ئەۋى بۇ
ئەۋەى ھەۋالېكى خۇشم بۇ ھانس پۇلى ھىتايت، بە دەستى بەتال
نەپۇشىتم، كاغەزەكان لە گىرفانم دەردەھىتم و ئامادە دەيگرم بە
دەستمەۋە، دلنېام پاش ئاگاداربوون لە دۇخى ژيانى ويرانم، چى لە
دەست بىت دەيكات، جگە لەۋەش چەندىن جار وتبووم ھانس پۇلى
پىاۋيكي دەستودل كراۋەيە. كارتىك بە دەركاى ژوورەكەى
ھەلۋاسرابوو، لە سەرى نووسرابوو: ھ پ. پتەرسۇن خويندكارى
زانستە ئاينىيەكان... و لە ژىر كارتەكە بە قەلەم نووسرا بوو بۇ
بىنىنى خىزانەكەى سەفەرى كردوۋە. ھىز لە ئەژنۇمدا نەما، مەنگ و
ماندوو ھەر لەۋى دانىشتم، چەند جارىك لە خۇمەۋە دەلېم بۇ بىنىنى
خىزانەكەى پۇشىتوۋە... بۇ بىنىنى خىزانەكەى پۇشىتوۋە و دواتر
دەنگم لېۋەنايت، ھەپەساۋ و سەرلېشىۋاۋ چاۋ دەبېرمە پىتەكانى

---

^۱ Attic room: زۆرەى مالەكانى ولاتانى خۇرئاۋا، بەتايىت ئەو ناۋچانەى باران
زۆر دەبارىت، سەققى مالەكان بە شىۋەى قوچەكى دروست دەكەن. ژوروى ژىر
سەقف ئەو ژوورەيە رېك دەكەۋىتە ژىر ئەم سەققە قوچەكئىۋە دەكەتە
دواژوورى سەرەۋەى مالەكە. (ۋك)

کارته که و جووله ناکهم. دهتوت ههستم له کار دهکهویت. سهرم خالی بوو و یهک دلۆپ فرمیسکیش نهدههاته چاومهوه، ده یان بیست خولهک، رهنگه زیاتریش، تیپهپی و بی ئهوهی پهنجه بجولینم هر لهوی دانیشتبووم، حالهتیکی سهری و سستی وهک سهرخهوشکاندنم تووش بووبوو، دهنگی پیهک له سهر پلیکانهکان دهبیستم و دهلیم:

- ئیشم به بهریز پترسنی خویندکاره، مهگه له مال نییه؟... دوو کاغهزم بۆ هیناوه.

ژنیک که به پلیکانهکاندا سهردهکوت وهلامی دایهوه:

- 'رۆیشتوووه خزمهکانی ببینیت... دواى پشووهکان دهگهپرتهوه؛ دهگرئ کاغهزهکان بدهنه من...'

- زۆر سوپاس، زۆر باشه، کهواته دواى گهپانهوه دهگاته دهستی، رهنگه له پاکهتهکش شتیک ههیتت، کهواته خواحافیز!

هر که هاتمه خوارهوه دهستم قونجانده، به دهنگی بهرز و ئاشکراوه دهلیم ئهئى خواى بهخشنده و میهرهبان! دهپرۆم له ههموو شوینیک هاوار دهکهم، تۆ هیهچ نیت جگه له لیبۆکیک! دواتر سهر بهرهو ههورهکان بهرز دهکهمهوه و به ددانی جیر و تورپهوه دهنهپینم، به کفر نهییت تۆ تهنیا لیبۆکیک! چهندهنگاوکیک رۆیشتم و دیسان وهستام، یهکسهر بیتناقهت حالم دهگوریت، دهستهکانم وهک رازونیاژیک پیکهوه گرئ دهدهم و سهرم لار دهکهمهوه و به دهنگینکی نرم و پرسۆز و بهزهیهوه له خۆم دهپرسم: ئهئى بهندهی داماو، ئایا تا ئیستا پروت کردۆته خوا و شتیکت داوا کردوو؟ بهلام شیوازی خوتبهکه باش نهبوو، دهبی ناوی ههق بهرز راگریت، دهبی بانگینکی زولال و بههیز وهک بلندی و شکۆی کلیسا، بکهیت! هاوار دهکهم ئهئى بهندهی ونیوو ئایا هیهچ له خودا خواستوو نههاتیته دی؟ سهرم دانهوانده و به دهنگینکی خهمگین وهلامی دهنگی خۆم دایهوه نا، نا تۆ ههرکیز خودات بانگ نهکردوو؟ بهلام دیسان دهبینم ئاوازی بانگکردنهکهم باش نییه، ئای چ شیتیکی! هیتستا فیری ریاکاری

نه‌بوویت و نازانی ده‌بی حالتی به‌زه‌یی و ک‌پ‌وزانه‌وه وه‌ریگریت و به
 ناوازیکی خه‌مینه‌وه بلینی: به‌لئی ئەم به‌نده داماره، جاره‌ها خواوه‌ندی
 به‌خشدن و باوکی میهره‌بانی ناسمانی بانگ کردوه و هه‌رگیز لینی
 غافل نه‌بووه؛ باشه، ناوا بیلئی، ناوا زۆر باشتره. ناخر ده‌بی ناهینک له
 ده‌وه بیت و شین و پۆرۆ بکه‌ی، ده‌بی وه‌ک ئەسپیک که له‌تاو نازار
 ده‌گلین، بحیلینی، به‌ده‌م پۆشتنه‌وه وانهم به‌خۆم ده‌وته‌وه و پ‌اهینانم
 ده‌کرد، که نه‌مه‌توانی پ‌ینماییه‌کانی خۆم جینه‌جی بکه‌م، به‌بیتاقه‌تی
 و شله‌ژانه‌وه، قاچم به‌زه‌ویدا ده‌کیشا، له‌به‌رده‌م هه‌موو خه‌لکی، که
 ناوریان ده‌دایه‌وه و چه‌په‌ساو سه‌یریان ده‌کردم، خۆم به‌گه‌مژه و
 گیل بانگ ده‌کرد.

پووشوپه‌لاشه‌که‌م خستبووه ده‌مه‌وه و ده‌مجووی، به‌وپه‌ری
 خیراییه‌وه به‌له‌ترلیدانه‌وه به‌کۆلان و شه‌قامه‌کاندا ده‌گه‌رام، له‌ناکاو
 هه‌ستم کرد گه‌یشتومه‌ته مه‌یدانی ئاسنه‌په‌ی، به‌پینی سه‌عاته‌که‌ی
 فۆرفیلسرن یه‌کونیوی عه‌سر بوو، ماوه‌یه‌ک وردبوومه‌وه و چوومه
 ناو بیرکردنه‌وه‌وه، له‌به‌ر ماندوویی دل‌ۆپه‌ ئاره‌ق له‌ناوچاومه‌وه
 ده‌پ‌ژایه ناو چاوم.

به‌خۆم وت 'ئه‌گه‌ر کاتت هه‌یه برۆ لای ده‌ریا و پ‌یاسه‌یه‌ک بکه‌!'
 داچه‌میمه‌وه و له‌شه‌قامی ئاسنه‌په‌ی وه‌به‌ره‌و خواره‌وه خل بوومه‌وه،
 که‌شتیه‌کان له‌شوینی خۆی له‌نگه‌ریان گرتبوو، ناوی ده‌ریا له‌ژیر
 هه‌تاودا چینچین ده‌بوو! جموجۆل و چالاک‌ی له‌هه‌موو لایه‌که‌وه
 ده‌بینرا، شاوره‌کان ده‌نگیان ده‌هات، چه‌ماله‌کان باری قورسیان له
 سه‌رشان بوو و ده‌جوولان، ده‌نگ‌ی که‌یفخۆشیی ده‌ریاوانه‌کان، که
 به‌له‌مه‌کانیان به‌گوریس راده‌کیشا، به‌رگویی ده‌که‌وت، نزیک له‌من
 ژینکی شیرینیفرۆش دانیشتوه و لووته ره‌شباوه‌که‌ی به‌سه‌ر
 سینیه‌که‌یدا شوڤ کردۆته‌وه، میزه‌ بچووه‌که‌ی به‌رده‌می پ‌ره له
 شیرینی. هه‌ر که‌بینیم به‌پ‌قه‌وه رووم وه‌رگه‌راند، بۆنی خواردن به
 هه‌موو شه‌قامه‌که‌دا بلاو بۆته‌وه، پ‌ف پ‌ف له‌م بۆنه! په‌نجه‌ره‌کان

بکه نه وه! پروده که مه وه کابرایه ک که لام دانیشتووه و به قوولترین
شینوه رقی خومی بؤ درده خم و ده لیم:

- "سهیری هر سوچیکی شه قامه که بکهیت پره له سینی و میزی
شیرینی، هموو شوینه کانیاں گرتووه، ئه مه که ی وه زعه! ئاخر ده بی
شتیک بکه ین که..."

به لام پیاوه داماو که به راده یه ک گومانی لیکردبووم، که تنانه ت
نه وه ستا قسه کانم ته و او بکه م و هه ستا و پویشت، منیش له جینگه که م
هه ستام و دوا ی که وتم، چونکه ده مویست گومانه که ی نه هیلم و تم:
- "ده بینن تنانه ت بؤ پاراستنی ته ندروستی گشتیش بووه..."
پیاوه که توی و وتی:

- "ببوره من بیانیم و ناگام له پینمایی ته ندروستی گشتی نییه..."
ده ی برا، ده ی ئه گه ر بیانیه منیش سوور نیم له سه ر قسه کانم! ئایا
ده یه ویت یارمه تی بده م؟ ئایا هه ز ده کات شوینه خوشه کانی شاری
نیشان بده م؟ بیگومان داوای پاره ی لی ناکه م و زوریشی پیخوش
ده بیت...

به لام پیاوه که گویی له م قسانه نه بوو، به وپه پی هیزی خویه وه
ده یویست له چنگم ده رباز بیت و به هه نگاوی دریز له شه قامه که
بپه ریته وه، له م کاته دا پیا تویه کی میکانیکی که که میک دوورتر له من
دهنگی لی به رز بووه وه زیاتر بیتا قه تی کردم، ئاوازیکی وشکی هه بوو،
که وهک ته نه که ی ژه نگاوی دهنگی ده دایه وه و پارچه یه کی فیه ری^۱
ده ژه ند و له گه لیدا کچیکی مندال گورانیه کی خه مگینی ده وته وه،
دهنگی ئامیره که وهک ناله ی کلارنیت دلته نگ بوو و کاری له ره گوینی
مرؤف ده کرد، له رزه یه ک که وته گیانمه وه، که مکه م پالم به
کورسییه که وه دا، ئاهم هه لده کیتشا و له به رخومه وه ئاوازه که ی فیه رم
ده وته وه. جا سکی برسی خه یالی چی ناهینیت! که مکه م موسیقا که

---

^۱ Weber: ئاوازدانه ری پرماتنیکی ئه لمانیا. (و.ف)

دهمبات و دتویمهوه تیایدا، وهک ئهوهی ئاو بـم و رژابیتمهوه
جۆگه له وه، ههستم دهکرد که وتوومه ته سه ره ههوا، سووکه له م و به
سه ره کویتسهانه کاندای دهفرم؛ له فهزایهکی نوورانیدا سه ما دهکهم، له م
کاته دا کچه مندا له که جامۆلکه کانهزاییه که ی خۆی هینایه پیشه وه و
وتی:

بیزهحمهت ئورایهک، ئورایهک بدهن!

منیش له خۆمه وه ههستم گهرفانهکانم ژیراوژوور کرد و وهلام
دایه وه به سه رهچاو هه ره ئیستا! بهلام کچه که وادهزانیته گالته ی
پنده که م، بی ئه وهی ههچ بلیته دوور ده که ویته وه، له م کاته دا رازیبوون
و بیدهنگیه که ی، قورس کاری لیکردم، ئه گه ر جنیوی بدایه هه زارچار
خۆشتر بوو، په ست و بیتاقهت بووم و کچه که م بانگ کرد و وتم:

جاری یه ک فلسم نییه، بهلام له بیرم ناچیت و دواتر، پهنگه سه بی،
پارهت بۆ دههینم، ناوت چییه؟ ئای له و ناوه جوانه! قهت ئه م ناوه م له
بیر ناچیت، که واته سه بی یه کتر دهبینین!

ئه گه رچی ههچی نهوت، تهواو تیگه یه شتم باوه ری به قسهکانم نه کرد،
فرمیسک له چاومه وه هاته خوار، که بۆچی ئه م کچه بچکۆ له
کۆلانگه ره باوه ری به قسهکانم نییه، جاریکی تر بانگم کرد و به
خیزایی چاکه ته که م داکنه تا هه یله که که می بی بدهم و وتم:

که میک بوسته، شتیکی تری بی بدهم و هه قته بۆ ده که مه وه.

بهلام له په ر تیگه یه شتم هه یله که که م له به ردا نییه، له خۆمه وه ئه و هه مووه
بۆ هه یله که که م گه رام، هه ر ناگام لئ نه بوو! چه ندین هه فته یه هه یله که که م
له ده ست داوه، له م کاته دا نازانم چیم لیه و ما، ئه وه نده م زانی کچه که
حه په سا و به خیزایی به لامدا دوور که و ته وه، چاریش نه بوو جگه
له وه ی وازیینم به روات، خه لکی ده وریان گرتبووم و به دهنگی به رز
پنده که نین، له م کاته دا پاسه وانیک خه لکه که ی دوورخسته وه و لیم
نزیک که و ته وه و پرسی:

چی بووه؟

له وهلامدا وتم:

- 'هیچ نییه و نه بووه، تهنیا دهمویست هیلهکه کم دابکه نم و بیده مه نه و
کچه گورانییژه بیبات بۆ باوکی... دهمه وی بزانم ئەمه کوئی
پیکه نیناوییه؟ ئەگەر خۆیشم هیله کم له بەردا نه بوایه کتسه نه بوو،
چونکه یه کسەر ده چومه ماله وه و هیله کیکی ترم له بهر ده کرد.'

پاسه وانکه وتی:

- 'له ناو کولان شوینی ئەم گالته جار ییه نییه، دهی یه لا برۆ! شانەکانی
گرتم و پالی پینوه نام. له پر هاواریشی کرد:

- 'ئەم کاغه زوماغه زانه هی تویه؟'

- 'بەلێ، بەلێ، وای وتاری رۆژنامه که یه! نووسینیکی زور گرنگه!'

- بۆ ئاگات له خۆت نییه؟

یه کسەر نووسینه که وهرده گرم و سهیری ده کم نه وهک په ره یه کی
ون بوو بیت، یه کسەر بی نه وهی کوئی به هیچ شتیک بدهم به ره و
ئوفیسی رۆژنامه که ده رۆم.

به پنی سه عاتی کلێسای قورفیلسرن، چواری پاشنیوه رۆ بوو، که
گه یشتم ئوفیسی رۆژنامه که داخرا بوو، وهک دزیکی ترساو بیده نگ به
پلیه کاندای ده هاتمه خواره وه و سه رگهردان و به ره لا له بهردهم ده رگا
ده وه ستم، ئیستا قوری کوئی بکم به سه رما؟ پال دهدهم به
دیواره که وه و چاو ده برمه نه رزه که و بیره ده که مه وه، ده رزییهک له
به رپتم ده دره وشیته وه، ده نوشتی مه وه هه لی ده گرم، ئەگەر قۆپچه کانی
چاکه ته کم لی بکه مه وه و بیفرۆشم چه ند ده کات؟ ئەم قۆپچه نه به
که لکی هیچ نایهت؛ قۆپچه هه ر بۆ قۆپچه بوون باشه! دواتر به چاری
کر یاریکه وه له هه موو لایه که وه سهیری قۆپچه کانم کرد، بینیم هیشتا
تازهن، له گه ل هه موو ئەمانه ش بیروکه یه کی خراپ نه بوو، ده متوانی به
تیغی قه له مدایه نه کم بیبرم و بیفرۆشم، بیروکه ی فرۆشتنی ئەم پینچ
قۆپچه یه نازایه تی پیدام و به خۆم وت ئیستا ده بیننی چون کاره کان به
باشی ده رۆن، خۆش حال بووم و دانه دانه ده ستم کرد به لیکردنه وهی

قۆپچە كان و بە خۆم دەوت ھەلبەت ئەوكاتەى چاكە تىك بى قۆپچە
 بىت، واديارە شتىكى نوقسانە، بەلام ئەم بىتاقە تىبە زوو تىپەر دەبىت...
 دە فرموون ئەم قۆپچانە كۆنن؟ زۆر ھەلەن! كەس لەم دنيايەدا بە
 قەد من ئاگای لە قۆپچەكانى نىبە و بە پاكوخاوينى نايانپاريزىت،
 يەكئىك لە سىفەتەكانى من ئەوھە يە يان باشتر بلىم؛ يەكئىك لە
 عادەتەكانم ئەوھە يە ھەرگىز قۆپچەكانم داناخەم، نەخىر، نەخىر، ئىستا
 كە ناتانەوى كىشە نىبە... لانىكەم دەبى دە ئۆرا بۆ ئەم قۆپچانە بدەن...
 ئاى خوايە! ئەگەر ناتەوى بلى نامەوى و تەواو؟ زاماتان بگرن و وازم
 لى بىنن! بەلى! فرموون پاسەوانىك بانگ بكن، من لىرە ھەستام تا
 ئىوھ پاسەوانىك بەيىنن و پاشناكەم! ھىچىش نادزم! زۆرباشە،
 قسەيەكى وامان نىبە، فرموو بپۆن! ناوم تانگنە. دوتشەو تا
 درەنگان خەرىكى رابواردن بووم... كەسىك لە پلىكانەكانەوھ دىتە
 خوارەوھ و لەپەر لە دنياى خەيالەوھ دەگەرئىمەوھ بۆ واقع، دەبىنم
 كابرأى مەستە و بەخىزرايى قۆپچەكان دەخەمە گىرفانمەوھ،
 بەجۆرىك نغزوى سەيركردنى نىنۆكەكانىبەتەى، كە سووكوبارىك بى
 ئەوھى وەلامى سلاوھەكەم بداتەوھ بە بەردەمندا تىپەر دەبىت. دەرومە
 بەردەمى و دەپرسم:

'سەرنوسەر ھاتوھ؟'

'ھىشتا نەھاتوھ.'

ئالئىرە بەوپەرى ناشىرىنى، كە تا ئەو كات لە خۆمدا نەمىبىنىبوو پىايدا
 ھەلشاخام و وتم:

'درو مەكە، كارەكەم زۆر گرنگ و پەلەيە و دەبى لەگەل خۆى قسە
 بكەم، ھەوالئىكم لە سەرۆكۆھزىرانەوھ ھەيە و دەبى زارەكى و بە
 ئامادەيى خۆى پىى بگەيەنم.'

ناكرئ ئەم ھەوالە لە رىكەى منەوھ پىى بگات؟

سەيرىكى ھەموو گىانم كرد و وتم:

'دە فرموو! بە تو بلىم؟'

له‌پراستیدا پلانه‌که‌م سه‌ری گرت، یه‌کسه‌ر دووقسولی پزیشینه سه‌ره‌وه و ده‌رگای ژووره‌که‌ی کرده‌وه، خۆم دۆراندبوو و بۆی ئه‌وه‌ی ئازا بم ددانه‌کانم جیبر کرده‌وه و له‌ ده‌رگام دا، پزیشتمه‌ ناو ژووری سه‌رنووسه‌ره‌وه.

هر که منی بینی به پوو‌خوشیه‌وه وتی:

- "سلاو، ئه‌وه ئیوه‌ن؟ فهرموو دانیشن."

ئه‌گه‌ر یه‌کسه‌ر له‌ ژووره‌که‌ی ده‌ری بکرده‌مایه‌ زۆر باشتره‌ بوو، چونکه‌ زۆری نه‌ما‌بوو بگریم و وتم تکایه‌ بمبه‌خشن، به‌لام ئه‌و دیسان دووباره‌ی کرده‌وه:

- "فهرموو."

دانیشنم و پروونم کرده‌وه هاتومه‌ته‌ خزمه‌تتان بلیم، که‌ وتاریکی تازه‌م نووسیوه‌ و پیم‌ خوشه‌ له‌ رۆژنامه‌ بلاو‌ بینته‌وه‌ و باسی‌ ئازار و ناخۆشی‌ نووسینی‌ وتاره‌که‌م‌ بۆ‌ کرد.

وتاره‌که‌ی‌ لیۆه‌رگرت‌م‌ و‌ وتی:

- "زۆرباشه‌، ده‌یخوینمه‌وه‌! هه‌لبه‌ت ئیوه‌ بۆ‌ هه‌موو‌ نووسینه‌کانتان زه‌حمه‌تیکی‌ زۆر‌ ده‌چیژن‌ و‌ ئازاری‌ زۆری‌ خۆتان‌ ده‌دن، به‌لام‌ زۆر‌ توند‌ و‌ گه‌رم‌ و‌ به‌ که‌فوکول‌ ده‌نووسن، ناتوانن‌ که‌میک‌ نه‌رمتر‌ و‌ هاوسه‌نگتر‌ بنووسن؟ چونکه‌ ئیشه‌کانتان‌ گه‌رم‌ و‌ پرسۆزه‌، به‌لام‌ هه‌ر‌ ده‌یخوینمه‌وه‌."

ئه‌مه‌ی‌ وت‌ و‌ گه‌راپه‌وه‌ بۆ‌ لای‌ میزه‌که‌، مات‌ و‌ حه‌په‌ساو‌ نه‌مه‌دزانی‌ بلیم‌ چی، به‌م‌ حاله‌وه‌ ده‌کرا‌ داوای‌ کرۆنیک‌ی‌ لی‌ بکه‌م؟ ئایا‌ ده‌کرا‌ پروونی‌ بکه‌مه‌وه‌ بۆ‌چی‌ هه‌میشه‌ پرسۆز‌ و‌ پرکه‌فوکول‌ ده‌نووسم؟ یه‌که‌مجار‌ نه‌بوو‌ قسه‌ی‌ له‌گه‌ل‌ بکه‌م‌ و‌ بیگومان‌ ئاماده‌ بم‌ یارمه‌تیم‌ بدات.

هه‌ستام، به‌لام‌ بیرم‌ هاته‌وه‌ دواچار‌ که‌ بینیم‌ به‌ ده‌ست‌ بێ‌ پاره‌یه‌وه‌ ده‌ینالاند، ته‌نانه‌ت‌ ژمیریاره‌که‌شی‌ بۆ‌ وه‌سلی‌ چه‌ند‌ حسابیک‌ ره‌وانه‌ کرد، که‌ ره‌نگه‌ شتیکی‌ که‌م‌ بێ‌ بدات، ره‌نگه‌ ئه‌م‌پۆش‌ ئه‌وه‌ رووبدات،

به لام نا، نه مړو ئه م شتانه روونادات! مه گهر کویرم نیم و ده بینم
خاریکی ئیشه کانیبه تی؟ لینی پرسیم:

“کاریکی ترتان نه بوو؟”

به پینداگریبه وه وتم:

“نه خیر هیچ قسه یه کی ترم نه بوو، به لام که ی بیمه وه خزمه تتان بو
وه لامه که ی؟”

هر کات ریگه تان که و ته ئه م ناوه سهردانیک بکه ن، بو نمونه دوو
روژی تر.

له کوتاییدا نه متوانی داواکه م بلیم، چونکه میهره بانى و گه وریسی ئه و
دهمی داخستبووم و شهرمه زاری و بیده نگی ده کردم. ئه گهر له برسا
بمردمایه، داواى وام نه ده کرد، ته نانه ت ئه و کاته ی که هاتمه دهره وه،
له گهل ئه وه برسیتی ته نگی پی هه لچنیبووم، به هیچ شیتوه یه که
په شیمان نه بووم، که داواى کرونینک لى نه کرد، پووش و ته لاشی
گیرفانم دهره ینا و خسته م گیرفانم، که میک هیمن بوومه وه، بوچی
زووتر ئه م نه کردبوو؟ قسه م به خوّم وت شهرم بکه، بیرت له وه
نه کردوته وه به داواکردنی کرونینک ئه م پیاوه نازدار و به ریزه بخره یته
مه ترسیبه وه؟ خوّم به توندی سرکونه کرد، که بوچی بیرم له شتیکی
وا دزیو و نا ئاسایی کردوته وه، خوّم به قورسی حوکم دها و دهموت
ئهی بیویژدان به ته مای چی بووی؟ له به رئه وه ی تزی سه گی پیس
پیویستت به کرونینک بوو، ده تویست به و پیاوه دا هه لشاخیتی و چاوی
دهر بکه ی، یه لا ده ی برۆ! خیرا! ته ملى بیحه یا! ئه مانه یانی چی؟ دواتر
بو ئه وه ی خوّم ته می بکه م، ده ستم کرد به راکردن، به غار کولان و
شه قامه کانم ته ی ده کرد و قسه م به خوّم دوت، هر کات توانام
نه دها و مه یلی وه ستانم ده کرد، به وپه ری توره بیبه وه به گژ خوّمدا
ده چوممه وه، له که ینوبه ینه دا گه یشته م سه ره وه ی کولانی پایل،
به ناچاری وه ستام، چونکه ئیدی توانای راکردنم نه بوو و زوری
نه مابوو بگریم، هه موو گیانم ده له رزی و ئه وه نده شه که ت بووم له

بهر پليكانه‌ی ماليکدا که وتم، فه‌رمانی وه‌ستانم به خۆم دا، بۆ ئه‌وه‌ی باش نازار بچيژم، به يه‌ک جووله هه‌ستام و خۆم ناچار به وه‌ستان کرد، له‌م کاته‌دا به خۆم پينده‌که‌نيم و چيژم له‌و ماندووييه زۆره‌م وه‌رده‌گرت، ماوه‌يه‌کی زۆری خاياند که به جووله‌ی سه‌ر مۆله‌تی دانيشتمم به خۆم دا، به‌لام ديسان ناخۆشترين شويني سه‌ر پليکانه‌کانم هه‌لبژارد، ئه‌ی خوايه چهند خۆشه ئيسراحت! ده‌موچاوم سه‌ری و به هه‌ناسه‌ی قوول هه‌واي پاکم هه‌لمژي، چهند زۆر رام کردبوو! به‌لام په‌شيمان نه‌بووم چونکه خۆم به شايسته‌ی ئه‌م سزايه ده‌زانی، ئه‌مه چ هه‌له‌يه‌که داواي کرۆنيک له‌ کابرايه‌کی بيگانه بکه‌م، ده‌ی بخۆ ده‌ردت بيئت! ديسان له‌ به‌رخۆمه‌وه قسه‌م کرد، وه‌ک دايکيک که ده‌يه‌ويت ئامۆژگاري منداله‌که‌ی بکات، خۆم سه‌رکونه کرد، هه‌سته‌کانم به جۆريک شله‌ژا بوو و ماندوويی و داهيژران به جۆريک له‌ په‌لوپۆی خستبووم، که له‌خۆمه‌وه که‌وتمه گريان، به‌لام گريانکه‌م شاراهه بوو و يه‌ک دلۆپ فرميسکم نه‌ده‌پرشت، گريانکه‌م له‌ خه‌ميکی ناديار و بيته‌نگ ده‌چوو، نزیکه‌ی چاره‌کيک و په‌نگه زياتريش له‌وی و به‌و‌حاله‌وه مامه‌وه، خه‌لکی ده‌هاتن و ده‌پويشتن و که‌س گوئی پي نه‌ده‌دام، منداله‌کان له‌ چواره‌ورم يارييان ده‌کرد، بالنده‌يه‌ک له سه‌ر لقه داريک له‌وسه‌ری کۆلانه‌که ده‌يجريواند.

پاسه‌وانیک هاته نزیکم و وتی:

- 'بۆچی دانيشتووی؟'

پرسیم:

- 'ده‌فه‌رمووی بۆچی ليزه دانيشتووم؟ هه‌ر به هه‌وه‌س!'

- 'نيوسه‌عاته چاوديريقتان ده‌که‌م و ده‌بينم هه‌ر ليزه دانيشتووی.'

وتم:

- 'به‌ئێ، هه‌ر ئه‌وه‌نده ده‌بييت، به‌لام فه‌رمايشته‌کان چيه‌؟'

دواتر په‌ست و توپه هه‌ستام و رویشتم.

که گه‌یشته بازار و ه‌ستام و سه‌یری به‌ردپ‌یژی شه‌قامه‌که‌م کرد، ناخر 'هر به هه‌وه‌س' که‌ی وه‌لامه؟ ده‌بوو سه‌رکز بم و بلیم ماندووم، لاوازم و له‌تاو برسیتی و ليقه‌ومان ليزه په‌کم که‌وتوو. به‌راستی گويزه‌که‌یت و ناتوانی فیزی دوو‌پووی بیت! هه‌قی خوته وه‌ک نه‌سپینکی بریندار بنالینی.

که گه‌یشته ویتسه‌گی ئاگرکوژینه‌وه، له‌پر بیروکه‌یه‌ک هات به خه‌یال‌مدا و دیسان وه‌ستام، په‌نجه‌کانم ته‌قاند و به‌جوریک ده‌ستم به‌پنکه‌نین کرد، که‌ پنیواره‌کانی نه‌و ناوه‌هه‌ستیان پیکرد، به‌خۆم وت ئیستا ده‌بی برۆی بو‌لای لوپزن‌سی قه‌شه، تف له‌پووت نه‌گه‌ر نه‌پۆی! هر برۆ هه‌چ نه‌بی تا‌قی بکه‌ره‌وه، هه‌وا خۆشه و پویشتن بو‌لای نه‌ویش هه‌چ زه‌ره‌ریکی نییه.

دواتر پویشتمه‌ نیو کتیبفرۆشیی پاشاوه، له‌ده‌فته‌ری زانیاریه‌که‌انه‌وه ناو‌نیشانی قه‌شه‌که‌م دوزییه‌وه و که‌وتمه‌ری. به‌خۆم وت نه‌مجاره ئیتر گالته‌هه‌لناگریت، خۆت بی‌نه‌قل مه‌که، که‌مژه‌بی مه‌نوینه! باسی ویژدان مه‌که و واز له‌منال‌بازاری بی‌نه، تو‌له‌وه‌داماوتر و ليقه‌وماوتری به‌رگه‌ی ویژدان‌ت بگریت، سه‌ره‌تا ده‌بی بلینی برسیته، مه‌گه‌ر وانیه؟ بو‌کاریکی گرنگ‌هاتووی و ده‌بی ملت لار بکه‌یته‌وه و ده‌نگیکی تابیته، ئاوازیکی پرسووی و کاریگه‌ر ده‌ریکه‌یت، ئیستا نه‌مه‌بکه‌یت باشتره‌ده‌نا وازت لی‌ده‌هینم و یه‌ک هه‌نگاویش له‌به‌رژه‌وه‌ندیت نایه‌مه‌پیش، باش له‌بیرت بیته و دواتر چیت به‌سه‌ره‌ات خۆت به‌رپرسیت، بارودۆخی تو‌زۆر خراپه، تو‌گیرۆده‌ی تاریکیت و ده‌ستت ناوه‌ته‌بینی رۆحه‌به‌دکاره‌کان، شه‌پیک که‌له‌گه‌ل نه‌م بوونه‌وه‌ره‌سامنا‌کانه‌به‌ریتخستوو ته‌وقینه‌ره! تینوته، برسیته، شیر و شه‌رابت ده‌ویت و نیته، ته‌ماشاکه و بزانه‌چ ژیانیکت هه‌یه و گه‌یشتویه‌کوئی، هه‌ناسه‌ت لی‌پراوه و هه‌یشتا هیوات به‌سۆز و میهره‌بانی خوا هه‌یه، سوپاس بو‌خوا که‌هه‌یشتا ئیمان‌ت ماوه، به‌جۆریک باوه‌رت به‌خوا هه‌یه و که‌مه‌ندکیشی هه‌ق بوویت، که‌ده‌ست

بو نزا هه‌لده‌بریت و چاره‌ی کیشه‌که‌ت له خوا ده‌خوازیت، نه‌گه‌رچی
 بینه‌ریت له مالوسامانی دنیا، به‌لام کتیبی زه‌بورت^۱ خوش ده‌ویت،
 چونکه کتیبیکی پر و دانسقه‌یه و نرخه‌که‌شی ته‌نیا دوو کرۆنه...
 به‌هه‌رحال، که‌گه‌یشتمه به‌رده‌م مالی قه‌شه‌که وه‌ستام، له‌سه‌ر
 ده‌رگا‌که نووسرا بوو نووسینگه‌ی کار تا چواری پاشنیوه‌رۆ
 کراوه‌یه، ئیستا خۆت بی‌ئه‌قل مه‌که، مه‌سه‌له‌که گالته نییه ده‌ی به‌لا
 ملت لار بکه‌ره‌وه! ده‌ی که‌میک زیاتر لاری بکه‌ره‌وه! نه‌مه‌م له‌دلی
 خۆمدا وت و له‌زه‌نگی ده‌رگا‌که‌م دا.

کاره‌که‌ر هات و وتم:

- ده‌مه‌وی قه‌شه‌که ببینم.

به‌لام چیم کرد ناوی خوام بز نه‌خزایه ناو ئه‌و دیره‌ی که وتم.

کاره‌که‌ر وتی:

- ته‌شریفیان بردۆته‌وه ده‌ره‌وه.

ئه‌ی هاوار قه‌شه‌که له‌مال نییه! رۆیشتۆته ده‌ره‌وه! پلانه‌کانم بوونه
 بلقی سه‌رئاو، هه‌موو ئه‌و دیره‌انه‌ی دروستم کردبوون و ده‌مویست
 پتی بلیم له‌ناو‌چوون، که‌واته ئه‌م رینگه دوورودریژمه له‌خۆرا بریوو،
 ئه‌م هه‌موو زه‌حمه‌ته سوودی چی بوو؟ کاره‌که‌ر پرسی:

- کارینکی تایبه‌تتان هه‌بوو؟

- به‌هیچ شتیه‌یه‌که، هه‌وا زۆر خوشه وتم سلاوینکیان لی بکه‌م.

هه‌ر دوو‌کمان سه‌یری به‌کترمان ده‌کرد، به‌ئه‌نقه‌ست سینگم
 ده‌رپه‌راند بو ئه‌وه‌ی سه‌رنجی به‌ره‌و دراوی چاکه‌ته‌که‌م رابکیشم و
 ده‌مویست له‌حاله‌تی سه‌یرکردنمه‌وه تینگات بزچی هاتبووم، به‌لام
 ئه‌و داماو هه‌ر له‌مه‌به‌ستم تینه‌گه‌یشت.

---

^۱ مه‌زامیری داوود که به‌شیکه له‌کتیبی پیروز و سروده‌نایینی جوو له‌خو
 ده‌گریت، وشه‌ی Mammonش که مه‌به‌ست لینی ده‌سه‌لات و هیززی حکومه‌ته، به
 ماددیيات لیک دراوه‌ته‌وه. (بکه‌رینه‌وه بو ئینجیل به‌گیرانه‌وه‌ی مه‌تیو- ده‌روازی
 شه‌شه‌م- نایه‌تی ۲۵). (و.ف).

به‌لئی هه‌وا زۆر نایابه! که‌واته خانمیش له ماله‌وه نییه؟
"با، له‌راستیدا خانم ئیسقانیان نازاری هه‌یه و توانای جوله‌یان نه‌ماوه
و له جینگه که‌وتوون، هیچ په‌یامیکتان نییه بژی؟"
"نه‌خیر هیچ په‌یام و قسه‌یه‌کم نییه، ناوبه‌ناو بۆ په‌واندنه‌وه‌ی
ماندوویی پیاسه‌م ده‌کرد، به‌راستی پیاسه‌ دوای نانی نیوه‌رۆ چه‌ند
خۆشه!"

دیسانه‌وه که‌وته‌په‌رێ! هه‌ستم کرد به‌ زماندریژی و زۆربلینی هیچم
ده‌ست ناکه‌ویت، سه‌ریشم گه‌ژ ده‌بوو و زۆری نه‌مابوو بکه‌وم،
هه‌موو ده‌روونم په‌رش بیه‌ته‌وه. نووسینگه‌ی کاری قه‌شه‌که تا چواری
پاشنیوه‌رۆ کراوه بوو، من سه‌عاتیک دره‌نگتر هاتبووم و زه‌مه‌نی خیر
و به‌خشنده‌یی کۆتایی هاتبوو. رۆیشتم بۆ مه‌یدانی بازاری گه‌وره و
له سه‌ر کورسییه‌کی نزیک کلێسا دانیشتم.

خوایه، داها‌توو تا دواسنوور له به‌رچاوم ره‌ش و لێل بووه! به
جۆریک ماندووبووم توانای گریانم نه‌بوو، به‌رزترین په‌له‌ی نازارم
ده‌چه‌شت و برسی و بیج‌ووله‌ دانیشتووم، توانای هیچم نه‌ماوه،
هه‌ستم ده‌کرد گه‌ر له سینگم به‌رزده‌بیته‌وه و نازارم ده‌دات، خواردنی
پووش سوودی نه‌بوو و شه‌ویلگه‌کانم که به‌و کاره‌ بیسوده‌ ماندوو
بووبوو، له‌وه زیاتر خۆم ناخه‌مه زه‌حمه‌ته‌وه و شه‌ویلگه‌م شو‌ر
کرده‌وه، خۆم دایه‌ ده‌ست خوا و دواتر پارچه‌ توینگیکی پرته‌قالی
سه‌ر ئه‌رزه‌که‌م هه‌لگرت و خواردم، ته‌واو تیکی دام و هیلنجم ده‌هات،
ده‌ماره‌کانی مه‌چه‌کی ده‌ستم شین هه‌لگه‌رابوون و ئاوسابوون.

ئێستا ده‌بینم به‌راستی چه‌ند کاتم به‌فیرۆ داوه، به‌دریژیایی رۆژ بۆ
کرۆنیک به‌ملاولادا سو‌رابوومه‌وه، بۆچی؟ ته‌نیا بۆ ئه‌وه‌ی چه‌ند
سه‌عاتیک زیاتر زیندوو بم، جیاوازی چیه‌ی رۆژیک دره‌نگتر یان
زووتر بم‌رم؟ ئاقلا‌نه‌ترین کار ئه‌وه‌یه له‌بری ئه‌م هه‌موو راکه‌راکه‌یه،
پیش ئه‌وه‌ی زیاتر پێلاو بدێنم، بگه‌ریمه‌وه بۆ ماله‌وه و رابکشیتم و
خۆم بدایه‌ ده‌ست چاره‌نووس، به‌لام له‌و کاته‌دا هه‌ستم باش کاری

دهکرد و مردنم نزيك دهبيني، بهلني وهرزي خهزانه و سروشتيش
رؤيشتوته خهوي مهرگهوه، ههموو كه رهسته يه كم به كار هيتابوو، چار
نه ما تاقي نه كه مه وه، بهم بيركردنه وانه وه ويزدانم ئاسووده و
هسته كانم هيور دهكرده وه، له ههموو نه گه ره كانی پرگار بوون خوم
دهبوارد و ده موت: 'تو چ شيتيكي! هيشتا نازاني ماوه يه كي زوره
مردني تو دهستي پيكردوه؟'

ئيستا كاتي نه وه يه كاره كانم رينكوپيک بكم، چهند نامه يه ك بق
ناسياوه كانم بنيرم و ناماده بم بق مردن! پيش مردن ده ستوده موچاوم
باش ده شوم و جيخه وه كه م باش ريك ده كه م، كاغزي سپي ده خه مه
ژير سهرم... نه گه كاغز نه بيت پاكترين شت ده خه مه ژير سهرم، بق
نمونه كيشه چييه نه گه ر به تانييه سه وزه كه م بخه مه ژير سهرم؟...
بيركردنه وه له به تاني يه كسه ر له خه وه ليساندم و ته واو هوشيارى
كردمه وه، سهرم گهرم بووبوو، دلّم په له پهل ليني ده دا! له سهر
كورسييه كه هله ده ستم و ده ست ده كه م به ههنگاوانان، گيانيني تازهم
به به ردا ديتته وه و بزاوتى ژيان به ده مار و بوونمدا ده گه پينته وه،
وهك نه وه ي به دواي ونبويه كدا بگه ريم، زياتر و خيراتر ههنگاو
دهنيم و له به رخومه وه به رده وام ده ليم به تانييه سه وزه كه! به تانييه
سه وزه كه! ماوه يه ك دواتر ده بينم له دووكانى ته نه كه چييه كه دام، بي
نه وه ي له و برياره ي داومه دردونگ بم، ريك به ره و چرپا كه م ده رون،
به تانييه كه ي هانس هولى هله ده گرم و لولى ده كه م، نه مجاره زور
دوره ريگه ي پرگارى بگات، كو توبه ندى نه خلاقى دينه خه يالمه وه،
به لام به هيچ شيوه يه ك كارم ليناكهن و خوم له سهره وه ي نه و شتانه
ده بينم، ئيستا ئيدى پشت ده كه مه ههموو نه م تر وه اتانه، مه گه ر من
بينگونا هم يان به راستى مروفيكي زاهيد و وشكه ديندارم، كه نه م
بيركردنه وانه ريگه م لى بگرن؟ ئيشه كه م له رووى لوجيك و نه قله وه
له جبي خويه تى، به هه رحال به تانييه كه م خسته بن يالمه وه و به ره و
كولانى ستنه ر رؤيشتم. له ده ركام دا و رؤيشتمه ته لاريكي گه وره، كه

بۆ یەكەمجاره پەن دەنیمه ناوی و پێشتر نەمبیینیوو، زەنگیک که به سه‌ره‌وه‌ی ده‌رگای چوونه‌ژووره‌وه‌دا هه‌لواسرابوو، چه‌ندجار به ده‌نگی ناخۆش ده‌نگی هات، له‌م کاته‌دا که‌سیک له‌ ژووری تەنیشته‌وه دیت و له‌ پشت میزه‌که‌وه ده‌وه‌ستیت، ده‌می پەر و خەریکی جووینی پارووه‌که‌یه‌تی، ئەوسا ده‌لیم:

زۆر گرنگ نییه‌ ده‌مه‌وی چاویلکه‌که‌م بخمه‌ ره‌هنه‌وه، ئەگەر بکریت له‌بری ئەوه‌ نیو کرۆنم بده‌نی، ئییشه‌لا چه‌ند پۆژیکی تر وه‌ری ده‌گرمه‌وه.

‘فرموتان چوار چینه‌ی چاویلکه‌که‌ کانزاییه‌؟’
‘به‌لی.’

‘نەخیر نابیت.’

‘هه‌لبه‌ت ئەگەر ئیوه‌ ده‌لین نابیت که‌واته‌ ناکریت، مه‌به‌ستی منیش کالته‌ بوو، به‌لام به‌تانییه‌که‌م هه‌یه‌ که‌ ماوه‌یه‌کی زۆر به‌کاری ناهینم، ره‌نگه‌ بتوانن لیم پزگار بکه‌ن.’
وه‌لامی دایه‌وه:

‘به‌داخه‌وه‌ ئیمه‌ خۆمان یه‌ک مه‌خزه‌نی پەر له‌ به‌تانیمان هه‌یه‌’

که‌ به‌تانییه‌که‌ی کرده‌وه‌ سه‌یریکی کرد و به‌ ده‌نگیکی به‌رز وتی:
‘نەخیر ببورن ئەمه‌ به‌ که‌لکی ئیمه‌ نایه‌ت!’

هه‌لبه‌ت ئەمه‌ رووکاره‌ خراپه‌که‌ی بوو، که‌ پیم نیشان دان، پروه‌که‌ی تری زۆر باشتره‌.’

‘پتویست به‌ سه‌یرکردن ناکات، عه‌رزم کردن نامانه‌ویت، ته‌نانه‌ت ده‌ ئوراش ناده‌م بۆ ئەمه‌، کویتان پینخۆشه‌ بییه‌ن بۆ ئەوی.’

‘بیگومان ئاشکرایه‌ که‌ شتیکی به‌نرخ نییه‌، به‌لام پیم وایه‌ له‌ کاتی هه‌راج له‌گه‌ل به‌تانییه‌کی نیوداش پینکه‌وه‌ بیفرۆشن.’

دوو جار وتی:

‘نەخیر نامه‌ویت، له‌ خۆتانه‌وه‌ مه‌وه‌ستن، چونکه‌ به‌راستی ده‌بن به‌ بار به‌سه‌رمانه‌وه‌.’

- "بیستوچار ئورا".

ديسان وتی:

- "تەخیر بەرپرز گیان زۆرم لئى مەکن، بە ھەر نرخیگ بوو ھەلى ناگرم، لەم جۆرە کەلوپەلانەم ناویت لە دووکانە کەمان".

ديسان بە تانییە کەم خستەو ھە بىن بىلم و ھاتمەو ھە بۆ مالمەو، بە ھیچ شىو ھەیک گویم نەدایە، کە شتىکی وا پرووی داو ھە سووکوباریک لە سەر چرپاکە رام خستەو، دەمویست ئاسەواری ئەو تاوانە ناشیرینەى کردوومە لەناو ببەم، بىگومان ئەوکاتەى ئەم کارە ناشیرینەم لئى و ھشاو ھتەو، ئەقلم لە سەر خۆم نەبوو، مەحال بوو ئەم کارە لە من بو ھشیتەو، تا زیاتر بىرم دەکر دەو ھە کردنى ئەم کارە لە من دوور بوو، بىگومان لاوازییەکی رۆحى زال بوو بەسەرمدا و ھىزى بەرگرم نەماو، بە ھەرحال بىرلینکراو ھە بە دوویى خۆم بەرەو ئەم داو ھە پڕۆیشتبووم، تەنانەت سەرەتا تارا دەھەیک ھەستم کرد بى دەنیمە نئو تاوانەو، ھەربۆیە لە سەرەتا ویستم چاویلکە کەى خۆم دا بىنم، بە ھەرحال، زۆر خوشحال بووم، کە ئەخیرەن ئەم تاوانە جیئە جئ نەکراو و دوا ھەمىن ساتەکانى ژيانم لە گونا ھەو ھە نەئالا، جارێکی تر لە مالمەو ھاتمە دەرەو ھە و ديسان لە پال کلئسای ئورفیلئسرن، لە سەر کورسییە ک دانیشتم، لەتاو ئەم شلەژانە سەرم شۆردەبوو ھەو سەر سىنگم، لە برسا بە ئازار ھەو ھۆشم لای خۆم نەماو، کات تیدەپەرى، دەمتوانى سەعاتیکى تر بەو جۆرە بىنمەو، ھەوای دەرەو لە ھەوای ژوورەو ھەووناکتر بوو، ھەناسەدان لە دەرەو ئاسانتر بوو، کەمتر ئازارم دەچەشت، دەمویست تا زوو بگەریمەو ھە بۆ مالمەو، لە بەرخۆمەو ھە بىرم دەکر دەو ھە و سەرخەوم دەشکاند، زۆریش بىتاقەت بووم. دەنکە زىخیکی وردم لە سەر ئەرزە کە ھەلگرت و پاکم کردەو ھە و بۆ نەھىشتنى برسیتى خستە مەمەو ھە و مزىم، بىدەنگ و بىجورلە بووم، تەنیا دەم دەجولا و تەنانەت چارم نەدەتروکاند، خەلک لە ھاتوچۆدا بوون؛ دەنگى سمى

ئەسپەكان، جوولەي ئەسپوعارەبانە و چەچپى رېئوارەكان، بە ھەوادا بلاو دەبوو، بەش بوو بۆ خستتەرەھنى قۆچەكان ھەولیکى تر بدەم، ھەرچەند ھیچ سوودی نەبوو! لە لایەكى ترەو بە جۆریك ماندوو بووم، كە تاقەتم نەبوو بجوولیم، بەلام كە ھەستەكانم چر كردهو، بیرم كەوتەو ھە دووكانى سووخۆرەكە لە سەر رینگەي مالهەمە.

دوچار ھەستام و بە ھەنگاوى كورت و ھیمن تەریب بە سیتەرى دیواری شەقامەكە، بەرەو پێشەو ھەپرۆیشتم. لە سەر وو برۆكانمەو ھەستەم بە كزانەو ھەكرد و تاكەم بەرز دەبوو، بەخیرایى ھەپرۆیشتم، بە بەردەم نانەوايیەكە كە نانە گەرەكەي پێشوووم لى بینییوو تێپەریم، بە درۆ رینگەم لە خۆم ھەگرت بوەستەم، بەلام كێشە چییە ئەگەر برۆمە ئەوئى و داواي پارچەيەك نان بكەم؟ ئەم بیروكەيە ھەك برۆسكەيەك بە میتشكەدا ھات و بە خیرایش نەما، لە ژیر لێو ھەو ھەوتم قیروسیا نەپرۆیشتم و بەدەم سەرپاوەشانەن و جینیوان بە خۆم، لە نانەواكە دووركەوتەو، بەش دەمزانى ویست و تەمەننايەكى بیئەنجامە. لە شوینی گوریسفرۆشەكان عاشق و مەعشوقێكم بینى، كە لە ژیر ھەروازەيەكى گەرەو ھەستاون و چەچپیانە. كەمێك دوورتر كچیک سەرى لە پەنجەرەكەو ھەرھینا بوو، من بەرادیەك بە یقار و ھیمن ھەپرۆیشتم، ھەك ئەوئى بیر لە شتێك بكەمەو، كچەكە لە بیناكەو ھاتە كۆلانەكە و وتی:

‘مامە گیان چۆنى؟ نەخۆشى؟ پەنا بە خوا بۆ وا رەنگت بە روو ھەو نەماو! یەكسەر بەخیرایی رۆیشتە ژوورەو ھەو.

یەكسەر ھەستام، بۆ شێوئى من چی لێھاتوو؟ بەراستی شوینەواری مردن لە دەموچارمدا ھەردەكەوئیت؟ بەرەو مردن ھەپرۆم؟ دەستەم بە روومەتەدا ھینا و بینیم بەراستی لەرولاواز بووم، گووپم ھەك دوو چالی بەتال و چۆل بوون، دیسان بە ھەنگاوى كورت دەستەم كردهو بە رۆیشتن و دیسان ھەستام، خوايە گیان، رەنگە زیاد لە پێویست

له پولاواز بووبیتیم! پهنگه چاوم به قوولدا چووبیت، ده مویست بزانه شینوم چی به سهرهاتووه، به راستی ئیتر ئەمه ئه وپه پری گه مژهبیه، مرؤف ئەوهنده خۆی برسی بکات ناوا ناشیرین بیت، دیسان جاریکی تر توپهیی له ههناومدا بلیسهی دایهوه، ئەمه دوا پووناکیی چرای ژیان و دوا شله ژانی زهلیلانهی من بوو، پهنا به خوا شکوشینوم چون بوو! حهیف نه بوو من به و توانایهوه، که له سهرهتای دهرکهوتندا بوو، دوو قۆلی بههینز و ئەستور، که پالاهوانیکی وردوخاش دهکرد، له ناو خویندهوارترین خه لکانی کریستیانیدا، ئەوهنده برسیتی بچیژم، که سهروفه سالم له شینوهی مرۆیی دهر بچیت، ئەمه ماقووله و له گه له هیچ لوجیک و ویزدانیک یهک دیتهوه؟ منیک که شهوورپۆژ وهک گای ئاشگیز گیانم دابوو، ئەوهنده دووکهلی چرام ههلمژیوو، خویندبوومهوه، منیک که له تاو برسیتی تا ئاستی شیتی پۆیشتیووم، دواي ئەم ئازار و دهر و ههول و زهممهته تالیاوی گۆر، چی بووه به بهشم؟

کار گه یشتبووه شوینیک، که تهنانهت ژنه ههرزهکانی سهرجادهش به بینی ئەم دهموچاوه شوومه، پهنا بۆ خوا ده بهن، بهلام ئیستا ئیتر کار له کار ترازاه... تیدهگه؟ تهواو بووه، ئیستا ده بی چاوه پری ئیزرائیل بکه، تا بزانه کهی حهز دهکات و گیانم دهرکیشیت! له برسا ددانه چۆقم بوو، توپه بوونیکی نهوتراو به سهرمدا زال ده بوو، ههله شاخام و بیگویدانه ریپوارهکان جنیوم به داروبهرد دها، خۆم نازار و ئەشکه نجه دها، بۆ نمونه به ئەنقهست سهرم به دارتیلی چراگازه که ده کیشا، نینۆنه کانم ده چهقاندە له پی دهستم و پیستم دهرپوشاند، که زمانیشم له گۆ دهکوت وهک شیتهکان گازم لئ دهگرت، که نازار دهچووه دلمهوه به توپهیی قاقام لئ دها و ده موت: قویری کوئی بکه به سهرما؟ چه ند جاریک به نووکه پین شهقم له بهردی سهر شهقامهکان دا، یهک له دواي یهک ده لیم قویری کوئی بکه به سهرما؟ چی بکه؟ ریک لهم کاته دا کابرایهک به په نامدا دهروات و

به پيکه نينه وه تانه م تیده گريت: زور قورس نييه، له شیتخانه خوت ناو نووس بکه! سه بیرم کرد و زانیم یه کیکه له به ناوبانگترین پزیشکه کانی تایبته به ژنان له شاردا، هموان پیمان دهوت شازاده! ته نانهت ئو و که سه ش که باش ده مناسی و جاریک منیان پی ناساندبوو، هستی به قوربه سه ری و ليقه ومانی من نه ده کرد! که میک همین بوومه وه و بیرم کرده وه: راست ده که یته، من شیتم، ئایا ده بی برۆم بۆ شیتخانه؟ ههستم ده کرد شیتم و ههسته کانم تیکه لوپیکه لن، شیتی به ده مارما ده که پیت و شوینه واره که ی له میتشکدا ده رده که وت، زور باشه ئه مهش چاره نووسی من! دلته نگ و هیواش ههنگام دهنه و بیرم ده کرده وه، دوا جار چاره نووسم ئه مه یه و هیچی تر، ده بوو کوتایی ته مه نم به م جوره به پری بکه م، له حالته ئینسانی بخریم، له پیر ده وه ستم و ده لیم: به ندیخانه نا، به رگی ئه مه ناگرم! ده نگم به هوی نووسانی قورگمه وه گیرا بوو، بی ئه وه ی که س گوینگرم بیت، له ئاسمان ده پارامه وه که مه مگرن، به ندیم مه که ن! نه کا بمخه نه زیندان و له ژووریکی تاریک و بیرووناکیدا به ندیم بکن، نا به هیچ شیوه یه که نامه ویت تووشی به لایه کی وا بم، هیتشتا ریگه چاره یه که ماوه، به لام ده بوو دیسان ههول بدهم ده رچه یه که بدۆزمه وه، ئاماده م نازاریکی زیاتر به رگه بگرم، ده ست له هه ولدان هه لئه گرم؛ خۆم رابگرم و له هه موو ده رگایه که بدهم به لکو هیوایه که هه بیت.

بۆ نمونه سیسله رم، که ده فته ری نۆته ی مؤسیقا ده فرۆشیت له بیر نه بوو، تا ئیستا سه ردانی دووکانه که ییم نه کردبوو. رهنگه بتوانیت یارمه تیم بدات... به دم پرۆشته وه ئه وه نده م بۆله بۆل و پرۆم کرد، که جاریکی تر فرمیسک به چاومدا هاته خواره وه، به هه موو به لایه که رازی بووم، جگه له وه ده ستگیرم بکن و بمخه مه زیندان. رهنگه سیسله ریش ده ستیکی نادیار بیت و قه در بۆ رزگارکردنم ناریدیتی، چونکه بی هیچ هۆکاریک هاته خه یالمه وه، ماله که ی زور دوور بوو، به لام بریارم دا هه رچۆنیک بیت بیدۆزمه وه، کیتشه نییه، له سه رخۆ

دهرۆم و له ناو ڕینگه‌دا که‌ی ماندوو بووم ده‌حه‌وینمه‌وه، شوینی کاره‌که‌یم ده‌زانی، چونکه‌ جاران سه‌ردانم ده‌کرد و ده‌فتیری موسیقام ده‌کړی، ئایا ده‌توانم نیوکرون پارهی لی قهرز بکه‌م؟ ڕه‌نگه‌ بیتا‌قت بیت، که‌واته‌ باشتره‌ داوای یه‌ک کرون بکه‌م.

له‌ کۆتاییدا ڕۆیشتمه‌ ناو دوو‌کانه‌که‌ و بانگی خاون دوو‌کانه‌که‌م کرد، به‌ره‌و شوینی کاره‌که‌ی ڕینماییان کردم، بینیم که‌ خاوین و که‌شخه‌یه‌، ئه‌خیر مۆدیل جلی له‌ به‌ردایه‌وه‌، دانیشتوو‌ه و سه‌یری کاغه‌زه‌کانی سه‌ر می‌زه‌که‌ی ده‌کات، له‌ ژیر لیه‌وه‌وه‌ داوای لیبوردنم کرد و مه‌سه‌له‌که‌م بۆ باس کرد... له‌ به‌ر لیه‌وه‌مان ناچار بووم بینه‌ لای... به‌ زووترین کات پاره‌که‌ی بۆ ده‌گه‌ ڕینمه‌وه‌... هه‌ر که‌ پارهی وتاره‌که‌م له‌ ڕۆژنامه‌ وه‌رگرت... به‌م کاره‌ی یارمه‌تییه‌کی گه‌وره‌ی من ده‌دات.

له‌گه‌ل قسه‌کردنی مندا گه‌رایه‌وه‌ بۆ می‌زه‌که‌ی و خۆی به‌ ئیشه‌کانییه‌وه‌ سه‌رقال کرده‌وه‌، که‌ قسه‌کانم ته‌واو بوون سه‌ره‌ جوانه‌که‌ی ڕاوه‌شاند و وتی:

- 'نه‌خیر نا‌کریت!'

جگه‌ له‌مه‌ هیچی نه‌وت و هیچ ڕوونکردنه‌وه‌یه‌کیشی نه‌دا، هه‌ر ئه‌مه‌ و هیچی تر! ئه‌ژۆکانم که‌وتنه‌ له‌رزین و پالم به‌ سیاجی سواخ‌دراوی ژووره‌که‌وه‌ دا، پتویست بوو جاریکی تر زۆری لی بکه‌م، باشه‌ بۆچی له‌و ڕینگه‌ دووره‌وه‌، له‌ گه‌ ڕه‌کی واترله‌ندا¹، له‌په‌ر ناوی ئه‌م که‌سه‌م بیه‌ر که‌وته‌وه‌؟ له‌ کاتی‌کدا نیوه‌گیان بووم و به‌ ئاره‌قه‌ خووسابووم وتم:

- 'له‌راستیدا زۆر لاواز بووم و ئازارم زۆره‌، به‌داخه‌وه‌ نه‌خۆشم، به‌لام دله‌یا بن تا چلوه‌هشت سه‌عاتی تر پاره‌که‌تان بۆ ده‌گه‌ ڕینمه‌وه‌، هیوادارم گه‌وره‌یی بنوینن.'

له‌ وه‌لامدا وتی:

---

¹ Vaterland: یه‌کیک له‌ گه‌ره‌که‌ هه‌ژارنشین و قه‌ره‌بالمه‌کانی شاری ئۆس‌لو که‌ ناوه‌ندی که‌سانی تاوان‌کاریشه‌.

باشه براكه م بۆ هاتوونه ته لای من؟ ئیوه لای من كابرایه كی
غەریبه ن و هەر ناتانناسم، باشته سهردانی رۆژنامهیه ك بگەن كه
دهیناسن.

ئەمەم هەر بۆ ئەمشەو دەوێت، چونكه ئیستا ئوفیسی رۆژنامه
داخراوه و منیش زۆر برسیمه.

ئەو بەردهوام سهری دهجولاند و تەنانهت ئەو كاتهش دەستم به
دهسكی دهركاكهوه بوو و دەمویست برۆمه دهروهه هەر سهری
دهلەرییهوه، خواحافیزیم كرد و رۆیشتمه دهروهه، پینگەنینگی تالم
كرد و به خۆم وت بیگومان ئەمەیان ئیتر فرمانی خوا نییه ناوا
قسه م لهگەل بكات، خوا ئەوهند خۆی بچووك ناكاتهوه، كه كاریك كه
بەندهیهكی دامای وەك من پێی دهكریت، بیكات و نیهتگی وا له
خەلكدا دروست بكات.

ماوهی چارهكینك خۆم بهم لاولادا كیش دهكرد، چارهكینی تریش
خاریکی ئیسراحت بووم له سهه ئەم سهكۆ و ئەو سهكۆ، خوا بكات
نەمگرن، بیركردنهوه له ژووری شیتخانه ئۆقەهەری كردبووم، هەر كه
پاسهوانیکم دهبینی رینگهكەم بهرهو كۆلانیك لار دهكردهوه، به خۆم
وت سهه ههنگاو دهپۆم و دهژمیرم و دیسان بهختی خۆم تاقی
دهكهمهوه، پهنگه هیوایهك ههبیته و رینگه چارهیهك بدۆزمهوه... چاوم
به دووكانیکی پهپووتی جوانکاریی ژنان كهوت، كه تا ئەوكات
نهچوو بوومه ناوی، چەند میزگی بهردهمی باریك و بهرزم بینی، له
ناوهوه، به دهركایهكی بچووك كه به سهه ئیدارهی دووكانهكهدا
دهكرایهوه، پهفەكان به كاغەز پووپۆش كرابوون، پیاویك تاكوتهنیا له
پشت میزهكهوه دانیشتبوو، رۆیشتمه ناو دووكانهكه و چاوهپیم كرد،
دواهمین مشتەری بهپێ بكات، مشتەرییهكه ژنگی گەنج بوو، به
روالهت زۆر پووخواش دهركهوت و گۆناكانی چالی تیا بوو، كه
ویستی برواته دهروهه خۆم لادا نهوهك چاوی به چاكهتهكه م

بکھویت، که تهنیا به یهک قوچچه داخرابوو، شاگردی دووکانه که منی
بینی و پرسپاری کرد:

- "فرموو چیتان دهویت؟"

- "دهویست بزائم خاوه ندوکان لیزه یه یان نا؟"

وهلامی دایه وه:

- "بؤ سهیران پویشتووه بؤ ئیتون هایمن^۱، کاریکی تایه تتان هه بوو؟"
بزه یه کم کرد و وتم:

- "لیتان ناشارمه وه زور برسیمه وه، چند ئورایهک پارهم دهویست نان
بخزم، یهک فلسم پئ نییه."

- "دهی که واته ئیوهش وهکو من وان."

لهم کاته شدا، خوی به هه لچنینی پاکه تی دهرزوو و پینکر دنیانه وه
سه رقال کرد، له ناکاو وهک ئه وهی ئاویکی سارد برژن به گیاندا
هه موو گیانم تهزی و وتم:

- "بؤ خاتری خوا جوابم بده نه وه... هیچ نه بی دهرم مه کن! چند
روژیکه هیچم نه خواردوه و له برسا نیوه گیان بووم."

حاله تیکی جیدی وهرگرت و بن ئه وهی هیچ بلنت گیرفانه کانی یهک به
یهک گهرا و وتی:

- "باوهر ناکهن قسه کهم راست بیته؟"

- "تکایه تهنیا پینج ئورا، تا چند روژیکه تر دوو ئه وهندهی ئهم
پاره یه تان بؤ دهینمه وه."

له پر خوی پئ رانه گیرا و وتی:

- "کاکه گیان! یانی ده فرموی له ده خیلهی دووکان بیدزم؟"

- "به لی، پینج ئورا له ده خیله که هه لگرن و بیده ن به من."

دواجار بؤ ئه وهی قسه کان بپرنیتته وه وتی:

---

^۱ Jotunheimen: کویستانیک له خورئاوای نروویج، که لوتکه کانی ههشت مانگ له
سالدا به به فر داپوشراون، شوینیکیشه بؤ وهرزشی زستانه ی ئه و ولاته. (و.ف)

‘من پیاوی ئەم ئیشە نیم و ئەگەر راستیت بویت تاقەتی ئەم کالتە چارپەشم نەما.’

له کاتیکدا له شەرما ئاوم لیدەچۆرا، له برسا هیزم تیا نەمابوو، هاتمه دەرەوه. هەر بەراستی ناخۆشم کردبوو! دەبی تواوی بکه! من که ساله‌های سال خۆراگر بووم و بەرگه‌م گرتبوو، له کهینوبه‌ینی ئەو هەموو ساته قورسەدا هیچ هەلەیه‌که‌م نەکردبوو، ئیستا که‌یشتبوومه شویتیک به‌وپه‌ری بیشه‌رمییه‌وه دەست بۆ هەموو ناپیاویک پان ده‌که‌مه‌وه، له‌ماوه‌ی بیستوچوار سه‌عاتدا هەرچی شەرمو‌حیا هەبوو، خسته لاوه و وره‌ی خۆم تا ئەم ئاسته‌ دابه‌زانند، ته‌نانه‌ت بۆ راکیشانی سه‌رنجی خەلکی، شه‌رم نەده‌کرد له‌ بەرده‌م سووکترین دووکانداره‌کانیش بگرم، جگه‌ له‌وه سوودی چی بوو؟ جگه‌ له‌وه‌ی وه‌کو جارێک یه‌ک پارووه‌ نان نەبوو بیخۆم، ته‌نیا ئاکامه‌که‌شی ئەوه‌ بوو زیاتر رقم له‌ خۆم بوو، به‌لی، ئیستا ئیتر دەبی هەموو شتیک یه‌کلا بکه‌مه‌وه، دەبی زووتر خۆم بگه‌یه‌نمه‌ ماله‌وه‌ ئەگەرنا ده‌رگای ماله‌وه‌ داده‌خن و ئەمشه‌ویش ده‌رۆمه‌وه‌ زیندان...

ئەم بیرۆکه‌یه‌ هیزی پێشه‌خشیتم، ئیتر خه‌وتن له‌ زیندان بوونی نەبوو! جه‌ستم به‌ره‌و پێشه‌وه‌ نووشتانده‌وه، ده‌ستم به‌ لاکه‌ماری چه‌پمه‌وه‌ گرت بۆ ئەوه‌ی کزانه‌وه‌ی که‌متر بێته‌وه، زۆر به‌ ئاسته‌م خۆم کیش ده‌کرد، چاوم له‌ ئه‌رزه‌که‌ بریوو، نه‌وه‌ک ناسیاویک بمیینیت، شکور له‌ حه‌وتی پاشنیوه‌رۆ لای نه‌داوه‌ و هیشتا سێ سه‌عاتی ماوه‌ ده‌رگای ماله‌وه‌ دابخه‌ن! نه‌مه‌ده‌زانی بۆچی ئەوه‌نده‌ ده‌ترسم؟ به‌هه‌رحال، ئەوه‌ی پیم کرا کردبووم و رینگه‌یه‌ک نەمابوو، بیرم ده‌کرده‌وه‌ مه‌گه‌ر شتی وا ده‌بیت؟ رۆژیکێ ته‌واو له‌م ده‌رگا و ئەو ده‌رگا بده‌م و هیچم ده‌ست نه‌که‌ویت؟ ئەم بابته‌ بۆ هەر که‌سێک بگێرمه‌وه‌ باوه‌رم پی ناکات، واده‌زانن خۆم دروستم کردوه، ته‌نانه‌ت له‌ یه‌ک حاله‌تیشدا سه‌رکه‌وتوو نەبووم، ئەی هاوار! چار چییه‌؟ له‌مه‌ به‌دوا ده‌بی هه‌ول بده‌م خه‌لک به‌زه‌بیان پیمدا بێته‌وه، تف له‌م شانسه‌! راستیه‌که‌ی له‌

خۆم بېزار بووم و هیوام نه مابوو، گریمان هیچ درچه یه کی هیوام به سهردا نه ده کرایه وه، به جهه نه م که ناکریته وه! چەند باش بوو بمتوانیا به مشتیک وینجه له تهویله که بدزم؟ ئەم بیروکه به وهک بروسکه بهک هاته خه یالمه وه، به لام به کسه ر بیرم که وته وه به زوری درگای تهویله که داده خەن! به خه یالمدا نه هات، هیواش و له سه رخۆ وهک حه له زوون به ره و ماله وه ده خزام، تینووم بوو. به خوشحالی به وه بۆ به که م جار له به یانی به وه تا نه وکاته، پاش رویشتنیکی زور له شوینیک ئاو بدۆزمه وه و قومیک بخۆمه وه، تا عه مباری گوشت ریگه که دوور بوو و حه زیشم نه ده کرد برۆمه وه شوینیکی نه ناسراو و ئاو بخۆمه وه، نه گه ریش چاوه رپیم بگردایه وه کیشه نه بوو، چونکه چاره کیکي تر له ماله وه بووم، جگه له وهش کئ ده لئى ده توانم ئەم قومه ئاوهش له گه ده مدا به یلئمه وه.

گه دەم به رگه ی هیچ شتیکی نه ده گرت، ته نانه ت تفی ئاو ده میشم قووت دها و هیلنجم دها.

ئه ری قوچه کان بوو به چی؟ بۆچی بیرم له وه نه کرده وه؟ به کسه ر وه ستام و بزه به ک هاته سه ر لیوم، رهنگه به ته واوی مه حکوم نه بم به تیاچوون و ئەمه ته نیا ریگه ی پرزگاریم بیت؟ به م ریگه به ده ئورام ده ست ده که ویت، سه به یینیش هه ر چۆنیک بیت ده ئورای ترم ده ست ده که ویت و پینجشه ممه ش پاداشتی وتاره که وه رده گرم، ئیستا با بزاتم، رهنگه زوو شته کان چاره سه ر بیت. به راستی بۆچی قوچه کانم بیر نه مابوو؟ له گیرفانم ده رمهینا و به دەم ریگاو به وردی سه یرم کردن، له دلخوشیدا جیهان له به رچاوم تاریک و لیل بوو، به دەم رویشتنه وه به ئاو کۆلانه که دا به رپیی خۆم نه ده یینی، چەند شوینیکی باش بوو دووکانی ره هن! ئەوئ ئارامیی شه وه ناخۆشه کانی من، ئەوئ چاره ی کاری من بوو! عه مباری ژیرزه مینه که یم وهک له پی ده ستم ده ناسی، که لوپه لی مال، که لوپه لی خیزانی و ته نانه ت دوا هه مین کتیه کانم، به ک له دوا ی به ک به ره و ئەو شوینه به ریکه وتبوون، له و

ئەشكەوتە تارىكەدا نىژرابوون، ھەموو پۇژىك كە شتەكانيان ھەراچ دەكرد بەوپەرى دلخۇشپىيەو ھەك بىنەرىك دەپۇيشتە ئەوى.

كە دەمبىنى كىتپەكانم، لە ھەراچدا باش فرۇشراون و گەيشتونەتە دەستى كەسىكى باش، زۇر دلخۇش دەبووم! شانازىم بەخۇمەو ھە دەكرد، كە سەعاتەكەم كەوتوتە دەست ئەكتەرى بەناوبانگ مانگلسن، پۇژمىرىك كە يەكەم شىعەرم لە سەر نوسىبوو، گەيشتبوو دەست يەكىك لە ناسىاوەكانم و پالتۇكەشم فۇتۇگرافەرىك بردبووى!

ھەربۇيە زۇر گلەيىم نەبوو، بەھەرحال، كە گەيشتە دووكانەكە قۇپچەكانم ئامادە كەردبوو، پۇيشتە ژوورەو، ھەنابى بەپىوھەر لە پشت مىزەكەو ھە دانىشتوو ھە خەرىكى نوسىنە، لە ترسى ئەو ھە نەو ھەك جارسم كەردىت و داواكەم بىزارى بكات، وتم پەلەم نىيە ئىشەكەتان بكەن، دەنگم لە بنى گەروومەو ھە ھاتە ھەر و بە جۇرىك غەرىب بوو، كە خۇشم بە زەھمەت دەمناسىيەو، دلم ھەك چەكوش زەرمەزىمى بوو، بەپىوھەر ھەك جارەن بە بزەيەكەو ھەتە پىشەو، لەپى ھەر دوو دەستى لە سەر مىزەكە دانە و بىدەنگ سەيرى قەلافەتى كەردم.

‘پاستىيەكەى شتىكم ھىئاو ھە دەمويست بزانم بە كەلكتان دىت يان نا؟ ئەم شتە بوو ھە بەلەى گيانم و لە مەلەو ھە بىكەلك كەوتوو، شتىكى گەنگ نىيە چەند قۇپچەيەكە!’

چاوى ھىئاپە نەزىك دەستم و وتى:

‘باشە دەبى بزانم قۇپچەكان چۇن؟’

پارامەو ھە ئايا ناكەرى ھەلى بگەرىت و چەند ئۇرۇايەكم پى بدات... ھەلبەت ھەر نەرخىك خۇى پىتى خۇش بىت و ئەگەر پەسەندى بكات، جەنابى بەپىوھەر چاوى تىبەرىم و وتى:

‘ئەم قۇپچانە دەفەرمووى؟ لەبرى ئەم قۇپچانە پارە بدەم؟’

- راسستییهی هاته بیرمهوه لیرهوه تپهپریم سهردانیک بکه م و قوپچهکانتان نیشان بدهم، شتیکی واشم ناویت، هر ئهوندهی جگهرهیهکی چرووت یان شتیکی کهمی پی بکریم.

دواتر سووخوری پیر دهستی به پیکهنین کرد و بی ئهوهی قسهیهک بکات گهرايهوه بۆ پشت میزهکهی، من وشک بووبووم و مات و چهپهساو وهستا بووم، نایشارمهوه هر سهرهتا هیوايهکی وام نهبوو، بهلام پیم و ابوو شتیک پارهم دهست بکهویت و ئیشهکانم بهرئ بکه م، پیکهنینهکهی وهک فرمانی کوشتم و ابوو، رهنکه هر قسهکردن له سهر چاویلکهشم بیسوود بیت و بیگومان بهکهلکی نایهت، هرچونیک بیت چاویلکهکه م هه لگرت و وتم:

- ههلبهت مه بهستم ئهوه بوو ئه م چاویلکهیهشی له گه ل قوپچهکان دابنیم! ته نیا ده ئورا بهسه و ئه گه ر ناشکرئ پینچ ئورا باشه.

پیره پیاوه که وتی:

- پینشتر عه رزم کردن که چاویلکهکه م ناویت.

دهنگم ناسک کردهوه و وتم:

- من یهک پولی نامه م دهویت، ئه و نامانهی نووسیومه نه متوانیوه پۆستی بکه م، پولیکی ده ئورایی یان پینچ ئورواپیم دهویت، ههلبهت جهنابتان باشتر دهیزانن.

به دهستی هه ندئ جوولهی نواند و وهلامی دایهوه

- رهمهت له باوکت، ده واز بینه!

ئیتر به خۆم وت بهسه، زۆر باشه! ئیتر نابن باسی ئه م بابهته بکه م، یهکسه ر چاویلکهکه م له چاو کردهوه و قوپچهکانم هه لگرت و رۆیشتم، خواحافیزیم کرد و وهک عادهتی جاران له کاتی هاتنه دهرهوه درگا که م له دوا ی خۆم داخست، فرموو ئه مهش ئه مه! ئیتر چار نه ما بوو! له سهر پلیکانهکان جاریکی تر وهستام و سهیری قوپچهکانم کرد و له بهرخۆمهوه وتم به هیچ شیوهیهک سهر له ئیشی ئه م پیاوه دهرناکه م، قوپچهکان تازهن و ئه و بههیچ نرخیک ناماده نییه

وهری بگریټ، بهدم بیرکردنه ووه پیاویک بهلامدا تیپه‌ری و بهره و
ژیرزه‌مینه که که‌وته‌ری، نه‌ونده به‌خیزایی ده‌رؤیشت، که به‌حال شانی
له‌م من‌خشا، هه‌ردوو‌کمان داوای لیبوردنمان له‌یه‌کتر کرد و ئاورم
دایه‌وه و سه‌یرم کرد، هر که گه‌یشته خواره‌وه پلیکانه‌کان سه‌یریکی
کردم و وتی:

‘باشه تو و ئیره کوجا مه‌رحه‌با؟’

که هاته سه‌ره‌وه تیگه‌یشتم نه‌م پیاوه ده‌ناسم. وتی:

‘خوا خراب نه‌دا، بۆ وات لینه‌اتووه؟ ئیشت چی بوو لیره؟’

‘هیچ! بۆ مامه‌له‌یه‌ک هاتبووم؛ توش ئیستا ده‌چپته نه‌وی؟’

پرسیاری کرد:

‘چیت هینابووی دابینی؟’

نه‌ژنوکانم که‌وته له‌رزین، پالم به‌دیواره‌که‌وه دا و ده‌ستیشم که

قوچه‌کانی تینابوو کرده‌وه، له‌په‌ر هاواری کرد:

‘نه‌ی هاوار که‌واته وه‌زعه‌که زور خرابه!’

هه‌ستم ده‌کرد قوڵپیک له‌قورگم‌دایه و له‌گه‌ل نه‌وه‌ی خۆم بۆ رۆیشتن

ئاماده‌ ده‌کرد، وتم:

‘خواحافیز!’

‘نه‌بابه مه‌رۆ، توژیک بوه‌سته!’

بۆچی بوه‌ستم؟ ره‌نگه‌ خویشی چه‌ند رۆژیک برستی چی‌شتیبت و

کریماله‌که‌ی نه‌دابیت، ئیستا نه‌لقه‌ی ده‌زگیرانه‌که‌ی ده‌بات و دای

ده‌نیت.

‘باشه، چاوه‌رێ ده‌که‌م به‌ومه‌رجه‌ی خیرا بکه‌ی!’

ده‌ستی گرتم و وتی:

‘بینگومان زوو ده‌گه‌ریمه‌وه! به‌لام پیت بلیم باوه‌ر به‌سه‌که‌ت ناکه‌م،

چونکه‌ که‌سیکی گیلیت، باشته‌ره له‌گه‌ل من بیته‌ خواره‌وه.’

ده‌زمانی مه‌به‌ستی چیه‌، به‌لام له‌ناکاو خۆراگریم تیا سه‌وز بووه‌وه و

وتم:

- 'مه‌حاله چونکه سه‌عات هه‌وتونیو له شه‌قامی بریت ئانکه‌ر ده‌بی که‌سیک ببینم و...'
- قسه‌که‌ی پین بریم:
- 'زۆر‌باشه! هه‌وتونیو ده‌بوو له‌وئ بیت، به‌لام ئیستا هه‌شته، مه‌که‌ر نابینی سه‌عاتیکم له‌ ده‌ستدایه و ئیستا سه‌عاته‌که‌ ده‌به‌م و دای ده‌نیم، خۆت که‌ر مه‌که‌، وه‌ره ژووره‌وه، دام‌او‌ی پوورپه‌ش و برس‌یی خوانه‌ناس، لانیکه‌م پینج کرۆنت بۆ دینم.'
- ئه‌مه‌ی وت و پالی پتوه‌نام به‌ره‌و ژیرزه‌مینه‌که‌.

سٲ

هفته‌یک به ناز و نیعمت به دلخوشی و شادمانی تپه‌پی.
 نه‌مجاره‌ش ترسناکترین قوناغه‌کانم به سه‌رکه‌وتوویی تپه‌راند.
 هم‌موو رژژیک خواردن هه‌بوو. هیوام په‌یتا‌په‌یتا زیاتر ده‌بوو و
 یه‌کله‌دوای یه‌ک ئیشیکم بق‌خۆم ده‌دۆزییه‌وه و به‌باشی ده‌مکرد.
 خه‌ریکی نووسینی سنی چوار وتار بووم. هینزی خه‌یالم له‌هم‌موو
 لایه‌که‌وه تالان ده‌کرا و ئیشوکاری به‌رده‌وام هم‌موو هینزی فیکری
 منی هه‌لده‌لووشی. هه‌ستم ده‌کرد زۆر باشت‌له‌جان کار ده‌که‌م.
 دوا وتارم که به‌هۆیه‌وه زه‌حمه‌تی هاتوچۆی زۆرم دابوو به‌رخۆم،
 سه‌رنووسه‌ر په‌تی کرده‌وه و گه‌راندییه‌وه، به‌پرا‌ده‌یه‌ک کاری لیکردم
 که یه‌کسه‌ر بی‌ئوه‌ی دیسان بیخوینمه‌وه دراندم، به‌ت‌ما بووم بیر
 له‌رۆژنامه‌یه‌کی تر‌بکه‌مه‌وه، تا بازارپیکی گه‌وره‌ترم هه‌بیت بق
 کالاکانم، ئه‌گه‌ر بلاوی نه‌که‌نه‌وه ریگه‌یه‌کی تر‌کراوه ده‌بیت،
 دواجاریش ده‌متوانی له‌یه‌کێک له‌که‌شتییه‌کاندا کار بکه‌م و ئه‌و شا
 به‌جی به‌لیم، که‌شتی لانن له‌بهنده‌ره‌که‌له‌نگه‌ری گرتوو و ئامادی
 جووله‌بوو، ئه‌گه‌ری هه‌بوو له‌وئ دامه‌زریم و به‌ره‌و بارخانگل^۱ یان

---

^۱ Archangel: یه‌کێک له‌بهنده‌ره‌کانی باکوری روسیا، که ده‌که‌وته‌نزیکی ولاتی
 فینلان‌دیشه‌وه. (و.ف)

هر بنده‌ریکی تر، که مه‌به‌ستی که‌شتیه‌ک‌یه، برؤم، که‌واته نیستا
پینگه‌ی رزگاری داخراو نه‌بوو.

نازار و چه‌رمه‌سه‌ریه‌کانی رابردوو زور زیانی لیدابووم، قژی سه‌رم
چه‌پک چه‌پک ده‌رووتایه‌وه، نازاری سه‌یر و جوراوجورم تووش
هاتبوو، ده‌ردیکی زورم ده‌چه‌شت، به‌تاییه‌تی به‌یانیان توره‌بوونیکی
سه‌یر به‌رؤکی ده‌گرتم، چیم بگردایه دانه‌ده‌مرکایه‌وه، په‌رؤم له
ده‌ستمه‌وه ده‌پنچا که ده‌منووسی، چونکه نه‌وکاته‌ی هه‌ناسه‌م به‌ر
پینستی له‌شم ده‌که‌وت، قیزم ده‌هاته‌وه، هه‌ر کات ئینس ئیلای ده‌رگای
ته‌ویله‌که‌ی به‌ توندی پینوه ده‌دا، یان نه‌وکاته‌ی سه‌گیک ده‌چووه ناو
حه‌وشه‌که و ده‌وه‌ری، وه‌ک نه‌وه‌ی ورده‌سه‌هؤل برژنه سه‌ر مؤخی
ئیسقانه‌کانم، گیانم ده‌خورا و موچرکیک به‌ له‌شما ده‌گه‌را، به‌ گشتی
خراب بووم.

رؤژ به‌ رؤژ زیاتر و قوولتر کارم ده‌کرد، ته‌نانه‌ت له‌ به‌ینی کاره‌کاندا
ده‌رفه‌تی ناخواردنیشم نه‌بوو، یادداشت و کاغه‌زی په‌رته‌وازه به‌سه‌ر
میزه بچوکه رزیوه‌که‌م و چرپاکه‌مدا بلاو بووبوونه‌وه، به‌ نوره
له‌سه‌ر هه‌ر یه‌ک له‌ نووسینه‌کان ئیشم ده‌کرد و ده‌چوومه سه‌ر
نوسینیکی تر، به‌دریژایی رؤژ هه‌ر شتیکی تازه ده‌هاته‌ خه‌یالمه‌وه
ده‌مخسته ناو نووسینه‌کانه‌وه، به‌رده‌وام ده‌ستکارییم ده‌کردن، له‌بری
وشه‌ی وشک و بیژۆح، وشه‌ی گه‌رموگور داده‌نا! هه‌موو دیزیکی به
هه‌ول و نازار و نه‌گه‌تی زور ته‌واو ده‌کرد و ده‌چوومه سه‌ر دیزیری
دواتر، تا له‌ کۆتاییدا عه‌سریک یه‌کیتک له‌ وتاره‌کانم ته‌واو بوو،
دلخۆش و کامه‌ران خسته‌ گیرفانه‌وه و بۆ لای گماندۆر رۆیشتم،
چه‌ند فلسیک زیاتر له‌ گیرفاندا نه‌بوو و کاتی هاتبوو دیسان
راکه‌راکه‌م بیت و بۆ پاره بگه‌ریم.

گماندۆر، هه‌ر که منی بینی تکای کرد دانیشم و وتی:

“که‌میک چاره‌ری بکه‌ن تا من...”

به‌لام قسه‌که‌ی ته‌واو نه‌کرد و ده‌ستی کرد به‌ شت نووسین!

من دهرفته که م قوسته وه و سهیری هموو ژووره که م کرد، له یه که م
 بهرکه وتندا ئه وهی بهرچاوم که وت ئه مه بوو: چهند په یکه ریگی
 نیوله ش، چهند وینه یه ک، ئه و پارچه نووسراوانه ی بردرابوون و
 لکینرابوون به دیواره وه، سه به ته یه کی بیقه واره، که کاغذی
 ره شنووس و گرموله کراویان تیا که له که ده کرد، که ئه م سه به ته یه م
 بیینی وهک ده میکی کراوه ناماده بوو شت قووت بدات، سه یریش
 نه بوو بتوانیت مرقوئیک هه للووشیت، زور دلتنگ بووم، ئاخو چهند
 هیوا له زاری ئه م ئه ژدیها ئه فسووناوییه ده بووه ناکامی و چ
 زهحه م تیکی زور به فیرق ده چوو و تیایدا ده نیژرا! له ناکاو کماندور^۱
 له پشت میزه که یه وه پرسپاری کرد:
 'ئه مرقو چندی مانگه؟'
 بیستوهه شت.

خوشحال بووم که به مجوره خزمه تیکم پیی کردوه.
 له ژیر لیوه وه ده لیت زورباشه! بیستوهه شتم و دیسان ده ست
 ده کاته وه به نووسین، دواتر چهند نامه یه ک ده خاته زه رفه کانی، چهند
 کاغذیک بۆ ناو سه به ته که و قه له مه که ی له سه ر میزه که داده نیت، له
 سه ر کورسییه که وه ئاوږ ده داته وه و سه یری من ده کات، ئینجا
 ده زانیت که من لای ده رگای ژووره که دانیشتوم، به ده سه ته کانی
 کورسییه کی تر نیشان ده دات و به ده ست ئاماژه م بۆ ده کات، ئه م
 ئاماژه یه نیوه جیدی و نیوه گالته یه.
 بۆ ئه وه ی نووسینه که له گیرفانم ده ره به تینم، وه رده سه سوریم و
 چاکه ته که م به وریاییه وه ده که مه وه، چونکه ده ترسم بزانیته هیله کم له
 به ردا نییه.
 وتاره که به ده ستمه ده گرم و ده لیم:

---

^۱ Le Commandeur: ناوی خوازاوی یه کینک له رۆژنامه نووسه کانی نه رویج بوو،
 که به نزیکه یی مانای (فرمانروا) ش ده که یه نیت. (و.ف)

- لیکولینه‌وه‌یه‌کی کورته له باره‌ی کرجیو^۱ و به‌داخه‌وه خوشم ده‌زانم وهک پیویست نه‌نووسراوه و...

کاغه‌زه‌کانم له ده‌ست وهرده‌گریت و لاپه‌ره‌کان هه‌لده‌داته‌وه و پروم تی ده‌کات، له نزیکه‌وه ده‌موچاوی ده‌بینم، به‌لی ئه‌وکاته‌ی که هیشتا زور گه‌نج بووم، چه‌ندینجار ناوی ئه‌م که‌سه‌م بیستبوو و پوژنامه‌که‌ی سالانیک کاریگه‌ری له‌سهرم دانابوو، ئیستا خوی له به‌رچاومدایه، کماندوور قژی لوه‌له و له چاوه هه‌نگوینییه کاریگه‌ره‌که‌یدا، جووله و نیگه‌رانییه‌کی تاییه‌ت ده‌بینزیت، به‌رده‌وام و به‌ده‌نگی به‌رز به‌لووت هه‌ناسه‌ده‌دات، ئه‌م پیاوه‌خه‌باتکاره‌که‌ ترسی خستبووه هه‌موو ده‌کانه‌وه، به‌قه‌له‌مه‌سیحراوینییه‌که‌ی له هه‌موو شوینه‌کان هه‌لای ده‌نایه‌وه، نووسینه‌کانی بۆنی خوینی لیده‌هات، پروخساریکی هه‌بوو که ته‌نانه‌ت قه‌شه‌یه‌کی سکرتله‌ندیش قه‌لافه‌تیکی وا به‌ویقار و هیمنی نییه.

به‌بینینی حاله‌تیکی ترس تیکه‌ل به‌سه‌رسامیت بۆ دروست ده‌بیت، به‌بینینی زوری نه‌ماوه فرمیسک بپوژیه‌ت چاومه‌وه و له‌خومه‌وه‌ نزیکه‌ بمه‌وه، تا هه‌ستی ده‌روونی خومی بۆ بدرکینم و پنی بلیم چه‌ند شتی لیه‌وه‌ فیر بووم، له‌به‌ر ئه‌مه‌ش بیت پرووی له‌گه‌لم خۆش بیت، چونکه‌ وا کلول بووم، که ئیتر به‌رگه‌ی پرووگرژی ناگرم، چاوه‌کانی له‌سه‌ر نووسینه‌که‌ هه‌لگرت و به‌ده‌م نووشتانه‌وه‌ی کاغه‌زه‌که‌وه، که‌وته‌ بیرکردنه‌وه‌وه و منیش بۆ ئه‌وه‌ی بۆ وه‌لامی ره‌تکردنه‌وه‌که‌ی یارمه‌تی بده‌م ده‌ستم برده‌پیشه‌وه و وتم:

- 'هه‌لبه‌ت ده‌زانم که نووسینه‌که‌ی من به‌که‌لکی بلاوکردنه‌وه‌ نایه‌ت...' و به‌بزه‌یه‌ک تیمگه‌یاند، که ره‌تکردنه‌وه‌ی وتاره‌که‌م زور به‌لاوه‌ گرنگ نییه و ئاسایی وه‌ری ده‌گرم.

---

¹ Correggioio: به‌ئه‌گه‌ری زور نووسه‌ر مه‌به‌ستی نیگارکیشی به‌ناوبانگی ئیتالیه، که له‌سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی شانزه‌یه‌مدا ژیاوه و تابلوکانی سه‌ر دیوار، به‌تاییه‌ت ئه‌و سکێچانه‌ی بۆ چه‌سته‌ی مرووف کیشاویه‌تی، زور به‌ناوبانگ و گرنگ. (و.ف)

له وهلامدا وتی:

ئەو وتارانەى له پوژنامەدا بلاو دەبنەو دەبى زۆر سادە بن و
هەموان پەسەندى بکن، رەنگە بزائن که خوینەرى پوژنامەکەى ئىمە
چ جۆرە کەسانىکن، ناتوانن لەمە سادەتر بنووسن؟ خوینەرى وا له
کوی هەیه که تیگەيشتتیاان له سنوورى ئاسایى زیاتر بیت؟

به شیوازی دەربرپین و ریزی ئەو سەرم دەسورمیت، ناراستەوخو
تیدەگم که نووسینەکەمى پى باش نەبوو، بەلام لەمە زیرەکانەتر و
موحتەرمانەتر ناکریت وتاریک رەت بکەیتەو، بۆ ئەوەى لەو زیاتر
کاتى نەگرم له وهلامدا دەلیم:

هەلبەت هەول دەدەم هەر بەو جۆرەى فەرموتان شت بنووسم و
ئیشیکى زەحمەتیش نییە بۆ من:

دواتر بەرەو دەرگا که دەرپۆم و داواى لیبوردن دەکەم، که بۆ
وتارەکە ئەم هەموو کاتم گرتوو، دەچەمىمەو و هەر که دەسکى
دەرگا کەم گرت و ئامادەى چوونەدەرەو دەبم، دەلایت:

ئەگەر کیشەى پارەتان هەیه، دەتوانم یارمەتییەکى بچووکتان بدەم و
هەلبەت بەرپادەى ئەو پارەیش بابەتمان بۆ دەنووسن:

ئەو تەواو تیگەيشتبوو که من توانای وتارنووسینم نییە، هەربۆیە
لەبەرئەوەى نەمدەتوانى بە باشى پیشنیارەکەى ئەنجام بدەم، دەمزانی
که دواجار هەر شەرمەزارىیم بۆ دەمینیتەو له وهلامدا وتم:

جاری تا ماوہیک دەتوانم بەرپى بکەم، سوپاس بۆ ئەو ریزەى
نواندتان، مەمنوونم!

کماندۆر، وەک ئەدەبىک کەمىک له جىگەکەى بەرز دەبیتەو و
خواحافىزىیەکى گەرم لى دەکات، سەربارى ئەو ش سوپاسگوزارى
بووم، چونکە خۆم بە شایستەى ئەو ریز و میهرەبانىیە نەدەزانى و له
دلما دەموت دەبى هەول بدەم، خۆم بە شایستەى ئەو میهرەبانىیە
زۆرە دەربخەم، له لایەکى ترەو بەلینم بە خۆم دەدا تا شتىک
نەنووسم که خۆم رازى بکات نەگەریمەو بۆ لای، دەبى وتاریک

بنووسم که کماندور شهیدا و چهپساو بکات و یه کسه ر ده کرون
بخاته دهستمه وه، بههه حال، هر که گه پامه وه بؤ مال دهستم کرد به
نووسین.

لهو بهرواره به دواوه چند شهوی یهک له دواوی یهک نزیک سهعات
ههشت، یانی نهوکاتهی چراگازه که ی شهقامه که داده گیرسا، نه م
دیمه نهی خواره وه م دهینی:

هموو شهویک دواوی نهوهی بؤ حهوانه وه یهک، دواوی کاری پوژانه و
بؤ هلمزینی ههوا یهک له مال دهرده چم، ژنیکی ره شهپورش دهبینم، که
رینک لای چراگازه که و تهنیشت دهرگای ماله وه وه ستاوه، که به
به رده میدا تینه په پرم ئاورم بؤ ده داته و به چاو دوام ده که ویت،
جله کانی قهت ناگوریت، ده موچاوی به توریکی نه ستور داپوشیوه و
تا سه رووسینگی شؤر بؤ ته وه، چه تریکی بچووک که دهسکه که ی
نه لقه یه کی عاجی پیوه یه، به دهسته وه ده گریت، سی شهوی به رده وام
له هه مان شوین و له هه مان حاله تدا ده بینم، هر له گهل تیپه پین به
به رده میدا، به نهرمی وه رده سوپا و ده چووه ناو کولانه که و له
به رچاوم دوور ده که وه ته وه.

میشکه ماندووه که م خسته کار، تا بزائم مهسه له که چیه و نازانم
بؤچی له خووه ههستم کرد، له بهر من دینه نه م ناوه، زوری نه ماوه
قسهی له گهل دامه زرینم و بلیم ئایا بؤ که سینک ده گه پیت، یان
پیویستی به یارمه تی هه یه؟ ئایا چاوه پتیبه نه وه م لئ دهکات به و
سه روچاوه شله ژاوه وه، بیگه نمه ماله که ی و له تاریکی شه ودا ناگام
لیتی بیت؟ به لام دهرتسام نه م کاره قورس له سه رم بکه ویت، بؤ
نمونه ناچار بم نه سپوعاره بانه ی بؤ بگرم و فهرمووی پیکیک
شه رایب لئ بکه م، له و کاته دا مه حال بوو هیچ خهرج بکه م، چونکه
یهک فلسم نه بوو، نه م بن پاره ییه چند بیتهوات دهکات و هه موو
وره یهک له دلی ئینسان دهسه نیته وه، تهنانهت له کاتی تیپه پیندا
نهمده ویرا سه یریکی بکه م، برسیتی دیسان بوو بوو به به لای کیانم!

ههلبهت بۆ من که پوژانینکی درینژ له بهردهم برسیتیدا خۆپاگیریم کردبوو، شهویک برسیتی شتیکی گرنگ نهبوو و به کاتیکی زۆرم نهدهزانی، لیتان ناشارمهوه له شهوی پیشوووهوه تا ئه و کاته هیچم نهخواردبوو، خهریکبوو هیزم تیندا نهدهما، چیتر ئه و هیز و خۆپاگرییهی جارانم نهمابوو، پوژیک برسیتی له پهلوپۆی خستبووم و سههرگیژهی بۆ دروست کردبووم، لهگهله خواردنهوهی یهک قوم ئاودا دلم تیکهله دههات و بهردهوام دلهکزییم ههبوو! ههلبهت سهرمای شهویش کاری خۆی دهکرد، شهوان به جلهوه دهخهوتم، بهلام سهرما بهپادهیهک تیژ و زۆر بوو، که لهشم مۆر دهپوووه و تا بهیانی دهتهزیم، بهدریژایی شهو ئهوهنده دهلهرزیم، که گیانم وهک تهختی و شک و پهقی لیدههات، نهدهکرا چارهپنی ئهوه بکهه ئهه بهتانییه کۆنه له سهرما بمپاریزیت، دهمهوبهیان کزهیهکی تهزیو دههاته ناو ژوورهکه و له خوی ههلهساندم، قورگ و لووتم دهنووسا.

بهههرحال، ماندوو و برسی به کولان و بازاردا دهکومه پئی و ههول دهدهم چارهیهک بدۆزمهوه، تا تهواوکردنی وتارهکهه خۆپاگر بم، نهگهر مۆمیک ههپوایه دهمتوانی تا دهرنگانی شهو بمینمهوه و نیشهکهه زووتر تهواو بکهه، نهگهر زهوقم ههپیت، دهتوانم به دوو کاتژمیر وتارهکه تهواو بکهه، پوژی دواتر بییهمه لای کهماندور.

لهمه زیاتر وهستان به باش نازانم و سهردانی کافی ئیلاندسک دهکهه، بهو هیوایهی کۆپه گهنجهی هاوپریم که له بانکدا کار دهکات بدۆزمهوه و ده ئورا واته پارهی یهک دانه مۆمی لئی وهربگریم، بی ئهوهی پریگهه لئی بگرن به ههموو هۆلهکانی کافینکههه تیپهر دهیم، به بهردهم ده دواتزه میزدا، که مشتهرییهکان دهوریان داوه و سهرقالی خواردن و خواردنهوه و قسهکردن بوون، تیپهریم، تا کۆتایی کافینکهه و تا سالۆنی سوور پویشتم و هاوپریکههه نهپینی، بیتاقت و دلتهنگ هاتمه دهروهه و دهستم کرد به پیاسهکردن بهرهو کوشکی پاشا، من

وهك شهيتانی به نه فره تڪراو به رده وام جرتو فرتم بوو و نه دهمرم!
کيشه و نازاره کانم برانه وه يان نه بوو.

دهستم خسته گيرفانی پانتوله کم و مليونه ی چاکه ته کم تا پشته ملم
به رز کرده وه، به ههنگاوی گرز و توره ده رويشتم و له ريگه دا
به رده وام جنيوم به به ختوناو چاوی خوم ددها، له راستيدا ههوت
ههشت مانگ ده بوو يهک سه عاتی بيخه م و خوشم نه بووه، نه گه ر
هفته يه کيش به ههزار زحمهت مه مره و مه ژييه کم ده ست بکه و تايه،
يه کسه ره ژاری و بيده ره تانی تهنگی پي هه لده چنيمه وه، به لام له گه ل
هه موو نه مانهش و سه رباری ده ستکورتی و گلولی، هيمای
راستودروستی بووم و شهرف و ده ستپاکي خوم ده پاراست، ناخ،
چهند رهفتاری بي مانا و پوچم لي وه شابووه وه! خودايه گونا هه کانم
بيخشه! نه وسا مه سه له ی به تانيه که ی هانس پولي هاته وه خيال م،
بيرم له وه کرده وه چون نه وکاته ويستبووم مالی که سيکی تر بخمه
ره هنه وه، نازار و ويژدان و په شيمانی به روکی گرتم، نيستا له دل وه
به خوم پنده که نيم و تانم له خوم ددها، که بوچی نه وهنده بق نه مانهت
هه ستيارم و وه سواسم هه يه، له تاو سووکيتي خوم تفم هه لده دايه
سه ر نه رزه که، نه مده زانی چون پاساو بق ده بهنگی رابردووم
بهينمه وه، نه گه ر نيستا شتی وا پرووی بدايه جوریکی تر رهفتارم
ده کرد، نه مرق نه گه ر له سه ر شه قاميک ده خيله ی منداليني قوتابخانه
بدوزمه وه، يان نوريه ک بدوزمه وه، به دلنبايي و سه رباری نه وهش
بزانم نه م پارويه هه موو سامانی بيوه ژنيکه، به ناسووده ييه وه
دهيخمه گيرفانم و ده يکه م به هيی خوم، شه ويش ده مخسته ژير
سه رم و بي کيشه ده خه وتم و که مترين په شيمانيم بق نه م بابته
نه دهبوو.

نيتر توانام نه مابوو و بهرگه گرتنی نه وه موو نازار و کيشه
تاقه تپرووکينه، هه موو کاريني پي ده کردم و سلم له هيچ هه له يه ک
نه ده کرده وه، سي چوار جار به دهوری کوشکی پاشادا گه رام و دواتر

بریارم دا بگه پیمه وه، پیاسه یه کیشم به ناو پارکه که دا کرد و دواجار له شه قامی کارل یوهان هوه به ره و ماله وه گه رامه وه، سه عات نزیکه ی یانزه ی شه و شه قامه که به شی پیویست تاریک بوو، ژن و پیوان دووقولی و بیده نگ به شه قامه که دا پیاسه یان ده کرد، ناوبه ناویش هه ندیک به دهنگه دهنگ به کومهل له سوچ و قوزبنه کانه وه ده پویشتن، نه وکاته ی شه، کاتی خوشی و رابواردن و گهرمه ی بازاری عاشقانی شه ونخونه، له ره شایی شه ودا به سه رهاتی شاراه و چینژ به خش دهستی پی ده کرد، هه مووکه س بق خزی به دوا ی هاوجییه کدا دهگه پیت، دولبه رانی شه وگه ر به داوینی دریتز و پرچین له هه موو لایه که وه له هه ولدا بوون، ناوازی بیکه نینی کورت و هه وسبزوین، له هه موو لایه که وه به رگویی ده که ویت، هه ناسه کان قول و نیگه ران دهین و سینگه کان ده لهرزن و ده شله ژین.

نزیک گراند ئوتیل^۱ له دووره دهسته وه، که سیک ژنیک به ناوی خویه وه بانگ دهکات و به دهنگی به رز ده لیت 'ئیم! ئیم!' شه قامه که وهک زه لکاوینکی فریوده ره، که له هه موو لایه که وه هه لمی لی هه لده سیت.

له خورا گیرفانه کانم دهگه پریم، رهنگه دوو کرۆن بدوزمه وه، وهک ئه وه ی ئه م شه وه هیمنه پر بیت به سه رکیشی سهیر، پویشانی لیلی چراگاز، هه موو شه قامه که داده پویشیت، جووله ی ریبواره کان شه هه و تاوییه، هاواری نزم، گفتوگوی دهروونی، دهنگی ماچوموچ و چرپه ی عاشقانه و به لین و واده ی هه ژینه ر، بلاو ده بیتته وه. له ژیر دهروازه ی گهره ی بینای بیلمکویست پشیله یه کی بریقه دار

---

^۱ یه کیک له ئوتیله پله یهک و ناوداره کانی شاری ئوسلو، که له ژبانی ئه ده بی و هونه ری نه رویجا، زور گرنگ بووه و له کوتایی سه ده ی نوزده و سه ره تایی سه ده ی بیسته م، ناوه ندی کۆبوونه وه ی ئه دیب و هونه رمه ندان و پویشبیران بووه، ئه بسن به رده وام سه ردانی کردووه و ئیدوارد مۆنک، نیگارکیشی گهره ی ئه و ولاته، قوتابخانه هونه رییه که ی خزی له وچ دامه زراند. (و.ف)

جووته‌که‌ی خوی راده‌مووسیت و خرۆشانیکی به‌رپا کردووه، زهین و خه‌یالی منیش که‌مکه‌م ده‌که‌وینته ژیر کاریگه‌ریی ئەم ژینگه‌یه، به‌لام سوودی چیه، دوو کرۆنه‌که‌م پێ نییه، بۆ ده‌بێ ئه‌وه‌نده قوربه‌سه‌ر و مایه‌پوچ و لێقه‌وماو بم؟ چ سووکی و سه‌رشۆرپیه‌ک له‌مه‌ زیاتر! دیسان بیرکردنه‌وه‌م به‌ره‌و شوینیکی تر رویشت و ئاره‌زووم کرد خۆزگه‌ دوادیناری بیوه‌ژنیکم ده‌دزی، یان کلاو و ده‌ستسپری مندالیکی بچکۆله‌م ده‌رفاند، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر توره‌که‌ی سواله‌که‌یم بدزیایه، یه‌کسه‌ر ده‌رویشتم و ساغم ده‌کرده‌وه و ده‌مدايه‌ خواردن و خواردنه‌وه و رابواردن.

بۆ خۆهینکردنه‌وه و دل‌دانه‌وه‌ی خۆم، هه‌موو نوقسانی و عه‌یبه‌یه‌که‌م ده‌خسته‌ پال ئه‌وانه‌ی دل‌خۆش و لێوبه‌خه‌نده به‌لامدا تیده‌په‌رین، به‌ توپه‌بیه‌وه شانم هه‌لته‌کاندبوو و سووک و رقاوی سه‌یری ئه‌و ژنوپیاوانه‌م ده‌کرد، که‌ دوودوو به‌ به‌رچاومدا تیده‌په‌رین، ئەم گه‌نجه‌ خویندکاره‌ برسی و هه‌ژارانه، که‌ شه‌وو‌پوژ خه‌ریکی ده‌ستپه‌ر بوون، دل‌بان ته‌نیا به‌وه‌ خۆشه‌ که‌ ده‌ستیان به‌ر مه‌مکی کچیکی کاره‌که‌ر بکه‌ویت، پێیانویه‌ خۆشته‌رین رابواردنی دنیا‌یان کردووه!

ئەم گه‌نجه‌ ده‌وله‌مه‌ندانه، که‌ له‌ملاولای شه‌قامه‌که‌دا هه‌ل‌په‌ژاون، ده‌ستبه‌رداری کۆنه‌حیزه‌کانی کۆلان و بازار نابن و به‌ قه‌حبه‌کانی بازاری گافروشه‌کانیش، که‌ بۆ په‌رداخیک بیره‌ هه‌موو ئیشیکی ناشیرینیان لێ ده‌وه‌شیته‌وه، دانامرکین. به‌راستی چ له‌شفرۆشانیک ده‌خه‌نه داوی خۆیانه‌وه، ئه‌و له‌شفرۆشانه‌ی له‌ باوه‌شی فلان شاگرد و فیسار که‌ناسه‌وه دینه‌ بله‌ه‌شی ئه‌مانیش!

ئەم ژنه‌ پێر خێر و به‌ره‌که‌تانه‌ی که‌ باوه‌شیان بۆ هه‌موان ده‌که‌نه‌وه و ده‌لین:

‘فهرموون شه‌رم مه‌که‌ن، جی بۆ هه‌موان زۆره‌’

به‌ جوړیک قیژم له‌ویناکردنی ئەم بابته‌ هاته‌وه، که‌ تفیکی گه‌وره‌م رۆکرده‌ سه‌ر ئه‌رزه‌که‌ و ئه‌گه‌ر به‌ر که‌سیکیش بکه‌وتایه، به‌لامه‌وه

گرنگ نه‌بوو، توره بووم و به سووکی سه‌یری نه‌وانم ده‌کرد که له به‌رچاوم پینکوه جووت ده‌بوون، له خؤرا شانازییم به خؤمه‌وه ده‌کرد، که پاکم و خؤم له و پیسییه به‌دوور گرتووه و سه‌رفرازم. له مه‌یدانی سئورتینگ ژنیکم بینی و که نزدیکی که‌وتمه‌وه زه‌قزقه سه‌یری ده‌کردم، سلاویکم کرد، وه‌لامی سلاوه‌که‌ی دامه‌وه و وه‌ستا. پرسیم بزچی به‌م دره‌نگانی شه‌وه له کؤلان ماویته‌وه؟ بز ژنیکه‌ی گهنج پیاسه‌کردن به‌م دره‌نگانه له شه‌قامی کارل یوهان زور ترسناکه، دره‌نگه یه‌کیک قسه‌ی له‌گه‌ل دابمه‌زینیت و بیزاری بکات، یان باشتره بلیم بانگه‌یشتی ماله‌وه‌ی بکات، به واقورمانه‌وه سه‌یری کردم و له سه‌روفه‌سالم ورد بووه‌وه، تا له مه‌به‌ستی ده‌روونیم تی بکات، دواتر ده‌ستی خسته ژیربالم و وتی:

‘ئی باشه، که‌واته با پینکوه بزوین؟’

چهند هه‌نگاویک له‌گه‌لی رویشتم، که گه‌یشتینه به‌رده‌م ویستگه‌ی نه‌سپوعاره‌بانه‌کان وه‌ستام و ده‌ستیم به‌ردا، خؤم واده‌رخست ناماده‌ی رویشتم و وتم:

‘خانم نه‌وه بزائن من یه‌ک فلس پارهم نییه.’

سه‌ره‌تا باوه‌ری به قسه‌کانم نه‌کرد، به‌لام پاش نه‌وه‌ی ده‌ستی به هه‌موو گیرفانه‌کانمدا کرد، تیگه‌یشت به‌راستی هه‌چم له باردا نییه، سه‌ری به خؤبه‌زلزانییه‌وه کشانده دواوه و وتی چهند لاتوپوتیکی سه‌یری!

خواحافیزم لیکرد، به‌لام دیسان بانگی کردم و وتی:

‘هه‌رچونیک بیت با بزوین!’

داوای نه‌م ژنه سه‌رجاده‌ییه به‌لامه‌وه سوکایه‌تی بوو و قبولم نه‌کرد، بیانووم هه‌تایه‌وه که زور دره‌نگه و له شوینیک چاوه‌ریم ده‌کن، جگه له‌وه‌ش له‌م ژنه داماو و قوربه‌سه‌ره‌وه، چاوه‌ریتی فیداکاری و له‌خؤبردووییه‌که‌ی وا نه‌بووم.

وه‌لامی دایه‌وه:

- 'نیستا که وای لیها، حز دهکم هر لهگهلم بینی.'

- 'که وایه ئیتر نایه م.'

ديسان وتی:

- 'که واته ژوانت لهگه ل ژنیکی تر هه یه.'

وه لامم دایه وه:

- 'بیگومان نا!'

هه ژاری و دهستکورتی هه موو هیزی لی بریوم، به جۆریک کلۆلی کردووم ژن له ب هرچاوم وهک پیاوه، له لایهکی تریشه وه هیزی جهسته می ویران کردبوو، له بهردهم ئەم ژنه سهیره دا، دۆخیکی ناخۆش و ترسناکم هه بوو و دواچار بریارم دا، لانیکه م بهروالهت هه یای خۆم نه به م. ایتم پرسیی:

- 'ناوتان چیه؟' ناوتان مارییه؟ زۆرباشه ماری خانم، دیقته بدنه

دهلیم چی و دهستم کرد به پاساو هیتانه وه بۆ رهفتاره کانی خۆم.

ژنه که زیاتر و زیاتر سه ری سورما بوو، ئایا پتی وایه له و که سانه م که درهنگانی شه و بۆ ئەم جۆر ئیشانه هاتومه ته دهره وه؟ ئایا به راستی گومانی ئەوه ی لی کردبووم؟ رهنگه سه ره تای بهرکه وتتمان قسه یه کی نه شیاووم پی وتبیت؟ ئایا ئەگه که سیک مه به ستنیکی خراپی هه بیت، به م ریگه یه دهست پنده کات؟ به کورتی تیمگه یاند من ته نیا چهند وشه یه ک قسم لهگه ل کردوه، چهند ههنگاوێکم لهگه ل ناوه، بۆ ئەوه ی تاقی بکه مه وه و جگه له وهش من قه شه م و ناوم فلانه، وتم خانم شه ویکی خۆش و برۆن و داوای هیچ مه کن و لیلی جیا بوومه وه.

به وه ی بیرو که یه کی وا نایابم به خه یالدا هاتبوو، دلخۆش بووم له خۆشیدا دهسته کانم له یه ک دهخشانده و به دهنگی بهرز قسم لهگه ل خۆم ده کرد، چیژ له وه زیاتر چیه، که مرووف پی بنیته هه ر شوینیک کاریکی خیر بکات، رهنگه هه ر ئەم رهفتاره م کار له روچی ئەم

مه‌خلوقه گومرا و داماوو بکات، پزگاری بیت و بچینه سهر ریئی راست.

نیتز په‌نگه تا کوتایی ته‌منی، هه‌رکات بییری بکه‌ویته سوپاسگوزاریی من بیت، ته‌نانه‌ت له سهره‌ختی مهرگیش به دلئیکی منه‌تباره‌وه یادم ده‌کات. به‌هه‌رحال، داوینپاکی شتیکی باشه و چاکه‌ش بیی پاداشت نامینیتته‌وه، له‌گه‌ل هه‌موو نه‌مانه‌ش زور پرووکراوه و دلخوش بووم، خوم گرجوگول ده‌بینی و هه‌ستم به هیزیکی زور ده‌کرد له خومدا، خوزگه مؤمیکم هه‌بوایه و وتاره‌که‌م ته‌واو بکرادیه، به‌دهم ورت‌ورت و فیکه‌لیندانه‌وه هه‌نگام ده‌نا، کلیله تازه‌که‌ی مال‌که‌م به نووکی په‌نجه‌م ده‌خلولانده‌وه، بییرم ده‌کرده‌وه چون چرا یان پرووناکیه‌ک بق ژووره‌که‌م ده‌سته‌به‌ر بکه‌م، تاکه چاره‌سهر نه‌وه بوو که پیوستییه‌کانی نووسین به‌ینم و له پرووناکی چراگازه‌که‌دا ده‌ست به‌کار بم.

ده‌روازه‌ی مال‌ه‌گه‌وره‌م کرده‌وه و بق هه‌لگرتتی کاغه‌ز و یادداشته‌کانم پزیشتمه سهره‌وه، له کاتی هاتنه‌خواره‌وه‌ش ده‌رگا‌که‌م له ده‌روه به کلیل قوفل کرد، له‌به‌ر پرووناکیی چراگازه‌که‌ی ده‌روه دانیشتم، هه‌موو شوینیک بیده‌نگ و هیمن بوو، وه‌ک ماستی مه‌ییوو، ته‌نها ده‌نگی قورسی پیی پاسه‌وانیک، که له کولانی ترافرسیه‌ر هه‌نگاوی ده‌نا، به‌رگویی ده‌که‌وت له دووره‌وه نزیک گردی سانتار‌هانس سه‌گی‌ک ده‌وه‌ری. هیچ هوکاریک نه‌بوو بق نیگه‌رانی. ملیوانه‌ی چاکه‌ته‌که‌م تا بناگویم به‌رز کرده‌وه و هه‌ستیشم چر کرده‌وه و ده‌ستم کرد به بییرکرده‌وه، نه‌گه‌ر کوتاییه‌کم بق نووسینه‌که‌م بدوزییا‌یه‌ته‌وه، کاره‌که‌م زور ئاسانتر ده‌بوو، ریک له شوینیکی هه‌ستیار و ورده‌کاریی وتاره‌که‌دا گیرم خواردیوو، ده‌بوو بق په‌یوه‌ستکردنه‌وه‌ی دوو ناوه‌پروک له‌گه‌ل به‌کتر، فیلیک بدوزمه‌وه، که به‌رچاوه‌ن‌بیت و به‌هزیه‌وه نه‌نجامی وتاره‌که‌ی لی وه‌برگریت، نه‌م نه‌نجامه ده‌بوو توند و راشکاو بیت، وه‌که توپیک ده‌نگ بداته‌وه، وه‌ک

شاخیک بته قیتته وه و خوینهر گینژ بکات و بیحه په سینیت! خالیکم له
سه ر کاغزه که دانا و چاوه ریم کرد، به لام هیچ وشه یه کم نه ده هاته
میشکه وه.

جاریکی تر به نووسینه که دا چوومه وه، دیره کانم یه کبه یه ک به دهنگی
به رز ده خوینده وه، نه خیره نه متوانی ته رکیز بکم و به هیچ
شیوه یه ک نه متوانی دیره کانی کوتایی، که هیز و کاریگری و تاره که ی
پیوه په یوه ست بوو، بنووسم. له م که ینوبه ینه دا کتوپر پاسه وانه
که پرۆکه که هاته ناوه راستی کولانه که و لای من وه ستا، به یه کجاری
هسته کانمی شله ژاند، حالته ی ناماده ی و نیلهامی منی ویران کرد،
پاسه وانه که نه دیده زانی خاریکی چیم و به لاشیه وه که ی گرنگه، من
خاریکم و تاریک بۆ گماندور ده نووسم یان نا، کوتایی و تاره که م باش
ده رده چیت یان نا.

چیت هر چه ند زورم له خوم کرد، مه حال بوو دیسان بیرکردنه وه م
ناماده و زهیم ناماده بکه مه وه بۆ نووسین.

سه عاتیکی تر له وئ دانیشتم، پاسه وانه که رویشتم، به لام هه وا که مکهم
به راده یه ک سارد ده بوو، که مه حال بوو بتوانم له کولانه که بمینمه وه،
نه مجاره ش نه گه یستمه هیچ و دلته نگ و بیه یوا ده رگای ماله که م
کرده وه، رویشتمه ژووره که م. هه وای سه ره وه سارد و ژووره که
به راده یه ک لیل و تاریک بوو، که به ناسته م په نجه ره که م ده بیینی،
کویره کویر به ره و چرپاکه م رویشتم، پیلاره کانم داکه ند و قاچه کانم
بۆ که رمکردنه وه خسته به یینی هه ر دوو ده ستمه وه، دواتر وه ک
عاده تی هه میشه یی به جله وه راکشام. هه ر له گه ل هاتنی سپیده و
خورکه وتن، له جیگه که ی راپسکاو و له سه ر چرپاکه دانیشتم، خوم به
نووسینه وه سه رقال کرد، تا نیوه رۆ سه رقالی کارکردن بووم، ده بۆ
بیست دیری ترم نووسی، به لام دیسان نه متوانی و تاره که ته واو بکم.
پاشان له جیگه که م هه ستام و پیلاره کانم له پی کرد، بۆ نه وه ی خوم
که رم بکه مه وه له پانی و دریزی ژووره که دا، هاتوچوم ده کرد. له به ر

سه‌ما شووشه‌ی پهنجره‌که به‌ستبوی، سه‌یری دهره‌وهم کرد، به‌فر ده‌باری.

چینیکی نه‌ستوری به‌فر، به‌لوعه‌ی ئاره‌که و حه‌وشه‌که‌ی داپوشیبوو. به‌ ژوره‌که‌دا ده‌هاتم و ده‌چووم. له‌ خۆرا سه‌یری دیوار و دهرگا‌که‌م ده‌کرد، به‌ نینۆک دیواره‌که‌م دهرووشاند و ناوچاوانم به‌ هیمنی دهنه‌ به‌ دهرگا‌که‌وه، به‌ په‌نجه‌ی دۆشاومژ ده‌مکیشا به‌ بنی ژوره‌که‌دا، گویم هه‌لده‌خست، ئه‌م کارانه‌م به‌پاده‌یه‌ک هیمن و وریا ده‌کرد، وه‌ک نه‌وه‌ی سه‌رقالی کاریکی زۆر گرنگ و جددی بن، نه‌وه‌نده به‌رز قسه‌م ده‌کرد گویم له‌ ده‌نگی خۆم بوو و به‌رده‌وام ده‌موت: خواجه‌مه‌گه‌ر شیت بووم؟ دواجار دوا‌ی ماوه‌یه‌کی درێژ، که‌ ره‌نگه‌ دوو سه‌عاتی خایاندبیت، هه‌موو هینزی خۆم کۆکرده‌وه، گازم له‌ لێوه‌کانم گرت و خۆم بیجووله و قنجوقیت وه‌ستاند، ده‌بی یه‌کلایی بکه‌مه‌وه! که‌میک پووشم بۆ جووین هه‌لگرت و شینگیرانه‌ خۆم به‌ نووسینه‌وه سه‌رقال کرد.

بۆ به‌ره‌وپیشچوونی کاره‌که، هه‌رچۆنیک بیت بیست وشه‌ی سوواوم دۆزیه‌وه، زۆر به‌ زه‌حمه‌ت چهند دێزیک‌کی کورتم پیکه‌وه نووساند. دواتر وه‌ستام، چونکه‌ مینشکم خالی بووبوو و نه‌مده‌توانی زیاتر بنوسم، چاوم برییه‌ دواوشه‌کانی ئه‌م نووسنه‌ناته‌واوه، به‌ نیگایه‌کی مات پسته‌ له‌رزۆکه‌کانم، که‌ وه‌ک ده‌موچاویک له‌ ناو لاپه‌ره‌کانه‌وه سه‌ریان دهرکردبوو، ته‌ماشای ده‌کرد، دواجارایش له‌ مانا‌که‌یان تینه‌ده‌گه‌یشتم و مینشکم له‌ ئیش ده‌که‌وت، ئیتر نه‌مده‌توانی بیر له‌ هیچ بکه‌مه‌وه.

کات تیده‌په‌ری، هه‌راوه‌ریای کۆلان و ده‌نگی پینی نه‌سه‌په‌کان و نه‌سه‌په‌کاره‌بانه‌کان به‌رگویی ده‌که‌ویت، گویم له‌ ده‌نگی ئینس ئولای بوو، که‌ له‌ ته‌ویله‌که‌ له‌گه‌ل نه‌سه‌په‌کان قسه‌ی ده‌کرد، ته‌واو مه‌نگ و خه‌له‌فا بووم، هیچیشم پین نه‌ده‌کرا، به‌ نه‌رمی زمانم ته‌ر ده‌کرد، هه‌وا که‌مکه‌م تاریک ده‌بوو، ماندوویتی و‌ری کردم و زیاد له‌ جاران سه‌ر و

گیز بووم، دیسان له سەر چرپاکه راکشام، په نجه کانم له هممو لایه کهوه دهخسته ناو قژمهوه، تا به شکو گه رمیان بکه مهوه و هاوکات هر به په نجه کانم، قژی شیواوم که به سەر سه رینه که دا په رشبوو بوو، سافوریک ده کردهوه، سهیر نهوه بوو ئه م کاره بیویستی خۆم و بی هیچ ناگادارییهک نه انجام دها، ئه وکات هینستا قژم زور و پر بوو، هه ولم دها ئه و سه ریبه سهیره یی که به سهر دهرووندا زال بوو بوو، وهک ته میکی چر هه موو گیانی گرتبوومهوه، له کۆل خۆم بکه وه، دانیشتیبووم و به له پی دهست ده مکیشا به ئه ژنومدا، تا ئه و شوینه ی سینگم بیتوانیایه کۆکه ی قوولم ده کرد، به لام دیسان نیوه بیتهۆش که وتم، چاوم به ره و میچی ژوره که ده پروانی، وهک بلتسه یه کی نیوه گیان به ره و خامۆشی ده چووم، چارم نه بوو و ده ردیشم بی درمان بوو، پاش ئه و هه موو هه وله بینه وده یه، نا ئه میدانه په نجه ی شایه تمانم خسته ده ممه وه و ماوه یه ک مژیم، هینواش هینواش میتشکم که وته وه ئیش و بیرۆکه یه کی تیایدا بریسکایه وه، ئه و بیر کردنه وه شیتانه یه له که لله ی دام گاز له په نجه م بگرم، بی هیچ وه ستانیک چاوم داخست و په نجه ی ناو ده مم زور به توندی گه ست، له پر له جینگه که م ده رپه ریم و هاتمه وه خۆش خۆم، خوین له په نجه م ده چۆرا و ده ملیتسایه وه، برینه که زور گرنگ نه بوو و ئیشو ئازاری زور نه بوو، به لام له ناکاو رایچه لکاندم و هینامییه وه هۆش خۆم، سه رم راوه شانده و به ره و په نجه ره که رویشتم، بۆ ئه وه ی په رۆیه ک بۆ برینپچکردنی په نجه م بدۆزمه وه، له م کاته دا فرمیتسک له چاومدا قه تیس بوو، له ناوه وه بۆ حالی خۆم گریام، ئه م په نجه برینداره باریکه، حاله تیکی زور خه مگینی هه بوو، ئه ی خوی ئاسمان!

بروانه و بیینه چیم لیقه وماوه!

تاریکی زیاتر ده بوو، ئه گه ر مؤمیتکم هه بوایه رهنگه به یه ک شه و وتاره که م ته واو بکه م، چونکه میتشکم دیسان روون بوو بووه وه و هیزی بۆ گه رابووه وه، هزر و بیر کردنه وه ئاسان به خه یالمدا رهت

دهبوون، خه م و دلته نگییم نه بوو و ته نانهت پیچه وانهی چند سه عاتی پیشوو ههستم به برسیتی نه ده کرد، به جوریک تا سبهی ده متوانی خوم پابگرم، پهنگه نه گهر سه ریکم له دووکانی ورده فروشی، که باش دهیناسیم بدایه و راستی مهسه له که م بؤ باس بگردایه، مؤمینی به قهرز پی بدامایه.

له روزه خوشه کان، نهوکاتهی پاره م هه بوو زوربهی جار له وی نانم ده کپی و له بهر دهستودلی کراوهم پیگه یه کی باشم له وی هه بوو، هه ربویه گومانم نه بوو، که له مؤمیک بیته شم ناکات، نه گهرچی له تاریکی ژووره که مدا شوینیکم نه ده بینی، جله کانم به شال پاک کرده و تاله قزه کانم که به سه ر چاکه ته که مدا هه لوه ریپوو، ته کاند. ماوه یه کی زور بوو کاری وام نه کرد بوو، دواتر کویره کویر به پلیکانه کاند هاتمه خواره وه.

که پیم نایه کولانه که، وام ههست کرد، باشتره له بری مؤم، نان قهرز بکه م، به لام له بهر نه وهی دوو دل بووم، وه ستام و ماوه یه که هینام و بردم، دوا جار وتم جا کرینی نان بؤچی، چونکه به داخوه وه حالم به جوریک بوو، هه رچی به قورگمدا برؤیشته یه ته خواره وه، که دم وهری ناگریت، دیسان نه وهنده ی تر سه رم قورس و خراپتر ده بیت، وه هم و خه یالی سه یر و بیتا قه تی پؤخی، گیرؤده م ده کات، جگه له وهش جارئ ده بی وتاره که ته واو بکه م، تا زووه برؤمه لای کماندور، چونکه پهنگه مهسه له که له بیر بکات، که واته وهرگرتنی نان به هیچ شیوه ک باش نییه! دوا جار برپارم دا مؤم وه ربگرم و یه کسه ر برؤیشته ناو دووکانی ورده فروشی به که.

ژنیک خه ریکی کرینه و نزیک له من چند پاکه تیکی بچووک، که له کاغه زی جوراوجوره وه پیچراون، له سه ر میزه که داناه، شاگردی دووکانه که، که زورباش ده مناسیت و ده زانی به زوری چی ده کرم، وازی له ژنه که هینا و به هه له داوان هاته لام و بی پیشه کی، نانیک له رؤژنامه یه که ده پیچیت و ده داته دهستم و چاوه روانته کراو ده لیم:

- نا، ئەمشەو پىنچەوانەى جاران مۇمىكىم دەۋىت!
ئەم دىرە بە ئاۋازىكى ھىمن و مەزلوومانە دەلىت، بەشكو بەزەبى
بجولت و مۇمەكەم بە قەرز پى بدات، ۋەلامەكەم حەپەساندى، چونكە
يەكەمجارە جگە لەجىياتى نان، داۋاى شتىكى تر دەكەم. لە ۋەلامدا
ۋتى:

- دەى ئىستا كەمىك راۋەستەن و يەكسەر گەراپەۋە بۇ بەرپىكردى
مشتەرىبەكە.

ژنەكە شتەكانى ھەلگرت و پىنچ كرۋىنبەكى پىندا، باقىبەكەى ۋەرگرت
و رۋىشت، ئىستا ئىمە ھەردووكمان تەنباين، شاگردى دووكانەكە و
من! پووم تىدەكات و دەلىت:

- "فەرموۋتان مۇمتان دەۋىت؟"

پاكەتىكى كردهۋە و دانەيەكى دەركىشا، ھەردووكمان سەيرى يەكتر
دەكەين، بەلام لەگەل ئەۋەى داۋاى قەرزەكە ھاتۋتە سەر نوۋكى
زمانم ناتوانم بىلىم، لەم كاتەدا دەلىت:

- "ئەھا، باش بوو بىرم كەۋتە! خۇ پارەكەتان دا!"

ئەمە دەلىت و خەرىكى ژماردىنى پارەى ناو دەخىلەكە دەبىت: پارەى
برىقەدارى گەۋرە يەكبەيەك دەژمىرەت، باقى پارە پىنچ كرۋىنبەكە كە
ژنەكە پىنى داۋە، دەداتە من و دەلىت:

- "فەرموۋ ئەمەش باقىبەكەى!"

بۇ ماۋەى چركەپەك سەيرى پارەكە دەكەم، ھەلبەت دەزانم ھەلەپەك
پوۋى داۋە، بەلام ھىچ خۇم تىناگەيەنم، لە بەردەم ئەم گەنجىنە
دۇزراۋەپە، كە لە بەرچاۋم لە سەر مېزەكە ھەلى رشتوۋە و
دەبرىكىستەۋە، دۇشداماۋم و لە خۇۋە پارەكە ھەلدەگرم، بەلام ھىشتا
حەپەساۋم، دواچار ھەنگاۋىك بەرەۋ دەرگاكە دەرپۇم و دىسان
دەۋەستم، چاۋ دەبىرمە خالىكى سەر دىۋارەكە، لە سەرۋو دەستەپەك
قەيتانى پىلاۋ، زەنگۈلەپەك بە دەسكىكى چەرمەۋە بە دىۋارەكەدا
ھەلۋاسراۋە، منىش مات و حەپەساۋ چاۋى تىدەبىرم، بەۋپىتەى پەلەى

پۆیشتنم نییه، شاگردی دووکانه وادهزانیته دهمهوی شتیکی بلیم،
بهردم پیکردنهوی چند کاغهزیک که له بهردهمیدا دانراوه، دهلیت:
"بهلی وادیاره زستان بهپویه."

"بهلی، وادیاره زستان خهریکه دهگات و..." دهشلیم: "ئهوندهش
درهنگ نههاتوه، بهراستی ئیتر ههچمان نهماوه بۆ زستان، درهنگیش
نییه، کاتی خویهتی..."

خویشم ههست به قۆری قسهکهه دهکهه، بهلام دهتوت هه وشهیهکی
ئهه قسانه له زمانی کهسینکی ترهوه دهیانلیم. شاگردی دووکانهکه
دریژه به قسهکان دههات و دهلیت:

"ئای! کهواته بهراست پیتانویه زستان هاتوه؟"
دهستم خسته گیرفانمهوه و خسته سهه پارهکه، دهسکی دههراکهه
بادا و له دووکانهکه هاته دههوه، دهنگی خۆم که خواحافیزیم کرد
و شاگردهکه که وهلامی دامهوه نهیست.

ههشتا چند ههنگاوینک دوورنهکهوتبوومهوه، دههراگی دووکانهکه به
توندی کرایهوه و شاگردهکه بانگی کردم، بی سههسورمان و به
ئاسوودهیی کهپامهوه و پارهکانم بۆ کهپاندنهوه ئاماده کرد، شاگردی
دووکانهکه وتی:

"ببوورن مۆمهکهتان بهجیهیشت."

بهوپهپی ساردوسپیهوه وتم:

"ئهها، باش بوو پیتان وتم، سوپاس، مهنونم، زۆر مهنونم."
مۆمهکهه هههگرت و دیسان هاته دههوه و کهوتمهپێ، ههههوه
هۆشم لای پارهکه بوو، پۆیشتمه شوینتیکی بووناک و پارهکانم
دهههینا و ژماردم، له دههستدا کیشانهه کرد و له دلخۆشیدا
پیدهکهنیم، بهه جۆره له کوتاییدا بههوی ریکهوتیکی زۆر کهورهوهی
بههجووتاسا، بۆ ماوهیهکی درێژ، ماوهیهکی زۆر درێژ، له بی پارهیی
و دامای رزگارم دهییت.

بهه‌رحال، ده‌ستم به توندی خسته سهر ئو گیرفانه‌م که پاره‌که‌ی تیدا بوو، ده‌ستم به جووله‌کرد، له شه‌قامی گه‌وره له به‌رده‌م دووکانیکی خوارده‌م‌نی وه‌ستم، هه‌سته‌کانم چر کرده‌وه و بیرم له‌وه کرده‌وه چۆنه پیش هه‌موو شتیک ژه‌میکی چاک بخۆم! ده‌نگی به‌رکه‌وتنی قاپه‌کان و چه‌قۆکان و کوتانی گوشت ده‌گاته گویم، برسیترم ده‌کات. بی بیرکردنه‌وه ده‌رۆمه ناو ریستورانته‌که و داوای پارچه‌یه‌کی گه‌وره گوشتم کرد، ژنه خزمه‌تکاره‌که له کونیکه‌وه که ده‌گه‌یشته لای شیفه‌که، به ده‌نگی به‌رز وتی:

گوشتی برژاوا!

له پشت میزیکی چۆلی تزیک ده‌رگا‌که دانیشتم و چاوه‌پیی خوارده‌نه‌که‌م کرد، شوینیک که دانیشتبوم که‌میک تاریک بوو و هه‌ستم ده‌کرد به‌ته‌واوی له چاوان ون بووم، ئه‌وسا که وتمه نیو ده‌ریای بیرکردنه‌وه‌وه، ژنه خزمه‌تکاره‌که جاروبار به نیگایه‌ک، که به‌ده‌ر نه‌بوو له پرسوجۆ و فزوولی سه‌یری ده‌کردم.

به‌ئی، یه‌که‌م جار بوو که تووشی کرداریکی نایاسایی، یان باشتره بلیم دزی هاتیبوم، هه‌موو نییه‌ت و ره‌فتاری رابردوم به‌راورد به‌م کاره هیچ نه‌بوو... ئه‌مه یه‌که‌م هه‌له‌ی بچوک یان گه‌وره‌ی من بوو، به‌ره و لیژایی و تیاچوون ده‌بیردم، ئای! ئه‌مه که‌ی گرنگه! ته‌نیا یه‌کجار ئه‌مه روو دها و داوی ئه‌وه ئیتر هه‌رگیز دووباره نابیته‌وه، هه‌روه‌ها هه‌رکات وه‌زعم باشتر بوو، ده‌توانم مه‌سه‌له‌که بو دووکانداره‌که باس بکه‌م، قه‌ره‌بووی بکه‌مه‌وه و ناشتی بکه‌مه‌وه، جگه له‌وه‌ش مه‌گه‌ر برپاره‌ه‌ن له خه‌لکی تر ده‌سه‌تپاکتر بم! خۆ مال‌م نه‌خه‌واندوه‌ه پی له ریگه‌ی راست ده‌رنه‌که‌م! منیش که‌سیک بووم وه‌ک مروّقه‌کانی تر...

پرسیارم کرد:

گوشته‌که زۆری پیده‌چیت؟

ژنه خزمه تکاره که ده رگای کونه که ی کرده وه، سه یریکی موبه قه که ی کرد و وتی:

‘هر ئیستا ناماده ده بیت.’

ئی! گریمان مه سه له که ش ناشکرا بوو، گریمان شاگردی دوو کانه که گومان بکات و بیبری نانه که ی بکه ویته وه، پینچ کرۆنه که ی بیبر بکه ویته وه، که باقییه که ی دایه وه به من و باش بیبر بکاته وه، ئه ی ئه وکاته چی ده قه و میت؟ دوور نه بوو ئه گه ر جار یکی تر پیم نایه دوو کانه که بیبری بکه ویته وه، شانم هه لته نکاند و به خۆم ده وت خوا که وره یه بۆ ئه و کاته ش!

له م کاته دا ژنه خزمه تکاره خوار دنه که ی له سه ر مینزه که دانا و به رووخوشییه وه وتی:

‘فرموون، ئه مه ش گوشته که ی ئیوه!... ئیره زۆر تاریکه، باشتر نییه برۆنه ژووره که ی تر؟’

‘نا، زۆر سوپاس، ئیره باشتره.’

میهره بانیه پا که که ی ئه م ژنه به راده یه ک کاری تیکردم، که نه ک هه ر پاره ی خوار دنه که م دا، به لکو دهستم کرده گیرانم و چیم به دهسته وه هات ده رمه پنا و وه ک شاگردانه یه ک خسته ده ستییه وه، بزه یه کی شیرینی هاته سه ر لئو و منیش، که چاوم به فرمیسک ته ر بووبوو، به کالته وه وتم:

‘باقییه که شی بۆ خۆتان، ئیشه لا به ره که تی تیده که ویت و فینلایه کی پی بکرن!’

ئه مه م وت و دهستم کرد به خوار دن، به ره به ره چلیستر و نه وستتر ده بووم، پارووی گه وره م ده خسته ده ممه وه و بی جووین قوتم ده دا، په گوشتی کولوم وه ک وه حشییه مرۆفخۆره کان هه لده لووشی، خزمه تکاره که نزیک که وته وه، که مینک چه مییه وه و پرسی:

‘حه ز به هیچ جزره خوار دنه وه یه ک ناکه ن؟’

دواتر به ئه سپایی و شه رمه وه وتیشی:

- بۆ نمونە نیوبوتل بیرە یان ھەر خواردنه و ھیهکی تر، ئەگەر ھەرتان لئی بیت... ئەگەر قبولیش بفرموان... ئەمەیان میوانی منن...
- نا، ئیستا نا، ئیشتە لا جاریکی تر که هاتم.

لیم دورکەوتەو و پزیشتە پشت میزی پیتشوازی و من تەنیا سەریم دەبینی، بەراستی چەند مەخلوقیکی سەیر بوو!

ھەر که خواردنه که تەواو بوو ھیلنج ھات و بە جوولە یەک خۆم گەیانە دەرگا، خزمە تکارە که ش لە جینگە که ی ھەستا، دەترسام پووناکی لە دەموچاوم بدات، تۆقیبووم نەوێک ژنە که بە ھیچ شیوێک نەیدەزانی ئەو نەندە بی پارە و لاتوپوتم، بمیینت. تا بکرایە خۆم نیشان نەدەدا و ھەربۆیە زۆر بە خیرایی خواحافیزیم کرد، کەمیک نووشتامەو و پزیشتمە دەروە، بە ھیواشی کاریگری خواردنه که دەرگەوت، بیگومان نەمدەتوانی ماو ھیهکی زۆر خواردنه که لە گەدەمدا بەیلمەو، زۆر بیتاقەت بووم، لە پێگەدا دەگەیشتمە ھەر پەنایەکی چۆل و تاریک کەمیک دەپشامەو، لەتاو ھیلنج و پشانەو و ختیبوو پینخۆلەکانم دەبچرا، بەردەوام ھەولم دەدا خۆم ھیمن بکەمەو، دەستی قونجاوم دەگوشی و بە زەحمەت خۆم بە پینو پادەگرت، بە نووکه پی دەمکیشا بە زەویدا و چی لە قورگمدا دەھاتە دەروە، بەتورەیی فریم دەدا، بەلام سوودی چی بوو! بە جۆریک خۆم لوول دەکرد و ئاو لە چاومەو دەردەپەری، کە ھیچ شوینیکم نەدەبینی، زۆر تورە بووم بە دەست خۆمەو و بە گریانەو بە شەقامە که دا دەپزیشتم، نەفرەتم لەو شەیتانە گلاروانە دەکرد که ئەو نەندە ئازارم دەدن، ھەوالە ی قورستین سزا و ئاگری دۆزەخ و ئەشکەنجە ی تاهەتاییم دەکردن، ئەم شەیتانە بەدکارانە کە دەستبەردارم نەبوون، فریان بە جوامیزی و ویژدانەو نەبوو! لەم کاتەدا پیاویکم بینی کە بە چاوی راماو ھەو سەرقالی تەماشای سندوقی ئاوینەداری دووکانیک بوو، ریک بەرەو لای پزیشتم و لیم پرسى:

نایا دہزائن ٹہگہر کہ سیک ماوہیہ کی زور ہیچی نہ خوار دینت، دہبی
چی بخوات؟... گہدہی ٹہم کہ سہ بہرگہی گوشتی کولاو ناگریت و
گیانیشی لہ برسہ لہ مہ ترسیدایہ.

پیاوہ کہ کہ پرسیاریکی چاوپوانتہ کراو بہرؤکی گرتبوو وتی:
بیستومہ لہم کاتانہ دا شیر باشہ بہومہ رجہی کولاو بیت.
راستہ! زور سوپاس، شیر خراپ نییہ، لانیکہم شیری کولاو نابی
خراپ بیت.

ٹہمہم وت و پڑیشتم، کہ گہیشتمہ یہ کہم قاوہ خانہ چومہ ژورہوہ
و داوای شیری کولوم کرد، شیرہ کولاوہ کہم ہلقوراند، پارہ کہم دا
و دیسان بہرہ و مالہوہ کہ وتمہ ری، لہم کاتہ دا پروداویکی سہیر
رووی دا.

لہ دوورہوہ، لہ بہردہم دہروازہی مالہوہ، تارمایی ژنیک دہبینم، کہ
پالی بہ دارتیلی چراگازہ کہوہ داوہ و ہموو جہستہی لہ
پڑوشناییدایہ... ٹہم خانمہ کہ پیک و بینجولہ لہ شوینی خوی
وہستاوہ، ہمان ژنہ پہ شپوشہ کہیہ، کہ شہوانی پینشو و بینببوم،
بینگومان ٹہمہ چوارہم جارہ کہ لہم ناوہ دہردہ کہ ویت، بابہ تہ کہ
بہرادہ یک ناناسایی دیارہ کہ لہ خومہوہ ہنگاوہ کانم ہیواش
دہ کہ مہوہ، بہرہو پینشہوہ دہچم، لہم کاتہ دا بیرکردنہوہم
لہ سہرخویہ تی و ناگاشم لہ خومہ، بہلام بہہوی ٹہو خواردنہی
خواردومہ ہست بہ شلہ ژان و خرؤشیک دہ کہم، زہینم وروژاوہ،
بہ شیوہیہ کی ناسایی نزدیکی دہ کہ مہوہ و دہ کہ مہ نزدیک دہرگای
مالہوہ، نامادہ دہبم پڑومہ ژورہوہ، لہ ناکاو بیررؤکہیہ کہ بہ خہ یالمدہ
دیت، دہوہستم و لہ خورا بہرہو لای دہچم، دہچمہ بہردہمی و سلار
دہ کہم، وہلامی سلارہ کہم دہداتہوہ، داوای لیبوردنی لیدہ کہم و
دہ پرسم کہ نایا ئیشی بہ کہ سیکہ و پارہی دہویت؟ دیسان داوای
لیبوردنی لیدہ کہم کہ ٹہم پرسیارہم کردوہ، وہلامیکی ناشکرای نییہ،
دیسان بوی پروون دہ کہ مہوہ کہ لہم مالہ دا جگہ لہ من و چہند

ئەسپىنك كەسى تىرى لى ناژى، چونكە بەشىك لە مالەكە تەويلە و بەشەكەى تىرىشى دووكانى تەنەكەچىيە، ئەگەر ئىشى بە كەسىنكە رەنگە ھەلە ھاتىيەت و لى تىنچووبىت.

رووى وەر دەگىرپىت و دەلىت:

- ئىشىم بە كەس نىيە و لە خۇمەو ھەز دەكەم لىزە بوەستەم!

تازە تىگەيشتم مەسەلەكە چىيە! خانم ھەزى كر دوو ھەموو شەويك لەم شۆينە بوەستىت، بەلام ئەم كارە بەپراستى سەير ديارە! چەند بىرم لى دەكردو ھە قەلم نەيدەبرى، بارودۇخى سەيروسەمەرى ئەم خانمە زياتر دەيچەپەساندم، دواچار بىريارم دا تۇزىك پىاوھتى بنويم، دەست بۇ گىرفانم برد و زرىنگەم لە پارەكان ھەستاند و بى پىچ پىشەككە بانگەيشتم كرد، ئەگەر پىنى خۇش بىت پىكەو ھە بىرۆينە شۆينىك و پىكىك شەراب بىخۆينەو... بە خۇشى دەستپىكى زستانەو ھە شەراب ھەلدەين! باسى ئەو ھەشم بۇ كرد كە زۆر لە كاتى ناگرم.

پىشەنيارەكەمى قبول نەكرد، بەلام سوپاسى بانگەيشتەكەى كرد، چونكە دەبوت نەيدەتوانى مل بۇ ئەم كارە بدات، كە زۆر باش ديار نىيە، بەلام بىگومان ھەز دەكات چەند ھەنگاويك لەگەلى بىرۆم، زۆر سوپاسى ئەمەى كرد، چونكە رىگەى مالەو ھەى زۆر تارىكە و ئەم كاتەى شەويش باش نىيە، تاكوتەنيا بە شەقامى كارل يۇھان تىپەرپىت. ھاتە لای راستمەو ھە كەوتىنەرى، بەو ھەى خۇم لە پال خانمىكدا دەبىنى و شانبەشانی دەپرويشتم، ھەستىكى بەرز لە مندا دروست بوو، بە درىژايى رىگەكە خەيالم لای ئەو بوو، ھەر سەرى دەسوراند بۆنى خۇشى ھەناسەى بەر لوتم دەكەوت، بۆنى خۇشى قىزى سەرمەستى دەكردم، لە جەستەيەو بۆنىكى ژنانە بلاو دەبوو ھە و گەرمىيەكى دلگىرى ھەبوو، ھەر ئەمەش بىئاگای دەكردم و بە قوولى رۇدەچوو ھە ناو ھەستەكانمەو، تەنھا دەموچاويىم دەبىنى، دەموچاويكى گوشتنى ھەبوو، كە بە تۇرپىكى تەنك داپۇشرا بوو، كەمىك رەنگەپرىو دەردەكەوت.

به‌رزی می‌مکه قوته‌کانی له ژیر رووپۆشه‌که‌یه‌وه دیار بوو، ویناکردنی ئەم هه‌موو سۆز و جوانییه‌که له ژیر رووپۆشه‌که‌وه شاراوو بوو، شیتۆشه‌یدای ده‌کردم، نازانم له‌به‌ر چ هۆکاریکی که‌مزانه خۆم به‌به‌خته‌وه‌ر و دلخۆش ده‌زانم، دواجار به‌رگه‌م نه‌گرت و ده‌ستم بۆ برد، له خۆمه‌وه پنده‌که‌نیم و ده‌ستم به‌ شانیدا ده‌هینا و له‌م کاته‌شدا گویم له‌ ترپه‌ی دلی بوو.

وتم:

‘به‌راستی ئێوه ئینسانیکی سه‌یرن!’

وتی:

‘مه‌به‌ستتان له‌م قسه‌یه‌ چییه?’

ئه‌وسا بۆم باس کرد، سه‌رسوپمانی من ئه‌وه‌یه‌ که‌ بۆچی هه‌موو شه‌ویک هه‌ز ده‌کات بێ مه‌به‌ستیکی دیاریکراو، له‌ به‌رده‌م ده‌رگای ته‌ویله‌که‌ بوه‌ستیت، وتی بینگومان مه‌به‌ستیکی هه‌یه‌ که‌ نایه‌ویت بیلیت، جگه‌ له‌وه‌ش عاده‌تی وایه‌ دره‌نگ به‌خوینت و زۆر هه‌زی له‌ شه‌ونخوونیه‌یه، دواتر له‌ منی پرسی ئایا هه‌ز ده‌که‌م پینش نیوه‌شه‌و به‌خوم؟

وتم:

‘هه‌یفتان نه‌کرد، منیش زۆر رقم له‌وه‌یه‌ پینش نیوه‌شه‌و به‌خوم!’

وتی:

‘ئێستا له‌ ده‌ردی من تێده‌گه‌ن?’

به‌لێ، ئه‌ویش خووی به‌وه‌وه‌ گرتووه‌ ئه‌و شه‌وانه‌ی که‌ وه‌رس ده‌هیت، خۆی به‌ شتیکه‌وه‌ سه‌رقال بکات، ماله‌که‌ی له‌ مه‌یدانی سانت ئۆلافه‌.

به‌ ده‌نگی به‌رز وتم:

ئیلایالی من!

پرسیاری کرد:

‘وتتان چی?’

- 'هیچ! وتم ئیلایالی، شتیکی زور گرنگ نییه، قسه که تان بکن.'

باسی ئه وهی کرد له گه له دایکی دهژی و نزیک له سانت ئولاف نیشته جین، ژیانیکی هیمن و بیدهنگ و گوشه گیریان ههیه، گوئی دایکی به پرادهیه کورسه، که به زحمهت ده توانی قسهی له گه له بکیت، به م پینه ئایا هاتنه ده ره وهی ئه م دیسان جیی سه رسورمانه.

- نه خیر، به م شیوهیه بیت سهیر نییه.

به ئاوازی دهنگیدا زانیم خه ریکه پیکه نینیک ده شاریته وه.

زورباشه؟ ئیستا ده بی بزاین درێژهی چیرۆکه که چیه؟ خوشکی ههیه؟ پنی سهیر بوو من چون ئه مه ده زانم، به لئ، خوشکی ههیه له خزی بچو کتره، به لام رۆیشتووه بو هامبۆرگ، به م دواییانه رۆیشتووه؟ نه خیر ماوهیه که رۆیشتووه! نزکه ی پینج حه فته ده بیت، به زور ده یویست بزانیتم من چون زانیومه خوشکی ههیه، هیچ ئاگام له مه نه بوو و به ریکه وت ئه و پرسیاره م کرد.

دواتر هه ر دوو کمان بیدهنگ بووین، له م کاته دا پیاویک که جووتیک پیلایوکی خستبووه ژیربالییه وه، به لای ئیمه دا تینه پری، جگه له ئه و هیچ رۆحه به ریکمان نه بینی، تا ئه و شوینه ی چاوم بری ده کرد، کۆلانه که چۆلوهۆل بوو، نزیک له تیولی ریزیک چرای رهنگاوپهنگ ده دره وشایه وه، ئاسمان کراوه و پروناک بوو، به فر نه دهباری.

کچه که له پر سهیریکی کردم و به ترسوله رزه وه وتی:

- 'ئه ی هاوار! خواجه گیان! ئیوه بی پالتۆ سه رماتان نابیت؟'

پتویستی ده کرد بلیم بۆچی پالتۆم نییه؟ ئایا باش بوو هه ر له سه ره تاوه، بی وردبوونه وه ژیان و وه زعو حالی خۆم بخمه به رده ستی و بیترسینم و ته ره ی بکه م؟ جگه له وه ش له وه خۆشتر نییه ساتیک زیاتر ئاگای له شته کان نه بیت و خۆشم ئاسوده و نا ئاگا لای بمینمه وه، هه ربۆیه له وه لامدا وتم به هیچ شیوهیه ک هه ست به سهرما ناکه م، هه روه ها بۆ ئه وه بابه ته که بگۆرم پرسیارم کرد:

- 'باخچه ی ئازه لانی تیقولی تان بینیه؟'

وهلامی دایه‌وه:

‘نا، به‌لام هر به‌راست شوینیکی خوشه؟’
‘ته‌گر حز بکن سهردانی نه‌وی ده‌کین.’

هاته‌وه بیرم که ره‌نگه باش نه‌بیت له ناو خه‌لکدا ده‌ربکه‌وم، له پروناکیدا سه‌روفه‌سالم ببینیت، چونکه بیگومان بیزار و بیتاقت ده‌بیت، به بینینی جلی شرپ و ده‌موچاوی وشک و لاوازم، که دوو رژه‌ه ناوی به‌رنه‌که‌وتوو، منی لی ده‌بیزریت... جگه له‌وه‌ش ره‌نگه بزانتت که هیته‌کم له به‌ردا نییه.

هه‌ربویه قسه‌که‌م گوژی و وتم نه‌خیر، باوه‌ر ناکه‌م نه‌وه به‌بیتت سهردانی بکه‌ین، هه‌له‌که‌م قوسته‌وه و له‌خو‌را چهند وشه‌یه‌کی ساده و ناوه‌پوکجوانم، که له میشکه په‌ککه‌وته‌که‌مدا ناماده‌م کردبوو و هاته خه‌یالمه‌وه، خسته‌م خزمه‌تی و بو‌پشتراستکردنه‌وی قسه‌که‌شم وتم: ‘چاوه‌رینی چی له باخچه‌یه‌کی نازه‌لانی تنگ و په‌رژینکراو بکه‌ین؟ جگه له‌وه‌ش پیمخوش نییه نازه‌لان له ناو قه‌فه‌زدا ببینم، چونکه تیده‌گه‌ن که خه‌ریکه ته‌ماشاشا ده‌کرین و هه‌ست به‌سه‌دان نیگای فزول ده‌کهن، که ناراسته‌یان کراوه و که ده‌شکه‌ونه ژیر کاریکه‌ریی سه‌بیرکردنی بینه‌ره‌کانه‌وه، حاله‌تی سروشتی و په‌سه‌نی خو‌یان له‌ده‌ست ده‌دن، چهند خوشه که نازه‌له‌کان هر نه‌زانن که‌س ته‌ماشایان ده‌کات و چاودیرییان ده‌کهن، به‌لی، گیانداریک شایانی ته‌ماشایه، که هه‌ست به‌مرؤف نه‌کات و نازادانه له هی‌لانه و کولانه‌که‌ی خو‌یدا، به‌چاوی سه‌وز و ماته‌وه له سووچیک لیتی که‌وتوو و چرنوکی ده‌لیسیته‌وه و بیرده‌کاته‌وه، گیانداری راسته‌قینه نه‌مه‌یه!’

کچه‌که قسه‌کانمی پشتراست کرده‌وه، من قسه‌کانم درژه‌ه پیندا و وتم: ‘نه‌سلی مه‌سه‌له‌که‌ه‌وه‌یه که مرؤف، گیانداران له حاله‌تی وه‌حشیوونی په‌سه‌ندا ببینیت، به بینینی ترسوله‌رز بکه‌ویته دل‌یه‌وه، چهند خوشه مرؤف له تاریکی ناکوتای شه‌ودا، ده‌نگی هه‌نگاوی

هینم و شاراوہی گیاندارہ درہندہکان بیستیت، گوئی له چرپہی ترسناکی دارستان و گفہی با و هاواری مهلیک بگریت، که به ناسماندا دهرات! ئوئی ژینگه‌ی حیوانیه و رۆحیکی دپندانه به‌سەر بوونیاندا زال! له‌وینیه که بۆنی خوین به‌رلووتی مرؤف ده‌که‌ویت و ده‌نگی ترس له‌ دوروهه به‌رز ده‌بیته‌وه.

لیزه‌دا قسه‌کانم کورت کرده‌وه، ده‌ترسام قسه‌ریزکردنه‌کانم ماندووی بکات، له‌په‌ر لایقه‌ومانی خۆم هاته‌وه بیرم و ئه‌وه‌سته‌ش به‌وپه‌ری هیزه‌وه ده‌روونمی گرته‌وه، بیرم کرده‌وه چه‌ند خۆش بوو ئه‌گه‌ر سه‌روشیه‌یه‌کی ریکوپینکم هه‌بوایه، ده‌متوانی بۆ پیاسه‌یه‌ک بیبه‌مه تیغوولی و دلخۆشی بکه‌م، به‌ په‌فتاری ئه‌م که‌چه‌هه‌سایووم، تینه‌ده‌گه‌یشتم پیاسه‌ له‌گه‌ل به‌ره‌لایه‌کی نیوه‌رووتی وه‌ک من له‌ شه‌قامی کارل یوهان، چیژی چییه‌ بۆ ئه‌وه، خواجه‌مه‌به‌ستی چییه؟ ئه‌ی بۆچی قبولم کرد له‌گه‌لی بینم و بۆچی له‌ خۆمه‌وه پینده‌که‌نیم و خۆم فش ده‌کرده‌وه؟ بۆچی له‌ خۆمه‌وه ملم بۆ ئه‌م پیاسه‌ دوورودریژه‌ دا، خۆم خسته‌ داوی ئه‌م مه‌له‌ ناسکه‌وه؟ خۆ ده‌مزانی تا‌قته‌ی رۆیشتنی زۆرم نه‌ماوه.

کزه‌بایه‌ک تا مۆخی ئیسقانه‌کانم هات، سه‌رمای مردنی ده‌پژانده‌ گیانمه‌وه، به‌هۆی قوربه‌سه‌ری و ده‌ستکورتی به‌رده‌وامه‌وه چه‌ندین مانگی درێژ رۆحم ئالۆزکا بوو، گنژاویکی شیتانه‌میشکمی ته‌نیبوو، ئایا ئه‌مه‌ خۆی نیشانه‌ی شیتی نه‌بوو؟ بوونی ژنه‌که‌ نه‌یده‌هیشت بگه‌ریمه‌وه بۆ ماله‌وه، کوپینکی تر شیر برژمه‌ قورگمه‌وه، په‌نگه‌ ئه‌مجاره‌ گه‌ده‌م به‌رگه‌ بگریت، ئاخ‌چی له‌ منی داماو ده‌ویت و بۆچی نایه‌لیت برۆمه‌وه به‌ لای قوربه‌سه‌ری خۆمه‌وه، به‌را‌ده‌یه‌ک بیهیوا و کلۆل بووم، که‌ دوا‌جار خۆم په‌ی رانه‌گیرا و پیم‌وت:

خانم ئه‌گه‌ر راستیتان بویت ئیمه‌ نابێ پینکه‌وه پیاسه‌ بکه‌ین، بوونی ئیوه‌ له‌گه‌ل من له‌ به‌رچاوی خه‌لک باش نییه، ئه‌گه‌ر هه‌موو شته‌کانی تر بخه‌ینه‌ لاره‌، ته‌نیا سه‌روشیه‌ی په‌رپووتی من بۆ ئیوه‌ خۆش نییه،

ئەو ەى بە مېشكەدا بېت دەيلېم و پىويست ناكات حاشاى لە راستىيەكە بكەم.

حەپەسابوو و سەيرىكى كرد و وتى:

- "ئەى ھاوار ئىوھش... و قسەكانى تەواو نەكرد.

پرسىم:

- "مەبەستان لەم قسەيە چىيە؟"

- "كۆى مەدەنى و داواى پوونكردنەوھ مەكەن، چونكە زۆرمان نەماوھ و وا خەرىكە دەگەين."

ئەمەى وت و ھەنگاوەكانى خىراتر كرد، بەرھو كۆلانى زانكو پىنچمان كردهوھ، لەويوھ چراكانى مەيدانى سانت ئولافمان دەبىنى، لەم كاتەدا خىرايىيەكەى كەم كردهوھ و منىش وتم:

- "ئەگەر فزوولى نەبىت ئايا دەكرىت پىش ئەو ەى لە يەكتر جىابىنەوھ، بلىن ناوتان چىيە و ئايا دەكرى سائىكىش بووھ تۆرەكە لە سەر دەموچاوتان لادەن كە سەيرىكتان بكەم؟ ئەگەر تكاكەم قبول بكەن زۆر سوپاستان دەكەم."

كەمىك و ەستام، وەلامى دامەوھ:

- "مىتان پىشتىرىش بىنيوھ."

بۇ دووھ جار دىسان وشەى ئىلايالىم وتەوھ، بەلام ئەو دىسان درىژەى بە قسەكەى داىەوھ و وتى:

- "ئىوھ نىوھ پۆژىكى تەواو تا بەردەم مالەوھ داوى من كەوتن، مەگەر ئەو پۆژە ئەوھندە سەرخۆش بوون كە بىرتان نەمايىت؟"

گويم لە دەنگى پىكەننەكەى بوو، دانم بەوھدا نا كە بەداخوھ ئەو پۆژە سەرخۆش بووم، منى سەركۆنە كرد و خۆشىم بە پەشىمانىيەوھ وتم كاريكى خراپم كردوھ، لەم كاتەدا گەشتىنە لای فوارەكە و ھەردووكمەن وەستەين، سەيرى پەنجەرە پووناكەكانى بىناى ژمارە ۲مان كرد.

لەوى وتى:

- لهه زیاتر پټویست ناکات له گلم بڼن، سوپاس بؤ میهره بانې
نه مشه وتان.

کلاوه کهم هه لگرت و سه ره پروته کهم دانه واند، جورئته تی نه ووم
نېوو شتیک بلیم، نه مده زانی نایا ده یه ویت دهستی بؤ خواحافیزی
بهرز بکاته وه یان نا، به لام به دم سه یرکردنی نووکی پټلاوه کانییه وه
به لاسارییه وه وتی:

- 'نیستا ناتانه وی منیش که میک له گه لتان بڼم؟'

- 'نه گه ر خوتان چه ز بکن له خوام ده ویت.'

- 'زورباشه که میک له گه لتان دڼم.'

که پراڼه وه و دیسانه وه که وتینه پڼی، زور شله ژابووم و نه مده زانی
قورپی کوئی بکه م به سه رمدا، چونکه بوونی نه م بوونه وهره جوانه
ته و او هه ژاند بوومی، زور دلخوش بووم و خوم به نوقمی به خته وهری
ده زانی، چونکه بی نه وهی مه یلم نواند بیت، خوی چه زی ده کرد و
ته نانه ت به نه نقه ست ده یویست له گلم بیت، به دم پویشته وه
به رده وام سه یری ده که م و وره م به به ردا دپیتته وه، قسه کانی سه رنجم
پاده کیشیت و هیوام پڼ ده دات، بؤ ساتیک له به لا و کاره ساتی ژیان
دوورده که ومه وه، قوربه سه ری و وه زعی خوم له بییر ده که م، وه ک
نه وهی گه پرایتته وه بؤ سه رده مه خوشه کانی پابر دوو و وه ک جارن،
خوینیکی گه رم و تازه پڑابیتته گیانمه وه، بؤ نه وهی پیشه کیه ک دابنیم،
برپارم دا فیلیکی بچووک بڅمه کار و ده لیم:

- 'جاری پټشوو من دواي ئیوه نه که وتبووم، به لکو به دواي
خوشکه که تانه وه بووم.'

به وپه ری سه رسورمانه وه وتی:

- 'یانی مه به ستان خوشکه که م بوو؟'

وه ستا و سه یریکی کردم و چاوه پڼی وه لام بوو، ده توت ده یه ویت
به راستی قسه م لی دهر به ڼیت.

له وه لامدا وتم:

"هلبهت مه بهستم ئه وهیه، که ئه و خانمهی له ئیوه گهنجتر بوو، له بهردهم مندا بوو!"

له پڕ وهک مندال له دلوه دهستی کرد به پیکه نین و وتی:
"وتتان گهنجتر بوو، به راستی که سینی ساخته چین، له مه بهسته که تان تیگه یستم، ئه م قسه یه تان کرد تا تۆر که له سه ر ده موچاوم لابه م... زورباشه، خۆتان بهرپرسیارن!"

دواتر دهستم کرد به گالته و پیکه نین، ماوه یه ک قسه مان کرد و من نه مه ده زانی ده لیم چی، به لام زۆر پڕ وزه و که یف ساز بووم، بۆی گیرامه وه ماوه یه ک پیشتر جاریک منی له شانۆ بینوه، وادیاره من له گه ل سنی که سی تر بووم و گالته جاریم نواندوه، زۆر ترسا بوو چونکه بینگومان ئه و جار هه ش سه رخۆش بووم، بۆچی منی به سه رخۆش زانیوه؟ بۆ ئه وه ی زۆر پیکه نیوم؟ راستی ده کرد، ئه و سه رده مه پۆژه خۆشه کانی من بوو و زۆر پنده که نیم، مه گه ر ئیستا پیناکه نن؟ با ئیستاش پنده که نم چونکه ژیانم لا خۆشه!

که ده که یه شه قامی کارل یۆهان، ئه و ده لیت با له مه زیاتر دوور نه که وینه وه، هه ربۆیه دیسان ده که پینیه وه بۆ کۆلانی زانکۆ و به ره و سه ره وه ده پۆین، که گه یشتنه لای کانیه که هه نگاهه کان خاوتر ده که یه وه، چونکه ده مزانی نایه لیت له مه زیاتر له گه لی بم، له وئ وه ستا و وتی:

"ئیستا ده بن ئیوه بگه رینه وه."

وتم:

"به لی کاتی گه رانه وه یه."

به لام ئه و ساتیک بیری کرده وه و وتی:

"ده توانن تا بهر ده رگای مالی ئیمه بین، خۆ عه یب نییه؟"

وه لامم دایه وه بینگومان، به لام که گه یشتینه نزیک ده رگای ماله که ی موخه فه تیکی له ببیرچوو، دیسان یه خه م ده گریته وه، کاتی مرۆف به م راده یه له ژیاندا که وته ژیر فشاره وه، بینگومان وه و رۆحیه تی خۆی

دهدورپښت، دهمبيني من به سهر وچاويکه وه که له تاو برسيتي خراپ
گوراوه، به جلو بهرگی شر و شينهويه کی پيس و په رپووته وه، له
کاتیکدا جلو بهرگی پيوېستم له بهر دا نييه، له بهر دم ژنيکی گنج و
عيار دام، هزم ده کرد زهوی دم بکاته وه و قوتم بدات، له خورا
خوم بچوک کرده وه، که میک نوشتامه وه و وتم:

- 'دهکړی دیسانه وه بتانينيم؟'

هه لبت باوه رڼم نه ده کرد قبولی بکات، هزم ده کرد به جوابيکی رڼ
هموو شتيک بېرښته وه، به لام به پينجه وانه وه وتی به لئ پينماخوش
نييه، پرسيم که ی؟ وتم نازانم که ی و وه ستا، داوام ليکرد نایا ده کړی
لوتف بنوښت و ته نیا یه ک جار توره که له سهر دهموچاوی
هه لگريت؟ ته نیا ساتیک بؤ نه وه ی بزائم هاوقسه که م کنيه، ده بی بزائم
که سی بهر دم کئ بووه!... له وه لامدا وتی:

- پيتان باشه شوی سيشه ممه له بهر دم نه دم دهر گايه يه کتر بينين؟'

- بيگومان نه گهر رينگه بدن زورم پينخوشه.'

- 'که واته ساعات هه شت'

- 'زور باشه!'

دواتر بؤ نه وه ی به بيانوويه ک دستم بهری که وتبیت، دستم بؤ
پالتوکه ی دريژ کرد و به فری سهر شانيم ته کاند، زورم پينخوش بوو
له گهل نه ودام.

ديسان پيکه نی و وتی:

- 'به لام نابی خراپ له باره ی منه وه بير بکه نه وه.'

وتم:

- 'حه يفتان نه کرد!'

له ناکاو حاله تيکی پيداگری وهرگرت، توره که ی له سهر دهموچاوی
لابرد، ماوه ی چرکه يه ک هر دوکمان سه يری يه کترمان ده کرد و
منيش له ژير ليوه وه و تم:

- 'نه ی ئيلیالی من!'

دواتر له سهر نووکه پېن بهرز بووه وه، قولی له دهوری ملم گریندا و ليوه کانمی ماچ کرد، ههستم کرد هه ناسه سوار و نیگه رانه و سینگی دهله رزیت، له ناکاو له باوه شم هه لهات و به دهنگیکی هیمن و له رزوکوه شه وباشی کرد، بې ئه وهی قسه یه کی تر بکات گه پرایه وه و به خیرایی به پلیکانه کاندای سهر که وت... و ده رگاکه داخرا.

بۆ سبه یینی به فریکی قورس و تیکه ل به باران دهباری، دهنکه درشت و پرورشه خۆله می شیبه کانی له سهر زه ویبیه که ده که وت و هه موو شوی نیکی قورپاوی ده کرد، فهزا به ستوو و ههوا شیدار بوو، من درهنگ له خه وهه ستام، ئه م پیکه وته خۆشه دلی پر ده کردم له خۆشی و به هۆی شله ژانی دویتشه وه وه، هیتشتا بیئوقره و پهریشان بووم، ماوه یه که به خۆشی له سهر چرپاکه م مامه وه و به خه یالی ئه وه وه خۆم دلخۆش ده کرد، دهسته کانم ده کرده وه و له باوه شم ده کرد و ماچم هه ل ده دا، دواچار هه ستام و کوو پینکی تر شیرم خوارده وه، دوا ی ئه وه ش شفته یه کم خوارد، برسیتی دامرکایه وه به لام دیسان زهین و خه یالم شله ژا.

رۆی شتمه بازار ی کۆنه فرۆشه کان و بیرم کرده وه، پهنگه بتوانم هیله کینکی کۆنی هه رزان بدۆز مه وه، مه به ست ئه وه بوو شتیک بکرم و له ژیر چاکه ته که وه له بهری بکه م، له بازاره که وه رۆی شتمه سه ره وه و هیله کینکم هه لگرت و دهستم کرد به سه یرکردنی، له م کاته دا ناسیاوینک به لامدا تپه پری و به سه ر نامازه یه کی بۆ کردم، هیله که که م دانا و رۆی شتمه لای، ئه م کۆنه ناسیاوه که ئه ندا زیاری ته کنیکی بو، له و کاته دا به رپویه بوو بۆ ئیشه که ی، هه ر منی بینی تکای کرد پیکه به بیره یه که بخۆینه وه، له بهر ئه وه ی کاتی که م بوو زۆری لیکردم په له بکه م... پرسیا ری کرد:

”ئه و خانمه ی دویتشه و پیاسه ت له گه ل ده کرد کی بو؟“

”ئه م قسه یه ئیره ییمی وروژاند و له وه لامیدا وتم:

”گریمان ده ستگیرانه! مه گه ر نازانن دویتشه و بووینه ده ستگیران.“

پاچله‌کا و باوه‌پی به قسه‌کانم کرد و زوریش بیتاقت بوو، بؤ
 نه‌وه‌ی لئی دهرباز بم تا توانیم درؤم بؤ ریز کرد، بیره‌یان بؤ هیتاین،
 خواردمانه‌وه و کهوتینه‌پی و پاشان خواحافیزی کرد و وتی:
 - چهند کرؤنیک‌ی تو قهرزارم و به‌راستی شهرمه‌زارم، که نه‌وه‌نده دوام
 خستوهه، ئیشه‌لا هر هاته دهستم دهیگه‌رینمه‌وه.

نه‌گه‌رچی له دل‌وه ده‌مزان‌ی هرگیز نه‌م پاره‌یه نایینمه‌وه، به‌لام
 سوپاسم کرد، به‌داخوه بیره‌که یه‌کسه‌ر گرتمی و سه‌رم گه‌رم بوو،
 به‌سه‌ره‌اته‌که‌ی دویشه‌وه به‌ته‌واوی بی‌ ناگای کردبووم، وه‌ختبوو
 شیتی ده‌کردم، ره‌نگه‌ سیتشه‌مه نه‌یه‌ته ژوان؟ ره‌نگه‌ زیاتر وردیته‌وه
 و گومان بکات؟ ناخر گومانی چی بکات؟ له‌پر میتشم زور سه‌یر
 پؤشن بووه‌وه و له‌سه‌ر پاره‌که چر بووه‌وه، دل‌ه‌راوکی و ترس و
 بیزاربوون له‌ خؤم گیروده‌ی کردم، بیرم کرده‌وه دزی بکه‌م و نه‌م
 بیروکه‌یه‌م به‌هه‌موو ورده‌کاری و ناکامه‌کانی به‌ میتشکدا هات،
 دووکانیک‌ی بچووکم ده‌هاته‌ خه‌یال و ده‌ستی باریک و له‌رزؤکم، که
 بؤ هه‌لگرتنی پاره‌ دریز ده‌که‌م، سه‌روفه‌سالی پؤلیس‌یش که بؤ گرتتم
 ده‌هاته‌ پیشه‌وه، ده‌هاتنه‌ به‌رچاوم، که‌له‌پچه‌م له‌ ده‌ستدایه‌ و ده‌ستوپیم
 زنجیر کراوه! ره‌نگه‌ ته‌نیا ده‌ستیکیشم بیه‌ستنه‌وه، له‌ به‌رده‌م دادگام،
 پیشکنه‌ره‌که قسه‌م لی ده‌پرستیت، ده‌نگی خشه‌ی قه‌لم له‌ سه‌ر کاغه‌ز
 ده‌بیستم، چ نیگایه‌کی ترسناکی تیگرتتم، باشه! به‌ریز تانگن فرموون!
 دواچاریش قوژبنی زیندان و تاریکی تاهه‌تایی... به‌لی ناکامه‌که‌ی
 نه‌مه‌یه!

ئه‌وسا دهستم به‌ توندی ده‌قوونجینم و خیرا هه‌نگاو ده‌نینم، هه‌ول
 ده‌ده‌م نازایه‌تی بده‌مه به‌رخؤم، له‌م کاته‌دا که‌یشتمه مه‌یدانی بازاری
 گه‌وره، له‌ شوینیک دانیشتم و له‌ به‌رخؤمه‌وه وتم نه‌م خه‌یاله
 مندالانه‌یه چییه؟ چؤن ده‌توانن دزیه‌که به‌سه‌لمینن؟ گریمان رۆژیک
 شاگردی دووکانه‌ زانی فیلم لی کردوه، نه‌یده‌وه‌یرا ده‌نگه‌ده‌نگ

بنیت‌توه، چونکه نه‌نجامه‌کهی ئه‌وه‌یه که خوشیان ده‌رده‌کرد، ده‌شمزانی زور حه‌زی له‌ کاره‌که‌یه‌تی.

به‌ خۆم ده‌وت بۆ خاتری خوا بیبیره‌وه و له‌مه‌ زیاتر خۆت بئێ ئه‌قل مه‌که، به‌لام هه‌ر ئارام لێ بربوو و پاره‌ی ناو‌گیرفانم لێ بووبوو به‌ بار، که‌ باش وردبوومه‌وه و بیرم کرده‌وه، وه‌ک پۆژی پووناک تیگه‌یشتم که‌ پیشتر، واته‌ ئه‌وکاته‌ی به‌ شه‌ره‌فه‌وه‌ نازارم ده‌چه‌شت و هه‌له‌م نه‌ده‌کرد، به‌خته‌وه‌رت‌ر بووم، له‌په‌ر که‌ وتمه‌وه‌ بیرى ئیلايالى، ئایا به‌ ده‌ستی پیسه‌وه‌ ئه‌ویشم تیوه‌نه‌ده‌گلاند؟ خواجه‌ ره‌حمم پێ بکه‌! دلداره‌ نازیزه‌که‌م فریام بکه‌وه‌!

له‌په‌ر وه‌ک بولبولیک شاد و سه‌رمه‌ست بووم، له‌ جینگه‌کم ده‌ره‌په‌ریم و رێک به‌ره‌و ژنه‌ شیرینیفرۆشه‌که‌ رویشتم، که‌ مینه‌زه‌که‌ی لای ده‌رمانخانه‌ی فیل دانا‌بوو، هه‌شتا کاتم هه‌بوو و ده‌متوانی ئابرووی تکاوم بگه‌رینه‌مه‌وه و قه‌ره‌بووی بکه‌مه‌وه، به‌لێ، رینگه‌ی رزگار‌بوون هه‌شتا دانه‌خراوه‌! ده‌بێ بۆ هه‌موو جیهانی سه‌لمینم، که‌ ده‌توانم خۆم له‌ گه‌ژاوی به‌دناوی و که‌وتن بپاریزم.

تا دوا‌هه‌مین فلسی پاره‌که‌م به‌ ده‌سته‌وه‌ بوو، به‌ سه‌ر مینه‌زی ژنه‌ داماو‌ه‌که‌دا چه‌مامه‌وه، حاله‌تیکى بیرمه‌ندانم وه‌رگرتیوو، وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌وه‌یت شتیک بکه‌رم، بئێ هه‌یج روونکردنه‌وه‌یه‌ک پاره‌که‌م خسته‌ چنگیه‌وه، بئێ ئه‌وه‌ی هه‌یج بلیم یه‌کسه‌ر لێی دوورکه‌ وتمه‌وه، بۆ مرۆف چ چه‌ژێک له‌ چاکه‌ و چ هه‌ستیک له‌ ده‌ستپاکى به‌رزتره‌؟ له‌م کاته‌دا بئێ پاره‌یی زور خۆش‌حالی ده‌کردم، به‌ گیرفانی به‌تال ئاسووده‌تر بووم، ئه‌م پاره‌یه‌ چهن‌دی جار گیانی هه‌ت‌ابوو‌مه‌ له‌رزین و دنیا‌یه‌ک خه‌می شاراوه‌ی بۆ دروست کردبووم، تا‌سابووم و بیرکردنه‌وه‌ی دوورودریژ بردبوومه‌وه، ئه‌ستا تیده‌گه‌یشتم من قابیلی باشبوونم، به‌ ته‌واوی دانه‌رزاوم، چونکه‌ کردنی کاریک خراپ نازارم ده‌دات و سروشتی پاکیشم ده‌روشینیت، سوپاسی خوا ده‌که‌م له‌ به‌رده‌م ویزدانی خۆم رووسپی ده‌رچووم، سه‌یریکى مه‌یدانه

قەرەبالغەكەم كرد و وتم: وەرن ئەى خەلكىنە پەندەم لىئوھەربگرن، پەيرەوى لە سروشت و شىنوازى چاكى من بكن، بروان چ كاريكى خىرم كردووھ و چۆن وىژدانم ئاسووھە كرد، من بەم كارەم بوومە ھۆى دلخۆشى پىرەژتىكى داماو، كە لەتاو قوربەسەرى چۆقۇ كەيشتوتە سەر ئىسقانى، ئەمشەو مندالەكانى وەك شەوانى پىشوو، بە برسیتی سەر ناخەنە سەر سەرىن...

بەم قسانە ھان درام و خۆشىم دەستخۆشىم لەو كارە چاكە كرد، كە كردبووم، سوپاس بۆ خوا كە ئەو پارە پىسە لە دەستم بووھ، تەواو شلەژابووم و شانازىم بە خۆمەوھ دەكرد، سەرفراز بە شەقامەكاندا تىپدەپىم و بە خۆم دەوت: ئىستا ئىدى كاپرايەكى شەرىف و دەستپاك و دەتوانم بە چاوى پاكەوھ بروانمە دەموچاوى ئىلايالى، پىويستی بە دلخۆشى نەبوو، چونكە لە وەجد و خۆشىيەكى بىئوتنەدا بووم، ژەنگى پىسى و گومان لە وىژدانمدا دەسپرايەوھ، مېشكەم پاك و رووناك بوو، لە دەموچاومەوھ نوورىك پىرشنگدار و نەمر دەھاتە دەرەوھ، ھەموو گىانمى نوورانى دەكرد، وەك مندالە دلسادەكان مەيلى لاسارىي و ھاروھاجىم ھەبوو، دەمويست كاری دوور لە ئەقلم لى بوھشیتەوھ و شار ژىراوژوور بكم، بەدريژايى شەقامى گىرنسن جوولەكانم لە شىتەكان دەچوو، مەستى و سەرخۆشى لە دەروونما، ھەرايەكى گەورەى دروست كردبوو و لە گویمدا دەزرنگايەوھ، خرۆشى ناو سەرم بە جۆرىك ھارى كردبووم، كە بىھۆ و بى ھىچ رىزگرتنىك رىنگەم لە دەلالىك گرت، كە بىدەنگ و ھىمن دەروىشت و نىگايەكى توندەم تىگرت، دەستىم گرت و تەمەنى خۆم پىتوت، بى ئەوھى ئەم كارە ناشايستەى بۆ روون بكمەوھ كەوتەپى و لىيى دووركەوتەوھ، لە قسە و پىنگەنىيى رىبوارەكان تانە و كالتەم دەخویندەوھ، لەناكاو چەند بالندەيەكى بچوك، كە لە ناوھەراستى شەقامەكەدا جرتوفرتيان بوو، سەرنجيان پراكىشام و بە وردى كەوتە تەماشاكردنيان، دواتر بىرم لە بەردپىژى شەقامەكە كەردەوھ،

ماوهیهک له شیوازی دانانی بهردهکان و شیوه و ئاماژهی سهیر، که به ریزکردنیان دروست بووبوو رامام، له م کهینوبهینهدا بئ ئهوهی به خۆم بزانم، له مهیدانی سترتینگ بووم، دهوهستم و چاو دهبرمه ئهسپوعارهبانهکان، عارهبانهچییهکان بهدهم پیاسهوه قسه دهکن و ئهسپهکانیش لهتاو سهرما لموزیان شوڤ کردوتهوه.

ئانیشکم دهکیشم به لاکه مهردا و دهلیم زووکه برۆ، چاوه پئی چیت؟ سوار یه کهم ئهسپوعارهبانه دهیم و فرمان به عارهبانهچی ده کهم به رهو شه قامی ئولوفال بروت، له بهردهم مالی ژماره ۲۷ بوهستیت! کهوته پئی، له ریگه دا عارهبانهچی ئاوری ده دایه وه، سهیریکی ناو عارهبانه کهی کرد و هه موو گیانی هه لسه نگاند.

من له ناو عارهبانه که دا بووم و روپوشیکی چهرم قاچمی دهشارده وه، ئایا گومانی کردبوو؟ بیگومان جلی شر و کۆنی من سهرنجی راکیشاوه، بۆ ئهوهی دردۆنگیه کهی زیاتر نه بیت، وتم دههویت برۆمه سهردانی که سینک و بهوپه ری هه وه تيمگه یاند بینینی ئه م که سه گرنگیه کی زۆری هه یه.

له کۆتاییدا، ئهسپوعارهبانه که له بهردهم مالی ژماره ۲۷ وهستا، له عارهبانه که هاتمه خواره وه، به هه له داوان به پلکانه کاندایا سهرده کهوم و خۆم دهگه نیمه نهۆمی دووه می بیناکه، گوریسی زهنگی ماله که به توندی راده کیشم، دهنگی زهنگه که شهس جهوت جار زۆر به ترسناکی له ناو ماله که دا دهنگ ده داته وه، کاره که ری ماله که ده رگا که ده کاته وه و توقیو سهیرم ده کات، گواره یه کی ئالتوونی له گویدا و هیله کیکی خۆله میشی، که چه ند قۆچچه یه کی ئاوریشمی له سه ر دوورا وه، له بهردایه. ده لیم:

بیورن کارم به کیرولفه، به ریز خواکیم کیرولوف که خوری دهفرۆشیت، وابزانم ئه مه ماله که یه تی.

کاره کهر سه ری به ئاماژه ی ره تکرده وه دهجولینیت و ده لیت:

لیره کیرولوفمان نییه

دواتر لیم ورد ده‌بیته‌وه و ده‌ستی ده‌خاته سهر ده‌سکی ده‌رگاکه و ده‌یه‌ویت ده‌رگاکه دابخات، به‌لام به سه‌روچاویدا دیاره بی بیرکردنه‌وه وه‌لامی داوه‌ته‌وه، رهنکه نه‌وه که‌سه‌ش که ناوم هینا بناسیت، به‌لام ته‌ممه‌لی نایه‌لیت باش بیربکاته‌وه.

توره و په‌ست پشتی تیده‌که‌م و به‌راکه‌راک له پلیکانه‌کانه‌وه دیمه خواره‌وه و به عاره‌بانه‌چیبه‌که‌م وت:

- نه‌وه که‌سه‌ی ده‌مویست لیره نه‌بوو.

- سه‌یره، که‌واته لینی نه‌بوو؟

وه‌لامم دایه‌وه:

- نه‌خیز، به‌لام ئیستا بزۆن به‌ره‌وه کولانی تامت ژماره ۱۱.

به جۆریک شله‌ژابووم، که عاره‌بانه‌چیبه‌که‌ش بیتاقت بوو، چونکه وای ده‌زانی مه‌سه‌له مردن و ژبانه و یه‌کسه‌ر که‌وته‌رئ، وه‌ک برووسکه غاری ده‌دا، له‌وه‌کاته‌دا ناو‌ری دایه‌وه و پرسى:

- نه‌م که‌سه‌ کینه‌؟

- خوری‌فرۆشه و ناوی کیرلۆف.

ته‌نانه‌ت گومانی له‌ویش کرد و پرسى:

- نه‌مه هه‌ر نه‌وه که‌سه‌ نییه‌ هه‌میشه‌ چاکه‌تی کال له‌ به‌ر ده‌کات؟

به‌سه‌ریدا هاوارم کرد:

- شیت بووی؟ واده‌زانی بۆ کابرایه‌کی ئاسایی ده‌گه‌ریم! رهنکی

چاکه‌ت چ په‌یوه‌ندییه‌کی به‌مه‌سه‌له‌که‌وه هه‌یه‌؟

به‌وشه‌ی چاکه‌تی کال توره‌ بووم، چونکه وینایه‌کی وه‌هماویم که بۆ نه‌م پیاوه هه‌بوو، له‌ناوی ده‌برد.

ديسان پرسى:

- فه‌رمووتان کیرلۆف؟

- بیگومان، مه‌گه‌ر نه‌م ناوه شاخوگویی لى روواوه؟ ناوی سه‌یر خۆ

عه‌یه‌ نییه‌.

دواتر پرسى:

‘تایا موو سوور نییه؟’

لیتان ناشارمه‌وه دور نه‌بوو که ئەم کابرایه ریشی سوور بیت، بەم قسەیه ئەوهم بۆ سەلما که عاره‌بانچییه که راست دەکات و هەقی خۆیه‌تی، زۆر سوپاسی ئەم داماوهم کرد، که ئەم خالە وردە‌ی بۆ روون کردمه‌وه، قسە‌که‌ی ده‌قاوده‌ق له‌گەل راستی یه‌کده‌هاته‌وه، له به‌رخۆمه‌وه دەموت په‌نگه بوونه‌وه‌ریکی وا سه‌یروسه‌مه‌ره هەر ده‌بێ به‌ مووی سووره‌وه وینای بکه‌ین.

عاره‌بانه‌چییه‌که وتی:

‘سه‌یره! سه‌یره! که‌واته هەر ئەو که‌سه بوو، که چه‌ندیجار سووارم کردبوو، ته‌نانه‌ت گۆچانیکی گریگری وەک کوته‌ک به‌ ده‌سته‌وه بوو.’
بەم روونکردنه‌وه وردانه وینه‌یه‌کی زیندووم ده‌هاته به‌رچاو.
وتم:

‘بینگومان ئەم کوته‌که‌ی هه‌میشه هه‌لگرتوه، دلنیا بن تا ئیستا که‌س به‌بێ گۆچان نه‌بیینیوه.’

به‌لێ بینگومان خۆی بووه که چه‌ندین جار سووار بووه، چونکه عاره‌بانه‌چییه‌که باش ده‌یناسی، له‌م کاته‌دا عاره‌بانه‌چی و هه‌ا لێی ده‌خوپی، که سمی ئەسه‌په‌کان پزیسکی ده‌رده‌په‌راند.

له‌گەل ئەوه‌ی ئەه‌سابم ته‌واو و روژابوو، به‌لام میتشکم ته‌واو ئاماده بوو و سه‌رنجم له‌ هه‌موو ورده‌کارییه‌کان ده‌دا، بۆ نموونه به‌ به‌رده‌م پاسه‌وانیکدا تینده‌په‌رین و ژماره‌که‌ی که ٦٩ نووسراوه، به‌ باشی ده‌بینم و وا له‌ یاده‌وه‌ریمدا ده‌میتینتیه‌وه، وەک ئەوه‌ی له‌میتژه له‌ میتشکدا هه‌لگۆراوه؛ به‌لێ ژماره ٦٩ بوو، ریک ٦٩ بوو، هه‌رگیز ئەم ژماره‌یه‌م له‌ یاد ناچیت، له‌ پشتته‌وه‌ی ئەسه‌په‌کاره‌بانه‌که دانیشتووم و به‌ جوړیک خۆم له‌ ژێر چه‌تره‌که‌دا گرمۆله کردبوو، که هه‌یچکه‌س له‌ ده‌روه ورته‌ورتی لێومی نه‌ده‌بینی، نوومی بیرکردنه‌وه و وینای سه‌یر بووبووم، بیهوده قسه‌م له‌گەل خۆم ده‌کرد، له‌ میتشکدا گێژاویکی شیتانه هه‌لایساوه و خۆم داوه‌ته ده‌ستی، ده‌زانم له‌م که‌ینوبه‌ینه‌دا

هیچ ئیراده یه کم نییه، که وتوومه ته ژیر کاریگه ریی هۆکاری ده ره کی، دهستم کرد به پینکه نین، پینکه نینیک که پرخرۆش و بیدهنگ بوو و هیچ هۆکاریکی نه بوو، هینشتا له ژیر کاریگه ریی چهند پینکه بیره یه ک سه رخۆش بووم، که مکه م که فوکولم داده مرکا و گه رامه وه هیمنی سه ره تام، له پهنجی بریندارمدا ههستم به سه رما ده کرد، بۆ ئه وه ی که میک گه رم بیه وه ده یخه مه به ینی یه خه ی کراسه که م.

له م کاته دا ده گه یه کۆلانی تامت و عاره بانه چی وه ستا.

به خیرا و بی وه ستان و به له شی داهیزراو و سه ری قورسه وه، له ئه سه پوعاره بانه که داده به زم، له پیره ویکه ی پانه وه ده پرۆمه نیو حه وشه که و له وئ تیده په پرم و ده گه مه ده رگایه ک، ده رگا که ده که مه وه و ده پرۆمه ژووره وه، خۆم له سه رایه کدا ده بینمه وه که دوو په نجه ره ی به ره و ده ره وه ده کرینه وه، له سه وچیکی ئه و شوینه دا دوو سه ندوقیان له سه ر یه ک دانه وه، له پانتایی ژووره که ش چرپایه کی داپۆشراو له داری سه ی، نوو سه یتره وه به دیواره که وه، له ژووری لای پاسته وه هاتوه واری مندال به رز بۆته وه، له نهۆمی یه که مدا له سه ره وه ده نگه جه مۆلینیک دیت، که به چه کۆش ده کیشن به سه ریدا، ئه وه ی له سه ره تایی پۆشینه ژووره وه دا سه رنجم ده بات هه ر ئه مه بوو، به هیمنی به ژووره که دا تیده په پرم و بی ئه وه ی په له بکه م، خۆم وا ده ره ده خه م ئاماده ی هه له اتتم. ده رگای به رامبه رم ده که مه وه و ده چه نیو کۆلانی ولاخداره کان، دواتر سه یری ئه و بینایه ده که م که لئی تیپه پر بووم، ده بینم له سه ر ده رازه که ی نوو سه راره: 'میوانخانه بۆ گه شتیاران'. عاره بانه چی له وئ چاره و پریم ده کات، منیش بی ئه وه ی مه به ستم هه له اتن بیت له ئه و، ئاگام له دزیوی ئه م کاره بیت، به وپه ری هیمنی و بی هیچ ترسینک، به ناوه پاستی کۆلانی ولاخداره کان تیپه په پرم و ده که ومه ری، مه سه له ی کیرۆلۆفی خوری فرۆش، وه ک وینای شیتانه ی تر که ناوبه ناو دینه خه یالمه وه و دیار نامین، ده ره ویته وه! ئه م بوونه وه ره خه یالییه که ماوه یه کی زۆر

سهرقالی کردبووم، بۆ دۆزینه‌وه‌ی ماله‌ومالم ده‌کرد، به‌یه‌کجاری له‌ خه‌یالما نه‌ما، جگه‌ له‌ یاده‌وه‌رییه‌کی دوور و ته‌ماوی هیچی لئ‌ به‌جی نه‌ما، به‌ده‌م ریگه‌وه‌ که‌مکه‌م به‌ری ده‌دام و هه‌ستم به‌ ماندوویی و داهیزران ده‌کرد، به‌ زه‌حه‌مت پینه‌کانم کیش ده‌کرد، به‌فر به‌ کلووی گه‌وره و ته‌ره‌وه‌ ده‌باری، دواچار خۆم گه‌یانده‌ گه‌ره‌کی گروڤلانده‌ نزیك کلیساکه‌ و بۆ چه‌وانه‌وه‌ له‌ سه‌ر کورسییه‌ک دانیشتم، ریپواره‌کان به‌ سه‌رسوپرمانه‌وه‌ ته‌ماشایان ده‌کرد، من نفرۆی بیرکردنه‌وه‌کانم بووم.

خوایه‌ خۆت ده‌زانی چ‌ پۆژانیک‌ی ره‌شم هه‌بووه‌! له‌م ژیانه‌ سه‌خته‌ به‌پاده‌یه‌ک ماندوو بووم، که‌ بیرم ده‌کرده‌وه‌ هه‌ولدان بۆ درنیزه‌دان و پاراستنی نرخ‌ی چیه‌، به‌لا و ئازاره‌کان به‌پاده‌یه‌ک قورس بوون، که‌ کلۆلی کردبووم، ته‌واو وه‌ختبوو له‌ناو ده‌چووم، به‌مزه‌وانه‌ جگه‌ له‌ سینه‌ریک هیچم لئ‌ به‌جی نه‌ده‌ما، شاننه‌کانم سست و شوڤ بوون و له‌ کاتی رۆیشتندا بۆ ئه‌وه‌ی سینگم ئازاری نه‌بیت پشتم کورڤ ده‌کرده‌وه‌، ماوه‌ی پینشو، رۆژیک‌ پاشنیوه‌رۆ له‌ ژووره‌که‌مدا خۆم رووت کردبووه‌وه‌، بۆ له‌شی له‌رولوازی خۆم گریابووم، چه‌ندین هه‌فته‌یه‌ کراسه‌که‌م نه‌گۆریوه‌، له‌تاو ئاره‌قه‌ وه‌ک موشه‌مای ره‌قی لیته‌اتوه‌، به‌ به‌رکه‌وتنی به‌رده‌وام ناوکی رووشاندبوو، برینه‌که‌ی ئازاری نه‌بوو، به‌لام له‌به‌رئه‌وه‌ی له‌ ناوه‌پاستی سکدا بوو، ئه‌زیتی ده‌دام و خویناوی لئ‌ ده‌چۆرا، هه‌لبه‌ت ئه‌م برینه‌ خۆی چاک ناییته‌وه‌ و ده‌رمانیشم نه‌بوو بۆ چاره‌سه‌رکردنی، چاره‌ نه‌بوو جگه‌ له‌وه‌ی برینه‌که‌ پاک بکه‌مه‌وه‌ و بیشووم، دیسان کراسه‌که‌ له‌ به‌ر بکه‌مه‌وه‌.

به‌ دلته‌نگیه‌وه‌ له‌ سه‌ر کورسییه‌که‌ دانیشتیبووم و بیرم له‌م شتانه‌ ده‌کرده‌وه‌، له‌ خۆم بیتزارم، ته‌نانه‌ت رقم له‌ بینینی ده‌سته‌کانمه‌، که‌ سه‌یری پشتی ده‌ستم ده‌که‌م، که‌ حاله‌تی چرچبووی هه‌یه‌، قینز ده‌که‌مه‌وه‌ و ئازار ده‌چیتزم و به‌ بینینی په‌نجه‌ لاوازه‌کانم بیتا‌ه‌ته‌ ده‌بم، رقم له‌ له‌شولاری داچه‌کیومه‌، رقم له‌ به‌رکه‌گرتنی باری

جسته‌یه‌کی وه‌هایه، خوابه خوزگه هر ئیستا ده‌مردم، چەند‌ه‌ز به مردن ده‌کەم! ماندوو و ویرانم، بە‌را‌ده‌یه‌ک خۆم به گلاو و زه‌بوون ده‌زانم، که له‌خۆمه‌وه هه‌له‌ده‌ستم و به‌ره‌و ماله‌وه ده‌که‌ومه‌ری.

به‌ده‌م رۆیشتنه‌وه به به‌رده‌م ده‌روازه‌یه‌کسی به‌رزدا تیپه‌پیم، ئەم تابلۆیه‌م له سه‌ره‌وه‌ی خوینده‌وه: 'بۆ کړینی کفن سه‌ردانی خانمی ئەندرسن بکه‌ن لای راست، له ده‌رگای ژووره‌گه‌وره‌که بده‌ن.' له به‌رخۆمه‌وه وتم یادی جاران به‌خیر! له‌په‌ر که‌وتمه‌وه بی‌ری گه‌ره‌کی هامریشی‌رگ و ژووره‌که‌ی جارنم، یاده‌وه‌ری کورسیه‌ بيشکه‌یه‌که و ئەو پۆژنامه‌نه‌ی که ده‌رگا‌که‌یان داده‌پۆشی، ریکلامی به‌پۆیه‌به‌رایه‌تی فانۆسه ده‌ریایه‌که‌ان و نانی تازه‌ی فایبان ئەلسن، له خه‌یالدا زیندوو بووه‌وه، ئەفسووس، ئەوکاته زۆر به‌خته‌وه‌تر بووم له ئیستا، بۆ وتاریکی یه‌کشه‌ممان ده‌کرۆنم وه‌رده‌گرت، به‌لام ئیستا ئیتر ئەو هیزه‌م نه‌ماوه، ته‌نانه‌ت ناتوانم یه‌ک وشه‌ش بنووسم و هه‌ر که قه‌لم ده‌گرم به ده‌ستمه‌وه، میشکم به‌تال ده‌بیته‌وه، به‌ئێ ده‌بی مالئاوایی له‌م دنیا‌یه‌ بکه‌م! بیرم له‌مه‌ ده‌کرده‌وه و به‌ده‌م رۆیشتنه‌وه پیندا‌گرت‌ر ده‌بووم له به‌ریاره‌که‌م.

به‌ریارم دابوو بپۆمه‌ لای شاگرده‌که و باسی پاره‌نا‌هه‌قه‌که بکه‌م که وه‌رم گرتیوو، تا له دوو‌کانی ورده‌فرۆشیه‌که نزی‌کتر ده‌که‌وتمه‌وه هه‌ستم ده‌کرد له مه‌ترسی نزی‌کتر ده‌بمه‌وه، که گه‌یشتمه‌ ئه‌وی به هه‌منی به پلی‌کانه‌کاندا سه‌رکه‌وتم، هه‌ر که ده‌گه‌مه به‌ر ده‌رگا‌که کچی‌کی کووپه‌ده‌ست ده‌بینم و ری‌گه‌که‌ی بۆ ده‌که‌مه‌وه، ده‌رگا‌که ده‌که‌مه و بۆ جاری دووم، به ته‌نیا من و شاگرده‌که ده‌مینینه‌وه، ده‌لێت به‌راستی چەند هه‌وا‌یه‌کی پیسه‌! به خۆم ده‌لێم بۆچی دوور بپۆم و یه‌کسه‌ر مه‌سه‌له‌که‌ی بۆ باس نه‌که‌م، له‌په‌ر راده‌چله‌کیم و ده‌لیم من نه‌هاتووم باسی خۆش و ناخۆشی که‌شو‌ه‌وا بکه‌م! بی‌رکردنه‌وه‌ی شاگرده‌ داماه‌که له ئیش ده‌که‌ویت، له توندی بی‌هوی من واقعی ورده‌مینیت، چونکه به‌هیچ شتیه‌یه‌ک به‌خه‌یالیدا نه‌هاتوه

من پینچ کرؤنم لی دزیبیت، لهه زیاتر بهرگه ناگرم و دهلیم مهگه نازانن چون دهستم بریون؟ له کاتی وتنی ئەم دیزانه ههناسهی قوول دهدهم و دهله رزم، ئامادهم ئەگه ره کسه ربابه ته که تینه گه یشت به توندوتیژی تیی بگه یهنم، بهلام ئەو داماو هه نهیده زانی باسی چی دهکم، پهنا به خوا! دهبی له ناو چ خه لکانیکی میشکپوچ و ناحالیدا بزیم! دواتر بهر جنیوی دهدهم و مهسه له که ی به ورده کارییه وه بۆ دهگێرمه وه، پپی دهلیم له کاتی ئەم کاره دا من له کوئی بووم و ئەو له کوئی وهستا بوو، پاره کان له کوئی بوون و من چون هه لم گرتن و خستمه دهستمه وه و دهستم به توندی قونجاندا، دوا ی ئەم هه موو روونکردنه وه یه له بابه ته که تیده گات، بهلام هه یچ کاردانه وه یه ک ناتوینیت، نه نیا سهیری چوارده وری دهکات و گوئی له دهنگی پنیه ک دهگریت له ژوره که ی ته نیشتی، ئاماژه م بۆ دهکات و سسس، بۆ ئەوه ی هه منتر قسه بکه م، دوا جار دیته قسه و دهلایت:

‘به راستی کاریکی نانه جیبانه تان کردوه!’

له بهر ئەوه ی ده مویست قسه که ی ببیرم و زیاتر بيشله ژینم، هاوارم کرد لیگه پین قسه کانم ته واو بکه م، دواتر پوونم کرده وه ئەم کاره ئەوه ندهش به پپی بیرکردنه وه ی ئەو، که هه ر خه ریکی نوک و فاسولیا یه، ناشیرین و شه رمه زاری نییه، هه له بت من پاره که م لای خۆم گل نه دا بووه وه، به هه یچ شیوه یه ک ببیرم له بهر ژوه ندیی خۆم نه کردۆته وه، به لکو سروشت و دهروونی پاکم رقی له م بیرکردنه وانه بوو، ئینجا پرسی:

‘ئهی پاره که تان چی لیکردوه?’

‘دانیاین تا دوا فلم دا، به ژنیکی دهستکورت و داماو، ئیستا دهبینن من که سینگ نیم که له یارمه تی هه ژاره کان غافل بم...’

دهکه ویته بیرکردنه وه و ئاشکرا دیاره ناتوانیت بریار بدات، به راستی من که سینگیی بیهویم یان نا، له کو تاییدا دهلایت:

‘نایا ئه رکی ئیوه نه بوو پاره که بگه ریننه وه?’

به‌وپه‌پری بيشه‌رمییه‌وه وه‌لام ده‌ده‌مه‌وه:

له‌پراستیدا بیرم له به‌رژه‌وه‌ندی ئینوه ده‌کرده‌وه و چه‌زم نه‌ده‌کرد تووشی کیشه‌بن، ئایا پاداشتی که‌سیکی ئاوا نه‌فسبه‌رز و خیرۆمه‌ند ئه‌مه‌یه، من خۆم به‌سه‌ره‌اته‌که‌تان بۆ ده‌گیرمه‌وه و ئینوه‌ش به‌قه‌د سه‌گینگ شه‌رم ناکه‌ن، ئاماده‌نین چاوپۆشی له‌وه‌له‌یه‌بکه‌ن، ئیستا که‌وای لینه‌ات چی ده‌بێ با بییت، من خۆم له‌هر به‌رپرسیارییه‌کی ویژدانی به‌دوور ده‌زانم.

ده‌رگا که‌م توند پێوه‌دا و هاتمه‌ده‌ره‌وه.

کاتی که‌ به‌ئۆنۆکانمه‌وه که‌به‌هۆی به‌ره‌لایی تاقه‌تپروکتینی پۆژانه‌وه ده‌له‌رزی، که‌رامه‌وه ژووره‌که‌م، یان باشتره‌ بلیم هاتمه‌وه ئه‌م قوژبه‌نه‌ دلته‌نگه‌ی که‌ به‌فر خوساندبووی، دارمام و دیسان که‌وتم، په‌شیمان بوومه‌وه و که‌وتمه‌گریان که‌بۆچی به‌و جۆره‌په‌لاماری ئه‌و دووکانداره‌ داماه‌م دابوو، بۆ سزادانی خۆم قورگم ده‌گووشی و بۆ قه‌ره‌بووی ئه‌م کاره‌ سووک و ناشیرینه، نه‌مه‌دزانی چی بکه‌م، وه‌ک سه‌گ ده‌ترسا نه‌وه‌ک کاره‌که‌ی له‌ده‌ست ده‌ربچیت، نه‌یده‌ویزا بۆ ئه‌و پینچ کرۆنه‌ که‌ زیانی دووکانه‌ بوو، ده‌نگه‌ده‌نگ بنیته‌وه و منیش ترسه‌که‌ی ئه‌وم قۆسته‌وه و به‌ده‌نگی سه‌رکیشم تۆقاندبووم، به‌هره‌وااریک و هه‌ر وشه‌یه‌کم دلی ده‌رما، ره‌نگه‌ به‌پێوه‌به‌ر له‌ژووری پشته‌وه بووبییت و زۆری نه‌مابوو گومان بکات، ئاگاداری مه‌سه‌له‌که‌ بییت، به‌پراستی من سلم له‌هیچ جۆره‌ بيشه‌رمی و سه‌رسه‌ریتیه‌ک نه‌کرده‌وه، ئه‌ی بۆچی ده‌ستگیریان نه‌کردبووم؟ ئه‌مه‌ش خۆی پێکه‌چاره‌ بوو، هه‌لبه‌ت منیش ده‌ستم له‌هه‌موو شتی که‌ شۆردبوو، نه‌ک هه‌ر به‌ته‌مای به‌رگری نه‌بووم، به‌لکو ره‌زامه‌ندانه‌ش خۆم به‌ده‌سته‌وه ده‌دا، ئه‌ی خوای زه‌وی و ئاسمان، ته‌نیا یه‌ک چرکه‌ به‌خته‌وه‌ریم پێ بیه‌خشه‌، هه‌موو ژیانم له‌بیری قاپیک نۆکی کولاو پيشکه‌ش به‌تۆ! لانی که‌م ته‌نیا ئه‌مجاره‌ داواکارییه‌که‌م قبول بکه‌.

دهنگی پنی ئهسپهکان بوو و وام دهزانی له سهروه دهیبیستم، دلپشم کهمیک ئازاری ههبوو.

قژم سارد و تهر بووبوو و نووسابوو به ناوچاومهوه، قورساییم خسته سهر دهستم و ههستم و سهیری سهینهکه م کرد، له سهه سهینهکه چهند چهپکه قژیک به جیمابوو، پهنجهکانی پیم له شهوی پیشووهوه له پیناوهکه دا تلۆقی ده رکردبوو، ئازاری نهبوو، بهلام به هیچ شیوهیهک نه مدهتوانی پهنجهگه وره کهم بجوولینم، بهوپنییهی کهمکه م عهسر دههات و ههوا تاریک دهبوو ههستم، ماوهیهک خۆم له ژووره که دا هه لفریواند، ههولم ده دا به وریایی و به ههنگاوی کورت، بئ ئهوهی زۆر له قاچم بکه م، برۆم، زۆر بیتاقت نهبووم و نه شده گریام، بهگشتی خه میکی وام نهبوو، به لکو ئیجگار دلخۆش و که یفساز بووم، لهو ساته تایبه ته شدا به خه یالما نه دههات، ئهوهی له م دنیا به دایه دهتوانی جوړیکی تر بیت.

ماوهیهک دواي ئهوه له ماله وه هاتمه ده ره وه، ئه گه رچی خواردم له بهرچاو که وتبوو، بهلام دیسان تاکه بابه تیکی ئازاری ده دام برسیتی بوو، مهیلی خواردم به جوړیک به ره و زیاتر ده رویشته، که ریسوایی دروست ده کرد و وهک گیانداري درنده چلیسیم تاوی ده سه ند، ئه م نه و سنیه به ره به ره زیاتر ده بوو، بیزه حمانه به سه رمدا زال ده بوو، به شیوهیهک سهیر به کاوه خۆ دزه ی ده کرده سینگمه وه، وهک ئه وهی بیست گیانداري وردی نادیار سهریان چه قاندۆته لایه کی سینگم و به هتوایشی ده یخۆن و ده یجوون، دواتر رووده که نه ئه ولاش و ده یخۆن، پاشان ساتیک ده وهستن و دیسان ده ست پیده که نه وه، دواچار بیدهنگ و خیرا ده چنه ئه ولا و فهزایه کی بۆش به جی ده هیلن، نه خۆش نه بووم، بهلام شه که ت و ماندوو بووم و له بهر لاوازی به رده وام ئاره قه م ده رشت، بیرم کرده وه برۆمه بازاری گه وره، کهمیک به ویمه وه، بهلام رینگه که ی سهخت و دوور بوو، له کو تاییدا هه رچۆنیک بیت خۆم گه یانده نزیکي ئه وی، یانی گه یشته مه وداي

نیوان مهیدان و شه قامه که، ئاره قه ده تکایه چاوم و چاویلکه که می لیل ده کرد به جزریک هیچ شوینیکم نه ده بینی، به ناچاری که مینک وه ستام بز ئه وهی چاویلکه که م بسرم، نه مده زانی و چه زیشم نه ده کرد بز انم له کویم.

هه راوهوریا و دهنگه دهنگیکی سهیر له هه موو لایه که وه له ئارادا بوو، له ناکاو دهنگی شاوریک بهرز بووه وه و به ئاوازیکی رهق و وشک دهنگی دایه وه، باش گویم له دهنگی شاوره که یه و به جووله یه کی گرژ و توپه خووم ده خزینمه لاره و تا ئه شوینهی قاچه بیهیزه کانم بتوانن، هه نگاو یک دهگه پیمه دواوه، له م کاتدا عاره بانه یه کی نانه وا وهک دیویکی زه به لاه به بهرده ممددا تیپه ده بیتت و تایه که ی بهر جله کانم ده که ویت، ئه گهر خیزاتر بجولامایه ئازارم پی نه ده که یشت، رهنگه ئه گهر زه حمه تیکی زیاترم بدایه ته بهرخووم، رهنگه که مینک زیاتر و وریاتر بیمه وه سه رخووم و بجولیم، به لام ئیستا کار له کار ترازا بوو، ههستم به ئازار کرد له یه کیک له قاچه کانم، و ابزانم چه ند په نجه یه کم پان بوو بووه وه، تیگه یشتم په نجه کانم له ناو پیلاره که پان بوونه ته وه، نانه وا که عاره بانه که ی لینه خوپی، به وپه ری هیزی خو یه وه ئه سپه کانی پراگرت و له شوینه که ی خو یه وه، توفیو پرسپاری کرد:

‘چی بوو؟’

‘ئهه برا! شکور هیچ نه بوو، چونکه رهنگه خراپتر بقه و مایه... ئه وهندهش ناخوش نییه... پیم وانیه شوینیکم شکایت... تکایه بیتا قهت مه بن.’

به خیزایی به ره و کورسییه ک رویشتم، دیمه نی ئه وه هه موو خه لکه که وه ستاون و له من راماون، ده محه په سینیتت، به هه رحال قه دهره و هاتووه، شانسم هه بوو و زه بریکی قورسم به رنه که وت، قوربه سه رییه که ئه وه بوو که پیلاره کانم درابوون و نووکه که ی لی بوو بووه وه، کاتی قاچم بهرز کرده وه، له شوینی دراوییه که

دلۆپەخوینم بیینی، بهلام نه من خهتابار بوو و نه ئه‌ویش به ئه‌نقه‌ست
 وای کرد، پیاوه‌که نه‌یده‌ویست بمخاته ئه‌و دۆخه‌وه و خراپ‌ترم بکات،
 داماوه خۆیشی ترسا بوو، ره‌نگه ئه‌گه‌ر داوای نانینکی ناو
 عاره‌بانه‌که‌یم بکردایه، ره‌تی نه‌کردایه‌ته‌وه و بیگومان له‌ دل‌وه پتی
 ده‌به‌خشیم، خواجه له‌ هه‌رکۆینه پادداشتی بده‌ره‌وه و دلی خوش بکه!
 وه‌ک گورگ برسیم بوو و نه‌مه‌زه‌انی چۆن به‌رگه‌ی ئه‌م نه‌وسه
 ترسناکه‌م بگرم.

له‌ سه‌ر کورسییه‌که خۆم لوول ده‌کرد و ته‌وپاوتلم بوو، سینگم له
 سه‌ر ئه‌ژنۆمدا ده‌نووشتی‌نمه‌وه، که هه‌وا تاریک داهاات به‌ گریان‌وه
 به‌ره‌و مه‌یدانی زیندان ده‌رۆم، خوا ده‌زه‌انی چۆن خۆم ده‌گه‌یاند هه‌وئ
 و لای سیاچه‌که دانیشتم، یه‌کیک له‌ گیرفانه‌کانی چاکه‌ته‌که‌م لیکرده‌وه
 و له‌ خۆمه‌وه خسته‌ ده‌مه‌وه و ده‌ستم کرد به‌ جووینی، له‌م کاته‌دا
 ده‌موچاوم گرژ کردبوو و چاوه‌کانم ریک بریبوو به‌رامبه‌رم و هیچم
 نه‌ده‌بیینی، له‌ناکاو بیرم کرده‌وه برۆمه‌ خواره‌وه و برۆمه‌ یه‌کیک له
 دوو‌کانه‌کانی بازار گۆشتفرۆشان و پارچه‌یه‌ک گوشت به‌ینم، یه‌کسه‌ر
 هه‌لده‌ستم و به‌ سه‌ر سیاچه‌که‌دا خۆم هه‌لده‌ده‌م، تا کۆتایی سه‌ربانی
 عه‌مباری خواره‌مه‌نی ده‌رۆم و له‌ویوه دیمه‌ خواره‌وه، که گه‌یستمه
 کۆیسه‌بانه‌که و چوومه‌ سه‌ر پلیکانه‌که، به‌ ده‌نگی به‌رز هاتوهاوارم
 نایه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی واده‌ربخه‌م سه‌گه‌یک به‌دوامه‌وه‌یه، ئاماژه‌یی
 هه‌ره‌شه‌ئامیزیشم بۆ دواوه‌ ده‌کرد، که گه‌یستمه‌ یه‌که‌م قه‌ساب
 به‌وپه‌ری بيشه‌رمییه‌وه وتم:

پارچه‌ئیسقانیک بیزه‌حمه‌ت بۆ ئه‌وه‌ی بیده‌م به‌ سه‌گه‌که، هیچی ترم
 ناوێت ته‌نیا ئیسقانیک بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و به‌سه‌زمانه‌ بیخاته ده‌مییه‌وه.

ئه‌وسا پارچه‌ ئیسقانیکی بچووک که که‌میک گۆشتی پتیه‌ بوو، پێدام
 و له‌ ژیر چاکه‌ته‌که‌م شاردمه‌وه، ئه‌وه‌نده به‌ گه‌رمی سوپاسی
 قه‌سابه‌که‌م کرد، که سه‌یرینکی حه‌په‌ساوی کردم و وتی تکایه‌ به‌رین،
 شایانی نییه‌! له‌ وه‌لامیدا له‌ ژیر لیه‌وه وتم له‌مه‌ زیاتر خه‌جاله‌تم

مه‌که‌ن، به‌پراستی زۆر گه‌وره‌بیتان نواند، که‌وتمه‌پێ و به‌ره‌و سه‌ره‌وه
 پویشتم، دلم زۆر په‌له‌په‌ل لینی دها، چوومه‌گوزه‌ری بونبه‌ستی
 ئاسنگه‌ره‌کانه‌وه و تا شوینیک پویشتم، که‌که‌سی لینه‌ دیار نه‌بوو و
 له‌ به‌رده‌م ده‌رگایه‌کی شکاو که‌ به‌سه‌ر خوانی حه‌وشه‌یه‌کدا
 ده‌کرایه‌وه، وه‌ستام، له‌وی پووناکیه‌ک بوونی نه‌بوو و تاریکیه‌کی
 حه‌شارده‌ر ده‌وری گرتبووم، ده‌ستم کرد به‌ خواردنی گوشتیک که
 نووسابوو به‌ ئیسقانه‌که‌وه، هیچ تامیکی نه‌بوو، بۆنی هیلنجه‌ینه‌ری
 خوینی مردوو له‌ ئیسقانه‌که‌وه ده‌هات، یه‌کسه‌ر پشامه‌وه، جاریکی تر
 ده‌ستم پیکرده‌وه، نه‌گه‌ر بمتوانیایه‌ نه‌م تو‌زقاله‌ گوشته‌ قووت بده‌م و
 له‌ که‌ده‌مدا بیهیلمه‌وه، بینگومان بۆ دامرکانده‌وه‌ی برسیتی که‌لکی
 هه‌بوو، گرنگ نه‌وه‌بوو که‌ گوشته‌که‌ له‌ که‌ده‌مدا بمینیتنه‌وه، به‌لام
 دیسان دلم تیکه‌ل هات، دواتر تو‌په‌ بوو و زۆر به‌ توندی قه‌پالم له
 گوشته‌که‌ گرت، پارچه‌یه‌کی ته‌نکم لێ کرده‌وه و به‌ زۆر قووتم دا،
 به‌لام سوودی نه‌بوو، به‌هۆی که‌رمی که‌ده‌مه‌وه پارچه‌گوشته‌کانیش
 که‌رم ده‌بوو و خیرا له‌ قورگمه‌وه ده‌هاتنه‌ سه‌ره‌وه، وه‌ک شینتیک
 ده‌ستی قونجام گۆشی و له‌تاو داماوێ خۆم ده‌ستم کرد به‌ گریان،
 ئیسقانه‌که‌م به‌ ددانمه‌وه گرتبوو و ده‌مجووی، وه‌ک
 په‌رکه‌ملینها‌توو‌ه‌کان خۆم لوول ده‌کرد، نه‌وه‌نده‌ فرمیتسکم پشت که
 ئیسقانه‌که‌ ته‌ر بوو، دیسان پشامه‌وه، به‌ جنی‌ودان و به‌وپه‌ری
 توندیه‌وه ئیسقانه‌که‌م خسته‌ به‌ینی ددانمه‌وه و ده‌مکرانده‌وه، به‌دلی
 شکاوه‌وه هۆنه‌ۆن ده‌گریام، جاریکی تر پشامه‌وه و به‌ ده‌نگی به‌رز
 جنیوم به‌ داروبه‌رد و نه‌رزوئاسمان دا.

بیده‌نگیه‌کی رووتوقووته، نه‌ بانگیک به‌رگۆی ده‌که‌وێت و نه‌ چرایه‌ک
 ده‌سووتیت، هیچ رۆحه‌به‌ریک له‌ ده‌وره‌م نییه، که‌یشتوومه‌ته‌ نه‌وپه‌ری
 تو‌ره‌یی و به‌ ده‌نگی به‌رز هه‌ناسه‌ ده‌ده‌م، هه‌رکات نه‌و
 پارچه‌گۆشانه‌ی که‌ په‌نگه‌ تیرم بکه‌ن، ده‌مپشاندوه، ده‌گریم و
 ددانه‌که‌م له‌ یه‌ک توند ده‌کرد، چونکه‌ نه‌م هه‌موو هه‌ول و ته‌قه‌لایه

ناگاته هیچ؛ له کوتاییدا پارچه ئیسقانه که به رهو دهرگایه ک فری دهدم، پر بووم له بق و ناتوانم هیچ بکم، له توره ییدا دهر په ریوم و جنیو به ئرز و ئاسمان دهدم، به پهستی ناوی خوا دهینم و په نجه کانم وهک چرنووی درنده کان دهگوشم و دهلیم؛ ئه ی ئه و بته سته مکاره ی له ئاسماندای! ئاشکرا و بینپه رده بوونت رت دهکه مه وه، ئه گهر بشزانم ههیت به جوریک نه فرهتت لی دهکه م، که ئاگری دوزه خ سه رله به ری عهرشت بگریته وه، بزانه که بهنده ی ملکه چت بووم و تو قبولت نه کردم، له به رده رگاکهت دهرت کردم، له ئیستاوه بۆ هه میسه رووت لی وهرده گنیرم، له ساتی پاکیم تینه گه یشتی و لیم توره بوویت، بزانه، ئه گهرچی له سه ره مه رگدام، به نه فرهتت دهکه م، ئه گهرچی له لیواری مه رگدام، ئه ی مانگای ئاسمانی، رتت دهکه مه وه، تو حه ربه ی زور و فشارت لی توند کردم، به لام نازانی هه رگیز له تاو به لا و کاره سات ناکه ومه سه رچوک، هه ر دلۆپه خوینیک به ده ماره کانمدا بگه ریت، تاهه تایه به نه فرهتت دهکات و ئه و زمانه ده برم ناوت بهینیت، ئه گهر به راستی بوونت هه یه، دوا قسه کانم بیسته و بزانه مالئاوا بیت لی دهکه م و بیده نگ ده بم، پشتت تیده که م و سه رم کز دهکه م و ده پۆم!

ئه مه ده لیم و بیده نگ ده بم.

له تاو شله ژان و لاوازی ده له رزم، له جینگه که م دانیش تووم و جووله م بۆ نا کریت، زمانم هه ر خه ریکی جنیو و کو فرکردنه، دوا ی ئه و هه موو گریانه تووشی نزگه ره ده بم و دوا ی ئه و ته قینه وه رقابیه مات و مه لوول له سووچیک ده که وم، به ده بختی و کلۆلیم زمانی هینابوومه گۆ، دنیا یه ک دهسته واژه ی ئه ده بی و دیری کتیبیم ریز ده کرد! رهنگه نیوسه عات زیاتر خۆم به دهرگاکه وه نووسان دیت و له به رخۆمه وه قسه م ده کرد و نزگه ره م ده کرد، له نا کاو گویم له ده نگه ده نگیکه، دوو کس دینه کوتایی بونه سته که و پیکه وه قسه ده که ن، له دهرگایه ک که پیوه ی نووساوم دوور ده که ومه وه، له ناو

نه‌بوو، پاش ههول و گه‌رانی زور نه‌گه‌ر چاوت به مروفتیک بکه‌وتایه، ده‌ریاوان یان حه‌مالیکی به‌نده‌ر بوو، که ده‌ست له گیرفان نه‌رمنه‌رم ده‌ر‌ویش‌ت، له‌م کاته‌دا پیاویکی شه‌لم بینی، که نزیکم که‌وته‌وه سه‌یریکی کردم، له‌خو‌را چوومه لای و کلاوه‌که‌م هه‌لگرت، پرسیم نایا ناگای له‌کاتی ر‌ویش‌تنی که‌شتی لانتون هه‌یه یان نا.

ناگام له‌که‌شتی لانتون نه‌ما‌بوو، به‌لام ته‌واو له‌بیرم نه‌کرد‌بوو، بی‌ئوه‌ی به‌ه‌ویت ده‌که‌وته‌وه بیرم، پیاوه‌که‌نه‌ناسه‌که‌له‌وه‌لامدا به‌سه‌رسورمانه‌وه وتی:

- "سه‌یره، مه‌گه‌ر نازانن که‌که‌شتی لانتون به‌مزوانه ده‌روات."

پرسیم:

- "ده‌زانیت به‌ره‌و کوی ده‌چیت."

پیاوه‌که‌قاچه کورته‌که‌ی راگرت‌بوو، له‌سه‌ر قاچه در‌یژ‌تره‌که‌ی وه‌ستا‌بوو، له‌کاتیکدا قاچه نو‌قسانه‌که‌ی به‌ئاسمانه‌وه هه‌لو‌اسرا‌بوو، بی‌ریکی کرده‌وه و وتی:

- "نه‌خیر ناگادار نیم."

- "به‌لام ئیوه نازانن که‌شتیه‌که‌چی بار ده‌کات؟"

بی‌ئاگایی خو‌م نیشاندای و هیش‌تا هیچ نه‌بو‌بوو، مه‌سه‌له‌ی که‌شتیه‌که‌م ته‌واو له‌بیرم کرد و پرسیم:

- "مه‌ودای ئیره تا هلمش‌تراند، به‌مایلی ده‌ریایی چه‌نده؟"

که‌میک راما و وتی:

- "وتتان هلمش‌تراند؟^۱ پیم وایه نزیکه‌ی..."

سه‌که‌م بی‌بری و در‌یژه‌م پیدای:

- "... یان بۆ نمونه فیلو‌نگش‌نسن^۲، چه‌ند دوره‌ه؟"

دیسان بی‌ری کرده‌وه و وتی:

---

^۱ Holmestrand: یه‌کیک له‌به‌نده‌ره‌کانی نه‌رویج له‌که‌نداوی ئوسلو. (و.ف)

^۲ Voblungsnaes: یه‌کیکه‌له‌به‌نده‌ره‌زور بچو‌وکه‌و که‌سه‌هاکانی ولاتی نه‌رویج.

نه‌گه راسیتیان بویت نازانم... تا هملشتراند، و ابزانم که...
قسه‌کانی ته‌واو نه‌کردبوو دیسان قسه‌یه‌کی ترم کرد و وتم:
نیتستا با واز له‌وه بهینین، زور بیوورن ده‌کری که‌میک توتوتنم بده‌نی
بۆ جووین؟ زوریشم ناویت، توزیک به‌سه.

پیاوه‌که توتوتنه‌که‌ی پندام و منیش به‌گرمی سوپاسم کرد و
رؤیستم، توتوتنه‌که‌م به‌کارنه‌هیتا، به‌لکو به‌کسه‌ر خسته‌م گیرفانمه‌وه،
به‌لام پیاوه‌که به‌چاو ناگای لیم بوو، ره‌نگه‌ گومانی لئ کردبم، هه‌ستم
کرد برۆم یان بمینمه‌وه له‌ نیگای پرگومانی نه‌و پرگارم ناییت، چونکه
نه‌و هه‌سته‌ زور نازاری ده‌دام، دواتر ریک به‌ره‌و لای ده‌چم و ده‌لیم:
پینه‌چی پیس! هه‌ر نه‌م وشه‌یه‌ ده‌لیم و بینه‌نگ ده‌بم، له‌ کاتی وتیندا
به‌پاده‌یه‌ک راماو و ترساو چاوم تیبیریوه، وه‌ک نه‌وه‌ی بمه‌ویت گیانی
بکیشم، دوا‌ی نه‌وه‌ که‌میک ده‌وه‌ستم و دواتر شه‌له‌شه‌ل به‌ره‌و
مه‌یدانی ئاسنه‌رئ ده‌رۆم، پیاوه‌که‌ قسه‌ی نه‌کرد و ته‌نیا به‌چاو دوام
که‌وت، هه‌ستم ده‌کرد پیشتر نه‌م پیاوه‌ نو‌قسانم بینییوو، ته‌نانه‌ت
سه‌ره‌تاش وام هه‌ست کرد، له‌په‌ر وه‌ستاوم و وشه‌ی پینه‌چیم
بیرکه‌وته‌وه، به‌لئ رۆژیک که‌ هه‌تاو بوو و هیله‌که‌که‌م ده‌برد بۆ
دوو‌کانه‌که، له‌ سه‌روو کولانی گرنسن به‌ری که‌وتم، به‌لام وادیاره‌ له‌
کاته‌وه‌ چهن‌دین سه‌ده‌ تپیه‌ریوه.

پالم به‌ دیواریکه‌وه‌ داوه‌ و له‌ نزیک شه‌قامی به‌نده‌ر و ئاسنه‌رئ بیرم
له‌مه‌ ده‌کرده‌وه، که‌ له‌ نا‌کاو حه‌په‌سام و خۆم له‌ به‌رده‌م کماندۆر
بینیه‌وه، ویستم هه‌لیم، به‌لام نه‌متوانی چونکه‌ ریگه‌ی هه‌له‌هاتن نه‌بوو،
به‌ناچاری حه‌یا و شه‌رم له‌ بیر کرد و زه‌قزه‌ق سه‌یرم کرد، بینیاکی
و بیده‌ربه‌رستییه‌کی ناشیرین ده‌نوینم، هه‌نگاوێک له‌ دیواره‌که‌ دور
ده‌که‌ومه‌وه و هه‌ول ده‌ده‌م هه‌ر جو‌ریک بیت سه‌رنجی رابکیشم،
هه‌له‌یه‌ت نامه‌وئ هه‌ستی به‌زه‌یی بو‌روژینم، به‌لکو مه‌به‌ستی ده‌روونیم
نه‌وه‌یه‌ خۆم نزم بکه‌مه‌وه و خاکی و مه‌زلۆم بیمه‌ به‌رچاوی.

له كۆتايدا پارهكەم وەرگرت، له خۆشيدا وەها حەپەسابووم كە زمانم گۆي نەدەكرد، تەنانەت سوپاسيشم نەكرد، كماندۆر وتی:
"بۆ ئەمە بيتاقەت مەبن، چونكە لەبەري ئەمە دەتوانن وتارمان بۆ بنووسن."

ئەم قەسەيەي كرد و ڕۆيشت، كە دووركەوتەو و ئىنجا بىرم كەوتەو و تەنانەت سوپاسم نەكردو، بپيارم دا دواي بكەوم و دەستخۆشى لى بكەم، بەلام قاچم سست و لەرزۆك بوو و دەترسام بە دەما بكەوم، يان لانىكەم نەتوانم خىرا بپۆم و بىگرەو، لەم كاتەدا ئەو دوور دەكەوتەو، بىرم كەردەو و ئىستا كە ناتوانم پىي بكەمەو بە بانگى بكەم، بەلام پركيشى ئەو شەم نەكرد، هەرچۆنكى بيت دواي ئەوئى هاتەو سەرخۆم، يەك دوو جار بانگم كرد، بەلام بەداخەو دەنگ لاواز و ناڤوون بوو و ئەوئىش ديار نەمايو.

لاي شۆستەكە وەستابووم و بە چاوم بەرپىم دەكرد، لە ناوئەو دەگرىام و دەموت ئايا بەراستى دە كرۆنى پىندام؟ شتى وام لە خەونيشدا نەدەبىني، دواتر گەرامەو بۆ ئەو شۆئىئەي ئەوم بىنيبوو و هەموو جۆلەكانىم بەبىرەئىنايەو، لە خەيالدا وىنام كەردەو، پارهكەم خستە بەرچاوم، چەندىن جار ئەملاولاي پارهكەم سەير كەردەو، بە هاوارەو سوئىد دەخۆم ئەوئى دەبىنم راستىيە نەك خەون و ئەوئى بەدەستەو و بە دە كرۆنىيە.

ماوئەيەك دواتر و رەنگە ماوئەيەكى زۆرىش دواي ئەو، بەرپىكەوت و پەرچووناسا خۆم لە بەردەم مالى ژمارە ١١ى كۆلانى تامت دا بىنيئەو، بىدەنگى هەموو شۆئىئىكى داپۆشيوو، بىرم كەوتەو جارنىك بە ئەسپوعارەبانە هاتبوومە ئىترە و عەربانە چىيەكەم هەلخەلاتاندىبوو و رام كەردبوو، يانى لەم دەركاى بىناكەو هاتبوومە ژوور و لە دەركاكەي ترەو هەلھاتبووم و كەسش منى نەبىنيبوو، سەيرم لەم يادەوئىيەم هات و پاش چركەردنەوئى خەيال، بۆ جارى دووم لە

همان دەرگاوه پۆششتمه ناو میوانخانهکه، داوای ژووریکم کرد و
یه کسەر چرپایه کیان خسته خزمه تمه وه.

*****

پوژی سینشهمه ههوا خوش و ئاسمان سامال بو، چهند پوژیکی
خوشی دره وشاوه بو! به فره کان ده تانه وه و دهموچاوه کان دلخوش
و لیوه کان گه شابوونه وه، له هه موو شوینیک جموجول و دلخوشی
ده بینرا، ئاو له نافوره که وه بهرز ده بووه وه، له کاتی هاتنه خواره و هدا
پهنگی ئاسمانی شین و تیشکی زیپینی خوری وهرده گرت، وهک
که وانهی زیپین و شین له هه وادا دهره وشایه وه.

نزیك نیوه رۆ له و ژوورهی له کۆلانی تامت به کریم گرتبوو هاتمه
دهره وه، هیشتا به هوی ئه وه ده کرۆنه ی که کماندۆر پیی دابووم له وی
ده ژیا م و ژیا نیکی خوشیشم هه بوو. به هه رحال، ئه وه پوژه زور
دلخوش و که یفساز بووم، هه موو ئه وه پاشنیوه پویم به پیاسه ی
کۆلانه قهره بالفه کان تیپه پاند، پینش سه عات حه وت سه ردانیکی
کور تیشم بۆ مه ی دانی سانت ئۆلاف کرد، هاوکات به دزی شه وه ئاگام له
په نجه ره کانی مالی ژماره ۳ بوو، داوای سه عاتیک به دیداری شاد
بووم، هه موو ئه وه ماوه یه م به چاوه پروانی و دله پراوکی وه هه نگا و
هه لده گرت، به لام چهند دله پراوکیه کی خوش و دلگیر بوو! نیستا
بزانین چی ده بیته، که له ماله وه هاتده ر و نزیك بیته وه چۆن ده ست
به قسه بکه م، بلیم سلاو خانم یان بزه یه کی بۆ بکه م، له کوتاییدا
بریارم دا تنیا به زهرده خه نه یه ک قه ناعه ت بکه م، هه لبه ت سلاو یکی ش
ده که م به لام زور به هینمی.

بۆ ئه وه ی بهر له کاتی دیاریکراو له ژووانگه که مان ئاماده نه بم و
نه شله ژیم، خۆم شارده وه و پیاسه یه کم به شه قامی کارل یوهان دا
کرد، به لام چاوم له کاتژمیری زانکو هه لئه ده گرت، هه ر که بوو به
سه عات هه شت جاریکی تر تا سه ره وه ی شه قامی زانکو پویشتم، له پر

هستم کرد رهنګه چند خوله کیک درهنگ بگم، هر بویه ههنگاوه کانم خیزاتر کرد و دستم کرد به راکردن، پنبه کانم هیشتا چاک نه بوو بووه و زوو نازاری پیده گیشته، به لام نه گه له مه گه پنین به گشتی زور باش بووم، گیشتمه نزیک کانیه که و وهستام، فووم له ناوه که ده کرد و ماوه یه کی دریزیش له وینوه سهیری په نجره کانی مالی ژماره ۲م ده کرد، به لام نه دهنگی هه بوو نه رهنګ.

قه یچیکا! من په لم نه بوو و هیشتا ده متوانی چاوه پئی بگم، رهنګه کیشه یه کی بؤ دروست بوو بیت، چاوه پئی بووم و ماوه یه کی زور خیانده و نه هات و به خوم وت گرنگ نیسه، ئه مه مه له سه ره تاوه ده زانی، مه گه ریه که جار که بینیم ئه و شه وه نه بوو که تام هه بوو؟ دواتر دوو دل که وتمه بیر کردنه و وه و دلته نگ بووم له وهی ئه مه بگاته هیچ، له پر گویم له دهنگی کؤکه یه ک بوو له پشت سه رمه وه، گویم له دهنگی سووکه له ی پنبه ک بوو له ده ورو به ری خوم، به لام ناووم نه دایه وه و به رده وام بوو له سه یرکردنی ماله که، به وهی ئه و له رینګه یه کی سه ره وه ده رکه وت به راده یه ک ده چه په سه یم، که زه رده خه نه که م بیر ده چینه وه و ته نانه ت کلاره که شم لانا به م، وه ک نه وهی رینګه یه کی زوری بر بییت به هه ناسه بر کپوه وتی:

‘زور چاوه پیتان کرد؟’

‘به هیچ شیوه یه ک، ئیستا گیشتمه ئیره، خو کیشه ش نیسه زور چاوه پئی بم، جگه له وهش وام زانی له ولاره دین.’

‘دایم گه یانده شوینتیک و شه ویش له وئی ده مینیتته وه.’

‘راسته... ناوا.’

ده ست ده که ین به ههنگاونان و پاسه وانی سووچی کؤلانه که سه یرمان ده کات، کچه که وهستا و وتی:

‘باشه ئیستا بؤ کوئی ده چین؟’

وتم:

- 'بۇ ھەر شوينىك پىتان خوش بيت، ھەر جىيەك بەراستى دالتان ھەز بىكات.'
- وتى:
- 'ناخ! بېرىردان بە تەنيايى چەند قورسە' و ماوھىەك بىدەنگ بوو.
- دواتر بۇ ئەوھى بىدەنگى بشكىنم، وتم:
- 'وابزانم پەنجەرەى مالەكەتان پووناك نىيە.'
- يەكسەر وھلامى داپەوہ:
- 'ئاخر كارەكەرەكەشمان نارىدۆتەوہ و جگە لە من كەس لە مالەوہ نىيە.'
- دواتر ھەردووكمان بە وەستانەوہ، بە جۆرىك سەيرى پەنجەرەكانى مالى ژمارە ۲ دەكەين، وەك ئەوھى تازە بيت و تا ئىستا نەمايىنىيەت.
- وتم:
- 'كەواتە ئىستا دەتوانىن بېرۆينە مالى ئىوہ، ئەگەریش بىتاقەت دەبن من ئامادەم تەنيا لای دەرگاگە داينىشم.'
- يەكسەر شلەژام و لە بىشەرمى خۆم پەشيمان بوومەوہ و لەرزەيەك كەوتە گيانمەوہ، بىرم كىرەوہ رەنگە پىنى ناخۆش بيت و بىروات و بۇ ھەمىشە نەيىنمەوہ، چەند سەروشىوہىەكى پەپپووت و پاتالم ھەبوو!
- بەھەرچال، بە ھىچ ئومىدىك چاوەرىنى وەلامەكەى بووم. وتى:
- 'بە ھىچ شىوہىەك رازى نايم لە بەردەرگا بمىتنەوہ...'
- رۆيشتىنە سەرەوہ، پىرەوہكە تارىك بوو، دەستى گرتم و رېنمايى كردم و وتى:
- 'بۇچى دەبىن ئەوھندە بىدەنگ بن؟ مەگەر زمان لە دەمتاندا نىيە؟'
- لەم كاتەدا رۆيشتىنە ناو مالەكە، لە كاتى داگىرسانى مۇمەكە وتى:
- 'تكايە سەيرم مەكەن زۆر شەرم دەكەم! دواى ئەمە ئىتر شتى وا ناكەم.'
- 'مەبەستتان شتەيە؟'
- 'نا، نا، خوا فرىام بكەويت! لەمە بەدوا ئىتر ماچتان ناكەم!'

بېگومان هرگیز و بهم قسه یه هر دوکمان پڼکه نین.
دهستم به ره و لای درینژ کرد، به لام خوی لادا و رویشته ئه ولای
میزه که، ماوه یه ک بیده نگ سهیری یه کترمان کرد، دواتر به هیمنی
توری سر دموچاوی لادا و کلاوه که ی له سهری هه لگرت، به لام به
چاوه پریڼکه نینه کانی له من رامابوو و چاودیتری جووله و
رهفتاره کانی ده کردم نه وهک له پر بیگرم، ناماده بووم دیسان دهست
بکه مه وه به هیرشکردن، هر له گهل هه ستاندا قاچم له سر فەرشه که
خزا و که وتم، چونکه نه مده توانی له سر په نجه برینداره که ی قاچم
بوهستم، شینه وه بوو و شهرمه زار هه ستامه وه. وتی:
"ئه ی هاوار بۆ وا سووره لگه راون؟ چون له کاتی هه نگاوانان وریا
نه بوون؟"

وتم:

"به لام ناشیانه جوولام."

دیسان به زم و راکه راکه دهستی پیکرد.

پرسی:

"وادیاره ده شه لن."

وتم:

"رهنگه که میک قاچم بشه لیت، به لام زور بچوکه و گرنگ نییه."

وتی:

"جاری پیشوو په نجه تان بریندار بوو، ئه مجاره سه ره ی قاچتانه، به م
نازارانه ی ده چیژن ده ترسم."

وتم:

"راستییه که ی چه ند روژی پیشوو پیم که وته ژیر شتیکه وه."

وتی:

"رهنگه دیسان سه رخوش بووبن و پیتان که وتوته ژیر شتیک، بۆ
خاتری خوا! گه نجیکی وهک ئیوه بۆچی ده بی به وجوره بژی!"

پاشان حاله تیکی جیدی وەرگرت و به پهنجی شایه تمانی ئاماژه ی بۆ
من کرد و به هه ره شه وه وتی:

- 'به سه! با وهک دوو زه لاسی ناقل دانیشین. نه خیر، لای دهرگا که
دامه نیشن، زۆر دهسته پاچهن، وهرنه نزیکتر، من لیتره و ئیوه له وئ...
وا باشه! خه لکی دهستوی سپی بینزارت ده کهن، ناچار ده بیته هه موو
قسه یه که خۆت بیکه یته و هه موو کاریکیش هه ر خۆت. هه ر ئاماده نین
هیچ دهستپیشخه ربیه که بکهن و له جینگه که یان بجوولین، بۆ نموونه
هیچ بیرتان له وه کردۆته وه ئه گه ر دهستان بخه نه سه ر پشت
کورسییه که ی من، هیچ کیشه یه کی تیا نییه، وایه یان نا؟ ئیستا که
ئهمه ده بیستن چاوتان و الی ده کهن وه ک ئه وه ی باوه ر به قسه که م
ناکهن، ئه وه ی وتم راستیه که و چه ندجار بیرم له مه کردۆته وه،
سه یرکه وایه دیسان خه ریکه ده ست پنده که نه وه، ئه ی بۆ که به وه په ری
جوړئه ته وه خۆتان هه لده دهنه سه رم ئاوا مه زلووم و دهسته پاچه نین؟
بۆچی ئه و رۆژه به سه رخۆشی تا به رده م ماله وه دوام که وتن، هه زار
جوړ فیلوته له که تان خسته کار بۆ ئازاردانم و ده تانوت 'خانم
کتیبه که تان جی هیشت، 'خانم کتیبه که تان ون کرد' ئه وه نده شه رمن
نه بوون؟ به لئ وه لامتان چیه بۆ ئه مه؟ ئاه! ئه و رۆژه کاریکی زۆر
ناشیرینتان کرد.

من له جینگه که ی خۆم دانیشبووم و ئه وقی قسه کانی بووبووم، دلم
په له په ل لیتی دها، خوین له ده ماره کانما ده کولا، چیژیکی زۆرم
وه رده گرت ئیستا له مالیکدام گویم له ده نگسی چرکه چرکی
سه عاته که یه تی، له بری ئه وه ی قسه له گه ل خۆم بکه م، له گه ل خانمیکی
دلخۆش و ته روپر ده مه ته قیمه.

کچه که پرسى:

- 'بۆچی هیچ نالین؟'

وتم:

ناخ ئیوه بۆچی ئەوەندە نازدارن! بەراستی دلمتان بردووه، له ناخهوه عاشق و شهیداتان بووم، چی بکەم بە دەست خۆم نییه، بەلی، ئیوه سهیرترین مه‌خلوقن که... بلیم چی؟ چاوتان هه‌ندی جار وا سه‌رنجراکتیش و روون ده‌بیت، که تا ئیستا وینه‌یم نه‌بینیوه، ده‌لیی دوو نیرگسی ده‌مه‌خه‌ندهن، نا، ره‌نگه نیرگسیش شایسته‌ی چاوه جوانه‌کانتان نه‌بی... من عاشق و دیوانه‌تانم، به‌لام سوودی چیه! ناوتان چیه؟ به‌راستی ده‌بی ناوه‌که‌تانم پی بلین...

کچه‌که وتی:

یه‌که‌م جار ئیوه ناوی خۆتان بلین، خوايه دیسان خه‌ریکبوو بیرم ده‌چوو ئەمه‌تان لی بپرسم، دوینی هه‌ر بیرم له‌مه ده‌کرده‌وه ئەگه‌ر ئیوه‌م بینی بپرسم، هه‌لبه‌ت نالیم ئەو رۆژه هه‌مووی بیرم له ئیوه کردۆته‌وه.

وتم:

ده‌زانن چ ناویکم لیتاون؟ ناوم ناون ئیلایالی، چۆنه؟ چ کیشیکی ره‌وان و دلفریتی هه‌یه!

وتتان ئیلایالی؟

به‌لی.

ئەم ناوه بیانیه؟

نا، بیانیش نییه.

بلیم چی، ناویکی خراپ نییه!

دوای گفتوگۆیه‌کی درێژ ناوی به‌کترمان زانی، له سه‌ر چرپاکه‌ی راکشا و خۆی به‌ منه‌وه نوساند و کورسیه‌که‌ی به‌ قاچ دوورخسته‌وه، دیسان باسی هه‌موو شتی‌کمان کرد. پرسى:

وادیاره ئەمشه‌و ریشتان تاشیوه، به‌گشتی حالتان له جاری پیشوو باشتره، به‌لام زۆر هه‌ستی پیناکریت... نه‌وه‌ک به‌م قسه‌ و ابیریکه‌نه‌وه که... به‌راست جاری پیشووی زۆر سه‌روشیه‌تان چلکن بو،

پهړوكونه يه كې پيسيشتان به په نجه وه پنچابوو، زوريشتان لى ده كرد
بروينه شوينيك و شهرباب بخوينه وه، به راستى ثافه رم!
وتم:

- 'كه وايي له بهر سه روفه سالى چلكنى من بوو كه نه هاتن؟'
چاوه كاني داخست و وهلامى دايه وه:

- 'نا، نا، خوا ده زانيت له بهر نه بوو، هر بيريشم له مه نه كرده وه.'
ديسان وتم:

- 'گوى بگرن، ئيوه به راستى واده زانن من ده توانم حه زم له هر
شتيك بيت بيپوشم و چونم پخوشه بژيم، نه مه له تواناي مندا نيه،
چونكه زور هه ژارم.'
سه يريكي كردم و وتى:

- 'كه وا ته ئيوه نه وه نده ده ستكورتن؟'
به لى'

ساوه يه ك هه ردووكمان بيدهنگ مائنه وه، دواتر سه رى خوى به
جوړيك وهك ئاماژه بيت بؤ خوړاگرى جولاند و وتى:

- 'خوا ده زانيت منيش فه قير و هه ژارم و حاله له ئيوه باستر نيه.'
نه گه رچى نه و له كچه زور ئاساييه كاني كريستيانيا بوو، له كاتى
قسه كردندا وشه ي زور باوى به كار ده هينا، شتوازي ده ربړيني زور
سوواو بوو، بيياكى و زور بلينى تايبه تى به ته واوى هه لگرتبوو، به لام
قسه كاني له دلم دهنشست و وهك دلويه شهرباب سه رخوش و
سه رمه ستى ده كردم، هر كات قسه ي ده كرد راهاتبوو سه رى كه ميگ
لار بكا ته وه و گويى نزيك بخاته وه، هه ناسه شى بهر گونام ده كه وت و
شيتوشه يداى ده كردم و له خوشى و چيژدا ئاگام له خوم نه ما بوو.
وتم:

- 'ده زانن... به لام تكايه پيتان ناخوش نه بيت!... ده زانن دويشه و له سه ر
چرپاكه م بووم ده سته كانم به مشيوه يه كرده وه، وهك نه وه ي ئيوه له

تەنیشتم خەوتىن و دەمويست باۋەشتان بىكەم، بەم جۆرش خەوم لى
كەوت.

بەراست؟ چەند جوانە!

دىسان بىدەنگى دروست بوو و دواتر دەستى بە قسە كردهوۋە و وتى:
هەلبەت لە من دوور بوون بۆيە وا ئازايەتايان نواند ئەگەر نا.....
پيتان وانىيە ئەگەر وانەبىت ناتوانم بىكەم؟
نا، باۋەپناكەم بتوانن.

ئىنجا ھاتمە سەر زەوق و وتم:

بۆچى نا! من ھەموو شتىكم لى دەۋەشىتەۋە
يەكسەر دەستم خستە دەورى كەمەرى و لە ۋەلامدا وتى:
بەراست؟

ئەم قسەيەم پى ناخۆش بوو و تورپە بووم، كە بۆچى دەبى ئەۋەندە
سەركز و پابەندى ئەخلاقم بزائىت، خۆم پىك كردهوۋە و سىنگم
دەرپەراند، ھەموو ئازايەتتەيەك كە لە خۇمدا شكم دەبرد كۆم كردهوۋە
و دەستىم گرت، بەلام ئەو زۆر بە نەرمى دەستى لە دەستم دەرھىنا
و كەمىك لىم دووركەوتەۋە، بەم جوولەيە زەبىرىكى ترم بەركەوت و
دلسارد و خەجالەت بووم و چاوم بېرىيە پەنجەرەكە، بۆچى دەبى من
كە ئاقل و سەركز دانىشتوم بخاتە سەر كەلكەلە و ناچار بەم
كارانەم بكات! ئەگەر لە پۇژانى خۆشى و بەختەۋەرى، ئەۋكاتەي
شيوەم لە بنىام دەچوو و لانىكەم دەستم لە گىرفانى خۇمدا بوو، ئەوم
بناسىايە، ئىستا مەسەلەكە جۆرىكى تر بوو، بەلام ئىستا ھەستم بە
نائومىدى و شكست دەكرد.

وتى:

ئەۋەتا دەبىنى كە بە گرژى و دووركەوتنەۋەيەك چۆن مەيدان چۆل
دەكەن، تەنھا بە كەمىك خۇبواردن چۆن شېرزە و دەستەپاچە دەبن.
چاۋى داخست و پىكەننىكى لاسارانەي كىرد، ۋەك ئەۋەي شەرم
بكات سەيرى دەموچاۋى بىكەم، دەرپەرىم و وتم:

- 'ته‌او ناخوشتان کرد، له‌مه به‌دوا چی پووی دا خوژتان به‌رپرسن'.
دواتر به توندی ده‌ستم خسته سهر شانی، یان به‌راستی فیلبازه یان
منی به تازه‌کار ده‌زانی! به‌ئی، شه‌یتان ده‌لایت بیکه‌م نه‌وهی نابین
بیکه‌م، تا وانه‌زانیت له‌م شتانه نازانم! ئایا ئه‌م ژنه شه‌یتانیکه
به‌رجه‌سته نه‌بوو؟ مه‌به‌ست نه‌وه‌یه ده‌ست به‌کار بم، نه‌وکات به‌ئی
ئیتیر... وه‌ک نه‌وهی به‌م هه‌موو بانگه‌شه و که‌شوفشه‌وه به‌راستی
شتیکم پنده‌کریت! نه‌و هیمن و بیگونا‌ه چاوی داخستوو و له
شوینه‌که‌ی خو‌ی دانیشتوو، که‌سمان قسه‌مان نه‌ده‌کرد، به توندی له
باوه‌شم گرت و به‌ خو‌مه‌وه گووشیم، خو‌م نا به‌ سینگییه‌وه، به‌لام
هیچی نه‌کرد.

ده‌نگی دلی خو‌م و نه‌و، هه‌ردوو‌کمانم ده‌بیست، وه‌ک نه‌سپیک
چوارنال غار بدات، ده‌بترپاند، له‌ باوه‌شم گرت و ماچم کرد، به‌ هیچ
شینه‌یه‌ک باوه‌رم نه‌کرد نه‌وه من بم که‌ ئه‌م کاره ده‌که‌م، چه‌ند
وشه‌یه‌کی په‌رش و په‌رته‌وازه له‌ ده‌مم ده‌رچوو و که‌وته پیکه‌نین،
یه‌ک له‌دوای یه‌ک ماچم ده‌کرد، گوناییم ده‌لاوانده‌وه و قسه‌ی
عاشقانه‌م به‌ گویندا ده‌چرپاند، دوو قو‌پچه‌ی سه‌ره‌وه‌ی هینله‌که‌که‌یم
کرده‌وه، مه‌مکی له‌ ژیر کراسه‌که‌ی وه‌ک دوو شاکاری خوایی
ده‌رکه‌وتن. پرسیم:

- 'ئه‌توانم سه‌یریان بکه‌م؟'

هه‌ول ده‌ده‌م قو‌پچه‌کانی تریشی بکه‌مه‌وه، بو‌ نه‌وه‌ی درزی
کراسه‌که‌ی کراوه‌تر بیت، به‌لام به‌پاده‌یه‌ک شله‌ژاوم ناتوانم
قو‌پچه‌کانی خواره‌وه‌ی کراسه‌که‌ی، که‌ نووساوه به‌ که‌مه‌ریه‌وه
بکه‌مه‌وه.

- 'ئه‌توانم که‌میک سه‌یریان بکه‌م... ته‌نیا که‌میک؟'

ده‌ستیکی به‌ عیشوه و نازه‌وه ده‌ئالینیته‌وه گه‌ردنم، به‌ ده‌سته‌که‌ی
تری قو‌پچه‌کانی یه‌کبه‌یه‌ک ده‌کاته‌وه، هه‌ناسه‌یه‌ک له‌ لووتی
سووره‌وه‌بوو و له‌رزوکی دیته‌ ده‌ر و ریک به‌ر ده‌موچاوم ده‌که‌ویت،

پینکه نینی پچرپچر و کورت دهکات و سهیرم دهکات، بزانیئت له ترسوله رزه کهی تیگه یشتوم یان نا، په شوکاو گرینی قرتیله و دهرزی ستیانه کهی دهرتازینیئت، منیش به دهستی ئهستور و ناریکمه وه یاری به قرتیله و قوچه کانی دهکهم... دواتر بۆ ئه وهی ئاگام له ئیشه کهی نه مینیت به دهستی چهپ دهست به شانمدا دههینیت و دهلیت:

‘بۆچی قژتان توپهل توپهل پزاو ته سهر شانتان؟’

به دهه پشتر استگردنه وهی قسه کانی ههول دهدهم لیوم بگه یمنه مەمکی، ئیستا ئیدی کراسه کهی تهواو کراوه یه و پراکشاوه، به لام له پر وهک ئه وهی په شیمان بیته وه یان تیگات له سنور ترزاوه، خوی کز دهکاته وه و که میک بهرز ده بیته وه، هاوکات بۆ ئه وهی بیتا قه تیبه کهی بۆ ئه و کاره ی، یانی کردنه وهی کراسه کهی نه مینیت، دیسان قسه له سهر تاله قژه وه ریوه کانی سهر شانم دهکات و ده پرسیت:

‘بۆچی قژتان وا دهوهریت؟’

وه لام دهدهمه وه:

‘نازانم.’

دیسان ده پرسیت:

‘له وانیه زور مه شروب بخۆنه وه و رهنگه ش... نا، نالیم خه ریکی چیترن، ده بی شهرم بکه ن، شهرمه زاییه! باوه پریم نه ده کرد ئیوه ش واین! حه یفه به م گه نجیبه ئاوا قژتان بوهریت، دلنیام ژیا نتان شیواو و پرکیشه یه، ده بی راستییه کهی بلین و له بیرى نه به رنه وه، ئه گه ر بتانه ویت شته کان بشارنه وه به ده موچاوتانه وه ده یزانم، ئیستا باسێ بکه ن با بزائم.’

ئاه چه ند خراپ له زه وقی دام! باشتر بوو له بری ئه م هه موو خۆنواندن و جووله و پلانه ی که دامنا بوو، هه ولى جیبه جیکردنم دابوو، هیمن و له سه رخۆ له سووچیک دابنیشم و نوقمی ته ماشای بم، من دواى بهرگه کرتسی ئه و هه موو ئازار و چه رمه سه رییه، له

مروڻيون ڪهوتووم و بووبوومه ته بوونهوهريڪي بيڪه ليڪ و هيچم
پن نه دهڪرا.

ڪچه ڪه ديسان وتي:

- "بو وهستانون، دهست پن بڪهن..."

منيش ههلهڪم قوستهوه و راستيهڪانم وهڪ خوي باس ڪرد، هه موو
وردهڪاريهڪاني ژيانم بو گيڙايهوه، بو وهسفي بهدبهختي خوم
زينده پوييم نهڪرد، چونڪه مه بهستم نهوه نه بوو بهزهيي پيمدا بينتهوه،
تهنانهت وتم شهويڪ پينچ ڪروني ڪه سنيڪي ترم هه لگرتوه، به ده مي
داچه قيو و رهنگي پهريو و چاوي مات و توقيو گوني هه لختبوو،
گوني له قسهڪانم دهگرت، دواتر بو قهره بووڪردنهوهي هه موو نه م
قسه تال و بهسوتيانه ڪه زور ڪاري ليڪردبوو، خوم قنجوقيت ڪردهوه
و به دهنگيڪي جيديهوه وتم:

- "ئيسٽا قسهڪانم تهواو بوون و گري دليش ڪرايهوه، ئيتر باسي نه م
جوڙه قسانه ناهڪين."

بهلام نهو زور گيڙ و بيتهوش ديار بوو، تهنيا وتي "خوا فريام
بڪه ويت" و دهنگي نه ما، ناوبه ناو دهيوٽ "خوا فريام بڪه ويت"، ديسان
بيدهنگ دهبوو و من ديسان پياهلدان و گالتهوگه پم دهست پيڪردهوه،
ڪه مريم دهگرت و ختووهڪم دها و تا ئاستي شاننهڪانم بهرزم
دهڪردهوه، بهلام به قوچه داخراوهڪاني پهست بووم، باشه بوچي
نه مه ي ڪردبوو؟ نه گهر بيزانيايه قزم له بهر رابواردن و خوشڙيان
پروتاوه تهوه له بهرچاويدا زياتر دهبووم؟ نه گهر خوم به گهنجيڪي
هه رزه و بيده بهست پيتاسه بڪرايه باشتر دهچوممه دلييهوه؟ ئيسٽا
ئيتر دهبي واز له گالته و گه مڙهيي بينم و قولي لي هه لمالم، نه گهر
سهرڪه وتن تنها ڪردار بيت من پياوي نه م ڪارهم، چار نه بوو جڪه
لهوهي دهست پن بڪه مهوه، دواتر پالم خست و بهوپهري ساده ييهوه
له سهر چرپاڪه ي رام ڪشانده، نهڪ هه ر بهرگريي نه دهڪرد، به لڪو به
رهفتاريشم سهري سورما بوو.

دواجار وتی:

پیم بلین مه به سستان چیه؟

وتم:

یانی ده تانه وی مه به سته که م بزائن؟

به لام هستی کرد و وتی نا نا ناخر... منیش وتم با با لینگه پین... له م
کاته دا هاواری کرد:

باش گویتان بکه نه وه! ده لیم مه حاله و ئه م دیره ناخوشه شی وت:
سویند به خوا واده زانم شیتن!

که میک وه ستام و دواتر وتم:

خو ئه م قسه یه تان به راست نییه؟

وتی:

به لی، چونکه سه روچاوتان زور سهیره و جوله کانیشتان سه مه ره یه،
که واته ئه و پرژه دوام که وتن به راستی سه رخوش نه بوون وایه؟

نا ئه و پرژه برسیشم نه بوو، هر ئه و کاته نانم خواردبوو.

ئی، خراپتر!

پیتان باش بوو ئه و پرژه سه رخوش بوومایه؟

به لی پیم باشتر بوو... ئه ی هاوار لیتان ترساوم! خواجه گیان وازم
لی بیتن...

که میک بیرم کرده وه و هستم کرد باش نییه به ری بده م، چونکه
فیلکی گه وره م لی ده کزیت، به و دره نگانی شه وه و له سه ر چرپا خو
نابین ئه م هه لیوتوپه لیتانه ریز بکات، هه له بت ژنان له م ساته
هه ستیاره دا ریگه ی هه له اتنی سهیر و پلان و ده سیسه و به هانه ی
غریب ده دوزنه وه!

به راستی ده بی مندال بم بو ئه وه ی نه زانم ئه مانه هه مووی له شهرم و
حه یاهه دیت، نابین بوه ستیت، به شی پیویست قسه کراوه، ده بی ئیستا
قسه که متر و کردار زیاتر بیت، به لام به هیزکی زوره وه به رگری
ده کرد، خو راگریه ی به جو ریک توند بوو نه ده کرا به شهرمی بزائم،

لەم کاتەدا بەرپیکەوت دەستم بەر مۆمیک کەوت و کەوتە خوارەوه و
کوژایەوه، ئەو بەردەوام تەقەلا و خۆراگری دەکرد، بەلام لەناکاو
هەناسەیهکی بچووکی هەلکیشا و وتی:

- 'ئەمەیان ئیتر نا... نا! ئەگەر بتانەوی پێگە دەدەم مەمک ماچ بکەن،
ئاخر کەمیک وریا بن!'

یەکسەر دەستم هەلگرت، چونکە ئەم قسەیهی ئەوەندە بە ترس و
قینزەوه کرد، کە تەواو حەپەسام، لەم کارەدا دنیاوەک کەیفوسەفا
هەبوو، زۆری نەمابوو بکەوم بەسەر قاچیدا، ترساو و نیکەران وتم:

- 'ئاخر گیانەکم، دلەکم، من سەر لەم پەفتارانە ئیوه دەرناکەم،
پراستیەکهی لە مەبەستی ئەم یاریبەش تیناگەم...'

هەستا و بە دەستی لەرزۆکەوه مۆمەکهی داگیرساند، لەم ماوەیەدا
من بیجوولە لە سەر چرپاکە دانیشتبووم، لەپراستیدا زۆر ماندوو بووم
و نەمدەزانی چی دەقەومیک، سەیریکی دیوارهکە و سەعاتەکهی کرد
و هەلله‌رزوی و وتی:

- 'و‌ه‌ی؟ هەر ئیستا کارەکه‌ره‌که‌مان دەگەرپیتەوه!'

تاکە قسەیه‌ک کردی ئەمە بوو، منیش بەم ئاماژەیه تینگەیشتم و
هەستم، رویشته لای پالتۆکهی و خۆی وادەرخست کە دەیه‌ویت لە
بەری بکات، بەلام پاش ماوەیه‌ک وەستان پالتۆکهی خستەوه شوینی
خۆی و بەرهو ئاگردانەکه رویشت، پەنگی بە پوووه نەمابوو و زیاد
لە جاران شلەژابوو، بۆ ئەوهی رویشتنەکم وەک دەرکردن نەبیت،
خۆم بە تەمای رویشتن نیشان دا و پرسیم:

- 'باوکتان ئەفسەر بووه؟'

- 'بەلێ، ئیوه چۆن زانیتان؟'

- 'نەمدەزانی و لەخزوه وتم.'

- 'بەراستی سەیره!'

- 'بەلێ، من هەندێ جار لەم هەست و بۆچوونە پراستانەم هەیه، هەلبەت
ئەمەش لە بەره‌که‌تی شیتیبه‌وه‌یه...'

چاوه‌کانی به توندی به‌رز کرده‌وه و هیچی نه‌وت، هه‌ستم ده‌کرد
 ئاماده‌بوونم وه‌ک ئه‌شکه‌نجه وایه بۆ ئه‌و، وێستم ئه‌م ئه‌شکه‌نجه
 ته‌واو بکه‌م و به‌ره‌و ده‌رگاکه رۆیشتم، ئایا ئیستاش نه‌یده‌ویست
 ماچم بکات، یان لانیکه‌م ده‌ستی به‌ره‌و لای من درێژ بکات؟ چاو و
 دل‌م نیگه‌رانی ئه‌م مه‌سه‌له بوو، به‌لام ئه‌و وه‌ک خۆی بینجووله لای
 ئاگردانه‌که وه‌ستابوو. وتی:

‘که‌واته ئیوه ده‌رۆن؟’

ئاخۆ وه‌لام چی بێت، بێده‌نگ و بێتاقه‌ت له شوێنه‌که‌م وه‌ستام و
 ته‌نیا سه‌یریکم کرد، ئه‌ی هاوار چۆن هه‌موو شتی‌کم تیکدا‌بوو! وه‌ک
 ئه‌وه‌ی جیابوونه‌وه له منی هه‌یج به‌لاوه گرنگ نییه، له‌په‌ر هه‌ستم کرد
 بێچه‌ندوچۆن له ده‌ستم داوه، ئه‌گه‌رچی ده‌مویست وشه‌یه‌ک وه‌ک
 مائه‌وایی بلێم، قسه‌یه‌ک قوول و کاریگه‌ر بکه‌م، که بتوانم کار له
 ده‌روونی بکه‌م، به‌لام بپیارم دا بێباک و له‌خۆبایی بم، به‌لام
 سه‌رباری ئه‌م بپیاره خۆم به‌ دل‌ره‌نجاو و نیگه‌ران و شله‌ژاو نیشان
 دا، دیسان ده‌ستم کرده‌وه به قسه‌کردن له‌سه‌ر هه‌موو شتی‌ک و
 روژاندنی بابه‌تی پووج، قسه‌کانم وه‌ک شیع‌ر و دێرسازی جوانی
 لێهاتبوو، لێم پرسی بۆچی ئاشکرا و پروون پێم نالین له‌ ماله‌که‌م برۆ
 ده‌ره‌وه، ئاخ‌ر بۆچی؟ پێویستی نه‌ده‌کرد شه‌رم بکات و له‌بری ئه‌وه‌ی
 بلێت ئیستا کاره‌که‌ر ده‌گه‌رێته‌وه، ده‌یتوانی ریکۆره‌وان بلێت ئیستا
 ئیتر له‌ به‌رچاوم ون به، چونکه ده‌مه‌وی برۆم به‌ دوا‌ی دایکه‌دا،
 نامه‌وی له‌ کۆلان و جاده‌ که‌س له‌گه‌ل ئیوه بمبیینیت، مه‌گه‌ر مه‌یله
 ده‌روونی‌یه‌که‌ی ئه‌مه بوو؟ ئامازه‌یه‌ک به‌س بوو بۆ من و
 بیرکردنه‌وه‌یم به‌ باشی ده‌خوینده‌وه، هه‌ر ئه‌م ده‌ست‌بردن بۆ پالتۆ و
 دیسانه‌وه دانانه‌وه‌ی بابه‌ته‌که‌ی تیگه‌یاندم، چونکه پێم وتبوو هه‌میشه
 باش بۆ شته‌کان ده‌چم، هه‌لبه‌ت ئه‌م خه‌سه‌له‌ته سروشتیه‌ش هه‌میشه
 به‌ره‌می شیتی نییه...

ئەو بە ھەمان شىۋەيە مات و بىدەنگ لە جىگەكەى خۇى ۋەستابوو و
بە دەنگى بەرز وتى:

- ئۇف خىوايە! بېورە بۇ ئەو قىسەى كردم، ئەم قىسەيەم لە دەم
دەرچوو.

بەلام من بە بىباكييەۋە درىزەدادىم دەكرد، ئەگەرچى دەمزانى يەك
ۋشە لە قىسەكانم كارى تىناكات، بەلكو بىزارىشى دەكات، قىسەكانم
نەدەبىرىيەۋە، دەمويست تىنى بگەيەنم ھەر كەس كە سروشتى
ھەستىار و وردەكارى ھەيە شىت نىيە، زۆر لەم كەسانە بچووكتىن
شىتان لى دەيىتە شاخىك، پەنگە گىانى خۇشيان لەبەر قىسەيەكى زېر
و توند بىخەنە مەترسىيەۋە، ناراستەۋخۇ و تم منىش سروشتىكى
ۋەھام ھەيە، راستىيەكە ئەۋەيە كە ھەژارى و دەستكورتى ھەندى
ھەستى بەرادەيەك لە مندا بەھىز كردوو، كە خۇشى تەۋاۋ ئازار
داۋە.

بەلى باۋەر بگەن، ئەم ھەستىارىيە زۆرە ھەندى جار ئازارىكى گەرە
ۋ نەبراۋەم بىن دەچىزىت، بەراستى جىنى داخە، چونكە ھەندى جارىش
سوۋدى خۇى ھەيە و زۆر جار فرىام دەكەۋىت، مەۋشى ھەژارى ئاقل
مەسەلەكان وردتر و ناسكتر لە پارەدارىكى زانا تىدەگات، كەسى پىر
دلەراۋكى و نىگەران لەگەل ھەر ھەنگاۋىك سەيرى چۋاردەۋرى
دەكات، ھەر قىسەيەك دەيكات بە گومانەۋە ھەلى دەسەنگىنىت،
ھەمىشە ناچار بە ھەۋل و تەقەلايە و بە ئەركى خۇى دەزانىت ھىزى
مىشك و ھەستەكانى خۇى بىخاتە كار؛ ئەم كەسە زىرەك و ھەستىار
و دەرەدار و ساردوگەر مچەشتوو پەرۋەدە دەيىت... دواتر لەبارەى
ئەم چەرمەسەرىيانەى ئەم جۆرە خەلكە، لە ژياناندا چەشتوۋيانە
قىسەم كرد، بەلام تا زىاتر قىسەم دەكرد نىگەرانىيەكەى زىاتر دەبىو،
بە جۆرىك بەردەۋام دەستەكانم لەيەك دەخشاند و بەردەۋام دەيوت
خىوايە! خىوايە! ئەگەرچى دەمبىنى بەدەستەۋە ئازار دەچىزىت، بەلام

بەردەوام بووم لە نازاردانی، دواچار پاش ئه‌وه‌ی هه‌موو وتراوه‌کانم
 وت، نیگای نا‌ئومیدی به‌راستی کارم لێ ده‌کات، وتم:
 ʻهه‌ر ئیستا ده‌رۆم، مه‌گه‌ر ده‌ستم نابینیت که له‌ سه‌ر ده‌سکی
 ده‌رگا که دامناوه؟ که‌واته‌ خواحافیز، خواحافیز؛ له‌ کاتی رۆیشتن
 دووچار خواحافیزیتان لێ ده‌که‌م، ته‌نانه‌ت داوای بینینه‌وه‌ی
 دووباره‌ی ئیوه‌م نه‌کردوه‌، لانیکه‌م وه‌لام بده‌نه‌وه‌، ده‌زانم که دیداری
 دووباره‌م ده‌بیته‌ مایه‌ی ئازار و ئه‌زیتی ئیوه‌، به‌لام له‌ ئیوه‌ ده‌پرسم
 مه‌گه‌ر خراپه‌م چیه‌ بۆتان که به‌م جو‌ره‌ نازارم ده‌ده‌ن و ئۆقره‌تان
 لێ بریوم، مه‌گه‌ر درکی به‌رپیتان بووم، ئاخ‌ر بۆچی ئاوا روو
 وه‌رده‌گیرن، وه‌ک ئه‌وه‌ی یه‌کتریشمان نه‌ناسییت؟ ئیوه‌ دواه‌مه‌ین
 رۆژه‌ خو‌شه‌کانی منتان به‌ بادا و ده‌رچه‌ی هیواتان له‌سه‌ر داخستم،
 له‌ جاران قوربه‌سه‌رت‌ر و داماو‌ترتان کردم، سویند به‌ خوا من شی‌ت
 نیم، ئه‌گه‌ر که‌میک بی‌ریکه‌نه‌وه‌ خو‌شتان له‌وه‌ تیده‌گن، من ته‌واو
 هوشیار و ئاقلم، ئیستا ئیتر واز له‌م نازکردنه‌ به‌ین و ده‌ستتان به‌ره‌و
 لام دریز بکه‌ن، یان لانیکه‌م رینگه‌ بده‌ن من ده‌ستپیشخه‌ر بم و به‌ره‌و
 لای ئیوه‌ بيم، هه‌لبه‌ت ئه‌گه‌ر چه‌ز بکه‌ن! مه‌ترسن، نازارتان ناده‌م
 ته‌نیا ده‌مه‌وی جارێک، ته‌نیا جارێک له‌ به‌رده‌متاندا بکه‌ومه‌ سه‌رچۆک،
 ده‌توانم؟ نا، نا! که‌ ده‌بینم ده‌ترسن په‌شیمان بوومه‌وه‌! ئه‌مه‌ ناکه‌م
 دلنیا‌بن هیچ ناکه‌م! بۆ خاتری خوا بۆچی ئه‌وه‌نده‌ ترساون؟ خو‌ من
 جووله‌ ناکه‌م و هیمن و سه‌رک‌ز له‌ سووچیک وه‌ستم، خو‌زکه‌ یه‌ک
 خوله‌ک هه‌ر لی‌ره‌ له‌ سه‌ر ته‌ختی سووری فه‌رشه‌که‌ له‌ به‌رده‌متاندا
 بکه‌ومه‌ سه‌ر چۆک، به‌لام چاوه‌کانتان ده‌لیت ده‌ترسن و زیره‌تان
 کردوه‌. هه‌ر بۆیه‌ من هیمن لی‌ره‌ وه‌ستم، مه‌گه‌ر نه‌تایینی له‌ کاتی
 وتنی داواکه‌م هه‌نگاوێکم هه‌لنه‌گرت، ئه‌و کاته‌ی ئاماژه‌م بۆ ته‌ختی
 سووری فه‌رشه‌که‌ش کرد له‌ چیگه‌که‌م نه‌جوولام و په‌نجه‌شم بۆ
 رانه‌کیشا، ئیستا له‌به‌رئه‌وه‌ی ترساون له‌م کاره‌ پاشگه‌ز ده‌بمه‌وه‌،
 ته‌نیا به‌ چاو سه‌یری ته‌ختی سووری فه‌رشه‌که‌ ده‌که‌م و به‌ ئاماژه‌ی

سەر مەبەستەكەم دەگەينەنم، خۆتان باش دەزانن مەبەستەم كام بەشەى فەرشەكەيه، بەلام ناتانەوى رېگەم بەدن لەوى بگەومە سەرچۆك، چونكە لە من دەترسن و ناويزن نزيك بگەونەوه، پيم وانيبە لە دلەوه بە شيتەم بزائن، بەراستى وايە؟ بەلسى جارېك، ماوهيهكى زۆر لەمەوبەر لە هاویندا شیت بووم، لەوکاتەدا زۆر كارم دەکرد و لەبەرئەوهى هۆشیاریم زۆر پەرت بوو، لە بیرم دەچوو لە کاتى خۆیدا نان بخۆم، هەموو رۆژیک ئەمە دووبارە دەبووهوه و لەبیرچوونیش دەستبەردار نەبوو، سویند بە خۆای ئەرزوئاسمان بەراستەم، خۆای عالەم تەرمەكەم لە ژوورە بخەرە دەرەوه ئەگەر درۆ بگەم! هەموو شیتتیهكەم ئەمە بوو كە باسەم کرد و ئیستا دەبینن چەند بیویژدانانە حوكمتان لەسەر من داوه، نەوهك و ابزانن پارەم نەبوو بۆیه وام دەکرد، من لە رېستورانتي 'ئینگیترت' و 'گرافسن' زۆر ناسراو و بەرپۆزم، هەندى جار پارەم پى بوو، بەلام لەبەرئەوهى ئاگام لە خۆم نەبوو لە بیرم دەچوو شت بکړم، گویتان لیمە؟ ئەى بۆچى وەك پەیکەر لای ئاگردانەكە وەستاون و هیچ نالین؟ رەنگە چاوه‌پى بن بچمە دەرەوه...

لەپەر هاتە لام و دەستی بۆ دريژ کردم، بەلام من لە دېرۆنگیەوه سەبیریکم کرد، چونكە نەمدەزانى ئەمە لە دلەوهيه يان بۆ ئەوهى لە شەرم رزگارى بیت، ئەوسا دەستی لە دەورى مەم گریدا و فرمیتسک لە چاویدا قەتیس بووبوو. نوقمى تەماشای جوانییهكەى بووم، دەمى هیتایە پیش، جیتی باوەر نەبوو و بیگومان دەبویست لەخۆبەدوویى و فیداکارى بنوینیت، رەنگە بەم جۆرە خۆیم لى دەرباز بکات، قسەیهکیشى وت كە پیم وابوو ئەمە بوو 'سەربارى هەموو ئەمانەش خۆشم دەوین!' بەلام وشەکانى هتواش و نارېکوپیتک وت، بە جۆریك باش گویم لیتی نەبوو و رەنگە ئەم دیرەشى نەوتیت، بەهەر حال لە کاتى وتنى ئەم قسەیه باوهشى پیندا کردم، ماوهيهك قۆلى لە گەردنم گریدابوو، دواتر بۆ ئەوهى دەموچاوی بگاتە ئاستى من لە سەر

په نجه پښ بهرز بووه وه، ماوه يهك بهم جوړه وهستا، هه موو ترسم
نه وه بوو نه وهك به ناچاري نه م كاره بكات و وتم:
"چند جوانيت ئيستا!"

هر نه م قسه يه م كرد و بيدهنگ بووم، دواتر چند ههنگاويك هاتمه
دواوه و هاتمه دهره وه و به تهنيا له ژوره كدا مايه وه.

چوار

زستان هاتبوو. زستانیکی شیدار و بی به فر، که وهک شهوینکی تاهتایی لیل و تهماوی بوو. ههفتهیهک دهبوو تهنیا کزه بایهک دههات و به دریزایی پوژ له کولان و شه قامهکاندا چراگازهکان هه لکرابوون، بهلام له بهر تاریکی ههوا و چریی ته، چاو چاوی نه ده بیینی، هه موو دهنگهکان، له زهنگی مالهکانه وه تا زهنگولهی ئه سپوعاره بانهکان و هاتوهاواری خه لک و سمی ئه سپهکانیش، وهک دهنگیکی کپ له ههوا ی قورس و خنکاو و قانداووا، به رهو خاموشی دهچوون.

چهن دین ههفته تیپه ری و ههوا نه گورا، منیش وهک جاران له گه رهکی واترلاند ده ژیا، چونکه خووم به میوانخانه ی ئونس وه گرتبوو، سه رباری بیپاره بییش ده متوانی له وی بمینمه وه، نه گه رچی پاره که م ماوه ی پیشوو ته و او بووبوو، بهلام سلم له مانه وه له شوینه دا نه ده کرده وه، چونکه وهک خه لکی ئه و ماله و ابووم، خانمی خاوه نمال هیشتا هیچی نه وتبوو، بهلام خووم به دواکه وتنی کریکه بیتاقت بووم، سی ههفته بهم جوړه تیپه ری، بهلام به هیچ شیوه یهک نه مده متوانی هیچ بنوسم، له گه ل زهحمه تی شهوانه و جیدییه تی به رده وام، ئیلهامیک دیار نه بوو و بۆ نووسینی بابه تیک خووم بیتوانا ده بیینی.

له ژووریکسی نهومی یه کهم، که به باشترین ژووری میوانخانه که هه ژمار ده کرا، سه رقالی کار بووم و دهستوپه نجه م له گه ل قه له م نه رم ده کرد، له یه کهم شه وه وه که پاره م دهستکه وتبوو، توانای

پرکردنه وهی پیوستییه کانم هه بوو، بی هیچ نیگه رانییهک له وی دهژیام، هه میسه بهو هیوایه وه بووم و تاریک بنووسم و کریمی ژووره که و قهرزه کانی تر بدهمه وه، هه ربویه زور به قوولی و هه وه وه دهمنووسی، خهریکی نووسینی و تاریک بووم که پیم و ابوو زور باش دهرده چیت، ناوی و تاره که ناگرکه و تنه وه له کتبخانه و جوریک چیرۆک و خوازه بوو، ناوه پرۆکتیکی وردی تیدا بوو و زور خهریکی باشکردنی بووم، ده موست وهک پرکردنه وهی قیستیک له و پارهیهی که گماندور پیتی دابووم، ببه مه لای و تینی بگه یه نم ئه و پارهیهی پیتی داوم به فیرو نه چوو، به لکو یارمه تیی که سینی داوه که به راستی خاوه ن توانا و خه یاله، دلنیا بووم دان به م بابه تدا دهنیت، ته نها ئه وه نده به سه چاوه پینی هاتی ئیلهام بم و پیم وانه بوو، که ته نانه ت له یه که م پرۆی ئاماده ییمه وه نه یه ت و نه توانم بنووسم، هیچ له مپهریک بۆ کار و نووسین بوونی نه بوو، خاوه نمال هه موو پرۆژیک نانی نیوه پرۆی ده هیتا و به یانی و شه وانیش چه ند نانیکی مره بابیم ده خوارد، تو پره بوونه که م ته واو دامرکا بووه وه، ئیتر له کاتی نووسیندا دهستم به پرۆکتونیک نه ده پینچا، که له په نجه ره که مه وه له نهومی یه که مه وه سهیری کۆلانه که م ده کرد، سه رم گنژ نه ده بوو، له هه موو لایه که وه له جاران باشتر بووم، پیم سه یربوو به م حاله وه چۆن نه متوانیوه چیرۆکه که ته واو بکه م، نه مده زانی هوکار چیه.

دواچار پرۆژیک به هوی ریکه و تیکه وه زانیم، که تا چ راده یه ک ده روونم کلۆل و زه نیم بیتفه ر و بیتوانایه، به سه رهاته که ئه وه بوو که پرۆژیک خاوه نمال وه سلینکی بۆ هیتام و تکای کرد بزائم راسته یان نا، چونکه وهک ده یوت هه له یه ک له حساباتدا پرووی داوه، له گه ل ئه وهی له ده فته ری میوانخانه دا نووسراوه یه کته ده هاته وه، خویشی نه ییتوانیبوو کیشه که بدوزیته وه. به هه رحال، له کاتیکدا خانمی خاوه نمال، له به رده م دانیشتیوو و سهیری ده کردم دهستم به حسابات کرد، هه ر بیست بره که ی وه سه له که م جاریک له سه ره وه تا خوار ژمارد،

نهنجامی کۆکردنهوه که راست ده رچوو، دیسان جاریکی تر له خوارهوه بۆ سه رهوه ژماردم، دیسان راست بوو و سهیریکی ژنهکم کرد، ریک له بهرهمم دانیشتبوو و چاره پنی دوابوچوونی من بوو، له گه له نه مهش سهیرکردنهکم له نییه تیکی خراپه وه نه بوو، هه ر به سهیرکردنی یه کم زانیم دوو گیانه و نه م بابه ته چاری گرتم.

وتم:

له کۆکردنهوه که دا کیشه نییه.

وتی:

دهی ئیستا هه ر ژماره یه ک به جیا سهیر بکه ن، چونکه دلنیام کۆی ژماره کان نه وه نده ناکات.

دیسان دهستم پیکرده وه و هه ر برگه یه کم حساب کرده وه، دوو نان هه ر کامیان ۲۵ ئورا، بۆریی چرا ۱۸ ئورا، ۲۰ ئونس که ره ۳۲ ئورا، خویندنه وه ی نه م ژمارانه زیره کییه کی تاییه تی نه ده ویست، نه م وه سه له ساده یه ی به قالی کۆلانه که به هیه چ شیوه یه ک ئالۆزی تیدا نه بوو، به لام هه رچی به دلۆگیان ویستم هه له که بدۆزمه وه، نه متوانی، پاش نه وه ی چهنه جاریک ژماره کانم ژيرواژووور کرد، به داخه وه ههستم کرد هه موو ژماره کان له میتشکما ده خویننه وه، ئیتر جیاوازییم له نیوان قه رز و خواستدا نه ده بیینی، هه موو شتیکم تیکه لوپیکه ل کرد، تا نه وه ی گه یشتمه (۲/۵ شانزه یه م په نیر پانزه ئورا) ئیتر میتشکم له ئیش که وت، چاوم له وشه ی په نیر راما و ئیتر هیه چ نه بیینی، به وه پری بیه واییه وه و تم:

مردووی مرئ بۆ نه م دهستوخه ته ی! چهنه کۆن و ناشیرینه، نه گه ر به زه م نه بییت ئیره ته نیا پینچ شانزه یه م په نیر نووسراوه، شتی وا چۆن ده بییت؟ وه رن خۆتان سهیری بکه ن.

خاوه نمال وه لامی دایه وه:

- 'به‌لئى راھاتوون بهم جۆره بنووسن، ئەم جۆره پەنیرە ھۆلەندى و توونە، بۆ نا راست نووسراوه! پىنج شائزەيەم دەكاتە پىنج ئونس^۱...' قسەكەم پى بىرى و وتم:

- 'به‌لئى بابەتەكە زۆر باش تىدەگەم، بەلام بەراستى سەرى لئى دەرناكەم.'

ديسان دەستم كردهوه بە كۆكردهوه، چەند مانگىك لەمەوپىش لە يەك خولەكدا ئەمەى دەكرد، بەلام ئىستا بەردەوام ھەولم دەدا و ئارەقەم دەبرشت، ھەموو سەرنجى خۆم خستبوو سەر ئەم ژمارە ئالۆزانە، چاوم بە حالەتى بىركردهوه تىژ دەكردەوه، برۆم گرژ دەكرد و زۆر بە وردى قوول دەبوومەوه.

لە كۆتاييدا ناچار بووم وازى لئى بهيتم، ئەم پىنج ئونس پەنیرە تىكى شكاندم! ھەك ئەوھى ئەندامىكى ناو كاسەسەرم لەجى چووبىت، بۆ ئەوھى خۆم وادەربخەم خەرىكى ژماردنم، لئوھەكانم دەجولاند و بە دەنگى بەرز ژمارەيەكم دەوتەوه، چاوم تا كۆتايى كاغەزەكە دەخشاندم، ھەك ئەوھى زۆرى نەمايىت كىشەكە بدۆزمەوه و ئىشەكان باش دەپوات، خانمى خاونمال چاوەپوان بوو، لە كۆتاييدا وتم:

- 'ئىستا ھەموو ھەسلەكەم سەير كرد، تا ئەو شوئەنى تىگەيشتم واديارە ھىچ ھەلەيەكى تيا نىيە.'

- 'ھەلەى تيا نىيە؟ كەواتە ھەلەى تيا نەبوو!'

بە دەنگيدا زانيم باوهر بە قسەكەم ناكات و قسەكانى بە بىياكى سەيرەوه كرد، كە تا ئىستا لە ئەودا نەمىنيبوو، تەنانەت ھەستم كرد دەيەويت تانەيەكى سووكم تى بگرىت، بۆ نمونە وتى رانەھاتووم ژمارە كەسەرەكان حساب بكەم، ديسان وتيەوه دەبى بچمە لای كەسىكى شارەزا تا ھەسلەكە باش سەير بكات، ھەلبەت بە ناخۆشى

---

¹ Once: يەكەيەكى كۆن بۆ كىشانەكردن، كە تا ئىستاش لە زۆرەيى ولاتانى باكرى ئەرۇپادا باو، بەپنى ولاتە جياوازەكان ۱۲ يان ۱۶ ئونس، يەك 'Livre' يە و ھەر 'Livre' يەك ۲۰ گرامە. (و.ف)

نەيوت، بە جۆرىك كە بىهويت خەجالەتم بگات، بەلكو بە شىئوھىەكى
جىددى ئەم قىسانەى كرد، ئەوكاتەش نزيك دەرگاكة كەوتەوھ و
ويستى بپرواھە دەرەوھ سەيرىكى كردم و وتى:
"زۆر بپورن لە كاتم گرتن."

ماوھىەكى دواتر دەرگاكةى كردهوھ و ديسان ھاتە ژوورەوھ،
بيگومان لە پارەوھەكە دوور نەكەوتۆتەوھ، چونكە خيرا گەراپەوھ و
وتى:

"نەوھك ئەم قسەىە بە ھەلە تىيگەن، ويستم بپرسم قەرزىكى بچووكم
لاى ئىوھ نىيە؟ ئايا دوينى نەبوو بە سى ھەفتە كە ھاتنە ئىرە؟ پىم
وايە ئەوھندە بيت، خۆتان دەزانن بەم ھالەى ئىستاوھ بەرئىخستى ئەم
ھەموو كرىچىيە ئاسان نىيە، چ جاي ئەوھى بەمويت كرىى
دواخراويشم ھەبيت و بەداخەوھ..."

قسەكەيم بپرى و وتم:

"پىشتەر پىم وتن خەرىكە نووسىنى وتارىكم، ھەر لەگەل تەواوبوونى
وتارەكە كرىكەتان دەدەم، ھىچ بيتاقەتى ئەمە نەبن."
وتى:

"پراستە، بەلام وتارەكەى ئىوھ خۆ قەت تەواو ناييت..."

وتم:

"بەپراستى وا بپير دەكەنەوھ؟ ھىچ دوور نىيە سبەى ئىلھامىك بگات،
رەنگە ئەمشەو، ھەر ئەمشەو رەنگە خەيالم بخرۆشىت و ئەوپەرى بە
نيوسەعات وتارەكە تەواو بكەم، دەبينن كە شىئوازى نووسىنى من
لەگەل ئەوانى تر جياوازە، ناتوانم ھەرچارەو لە شوئىنك دابنىشم و
ھەندئى نووسىن فرئى بدەم، من دەبى ئەوھندە بوەستم تا ھەستەكانم
ئامادەى نووسىن بيت، كەسش ناتوانيت بليت لە چ رۆژ و سەعاتىكدا
خەيالم دەبزويت، ئەم كارە دەبى خۆبەخۆ بكرىت."

خاوەنمال لە ژوورەكە پويشتە دەرەوھ، بەلام بيگومان بچوونى
لەسەر من درزى تىكەوتبوو، ھەر كە لە ژوورەكە تەنيا مامەوھ،

یه کسەر له جینگه که ی دهر پهریم و بیهوا دهستم به قژمدا دهکرد و دهمرنی.

نه خیر، له گهل هه موو ئه مانهش رینگه چاره یه که نه بوو، میتشکم له ناوچوو بوو، ئاخو ده بی ئه وهنده گه مژه بم که ته نانهت نه توانم حسابی نرخ ی پارچه په نیریکی هۆلهندی بکه م؟ ئایا ئه گهر که سیک به داماری خۆی بزانیته، ده توانیت وینای ئه وه بکات ههسته کانی له دهست داوه؟ مه گهر له کاتی حسابات به وپه پری وشارییه وه نه مزانیوو خانمی خاوه نمال دوو گیانه؟ ههچ هۆکاریک نه بوو به م مهسه له یه بزانه م، چونکه پیشتتر که س بۆی باس نه کرد بووم و به کتوپری هاته زه ینمه وه، له وهش زیاتر له ناوچه رگه ی ناو میندی و دلته نگه ی، ئه وکاته ی نوقمی حسابات و ژماره بووم، گه یشتبوومه ئه و ئه نجامه، ئه ی پاساوی ئه مه یان چیه؟ به ره وه په نچه رکه که رویشتم و سهیری دهره وه م کرد، په نچه ره ی ژووره که م به سه ر کۆلانی و لاخداره کان ده کرایه وه، چه ند مندالیکی ورد که جلوه رگی شریان له به ردابوو، له ناو کۆلانه که که نه گبه تی لی ده باری یارییان ده کرد، بوتلیکی به تالیان ده ستاوده ست هه ل دها و قاوقیژیکی زوریان نابوو وه، له ناکاو ئه سپوعاره نه یه ک پر له که لوپه لی مال به لایاندا تیه پری، ره نگه ئه م که لوپه له هه ی خیرانیک بیت، که مالبه دهر کراون و پیش کاتی دیاریکراو مالیان گواستۆته وه، یه کسهر سه رنجم رویشته سه ر عاره بانه که و له ناویدا ئه م شتانه م بینی: که لوپه لی ژوور و چرپا و چه ند دۆلاب و کورسی سیقاچ، که به سوور ره نگیان کردبوون، چه ند خرته که وپرتکه یه کی ئاسن، پیوستی موبه ق و کومبار و فه رش، کچیکی مندالی زۆر ناشیرین به لووتیکی چلمنه وه له سه ر باره که دانیشتوه، له ترسی ئه وه ی نه وه ک بکه ویسته خوار به دهسته لاوازه کانی، که به هۆی سه رماوه مۆر بیوو وه، عاره بانه که ی گرتبوو، له سه ر چه ند به تانییه کی پیسی شیدار له گهل چه ند مندالیکی تر پال که وتبوو، سهیری خواره وه ی ده کرد و چاوی بریبوو ئه و مندالانه ی

که بوتلی به تالیان بۆ یه کتر هه لده دا... منیش سهیری ئەم دیمه نهم ده کرد و به ئاسانی ورده کارییه کانم له زهیندا ده پاراست، له م کاته دا که سهیری ده ره وه م ده کرد، گویم له دهنگی کاره که ری میوانخانه که بوو، که له موبه قی ته نیشته ژووره که م گۆرانی ده وت، گورانییه که م له بهر بوو، به وردی گویم گرتبوو بزانه م به هه له ده یلیت یان نا، به خۆم ده وت شکور ئە قلم سه لامه ته، چونکه ئینسانی گیل و چه پۆل ئەم شتانه نابییت و وا بیر ناکاته وه.

له ناکاو له خواره وه له ناو کۆلاته که، دوان له کورپژگه کان په لاماری یه کتر ده دن، یه کیکیانم که کورپی خاوه نمال بوو ده ناسی، په نجه ره که ده که مه وه بۆ ئە وهی گویم له قسه کانیا ن بیت، یه کسه ره هندی مندال له خواره وهی په نجه ره که م کۆ ده بنه وه، به چاری چه سره تاوییه وه سهیری سه ره وه ده کن، نازانه م چاوه پینی چی بوون، رهنگه بیانه وی شتیک بۆ نمونه گولیکی سیس یان پارچه ئیسقانیک یان قنه جگه ره یه ک، شتیک که بۆ خواردن بشیت یان بۆ یاریکردن بیت، له سه ره وه بۆ یان هه لده ن، به وه هیوا یه وه به ده موچاوی وا، که له تاو سه رما شین ببوونه وه، زه قزه ق سهیری په نجه ره که یان ده کردم، به لام ئەو دوو منداله ی تر وه ک دوو دوژمن هیشتا خه ریکی جنیو بارانکردنی یه کترن.

منداله کان ده میان به وشه و قسه ی ناشیرین پیس ده بیت، قسه ی ناخۆشی له شفرۆشه کان و جنیوی مه له وانه کان، که رهنگه له چه ماله کانی به نده رگاوه فیزبوون، بیباکانه ره وانه ی یه کتر ده کن، له م کاته دا خانمی خاوه نمال بۆ ئە وهی بزانیته چی بووه دینه ده ره وه و ده رواته لایان، به لام منداله کان به جۆریک خه ریکی شه ری ده سته ویه خه ن که ئاگایان له هاتنی نییه، به لام دوا ی ئە وهی دینه وه هۆش خۆیان، کورپی خاوه نماله که به دایکی ده لیت:

‘به لی یه که م جار ئەو قورکی گرتم!’

ماوہیک ھناسەم سوار دەبیت و زۆری نەمابوو بخنیکم، دواتر
دایکە بەرەو مندالە زالم و دلرەقەکە، کە لە ژیر لێوہوہ پتدەکەنیت،
دەگەریتەوہ و بە تورەبیہوہ ھاوار دەکات:

- "ون بە لە بەرچاوم گوێرەکە ی خوێری! ئەم سوالکەرە برسبیہ چۆن
شەرم ناکات پەلاماری منالی خەلکی دەدات! سەگباب ھەر ئیستا
دیم..."

دواتر ئەم ژنە دووگیانە بە ورگی دەرپەریو، کە ھەموو کۆلانەکە ی
گرتۆتەوہ، کۆرە دەسالانەکە دەگریت و دەستی رادەکیشیت و دەلێت:

- "بێدەنگ، وس! وابزانم ھیتشتا جینو دەدە ی، ئەوئندە بیتشەرم و
دەمپسی دەلێی ئەو ھەموو سالە لە قەحبەخانە گەرە بووی، بەسە
ئیتەر بگەرێوہ بۆ مالی خۆتان!"
کۆرەکە دەلێت:

- "نا، نامەوی پرۆم."

دایکە کەش دیسان دەلێت:

- "نەخیز دەبی پرۆیت!"

لە پەنجەرەکە مەوہ بە باشی دەبینم، کە خانمی خاوەنمال وردەوردە
تورەتر دەبیت، منیش کە ئەم دیمەنە شەرمەزارییە دەبینم، زۆر تورە
بووم و تاقەتم نەماوہ بەسەر مندالەکەدا ھاوار دەکەم، بەک دەقە
وہرە سەرەوہ بۆ لای من و بۆ ئەوہی مندالەکان بترسینم و بەزمەکە
بپرینمەوہ، دیسان بە تورەیی بەسەریاندا دەقیرینم، جاری دووہم بە
جۆریک وەھا بەرز ھاوار دەکەم، کە دایکی مندالەکەش حەپەساو و
واقورماو ئاوار دەداتەوہ، بەکسەر خۆی کۆ دەکاتەوہ و بیتشەرمانە
سەیریکم دەکات و بە دەنگی بەرز بە جۆریک منیش گویم لێ بیت،
کۆرەکە ی ئامۆژگاری و سەرکۆنە دەکات و دەلێت:

- "ناشیرینە! شەرم ناکە ی ھەموو خەلک بزائن چەند شەرانیٹ!"

ھەموو ئەم دیمەنەم بە وردی دەبینی، تەنانەت وردەکارییەکانیشی لە
خەیاڵدا لانەدەچوو، ئەوپەری ھۆشیار و وریا بووم، بچووکتترین

شته کانم به ورده کاربیه کی تایبه ته وه له یاده وه ریمدا ده پاراست، بۆ هر شتیک که ده قهوما وینا و بیرکردنه وهم هه بوو، بهم جۆره مه حاله شتیک له میتشکدا تیکچوو بیت، چۆن ده کړی ئه قلم له ده ست دابیت! دواتر قسم به خۆم وت و وتم گویت بکه ره وه، زۆر ده میکه خه ربیکی ئه قلتی و له بهر ئه قلت خه م و خه فته ده خۆی، ئیستا کاتیبه تی واز له م خه یال و بیرکردنه وه پووچانه بهینی.

نایا بینین و هه لئینجانی ئه م هه موو شتانه، سه رنجدان له م هه موو ورده کاربیه انه نیشانه ی شیتبیه؟ به راستی حالی تو جتی پیکه نینه و که مکم خه ربیکه ده بیته گالته جار، بۆ هه موو که سینک پنی تیده چیت نه توانیت ساده ترین کیشه کان چاره سه ر بکات و میشکی له چالاکی بکه ویت، ئه مه ریکه و تیکی پووته و نابی به هیچی تر لیکه بده یته وه، دیسان دووباره ی ده که مه وه زۆری نه ماوه که به راستی پیت پیکه نم! کارامه ترین ژمیریاره کانیش، په نگه له کاتی حساباتی به قالی کۆلانه که، یان باشتر بلیم له نه ژمارکردنی ئه م په نیره قۆرده ا گیر بخۆن و نه توان حسابه که لیک بده نه وه، له راستیدا هر ئه م په نیره ناچیزه ی که میخه ک و ببه ریان تیکه ل کردوه، ته نیا به بۆنکردنی دلت تیکه ل دیت، په نگه تووشی به لایه کی گه ورت بکات، من خۆم به راستی به م په نیره تیژ و بۆنداره دلم تیکه ل هات... ئاخه شتیک بخه نه به رده مم، ئیسان بتوانیت بیخوات!

لانیکه م ئه گه ر پینج شانزه یه م که ره ی نایابیان بخستایه ته به رده مم کیشه نه بوو، به جووله و په فتاری خۆم پیکه نینم دیت، بینیم به راستی قسم خۆش بووه، له راستیدا میتشکم هیچ کیشه ی تیا نه بوو، به ته وای هۆشیار و ناقل بووم، له ژووره که م هه نگاوم ده نا و قسم له گه ل خۆم ده کړد، به ره به ره خۆش حالتر ده بووم، قاقام لئ ده دا، شیتانه دلخۆش و که یفساز بووم، وه ک ئه وه ی به راستی پیویستم به م ساته دلخۆشیه، که رۆحمی له خه م خالی ده کړده وه هه بوو، په نگه هر ئه مه ش بیته هۆی ئه وه ی میشکی له کارکه و تووم ده ست به کار

بکاته‌وه، دواتر به مه‌به‌ستی نووسینی چیرۆکه‌که له پشت میزه‌که‌وه دانیشتم، زۆر باش بووم و پاش ماوه‌یه‌کی زۆر هاتبوومه‌وه سه‌ر زه‌وق، هه‌لبه‌ت خه‌یالم به‌مزووانه نه‌ده‌که‌وته‌وه ئیش، به‌لام هه‌ستم ده‌کرد هه‌رچی بنووسم، نه‌گه‌ر کورت و ئاساییش بێت زۆر نایاب و بێ کیشه‌ ده‌رده‌چیت، هه‌ربۆیه‌یه‌ک سه‌عاتی به‌رده‌وام بیهه‌ستکردن به‌ماندوویی نووسیم، ئیستا رێک‌گه‌یشتبومه‌ شوینه‌ هه‌ستیاره‌که‌ی چیرۆکه‌که، واته‌ بابه‌تی سووتانی کتبخانه‌که، ئه‌م خاله‌ به‌پاده‌یه‌ک به‌لامه‌وه‌ گرنه‌گ بوو، که‌ به‌هیچ شیزه‌یه‌ک به‌راورد نه‌ده‌کرا به‌و شتانه‌ی که‌ نووسیویوم، ده‌مویست بێرکردنه‌وه‌ قووله‌که‌ بخه‌مه‌پوو، که‌ ئه‌مه‌ کتیب نه‌بوو که‌ ده‌سووتا، به‌لکو‌ میشکی پیاوه‌گه‌وره‌ و زاناکان بوو که‌ بلیسه‌ی ئاگر هه‌لی ده‌لووشی، ده‌مویست به‌ویناکردنی ئه‌م میشکه‌ گرگرتووانه، وینه‌ی سین بارتیلمی‌سه‌کی^۱ پاسته‌قینه‌ له‌ به‌رچاوی خوینه‌ره‌کان زیندوو بکه‌مه‌وه... له‌م کاته‌دا له‌ناکاو ده‌رگا‌ کرایه‌وه‌ و خانمی خاوه‌نمال وه‌ک کاره‌با‌هاته‌ ژووره‌وه، بێ‌ئوه‌ی هه‌له‌سته‌یه‌ک بکات بێ‌پیشه‌کی تا‌ناوه‌راستی ژووره‌که‌ هاته‌ ناوه‌وه، هاواریکی به‌رزم کرد، وه‌ک ئه‌وه‌ی زه‌بریکی نا‌ئاساییم به‌رکه‌وتبیت. وتی:

- 'به‌لی؟ وام زانی شتیکتان وت؟ پاستیه‌که‌ی موسافیریکی هاتوه‌ و ناچارین ژووره‌که‌ی ئیوه‌ی بو‌ چۆل بکه‌ین، ئیوه‌ ئه‌مشه‌و وه‌رنه‌ خواره‌وه‌ و لای‌ خۆمان بخه‌ون، کیشه‌ نییه‌ و جینه‌ویکتان بو‌ رێک ده‌خه‌ین.'

چاوه‌پێی وه‌لامی نه‌کرد و یه‌کسه‌ر ده‌ستی کرد به‌ ده‌سته‌کردن و ریک‌خستنی ئه‌و کاغه‌زانه‌ی له‌ سه‌ر میزه‌که‌ بوون و تیکی دان،

---

^۱ ئاماژه‌یه‌ بو‌ رووداوێکی خویناوی به‌ ناوی (Saint-Bartelmy)، که‌ تیایدا ژماره‌یه‌کی زۆر له‌ پرۆتستانه‌کانی پاریس و شوینه‌کانی دیکه‌ی فه‌ره‌نسا کومه‌لکوژ کران، ئه‌م کوشتاره‌ ترسناکه‌ له‌ شه‌وی ۲۳ی ئووتی ۱۵۷۲ به‌ فه‌رمانی شارلی نۆیهم، پاشای فه‌ره‌نسا ئه‌نجام درا. (و.ف)

خوشحالی پیتشووم به ته‌واوی له‌ناو چوو، یه‌کسه‌ر بیهیوا و تورپه له جینگه هه‌ستام و وازم له ژنه‌که هینا میزه‌که پاک بکاته‌وه، هیچ قسم نه‌کرد و کاغه‌زه‌کانی دایه ده‌ست خۆم، چار نه‌بوو جگه له چۆلکردنی ژووره‌که، ئەم ساته گرنگ و گرانبه‌هایه‌ش به‌فیرو چوو و نه‌ما.

میوانه تازه‌که‌شم که که گه‌نجیک بوو، له سه‌ر پلیکانه‌کان بینی، له‌سه‌ر ده‌ستی دوو له‌نگه‌ری گه‌وره‌ی که‌شتی به ره‌نگی شین کوتابوو، به‌دوایدا هه‌مالیک به سن‌دوو‌قیکی ده‌ریاییه‌وه ده‌هاتنه سه‌ره‌وه، وادیاره ئەم موسافیره سه‌یره ده‌ریاوان بوو، ده‌کرا هه‌ست به‌وه بکه‌یت که به‌ریکه‌وت رینی که‌وتوته ئیره، میوانیکی یه‌کشه‌وه‌یه و بینگومان ماوه‌یه‌کی زۆر ژووره‌که‌م لئ داگیر ناکات، کئ چووزانیت ئەگه‌ر سبه‌ی بېروات، دیسان هه‌مان دلخۆشیی ئەم‌پۆم بۆ ناگه‌ریته‌وه، ته‌نیا پینچ خوله‌کی ترم ده‌ویست تا چیرۆکی ئاگرکه‌وتنه‌وه‌که بگه‌ینمه کۆتایی، وادیاره چار نه‌بوو جگه له‌وه‌ی مل بۆ چاره‌نووس بده‌م.

تا ئەوکات نه‌رۆیشته‌بوومه مالی خاوه‌نمال و خیزانه‌که‌ی، هه‌لبه‌ت ناتوانم بلین مال، چونکه شوینی ژیا‌نی ئەوان ژووریکی تایبه‌ت بوو، که هه‌موو ماله‌که، ژنومێرد و باوکی ژنه‌که و چوار مندا‌ل، شه‌وو‌پۆژ له‌وئ ده‌ژیان، ته‌نیا خزمه‌تکاره‌که له موبه‌قه‌که داده‌نیشته و شه‌وانیش هه‌ر له‌وئ ده‌خه‌وت.

به‌هه‌رحال به‌وه‌په‌ری بیتزاریه‌وه له ژووره‌که نزیک که‌وته‌مه‌وه و له ده‌رگام دا، وه‌لام نه‌بوو، به‌لام ده‌نگی قسه له ناو ژووره‌که‌وه ده‌هات، که چوومه ژووره‌وه پیاوه‌که نه‌هیچی وت و نه‌وه‌لامی سلاوه‌که‌شی دامه‌وه، ته‌نیا به بیتاکییه‌کی تایبه‌ته‌وه سه‌یری کردم، وه‌ک ئەوه‌ی بوون و نه‌بوونم لای ئەو هیچ بیت، هه‌روه‌ها له‌گه‌ل که‌سیک که پینشته‌ر له قه‌راغ ده‌ریا بینیبووم، خه‌ریکی یاریی کاغه‌ز بوو.

ئەم پیاوه ده‌لالیکی گه‌رۆک بوو و به‌بۆری چه‌را بانگیان ده‌کرد، له سووچیک ساوایه‌کی شیره‌خۆر له جینگه‌یه‌ک راکشابوو و قیزه‌قیژی ده‌کرد، پیره‌پیاویکیش که باوکی خانمی خاوه‌نمال بوو وه‌ک ئەوه‌ی

سینگ یان سکی ئازاری هه بیئت نوشتابوووه، به گرمۆلهیی له سهر کورسییهکی بیشکهیی دانیشتبوو و سههری خستبووه بهینی دهستهکانییهوه، وهک ماریک که گوئی له دهنگینک گرتیبت فیشکهی دههات و خۆی لوول دهکرد.

پووم له میزدی خاوهنماله که کرد و وتم:

- 'به داخوه ئه مشه و هاتووم شوینیکم بۆ دابین بکهن.'

- 'ژنه کهم وتوویهتی؟'

- 'بهلی، چونکه میوانیکی تازه یان هیناومه ژووره کهم.'

پیاوه که گرنگی به وهلامه کهم نه دا و دیسانه وه خۆی به یاری کاغه زه وه خه ریک کرد، ئیشی هه موو پۆژیکی ئه وه بوو له گه له ئه وانهی دینه ماله که ی یاری بکات، هه له بت قوماری نه ده کرد و زیاتر بۆ کاتبه سه ربردن و بۆ ئه وه ی هاو ریکه شی بیتاقت نه بیئت، ئه مه ی ده کرد، به گشتی به درێژایی پۆژ هه چی نه ده کرد و ئه گه ر هه ر کات ئه ندامه ته مبه له کانی بیانتوانیایه جووله یه کی ده کرد، له کاتیکدا ژنه که به رده وام به پلیکانه کاندایه اتوچۆی ده کرد و چه پوراست ئاگای له هه موو شتیک بوو، وریا بوو مشت ته رییه کی تازه بخاته تۆره که یه وه، له گه له هه موو کرێکاره کانی به نده رگا سه روسه ودای هه بوو، بۆ هه ر میوانیک که ده یان هینتا شتیک پینده دان، هه ندی شه ویش خۆیانی له ئوتیل ده خه واند، بۆ نموونه ئه مرق بۆری چه را ئه م میوانه تازه یه ی بۆ هینابوو.

له م کاته دا دوان له مندا له کانی هاتن، دوو کچی بچکۆله بوون به ده موچاوی باریک و شله وه، که ریک له منالانی گه ره ک ده چه وون، جلوبه رگی نیوه رووت و شریان به جهسته وه هه لواسیبوو، ماوه یه ک دواتر خانمی میوانخانه که خۆیشی هاته ژووره وه و لیم پرسى شه و له کوئی جیکه م بۆ راده خات، به کورتی وه لامی دامه وه ئه گه ر بمه ویت ده توانم هه ر لیره له گه له ئه وانى تر پۆژ بکه مه وه، یان ئه وه ی له سهر کورسییه بیشکه ییه که بخه وم، هه له بت په یوه ندیی به مه یلی خۆشمه وه

ههیه، به دەم وهلامدانهوهی مهنهوه به ژوورهکه دا دهگهرا و کهلوپه لهکانی ریک دهکردهوه، تهسانهت سهیریکیشی نهکردم، له وهلامهکهی چهپهسا بووم و خۆم بچووک کردهوه و لای دهرگاکه وهستام، خۆم وادهرخست به بهخشینی ژوورهکه م بۆ کهسیکی تر بۆ شهویک نارازی نیم، دواتر له ترسی نهوهی نهوهک لیم بیزار بیت و له میوانخانهکه دهرم بکات، به نهنقسهت خۆم به خزمهتکار و میهره بان دهرخست و وتم:

نای خو ئه وهندهش گرنگ نییه، ئه خیره ن به شیوهیه ک چاره سهری دهکهین!

نیتر بیدهنگ بووم، ئه و به دەم گهرا ن به ژوورهکه دا سه رهتا وتی:
 'جگه له وهش دهبی بزائن من پیم ناکریت خواردن و مالی قهرز به خه لکی بدهم، پیم وایه پیشتتر ئه مه م پی وتون.'
 وتم:

'هه له به ته راست دهفرموون، به لام چند پوژیک تر دهره فتم پیویسته که وتاره که م ته واو بیت، دواتر جگه له قهرزه که پینج کرۆنیش به زیاده و منه ته وه دهخمه خزمه تتان.'

به شیوه و ده موچاویدا زانیم زۆر باوه پی به وتاره که ی من نییه و باوه پی به ته واو بوونی ناکات، به لام باش نه بوو خۆم به دلره نجاو و پیناقهت نیشان بدهم، له بهر ئازاریکی راگوزهر میوانخانه که به جی بهیلم، چونکه باش ده مزانی ئه گه ر وابه کم وه زعم چۆن ده بیت.

چند پوژیک به مجۆره تیپه پی، من له خواره وه له گه ل خیزانه که ده ژیا م، له بهر نه وهی ژووره بچوکه که ی پیشه وه زۆپای نه بوو و هه وا که شی زۆر سارد بوو، شه وان هه ر له وی له سه ر ئه رزه که دهخوم و ده ریوانه نه ناسه که ش له ژووره که مدا ده ژیا، به مزووانه ش به ته ما نه بوو چۆلی بکات، نیوه پۆ خانمی خاوه نمال وتی:

- ته‌نانه‌ت کرینی مانگیکی پیشه‌کی داوه، چونکه پیتش سه‌فه‌ری ده‌ریا ده‌یه‌ویت خولیک بخوینیت و تاقیکردنه‌وه‌ی کاپتنی بکات، هه‌ربۆیه له شاردای ماوه‌ته‌وه.

به‌م هه‌واله زانیم که ده‌بی ئاو بینم و ده‌ست بشۆم، هه‌ستم کرد ئیتر ژووره‌که‌م له ده‌ست داوه، به‌کسه‌ر رۆیشتمه ژووره بچووه‌که‌که و دانیشتم، نه‌که‌ر بریار بیت شتیک بنووسم شوینه‌که‌ی هه‌ر ئه‌م ژووره هینم و چۆله‌یه، ئیستا ئیتر بابته‌ی چیرۆکه‌که زۆر می‌شکی سه‌رقال نه‌ده‌کردم، به‌لکو بیروکه‌یه‌کی زۆر نایابم بۆ هاتبوو له‌باره‌ی نووسینی شانۆنامه‌یه‌کی به‌ک په‌رده‌یی، به‌ ناوی نیشانی گۆچ که په‌یوه‌ندی به‌ سه‌ده‌ ناوه‌راسته‌کانه‌وه هه‌بوو، تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی کاراکته‌ری سه‌ره‌کیم ته‌واو دروست کردبوو، ئه‌م کاراکته‌ره له‌شفرۆشیکی عیار و فریوده‌ر بوو، که نه‌ک به‌هۆی چیژ و لاوازی، به‌لکو به‌هۆی دژایه‌تی خواوه له‌ ناو په‌رستگایه‌ک گوناوه‌ی کردبوو، به‌و مانایه‌ی که له‌سه‌ر به‌رمال و روو له‌ میحراب ئه‌وه‌ی لای وه‌شاپووه‌وه، مه‌به‌ستیشی ته‌نیا ئه‌و چیژه‌ بیوینه‌یه بوو که له‌ سوکایه‌تیکردن به‌ خوا ده‌یبرد.

تا کات تینه‌په‌ری ئه‌م که‌سه وه‌هماوییه زیاتر له‌ به‌رچاوم زیندووتر ده‌بوو، تا ئه‌و شوینه‌ی که دواچار وه‌ک بوونه‌وه‌ریکی راسته‌قینه هه‌ر به‌وجۆره‌ی که دمویست ده‌هاته به‌رچاوم، ئه‌م ژنه له‌شفرۆشه‌ی بالابه‌رز و گه‌نمه‌نگ و باریکه که رووخساریکی گلاو و نه‌فهره‌تاوی هه‌بوو، هه‌ر هه‌نگاویکی هه‌لده‌گرت پووزه دریزه‌که‌ی له‌ دزری ته‌نوره‌که‌یه‌وه ده‌رده‌که‌وت، بوونه‌وه‌ریکی وه‌ها بیگومان ده‌بی گویچکه‌ی گه‌وره و ده‌په‌ریوی هه‌بیت، به‌ کورته‌ی نه‌ک هه‌ر چاو ئه‌زیت بدات، به‌لکو ده‌بی به‌رگه‌ری بینیشی نه‌گرین، به‌هه‌رحال په‌هه‌نده سه‌رنجراکتشه‌که‌ی بیحه‌یاییه سه‌یره‌که‌ی بوو، ئه‌م بوونه‌وه‌ره دیز و تۆقینه‌ره به‌سه‌ر خه‌یالمدای زالی بوویوو، زه‌ینمی ته‌واو به‌ خۆیه‌وه سه‌رقال کردبوو. دوو سه‌عاته خه‌ریکی نووسینی

ئەم شانۆنامەيەم، بى ئوھى قەلەم لە سەر كاغەز ھەلگرم، دوا
 رەشكردنەوھ دە يان دوانزە لاپەرەم، كە ھەندىجار بە زەحمەتى زۆر
 و ھەندىجار بە وردبوونەوھى زۆر دەمنووسى، ھەروھە ناوبەناوئىش
 كاغەزنىك لەخۆرا رەش دەكردەوھ و دەمدرانە، ھەستم بە ماندوويى
 دەكرد و سەرما گيانمى رەق و وشك كرددبووھو، سەربارى ئوھەش،
 لە نيوسەعاتى پيشووھە مندالەكەى ژوورى تەنىشت ھاواری لى
 بەرز ببووھو و تەواو بىتاقەتى دەكرەم، ھەستم كرد لەمە زياتر ھىچ
 نانوسریت و ھەستام و پويشتمە دەرەوھ، پياسەيەكى دريژم بە
 دەوروبەرى شەقامى درامن دا كرى، تا درەنگانى شەو لەوئى بووم،
 بەدەم پىگاوه بىرم دەكردەوھ چۆن دريژە بە شانۆنامەكە بەدەم و
 بىنووسم، پيش گەرانەوھ بۆ ماليش شتىك پووى دا، لە خوارەوھى
 شەقامى كارل يۆھان و نزيك شەقامى ئاسنەپچ، لە بەردەم دووكانى
 پىنەچىيەكدا وەستابووم، نازانم بۆچى لەخۆمەوھ لەوئى وەستام،
 بىركردنەوھم لە دنيايەكى دوور و پەرت بوو، غافل لەوھى كە
 پىنوسىتيەكى زۆرم بە جووتىك پىلاو ھەبوو سەيرى جامخانەى
 دووكانەكەم دەكرد، كۆمەلىك لە پشتمەوھ بەدەم قسەوھ تىپەپرىن و
 يەك وشە لە قسەكانيان حالى نەبووم، لەپەر دەنگىكى بەرز بەرگويم
 كەوت:

"شەوباش."

پوومفرو بوو، وەلامى سلاوھكەيم داىەوھ، بەلام بە جۆرىك بىتاگا
 بووم، كە بۆ ناسىنەوھى ناچار بووم ماوھەك سەيرى بكەم. پرسى:

"ئى دەنگوباست چۆنە؟"

وتم:

"خراپ نىيم... وەك ھەمىشە."

دىسان پرسى:

"ئىستاش لای كرىستى كار دەكەى؟"

وتم:

- له مه به ستت تیناگم کریستی کتیه؟
 - پینم وایه جاریک وتت له بازرگانخانه ی کریستی سکر تیریت؟
 - نه ها، بیرم که وتته وه، به لام ته و او بوو، چونکه ئیشکردن له گهل ئه و
 پیاوه زحمتته و هر له پوژی یه که مه وه بابه ته که له خویه وه
 هه لوه شایه وه.

پرسی:

- باشه هؤکاره که ی چی بوو؟
 - شتیکی گرنگ نه بوو؛ جاریک هه له یه که له نووسیندا دروسهت بوو که
 هؤکاره که شی (زویری) من بوو و دوا ی ئه وه ش...
 پرسیا ری کرد:

- وتت (ته زویر)؟ یانی تو ته زویرت کردوه؟
 به و پهری بی شه رمیه وه له منی ده پرس ی به لگه نامه م ته زویر کردوه،
 ته نانهت به پرا ده یه که حه زی له م بابه ته بوو که یه که له سه ر یه که قسه ی
 لی دهر ده هیتام، نه که رچی زور بیتاقت بوو بووم له وه لامدا هیچم
 نه وت و دواتریش وه که دلنه وایه که وتی:

- ده ی گوئی مه ده ری! هه له بت هه موو پیاویکی بیوه بییش رهنگه ئه م
 شتانه به روکی بگریت، دیسان وای ده زانی به پراستی ته زویرم
 کردوه.

پرسیم:

- مه به ستت له وه ی وتت ده ی گوئی مه ده ری! هه له بت هه موو پیاویکی
 بیوه بییش رهنگه ئه م شتانه به روکی بگریت چییه؟ رهنگه مه به ستت
 ته زویر بیت؟ که واته به قوربان یه که مجار باش کوئ بگره، باوهر
 ده که ی منیک که ئیستا له به رده مت وه ستاوم شتی وام لی
 وه شایته وه، که س نا، من؟

وتی:

- ناخر نه زیزم به م دوو گوئچکه یه ی خۆم گویم لی بوو وتت...

پشتم تیکرد و سهیری شه قامه کهم کرد، له پڕ ته نووره سووریکم بینی که نزیك ده که وته وه، که باش ورد بوومه وه ژنیکم بینی که له گهل پیاوینک دیت، نه گهر له و کاته دا یوومفروم نه دیبایه و قسم له گهل نه کردایه، نه گهر گومانه قۆره که ی منی نه چه په ساندايه و سهرم وه نه گنپایه به ره و شه قامه که، بیگومان له بینینی ئەم ته نووره سووره بیتهش ده بووم، ئیستا جا سوودی چیه! گریمان ته نووره ی خاتوو ناگل کاره که ری شازادهش بیت، بینینی که لکی چیه بۆ من؟

یوومفرو، دیسان له بناگویتدا قسه ی ده کرد و به ته ما بوو گومان و سوکایه تییه ی خۆی بره وینیتته وه، به لام من هر گویم لئ نه ده گرت و چاوم له سهر ته نووره سووره که بوو، که له شه قامه که وه دهاته پیشه وه، کزه یه کی نه رم و راگوزهر که هیی شله ژان بوو، که وته دلمه وه، وهک نه وه ی نووکی ده رزییه ک چه قیبه ته دلمه وه، بی نه وه ی دل بجوولینم له دلوه ناوی ئیلایالی م هیتا، له م کاته دا دیلاق پووریش که راپه وه، نه و ژنوپیا وه ی بینی و به ناماژه ی چار سلاوینکی لیکردن، به لام من تینه که یشتم سلاری کردووه یان نا، دواتر ته نووره سوور به ره و سه ره وه ی شه قامی کارل یوهان پویشته و له بهر چاو دیار نه ما. یوومفرو پرسى:

‘نه وه کئ بوو له گهل نه و ژنه؟’

وه لامم دایه وه:

‘مه گهر نه تیینی شازاده بوو؟ نه وه ی که ناویان ناوه شازاده، ژنه که ده ناسی؟’

‘تاراده یه ک دهیناسم، مه گهر تو نایناسی؟
نه.’

‘وام زانی له بهر خوته وه سلوت لیکرد.’

‘چۆن، یانی من سلوم لیکرد؟’

‘باش بیر بکه ره وه پهنگه سلوت کرد بیت، زور سهیره چونکه هه موو نه و ماوه یه سهیری توی ده کرد.’

- "تو چون دهیناسی؟"

پرونی کردهوه له‌پاستیدا وه‌کو خۆم نایناسم، به‌لکو بینینی ئەم ژنه یاده‌وه‌ریبی شه‌ویکی پاییزی پابردووی بیره‌یناوه‌ته‌وه، مه‌سه‌له‌که ئەمه‌یه: دره‌نگانی به‌کتیک له‌شه‌وه‌کانی پاییز، ئەو و دوو‌گه‌نجی سه‌سه‌ری و سه‌رخۆشی تر، ریک ئەوکاته‌ی له‌گراند ئوتیل ده‌هاتنه دره‌وه، له‌گه‌ل ئەم خانمه‌که تاکوته‌نیا لای کتیبخانه‌ی کامرمیر پیاسه‌ی ده‌کرد قسه‌یان دامه‌زراندبوو، ژنه‌که سه‌ره‌تا ئەوانی په‌تکردبووه‌وه، به‌لام به‌کتیک له‌هاوریکانیان که گه‌نجیکی بویر و قۆز و بیباک بوو و له‌هیچ نه‌ده‌ترسا، به‌وپه‌ری بیشه‌رمییه‌وه داوی لیکردبوو تا ماله‌وه له‌گه‌لی بپروت، سویندی خواردبوو ته‌نانه‌ت ده‌ستیش به‌سه‌ریدا نه‌هینیت، سه‌لامه‌ت و بیکیشه‌ بیگه‌یه‌نیت به‌رده‌م ماله‌که‌ی، چونکه ده‌یویست دُنیا بیت بی هیچ کیشه‌یه‌ک ده‌گاته‌وه به‌رده‌م ماله‌که‌ی، ده‌نا هه‌موو ئەو شه‌وه‌خه‌و ناچیته‌چاوی، به‌ده‌م پێوه‌یه‌ک له‌سه‌ر به‌ک قسه‌ی ریز ده‌کرد و درۆی ده‌پنسا، بۆ نمونه ده‌یوت ناوی والدیعار ئاترداگه‌ و پیشه‌که‌ی فۆتۆگرافییه، له‌کۆتاییدا ژنه‌که‌ش له‌گه‌ل گه‌نجه‌ سووکه‌سه‌ره‌که سه‌رباری په‌تکردنه‌وه‌ش کۆلی نه‌دابوو، پروی گه‌شابوووه‌وه و تا ماله‌وه‌ش قسه‌ی له‌گه‌ل کردبوو.

که چی‌رۆکه‌که گه‌یشه‌ ئیزه هه‌ناسه‌م له‌سینگمدا قه‌پات کرد و پرسیم:

- "ئێ، ئەخیره‌ن گه‌یشه‌ چی؟"

- "حه‌یفت نه‌کرد، بۆ به‌ته‌مای چی بووی، خراپ بیرمه‌که‌ره‌وه چونکه ژنه‌که که‌سیکی به‌ریز بوو."

دواتر هه‌ردوو‌کمان ماوه‌یه‌ک بیده‌نگ بووین و دواتر به‌حاله‌تیکي بیرکردنه‌وه‌وه وتی:

- "ئای که‌واته رتت ئەم کابرایه‌ شازاده بوو؟"

- "به‌لێ، وادیاره‌ خۆی بوو، ئیستا که ئەم ژنه له‌گه‌ل ئەو پیاوه ده‌بینم بیرکردنه‌وه‌م له‌سه‌ری ده‌گورپیت."

من بیده‌نگ بووم، به‌لئی ئیستا، هر ئیستا شازاده خه‌ریکیه‌تی،
 گریمان واشی بگردایه بۆچی به‌لای منه‌وه گرنه‌گه؟ من ده‌ستم له‌ خۆی
 و جوانیه‌که‌شی شو‌ردبوو، به‌ته‌واویش ده‌ستم لئ هه‌لگرتبوو!
 خراپترین شتم له‌ خه‌یا‌ل‌مدا ده‌خسته پال ئەم ژنه، هه‌ولم دها خۆم
 هیمن بکه‌مه‌وه و به‌وه‌ی له‌ بیرکردنه‌وه‌مدا سووکی بکه‌م، چیژم
 وه‌رده‌گرت، ته‌نها شتی‌ک ئازاری ده‌دام و نه‌وه‌ش نه‌وه‌ بوو که بۆچی
 سلوم لیک‌ردبوون، گریمان واشم کردبیت! بۆچی ده‌بی کلاوه‌که‌م
 وه‌ک ریزیک بۆ ئەم که‌سانه له‌سه‌ر هه‌لبگره‌م؟ هیچ خه‌فته‌م بۆ ژنه‌که
 نه‌ده‌خوارد چونکه به‌ هیچ شیوه‌یه‌ک به‌لامه‌وه جوان نه‌بوو، به‌لکو
 ته‌واو داچه‌کیو و ناشیرینیش بوو‌بوو، سه‌یریش نه‌بوو که هر
 سه‌یری منی کردبیت، ره‌نگه که‌مکه‌م هه‌ستی به‌ په‌شیمانی کردبیت،
 به‌لام ئەگه‌ر ئەمه‌ش راست بیت پنیوستی نه‌ده‌کرد وه‌ک گه‌له‌کان
 بکه‌ومه به‌رقاچی و بۆی بنووشتمه‌وه، به‌تاییه‌تی له‌به‌رئه‌وه‌ی ئەم
 دواییانه ته‌واو ناشیرین و ترشاو ده‌رده‌که‌وت و جیبه‌زه‌یی بوو، به
 کورتی پیشکه‌ش به‌ شازاده بیت و خیری لئ ببینیت! دواچار ئەو
 رۆژه‌ش ده‌بینم که بیناکانه به‌ به‌رده‌میدا تیده‌په‌رم و سه‌یریشی ناکه‌م،
 ته‌نانه‌ت ئەگه‌ر سه‌یری ناوچاویشم بکات و به‌ریکه‌وتیش هر ئەم
 ته‌نوره سووره‌شی له‌ پیندا بیت؛ که‌س چووزانی ئەگه‌ر رۆژیکی
 وانیه‌ت؟ به‌لئی، ئەوکاته رۆژی سه‌رکه‌وتنی منه، من خۆم باش
 ده‌ناسم؛ ئەو هیزه‌م هه‌یه هر ئەمشه‌و شانو‌نامه‌که‌م بنوسم و له
 هه‌فته‌یه‌کدا بیخامه سه‌رچۆک... به‌لئی، کچه‌که به‌ هه‌موو جوانی و
 یقاره‌که‌یه‌وه بخمه سه‌رچۆک.

له‌م کاته‌دا زۆر ساردوسر خوا‌حافی‌زیم له‌ یوو‌م‌فرو کرد، به‌لام
 نه‌یه‌نشت برۆم و په‌رسی:

"باشه ئەم ماوه‌یه خه‌ریکی چیت؟"

"په‌رسیاری بۆچییه، دیاره خه‌ریکی نووسینم، له‌مه زیاتر چیم
 پیده‌کریت؟ به‌مه نان ده‌خۆم، ئیستا خه‌ریکی نووسینی شانو‌نامه‌یه‌کی

میژوویی گرنگم، که تاییهت به سدهکانی ناوه‌راست و ناوی نیشانی
خاچه...

یوومفرو له دلوه وتی:

- 'سهیره! ئافهرین! ئهی که ته‌واو کرد به ته‌مای چیت...'
وه‌لامم دایه‌وه:

- 'زۆر بیر له‌مه‌یان ناکه‌مه‌وه، چونکه پینم وایه تا هه‌شت نۆ رۆژی تر
ناوم له‌هممو شوینیک بلاو ده‌بیته‌وه.'
بابه‌ته‌که‌م لیزه برانده‌وه و لئی جیابوومه‌وه.

که گه‌یشتمه ماله‌وه یه‌کسر چوومه لای خاوه‌نمال و داوای چرایه‌کم
کرد، چرا بۆ من گرنگ بوو چونکه ئه‌و شه‌وه به‌ته‌مای خه‌وتن
نه‌بووم، سه‌رم پڕ بوو له‌بابه‌تی شانۆنامه‌که، هیوایه‌کی زۆرم هه‌بوو
تا سه‌به‌ی به‌یانی بتوانم به‌شه‌هه‌ستیار و گرنکه‌که‌ی بنووسم،
به‌وپه‌ری له‌خه‌زبردوویی و خاکه‌راییه‌وه ئه‌م داوایه‌م له‌خاوه‌نماله‌که
کرد، چونکه ئه‌وکاته‌ی پینم نایه‌ ناو ژووره‌که هه‌ستم کرد به
بیتاقه‌تییه‌وه ده‌موچاوی گرژ کرد، ئیستا ئیترا وا خاریکه
شانۆنامه‌یه‌کی زۆر نایاب ته‌واو ده‌که‌م، ته‌نها چهند دیمه‌نیکه‌ی
کو‌تاییه‌که‌ی ماوه و ناراسته‌وخۆ وتم ره‌نگه‌ له‌هۆلینکی شانۆبیدا
نمایشی بکه‌ن، ئه‌گه‌ر یارمه‌تییه‌کم بدات منیش له‌کاتی... به‌لام ژنی
خاوه‌نمال چرای نه‌بوو، بیریشی کرده‌وه، به‌لام به‌هیچ شتیه‌یه‌ک
بیری نه‌ده‌هاته‌وه له‌شوینیکه‌ی ئه‌م ماله‌ چرای لێ بیت، ئه‌گه‌ر تا داوی
نیوه‌شه‌و چاوه‌ڕێ بێم، ره‌نگه‌ بتوانم چرای موبه‌قه‌که به‌ینم. وتی:

- 'ئهی بۆچی مۆم ناکرن؟'

بیده‌نگ بووم چونکه ئه‌و له‌من باشتر ده‌یزانی که ده‌ئۆراشم نییه
بۆ کرینی مۆمیک، هه‌لبه‌ت دیسان وه‌ختبوو ده‌سته‌به‌تال ده‌رچم،
کاره‌که‌ر له‌ژووره‌که‌ی خواره‌وه لای ئیمه‌ بوو و له‌موبه‌قه‌که‌ نیشی
نه‌بوو، که‌واته‌ چراکه‌ی سه‌ره‌وه هه‌لنه‌کراوه، له‌مه‌ زیاتر هیچم نه‌وت
و که‌وتمه‌ بیرکردنه‌وه، کاره‌که‌ره‌که‌ پرسیا‌ری کرد:

’وابزانم ئىستا له كوشكى پاشايه تى گهراونه ته وه و له وئ داوه تى
خوانى ئىواره بوون؟’

دواى ئەم گالته رەق و بىتامەش قاقايەكى كرد.

من هەر له وئ دانىشتم و كاغەزەكانم دەرکرد، مەبەستم بوو يەكسەر
له وئ دەستبەكار بىم و بزاتم دوايى چى دەبىت، كاغەزەكانم له سەر
ئەژنزم دانا و چاوم رىك بربوووه ئەرزەكە، بۆ ئەوهى هىچ شتىك
سەرنجىم نەبات، بەلام ئەمەش بىكەلك بوو و بە قەد سەرەدەرزىبەك
سوودى بۆ نووسىنەكەم نەبوو، دوو كچە بچكۆلەكەى خاوەنماليش
هاتنە ژوورەوه، گلۆلەبەنەكەيان هەلگرت و ويستيان لەگەل پشیلەكە
يارى بكەن، بەلام ئەمە پشیلەيەش گيانەوهرىكى سەير و نەخۆش
بوو، كە نزيكەى هەموو تووكى جەستەى وهرىبوو، ئەوكاتەش
مندالەكانىش فوويان له چاوى دەرکرد فرمىسكى لى دەتكا و دەخزايە
سەر لووتى، مىردى خاوەنمال لەگەل چەند كەسىكى تر له دەورى
مىزىك دانىشتبوون و خەرىكى يارىي كاغەز بوون، تەنيا ژنى
خاوەنمال وەك هەميشە سەرقالى ئىش بوو، خەرىكى خەياتى بوو و
ئەگەرچى باش دەبىنى من ناتوانم له ناو ئەم بەزم و فەرتەنەيەدا
بنووسم، هىچ بەلایەوه گرنگ نەبوو، تەنانەت ئەوكاتەش كارەكەر
پرسىي كە نانى ئىواره له كوشكى پاشا ميوان بووم، بزەيەكيشى كرد،
هەموو خەلكى ئەم ماله دژى من بوون، وەك ئەوهى رازىبوونم بە
چۆلكردنى ژوورەكەم بۆ كەسىكى تر، نەنگىيەكى گەورەيه و
لەوهبەدوا من له بەرچاويان تەنيا ميوانىكى ناوخت بووم، بە جۆرىك
كە ئەم كارەكەرە چەتوونە چاوپرەشە بەو مەمكە ساف و وشكەلاتو
و قژە ئالوزكاوهى، كە نانى مرەبا، واتە نانى شەوى پىندەدام، گالتهى
بى دەكردم، هەموو جارىك دەبىينىم يەكسەر پرسىارى دەرکرد له كوئ
نان دەخۆم كەوا ئەو ئاگاي لىي نىيە، چونكە تا ئىستا له بەردەم گراندى
ئوتيل نەمىينوى، دواى نانى ئىواره خەرىكى پاكدردنەوهى ددانى

بىت ۱۹

ههلبهت ئه و که ورده کاریه کانی ژیانی چه رمه سه ریی منی ده زانی،
 به وهی بابیه تیکی وا بداته وه به پرومدا چیزئی زوری ده برد، له پر
 به رادهیه که نوقمی ئه م بیر کردنه وانه ده بم، که ته نانه ت ناتوانم دیریک،
 ته نیا دیریک له شاتونامه که بنووسم و هه وله کانیشم بیسوود و پووچ
 ده رده چوون، ناو سه رم به شیوهیه کی سه یر دهنگی ده دایه وه و
 دواچار ده ست له نووسین هه لده گرم و ته سلیم ده بم، کاغه زه کان
 ده خمه گیر فانه وه و سه یری سه ره وه ده که م، چاوم له چاوی
 کاره که ره که ی به رده مم گیر ده بیت، سه یری پشته باریک و شانه
 داچه کیوه کانی ده که م، که نه یتوانیوه به باشی که شه بکات، بزچی وا
 هیزشم ده کاته سه ر؟ گریمان من له کوشکی پاشایه تی که رومه ته وه
 چ په یوه ندییه کی به مه وه هه بوو، ئایا ئه مه ئازاریک بوو بۆ ئه و؟ بۆ
 نمونه به م دوا بیانه که به ریکه وت قاچم گیر ابووه پینچی پلیکانه که یان
 بزماریک له چاکه ته که م گیر بووه و دراندوویه تی، به و په یری
 بیتسه رمییه وه پیم پیکه نیبوو، هه ر دوینی ره شنووسه کانی که له
 ژووره بچوکه که بلاو کرابوونه وه، به تاییه ت ئه و به شانیه ی
 شاتونامه که که پیندا چوونه وه م بۆ کردبوو، دزی بووی و ته نها بۆ
 رابواردن به دهنگی به رز له ژووره که دا بۆ ئه وانی تر خویندبووه وه و
 له به رده م هه مووان گالته ی پیکردبووم. که چی من بیرم نایه ت هه یچ
 کیشه یه کم بۆی هه بوو بیت یان داوای شتیکم لیکرد بیت، به پینچه وانه وه
 بۆ ئه وه ی ئه زیتی نه ده م خۆم نوینه که م له سه ر ئه رزه که راده خست،
 هه روه ها له به ر وه رینی قژم قه شمه ریی پینده کردم، که به یانیان تاله
 قژه کانی له سه ر ده ستشۆره که ده بیینی بیزی ده کرده وه و رقی
 هه لده سا، پیلاره کانیشم بوو بوونه گالته و ئه و کاته ی تاکتیکان
 که و تبوونه ژیر تایه ی عاره بانه که وه، ده یوت: خوا جه نابتان و
 پیلاره کانتان له کاره سات بیاریزیت! بۆ خاتری خوا سه یر بکه ن وه ک
 کولانه سه گ پان بوونه ته وه! هه قی خۆی بوو چونکه پاژنه ی

پیتلاوه کانم ده رچو بوو و لاروله ویر و به دقه واره بووبوو، به لام چی بکه م نه مده توانی پیتلاوینکی تر بکړم.

به دم نو قمبوون له م بیرکردنه وانهدا و واقورمان له خراپه ی بیتاکانه ی کاره که ره که، منداله کان خه ریکه بیزارکردنی پیاوه پیره که ی سه ر کورسیه بی شکه ییبه که بوون، هه ردو وکیان به ده وریدا فرکه فرکیان بوو و ماندوو نه ده بوون، هه ریه که یان په ریکه ده هیتا و ده بیرده ناو کونه لووتی کابرا پیره که وه، من نه که رچی بی نه ری نه م دی م نه بروم، به لام خوم تیه له نه قورتاند.

پیره پیاوه که ته نانه ت په نجه شی بؤ به رگریکردن له خوی نه ده جولاند، ته نیا نه وکاته ی نو قورچیان لئ ده گرت چاوه کانی به تو په ییبه وه پوو ده کرد منداله کان، نه وکاته ش په ره که یان ده برده ناو کونه لووتیبه وه به راوه شانندی سه ری، په ره که ی ده کرده ده ره وه، سه ریکردنی نه م دی م نه زیاتر ده یشله ژاندم و تواناشم نه بوو چاوی له سه ر لابه م، باوکی خیزانه که له پشت کاغزه یاریبه کانی ده ستیبه وه، به کالته ی منداله کانی پیکانی و ته نانه ت پیاوه کانیشی له مه سه له که تیگه یاند.

نه ی بؤ چی پیره پیاوه که نه ده جولا و به ده ستی منداله کانی دورنه ده خسته وه؟ هه ر که هه نگاو یک له چرپاکه نزیک که و تمه وه پیاوی خاوه نمال وتی:

“وازیان لئ بیته! وازیان لئ بیته! کابرا ئیفلججه...”

منیش له ترسی نه وه ی ده ست بخمه ناو مه سه له که وه و نه وه ک کابرا بیزار بیت، به م دره نکانی شه وه له ماله که ده رم بکن بیده نگ له جیگه که م دانیشتم و نغم نه هات، بؤ ده بی له به ر ده ستیوه ردانینکی بیته له کیشی خیزانی نه واندا خواردن و جیگه م بخمه مه ترسیبه وه؟ بؤ له به ر پیره پیاوینکی نیوه گیان، که مژه یی بنوینم؟ به وه ی که دلم وه ک به رد ره ق بووبوو خو شحال بووم، به لام منداله هارو هاجه کان ده ستبه ردار نه بوون، وه رس بوون له وه ی بؤ چی پیره پیاوه که سه ری راده وه شینیت، خه ریکه کونه لووت و چاوی بوون،

ئەو كە نەيدەتوانى دەستى بچولینت بى ئوھى دەم بکاتەو، بە نىگایەكى مات سەيرى دەکردن، لەپەر بەشى سەرەوھى لەشى جولاند و تفيكى كرده يەكئىگان، دواتر ديسان خۇى راوہشاند و تفيكى تريشى رەوانەى دووہمیان کرد، بەلام بەر دەموچاوى نەكەوت، لەپەر بىنیم خواوہنمال كە دەموچاوى سوورببووہو، كاغەزەكانى فریدايە سەر مېزەكە و بەرەو جىخەوہكە رۆيشت و ھاوارى کرد:

- 'پىرى كەلتەكۆن! شەرم ناكەى تف دەكەیتە ناوچاوى ئەو مندالە بچووكانە!'

من لە خۆمەوہ ھاتمە دەنگ و وتم:

- 'ئاخر خواش ئەمەى پىخۆش نىيە، يەك دەقە نايەلن ئىسراحت بکات.'

بەلام لە كاتى وتنى ئەم قسانەدا دەترسام بىكەنە دەرەو، لەبەرئەوہش نەك ھەر دەنگم ھەلنەپىرى، بەلكو زۆر ھىواش و كاوہخۆ قسەكەم کرد، بەلام ئەوئەندە تورپە بووم ھەموو گيانم دەلەرزى. پياوہكە رووى لە من کرد و وتى:

- 'دە وەرە گوئى لەمە بگرە! فەرموو بزانم پەيوەندى بە ئىوہوہ چىيە؟ تاكە داواى من لە جەنابت ئەوہيە باش دەرگاكە داخە و قوفلى بکە، چونكە ئەمە باشتەرە بۆ جەنابت.'

دواتر دەنگى ژنى خواوہنمال لەم كەينوبەينەدا بەرزبووہوہ و فەرتەتەيەك دروست بوو، ئەويش ھاوارى کرد:

- 'پەنا بەخوا! وابزانم ھەمووتان شىتووئيتن و جنۆكە دەستى لىوہشاندوون! ھەر دووكتان ئاگادار دەكەمەوہ، ئەگەر دەتانەوئى لىرە بىمىننەوہ بىدەنگ و ئاقلانە لە شوئىنى خۆتان دانىشن، رىوشوئىن و گوشت و قوزەلقورت دەدەمە ئەم سواكەرانە و دەشىكەن بە بەزىم و فەرتەنە، ئىتر دووبارە نەبىتەوہ، دەمتان دابخەن، ھۆى مندالى خويىرى! ئەگەر دەمتان دانەخەن خۆتان بەرپرسن، من لەم جۆرە زەلامانەم ناويت، ئەسپىونانە يەك فلسيان نىيە ھىچ بکرن، نىوہشەو خۇيان لە

كۆلانهوه دهكهن به ئيره‌دا و خۆيان تىكه‌ل به خيزانى ماله‌كه دهكهن و به‌زم ده‌نینه‌وه. گوئى بگرن، من له‌م شتانه‌م ناوئيت له‌م ماله و كه‌سنىكىش ئيره‌ى پىخۆش نىيه، فهرموو با شەقى له‌ خۆى هه‌لدا و بـرـواته‌ ده‌روه، من ده‌مه‌وى له‌م كاوبلووه‌دا ئىسـراحت بـم، تىگه‌يشتن؟

من هه‌چم نه‌وت و نەقم نه‌کرد، به‌لكو گه‌رامه‌وه لای ده‌رگاكه دانىشتم و گوئيم له‌ به‌زمه‌فهرته‌نه‌يه گرتبوو.

هه‌موان ته‌نانه‌ت مندا‌لكانىش قاوقيزيان نابووه‌وه، كاره‌كه‌ره‌كه‌ش ده‌ويست روونى بكاته‌وه شه‌ره‌كه چۆن ده‌ستى پى كرد. ئه‌گه‌ر من كه‌رولال له‌ جىگه‌كه‌ى خۆم دابنشىم و هه‌چ نه‌لئيم شه‌ره‌كه به‌ره‌به‌ره هه‌يمن ده‌بىته‌وه، كار له‌ كار ناترازىت، باشه‌ مه‌گه‌ر چىم پى ده‌كرا؟ مه‌گه‌ر ئاگام له‌ سه‌رمای ده‌روه نه‌بوو و نه‌مه‌زانى شه‌وه، مه‌گه‌ر به‌م دره‌نگانه كاتى ئه‌وه‌يه شه‌ر بكه‌يت و بكىشيت به‌سه‌ر مێزدا؟ به‌ خۆم ده‌وت نه‌كه‌ى خۆت كه‌ر بكه‌يت! به‌ هه‌چ شىوه‌يه‌كا! هه‌يمن و بىياك له‌ جىگه‌كه‌م دانىشتبووم، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ى ناراسته‌وخۆ ده‌ريان كردبووم، نه‌مدويست برۆمه‌ ده‌روه و به‌ چاوه‌كانم كه‌ چاويلكه‌يه‌كى به‌سه‌روه‌وه بوو، ته‌ماشای وینه‌ى ره‌نگاو‌په‌نگى مه‌سىحم ده‌کرد، له‌ سه‌ر ديواره‌كه‌ و له‌ به‌رده‌م ترۆهاتى خانمى خاوه‌نمال هه‌چم نه‌ده‌وت. يه‌كێك له‌ يارىچىيه‌كان وتى:

خانم ئه‌گه‌ر مه‌به‌ستتان ئه‌وه‌يه حسابتان له‌گه‌ل من ساف بکه‌ن، ئاماده‌م برۆم.

له‌ جىگه‌كه‌ى هه‌ستا و يه‌كێكى تریشيان له‌گه‌لیدا هه‌ستايه‌ سه‌رپى.

خانمى خاوه‌نمال وه‌لامى هه‌ر دووکیانى دايه‌وه:

"نه‌خه‌ر مه‌به‌ستم تۆ نه‌بوو! تۆش نا! ئه‌گه‌ر پىويست بکات خۆم ده‌توانم بلیم رووى ده‌مم له‌ کتیه، تینه‌گه‌ن! ئه‌گه‌ر پىويست بکات پیتان ده‌لئیم مه‌به‌ستم کتیه..."

قسه‌کانی پچرپچر ده‌کرد، ناوبه‌ناو قسه‌کانی دريژ ده‌کرد و تانه‌یه‌کی ده‌گرته من، تا باشتر تيبان بگه‌یه‌نيت مه‌به‌ستی کتیه، به خۆم ده‌وت بیده‌نگ به و هيچ مه‌لی! نه و خۆی به ئاشکرا ده‌ری نه‌کردبووم، هه‌ربۆيه ده‌بی و ریا بم و له‌خۆمه‌وه خۆم گيف نه‌که‌مه‌وه و غروروم له‌خۆوه نه‌جوولیت، له‌گه‌ل هه‌موو نه‌مانه‌ش قژی مه‌سیح له‌ وینه‌که‌دا ره‌نگیکی سه‌وزی تايبه‌تی هه‌بوو، که زۆر دوور نه‌بوو له‌ ره‌نگی گيا، به ناسکانه‌تر ده‌توانين بليين به‌ره‌و مه‌يله‌وسه‌وزی تيری گياي ده‌شتودۆله‌کان ده‌چوو... چهند چواندنیکي سه‌يرم دۆزيه‌وه! له‌م کاته‌دا هه‌ندیک بيرکردنه‌وه وه‌ک بايه‌کی پر له‌ مانای جۆراوجۆر به‌ ميشکمه‌دا ره‌ت بوون، بيرم کرده‌وه که يه‌کتيک له‌ نايه‌ته‌کانی کتیبی پيرۆز ده‌لێت: که ژيانی ئاده‌می وه‌ک وشکه‌گيايه‌که، که بليسه‌ی خه‌لوز تیبی ده‌نالیت و له‌ویوه که‌وتمه‌ بيری پۆزی قيامه‌ت، که ته‌رووشک پتیکه‌وه ده‌سووتين، دواتر بيرکردنه‌وه‌يه‌کی تر هات و دواي ئه‌وه‌ش خه‌یالم رۆيشته لای بوومه‌له‌رزهی لشیۆنه^١، له‌ویوه به‌ ناروونی که‌وتمه‌وه بيری قاپینکی نه‌خشینراو به‌ ده‌ستی مسکارینکی ئيسپانيا، قه‌له‌مدارینکی له‌ دارئیبۆنی تاشراو، که له‌ مالی ئیلایالی بينبووم، جه‌خار که هه‌موو شتيک له‌رزۆک و ناجیگیره! به‌لی کوتایي هه‌موو شتيکیش چوار ته‌خته و کفنيکه و ناوئيشانه‌که‌ش دياره؛ خانمی ئه‌ندرسۆن لای راست له‌ ژير ده‌رگا که‌وره‌که.

سه‌ير ئه‌وه‌بوو که ئه‌م بيرکردنه‌وانه، له‌و ساته‌ پرشله‌ژانه‌ی که خاوه‌نمال زۆری نه‌مابوو له‌ ده‌رگا که‌وه بمکاته ده‌ره‌وه، هاته ميشکمه‌وه، له‌پر گویم لئ بوو ژنه‌که‌ هاوار ده‌کات:

"وادياره‌ گوئ ناداتی، ده‌لیم ده‌بی له‌م ماله‌ برۆنه‌ ده‌ره‌وه، ئیستا تیکه‌يشتن؟ شه‌یتان به‌ نه‌حله‌ت بیت! وابزانم کابرا ته‌واو شیت بووه!"

---

^١ لشیۆنه، يه‌کيک له‌ شاره‌ ديريئه‌کانی ئه‌وروپا و پایته‌ختی پورتوگال، که له‌ ناوه‌راستی سه‌ده‌ی هه‌ژده‌يه‌م به‌ هۆی بومه‌له‌رزیه‌کی ئیجگار که‌وره و ترسناکه‌وه ویزان بوو، یادی ئه‌م بوومه‌له‌رزیه‌ له‌ میژوودا ماوه‌ته‌وه. (و.ف)

له وه زیاتر پښویست ناکات هیچ بلیم، ئیستا ئیتر ده بی بی چه له حانی
برونه دهره وه.

سهیریکی دهرگاکم کرد، به لام به مه بهستی روښتن نا، چونکه به
هیچ شیویه یک به ته مای روښتن نه بووم، خه یالیکي ترسناک هاته
می شکمه وه، نه گهر کلیله که به دهرگاکه وه بوايه بؤ نه وهی خؤم له
روښتنه دهره وه به دوور بگرم، دهرگای ماله کم به سهر خؤم و
همواندا داده خست، چونکه که بیرم له کؤلانه که ده کرده وه
مووچرکیکي عه سه بی ترسناک هه موو گیانی ده گرت وه، به لام کلیله که
به دهرگاکه وه نه بوو و منیش له جیگه کم هه ستام، ئیتر هیچ
دهرچه یه کی هیوا بوونی نه بوو، له پر دهنگی خاوه نمال و ژنه کی
تیکه ل بوو.

من چه په ساو دوهو ستم و بینه ری رووداویکي سه یرم، نه م پیاوه که
پینستر هه پره شه ی لیکر دبووم ئیستا لایه نی من ده گرت و به ژنه کی
ده لیت:

دەزانی ناخۆشه کړیچییه ک شه و له ماله که ت دهر بکه ی، نه م کاره
تاوانه و به پپی یاسا سزای خوی هه یه.

هر باوه یرم نه ده کرد و ناگام له وه نه بوو نه مه تاوان بیت، به لام
وادیاره وایه، ژنه که یه کسهر هه سستی به تو پره یی خوی کرد و
دامرکایه وه و ئیتر هیچی له گه ل نه وتم، ته نانه ت دوو نانی مره بابیشی
بؤ هینام به لام قبولم نه کرد، هه لبه ت وه ک سوپاسیک بؤ می رده که ی
وهرم نه گرت، بیانووم هینایه وه که له دهره وه نام خواردوه،
دواجاریش که بؤ خه وتن روښتمه ژووره بچو وکه که ژنی خاوه نمال
دوام که وت، له به رده م دهرگاکه وه ستا و له کاتیکدا ورگی دوو گیانی
روو له من دهره پراندبوو، به دهنگی به رز وتی:

ناگادارتان ده که مه وه نه مشه و دوا هه مین شه وه له م شوینه ده خه ون.
وه لامم دایه وه:

زور باشه هیچ قسه یه کم نییه!

ئەگەر بەرپاستى ھەولم بەدایە ڕەنگە بمتوانیایە چۆن بووہ بۆ سبەى شەو شۆینیک بدۆز مەوہ، بەھەر حال خۆش حال بووم کە ئەمشەو ناچار نیم لە دەرەوہ بخەوم.

*****

ڕیک تا سەعات پینچ یان شەشى بەیانی خەوتم، کە ھەستام ھیتشتا خۆر نەکەوتبوو، بەلام یەکسەر لە چرپاکەم ھاتمە دەرەوہ، لەبەرئەوہى ھیچم نەبوو بیدەم بە خۆمدا لە ترسى سەرما بە جلەوہ خەوتبووم، قومیک ئاوم خوار دەوہ و بە ھیمنى دەرگا کەم کردەوہ، لە ترسى ئەوہى ديسان ژنى خاوەنمال ببینم یەکسەر ڕۆیشتمە دەرەوہ، لە ھەندى شۆین پاسەوانى شەوگەر دەگەرەن، بەلام جگە لەوان ھیچ بوونەوہریکی تر بە دەرەوہ نەبوو، کەمیک دواتر دوو کەس ھاتن و دەستیان کرد بە کوژانەوہى چراگازەکانى ئەو ناوہ. بئى ھیچ ھۆیک بەرەو شەقامى کلیسا ڕۆیشتم، لە شەقامیکەوہ کە بەرەو قەلای سەربازى دەرۆیشتم بەرەو خوارەوہ شۆر بوومەوہ، ڕەق بووبوومەوہ و زۆر برسیم بوو، ئەژنۆ و پشتم بەھۆى ئەم ڕێتیوانە درێژەوہ داھیزار بوو، شلوشەویڵ و خەوالوو لە سەر کورسییەک لێنى کەوتم، ماوہیەک چاوم چووہ خەو، سى ھەفتەى پینشوو خوار دێنەکەم تەنیا ئەو نانەمرەباییانە بوو، کە نیوہرۆ و ئیوارە و بەیانی دەرخواردیان دەدام، داھەمین خوار دینیشم بیستوچوار سەعات لەمەوبەر خوار دبوو، برسیتی دیسانەوہ قوول ئازارى دەدام و دەبوو تا زووہ چارەى بکەم.

بیرم لەمە دەکردەوہ کە لەناکاو لە سەر کورسییەکە خەوم لیکەوت... دەنگى قسەکردن لە چوار دەورەوہ خەبەرى کردمەوہ، کە ھاتمەوہ سەرخۆم ببینیم ماوہیەک لە پۆژ لایداوہ و خەلکى کەوتوونەتە جموجۆل، ھەتاو بە سەربانەکانەوہ دیار بوو و ئاسمان کەمەرەنگ و چر دەبینا، دواى چەندین ھەفتەى بەردەوام کە ھەوا لیل و خنکار

بوو، له خۆشی ئەم ههتاوه دا هه موو خه م و خه فه تم له بېر کرد،
 هینامه پېش چاوم که چه ندین جار رۆژی له مه ناخۆشترم بېنیوه،
 چه ند بۆکسیکم کیشا به سینگمدا و له خۆمه وه له ژیر لیه وه گۆرانیم
 وت، ده نگم ئەوه نده نووسا بوو که به بیستی ده نگم، به زه ییم به
 خۆمدا ده هاته وه و قولی گریانیک گه رووی گرتم، ئەم رۆژه خۆشه و
 ئاسمانه کاله وه بووه، که نوومی رووناکی بوو زۆر کاری لیکردم، به
 دهنگی بهرز دهستم کرد به گریان، پیاویک له وینوه تینه پری و پرسیی
 چی بووه؟ وه لامم نه دایه وه، ده موچاوم داپۆشی و پووم کرده
 خواره وه تا گه یستمه که نار به نده رگا که، که شتییه کی گه وره به سی
 دوو که لکیشه وه، که ئالای پووسیای هه لکردبوو، خه ریکی داگرتی
 خه لوز بوو، له سه ر جهسته ی وشه ی کوپگۆرۆ^۱ نه خشینرابوو،
 ماوه یه ک خۆم به ته ماشای ئەم که شتییه بیانییه وه سه رقال کرد،
 وادیار بوو زۆری نه ماوه باره که ی ته واو داگریت، ئەگه رچی
 پینشتریش باری بردبوو، له سه ر جهسته ی ژماره ده یی^۲ نووسرابوو،
 هه ر دوای ئەوه ی هه ماله کان به جزمه ی گه وره و ئەستوروه وه له
 سه ر پرده که هاتوچۆیان ده کرد، ئاوازیکی خالی و خنکاو له هه موو
 که شتییه که دا ده نگی ده دایه وه، هه تاو و رووناکی و بۆنی ئاوی
 سویری ده ریا، که پرپوو له خرۆشانیکی خۆش و وزه به خش هتیزیکی
 تازه ی دایه وه به گیانم، خوینیکی تازه به ده ماره کانما گه ر، له پر هاته
 خه یالمه وه به ده م دانیشتنه وه چه ند لاپه ره یه ک له شانۆنامه که م
 بنووسم و ته واوی بکه م، له بهر ئەمه ش کاغه زه کانم له گیرفانم
 ده رهینا، خۆشم ته رخان کرد که له زمانی قه شه یه که وه وه لامیک
 بنووسم، ئەم وه لامه ش ده بوو به ره قی بوتریت و نیشانه ی سه ختی و
 قورسی ئایین بیت، به لام له بهر ئەوه ی نه متوانی بېنووسم وازم له
 قه شه که هینا، ویستم داوه ریک سزای ژنی گوناهاکار بدات، که نیو

^۱ Copegoro

^۲ ئاماژه یه بۆ به رزی که شتییه که.

لاپه پريم نووسی وازم له ودهش هینا، چونکه وشه‌ی باش و شایسته‌ی
 نه و دوخ و حاله‌تم نه‌دوژییه‌وه، جموجولیک که له چوارده‌ورمه‌وه
 ده‌بینرا و دهنگی گورانی کرینکاره‌کان، که به گوریس به‌له‌مه‌کانیان
 راده‌کیشایه قه‌راغ، خره‌خړی به‌کره‌کان و ته‌قوتوکی به‌رده‌وامی
 فارگونه‌کانی بار، به‌راډه‌یه‌ک له‌گه‌ل ژینگه‌ی کون و تاریک و
 به‌ویقاری سه‌ده‌کانی ناوه‌راستی شانوییه‌که ناکوک بوو، که
 ویناکردنی مه‌حال بوو، هر‌بویه کاغه‌زه‌کانم کړکړده‌وه و له جیگه‌که‌م
 هستام، به‌لام زه‌وقم هه‌بوو و هه‌ستم ده‌کرد نه‌گه‌ر ده‌رفه‌تیکي باش
 بره‌خسیت ده‌توانم شتیک بنووسم، خوزگه لانیکه‌م شونینکی هیمنم
 هه‌بوايه! له ناوه‌راستی شه‌قامه‌که دانیشتم و بیرم له‌مه ده‌کرده‌وه،
 به‌لام سه‌یرم کرد له هه‌موو نه‌و شاره سوچیکي هیمن نییه بتوانم به
 بیده‌نگی تیای دابنیشم، تاکه‌چاره نه‌وه بوو که بگه‌پیمه‌وه بؤ هه‌مان
 ژووری میوانخانه‌که‌ی گه‌ره‌کی واترلاند، به‌لام له دل‌وه‌ه‌زم
 نه‌ده‌کرد و به‌خوم ده‌وت ناخر چون شتی وا ده‌بیت! له‌گه‌ل نه‌مه‌ش
 به‌پنوه بووم بؤ نه‌و شوینه که وه‌ک 'ناوچه‌ی قه‌ده‌غه' بوو بؤ من،
 هه‌لبه‌ت خوشم ده‌مزانی که به‌راستی کاریکي قیزه‌ون ده‌که‌م، به‌لام
 هیچ چاره‌یه‌ک نه‌بوو.

به‌لې، غرور و گه‌وره‌یی خوم خسته لاره، تهنانه‌ت نه‌گه‌ر زیده‌پړویی
 نه‌بیت، ده‌توانم بلیم نه‌و روزه و نه‌و ساته‌ خوم به‌زه‌لیترین ئینسانی
 سه‌ر زه‌وی ده‌بینی، به‌رگه‌ی هه‌موو جوړه سووکوبونیکم ده‌گرت، نه‌م
 بابه‌ته‌م له خوم حالی کرد و که‌وتمه‌پړی، له به‌رده‌م ده‌رگای
 میوانخانه‌که‌ جاریکي تر در‌دو‌نگ بووم و وه‌ستم، به‌لام دواچار وتم
 به‌جه‌ه‌نه‌م چی ده‌بی با بیی...! له راستیدا بابه‌ته‌که زور بیبایه‌خ بوو،
 چونکه یه‌که‌م ته‌نیا چند سه‌عاتیک ئیشم هه‌بوو. دوهم سویندم به
 خوای خوم خواردیوو، که له‌وه به‌دوا جاریکي تر پی نه‌نیمه‌وه نه‌و
 شوینه، دواتر هر جوړیک بیت چومه‌ه‌وشه‌که، تهنانه‌ت
 نه‌وکاته‌ش به‌سه‌ر به‌رد‌پړی ناریکي‌ه‌وشه‌که‌دا ده‌ر‌ویشتم، دیسان

دوودل بووم و که گه‌یستمه بهر دەرگا که ناماده‌ی گه‌رانه‌وه بووم، به‌لام ددانم جیر کرده‌وه و وتم نا! نابین له‌خۆرا له‌خۆبایی بم، نه‌وپه‌ری نه‌وه‌یه بیانوو‌یه‌ک بۆ هاتنه‌که‌م داب‌تاشم، بلیم هاتووم به‌فرمی داوای مۆله‌تی پشوو بکه‌م، هه‌روه‌ها ده‌مویست به‌رواریکیش بۆ دانه‌وه‌ی قه‌رزه‌کانم داب‌نینیم، دەرگای ژووره‌که‌م کرده‌وه، که رۆیستمه ژووره‌وه چاره‌پێ بووم، بینه‌نگ و هیمن له‌شوینه‌که‌ی خۆم وه‌ستام، دوو هه‌نگاو دوورتر، له‌به‌رده‌م من پیاوه‌ی خاوه‌ن‌مال بێ چاکه‌ت و بێ کلاو وه‌ستابوو، له‌کونی کلیلی دەرگا که‌وه سه‌یری ناو ژووره‌که‌ی ده‌کرد و پنده‌که‌نی، به‌پیکه‌نینه‌وه پێی وتم: 'وه‌ره‌ ئیره'. من له‌سه‌ر په‌نجه‌پێ نزیک که‌تمه‌وه، وتی: 'ئیس‌تا سه‌یرکه' و ده‌ستی کرده‌وه به‌پیکه‌نین، پیکه‌نینکی هیمن و بینه‌نگ، به‌لام له‌ده‌وه‌ ده‌هاته‌ دهر، دیسان ناماژه‌ی بۆ کرده‌وه له‌کونه‌که سه‌یر بکه‌م: 'ها‌ها‌ها؟ له‌باوه‌شی یه‌کتر خه‌وتوون! سه‌یری پیره‌میزده‌که بکه، باش ده‌بینی؟'

به‌لی، له‌سه‌ر جیخه‌وه‌که، رێک لای وینه‌که‌ی مه‌سیح، دوو جه‌سته به‌رچاو ده‌که‌وت: ژنی خاوه‌ن‌مال و ده‌ریاوانی بیگانه، لنگی ژنه‌که وه‌ک په‌له‌یه‌کی سه‌ی به‌سه‌ر سه‌رینه‌ ره‌شه‌که‌وه دیار بوو، له‌سه‌ر جیخه‌وه‌که‌ی تر که‌نووسابوو به‌دیواره‌که‌وه، باوکی - پیره‌پیاوه‌ په‌که‌وته‌که - وه‌ک هه‌میشه سه‌رک‌ز بۆ پێشه‌وه نوشتابوو‌یه‌وه، قورسای خستبووه سه‌ر ده‌ستی و هه‌رچه‌ند توانای جووله‌ی نه‌بوو، ته‌ماشای ده‌کردن، رووم کرده‌ پیاوی خاوه‌ن‌مال و بینیم به‌توندی لووتی گرتووه، نه‌وه‌ک به‌ده‌نگی به‌رز قاقا لی بدات. به‌چه‌وه پێی وتم:

'پیره‌پیاوه‌که‌ت بینی؟ په‌نا به‌خوا! بینیت چۆن دانیش‌تووه و خه‌ریکه سه‌یریان ده‌کات؟'

ئه‌مه‌ی وت و دیسان له‌کونی کلیله‌که‌وه سه‌یری کرده‌وه، منیش به‌ره‌و په‌نجه‌ره‌که رۆیستم، ئه‌م دیمه‌نه ته‌واو وری کردبووم و هه‌موو

ئىلھامەكەي لەناو بردم، باشە ئەمانە پەيوەندىي بە منەوە چىيە؟ كە
مىردەكەي خۆي بە خەياليدا نەدەھات و زۆرىشى پىخۆشە، ئىتر
بۆچى من بحەپەسىم و بىتاقەت بم، لەولاشەو پىرەپىاويكى لە
ئىشكەوتوو، كە رەنگ بەلاشەو گەنگ نەبىت و ھەروا دانىشتوو و
خەوى لىكەوتوو، رەنگە ھەر خەويكى تاھەتايىش خەوتىت، بە
كورتى ئەم مەسەلەيە ھىچ نازارىكى وىژدانى بۆ من تيا نەبوو.

جارىكى تر كاغەزەكانم گەرت بە دەستەو، بىپارم دا خەيالى پىرەپوچ
لە خۆم دووربەخەمەو و خەريكى نووسىن بم، لە ناوہ پراستى
نووسىنەكە دا گىرم خواردبوو و تيامابووم، دىرەكەش ئەمە بوو
بەپىتى حوكمى خواوہند و فتواي ياسا و پاي راوئىكارانى
باوہ پىنكارو و بانگى وىژدان... ئەوسا لە پەنجەرەكەو سەيرى
خواروہم كرد بزانم وىژدانى دادوہر فەرمانى چى دەردەكات، لە
ژوورەكەو گويم لە دەنگىكى كز بوو، بەلام وتم پەيوەندىي بە منەوە
چىيە، ئەو پىرە پىاوہ پىرەكە مردبىت يان رەنگە سەرلەبەيانىش
مردبىت، كەواتە ئەم دەنگە پەيوەندى بە منەوە چىيە، بۆچى دەبى
مىشك بۆ ئەم بابەتە بروات، بە خۆم وت پەشيمان بەرەو و دان
بەخۆتدا بگرە، ديسان دەگەرئىمەو بۆ دىرەكە؛ بەلى... و بانگى
وىژدان...

بەلام واديارە ھەموو شتەكان دژى من رىكەوتوون، چۆنكە ديسان
مىشك لە ئىش كەوتەو، پىاوەكە لە بەردەم كونى دەركاكە ئۆقرەي
لى برايوو، ناوبەناو گويم لە پىكەننەكەي بوو، دەمبىنى لەتاو پىكەنن
لوول بوو، لە كۆلانەكەش شت رووى دەدا، ھۆشم بە تەواوى شتواو
و شلەژا بوو، كورپىكى بچكۆلە لە سەر شۆستەكەي ئەوبەر تاكو تەنيا
دانىشتىوو و يارى دەكرد، بەو مانايەي ئىلاقەي كەسى نەبوو، تەنھا
قەردىلەي كاغەزى گەزى دەدا، لەپەر بە جىنەوہ دەردەپەرىت و خۆي
دەكشىتتە داوہ، سەيرى پىاويك دەكات لە سەرەو، ئەم پىاوە ئاقەلە
پىاويكە بە رىشى خەنەبىيەو، سەيرى لە پەنجەرەكە ھىناوہتە دەروہ

و تف پۆ دهکاته خوارهوه، بۆ سهر سهری کوربهکه... کوربهکه له تاو تورهبی دهگری، داماو جینیوی بۆ ده نیریت و پیاوهکهش زه قزهق سهیری دهکات و پندهکه نیت، ئەم وهزعه پینچ دهقهی خایاند، من پرووی خۆم وهرگیرا که شینورۆری مندا له که نه بینم و دیسان له دهوه وتم: به لئى "...بانگی ویزدان..." به لام دریزه ی دیره کهم بۆ نه هات و مه حال بوو بتوانم له مه زیاتر بنووسم، دواچار ئهرزوئاسمان له بهرچاومدا دهستی کرد به خولانهوه، ههستم کرد ئهوهی نووسیومه قسهی قۆبه و به که لکی هیچ نایهت، له سه دهکانی ناوه راست ناتوانین باسی ویزدان بکهین، چونکه مه سه له ی ویزدان له لایهن شکسپیره وه هاتوته ناو ئه وهب و بۆته شتیکی باو، هه ربۆیه بناغه ی وتاری دادوهره کهم به بۆش و بیننه ما زانی و ده بوو ئەم کاغه زانه بدرینم، چاریکی تر تا کۆتایی خویندمه وه و یه کسه ر گومانم نه ما، چونکه شوینی زۆر نایابی تیا بوو، هه ندیک له شوینه کان که به راستی داهینه رانه بوو، ده بهینامه سه ر زه وق و مه یلیکی قوولی بۆ دروست ده کردم، دیسانه وه ده ست پی بکه م و شانۆنامه که ته واو بکه م، هه ستام و گویم به ئاماژهکانی کابرای خاوه نمال نه ده دا، که نکای ده کرد له سه رخۆ ههنگاو بنیم، زۆر ئاسایی ده پۆیشتم، به پینداگرییه وه له ژووهره که هاتمه ده ره وه و پۆیشتمه نهومی یه که م و پۆیشتمه ناو ژووهره که ی پینشووم، چونکه ده مزانی کابرا له وی نییه، ده متوانی له وی بیده نگ دابنیشم، ده ست بۆ که لوپه لی ژووهره که نابه م و ته نانه ت له سه ر میزه کهش نا نووسم، هه ر ئه وه نده م به سه له سه ر کورسی لای ده رگا که دابنیشم، کاغه زه کانم به گه رمو گو پیه وه له سه ر ئه ژنۆم بلاو کرده وه و ده ست پی ده که م، ماوه یه کی کورت شته کان باش ده پۆیشتم، دیره کان یه که به یه ک له میشکدا دهنه خشا و بی وه ستان ده منووسی، خیرا لاپه ره دوای لاپه ره م رهش ده کرده وه، له بیهۆشی و خروشدام، له دلخوشیدا ئاگام له خۆم نامینیت، له بیدهنگی ژووهره که دا گویم له هاواری دلخوشی خۆمه، با به تیکی تازه و نایابیشم دیته

خه‌یال، ئه‌وه‌ش ئه‌وه‌یه‌ که له به‌شیکه‌ی شائۆیه‌که‌دا ده‌نگه‌ی زه‌نگه‌ی کلێسه‌ به‌کار به‌ینم، له‌م کاته‌دا گویم له‌ ده‌نگه‌ی پینه‌ له‌ پلێکانه‌کانه‌وه‌، له‌په‌ر ده‌له‌رز و خه‌یالم ده‌په‌چریت، له‌تاو برسیتی تام هه‌یه‌ و تۆقیو و ترساو خۆم ئاماده‌ی پاکردن ده‌که‌م، گوئ قولاخم، به‌ توره‌یه‌وه‌ گوئ ده‌گرم و قه‌له‌مه‌که‌م به‌ده‌سته‌وه‌ ده‌گرم، له‌که‌مینه‌دا دانیشتووم و ناتوانم یه‌ک وشه‌ بنوسم، له‌ناکاو ده‌رگا ده‌کریته‌وه‌ و ئه‌و ژن و پیاوه‌ی ئیستا له‌ ژووره‌که‌ی خواره‌وه‌ بوون دینه‌ سه‌ره‌وه‌، هه‌شتا زمانم بۆ داوا‌ی لیپوردن نه‌کردبووه‌وه‌، که‌ ژنی خاوه‌نمال هه‌ر منی بینی پاچله‌کا و هاواری کرد:

- 'ئهی هاوار په‌نا به‌خوا کابرا لێره‌یه‌!'

من چیم کرد شتیک بلێم نه‌متوانی، ته‌نها وشه‌ی ببوره‌ هه‌تا سه‌ر زمانم، ده‌رگا‌که‌ی خسته‌ سه‌ر پشت و قیزاندی:

- 'ئه‌گه‌ر یه‌کسه‌ر لێره‌ نه‌پۆنه‌ ده‌ره‌وه‌، به‌ نه‌حله‌ت بم ئه‌گه‌ر پاسه‌وانیکتان بۆ نه‌هینم!'

به‌ ناچاره‌ی هه‌ستام و وتم:

- 'مه‌به‌ستم هه‌چ نه‌بوو، ها‌تووم خوا‌حافیزیه‌که‌ بکه‌م، له‌به‌رئه‌وه‌ی لێره‌ نه‌بوون ناچار بووم چاوه‌ڕێ بکه‌م بین، ده‌ستم بۆ هه‌چ نه‌بردوووه‌ و ته‌نیا له‌ سه‌ر کورسیه‌که‌ دانیشتیووم.'

کابرای ده‌ریاوان وتی:

- 'ئێ خۆ هه‌چی نه‌کردوووه‌، کێشه‌ نییه‌، وازی لێ بینن!'

که‌ له‌ پلێکانه‌کانه‌وه‌ ده‌هاتمه‌ خواره‌وه‌، رق و توره‌یه‌که‌ی زۆرم بۆ ئه‌م ژنه‌ ورگزله‌ هه‌بوو، که‌ هه‌نگاو به‌ هه‌نگاو دوام که‌وتیوو، ده‌یویست تا زووه‌ بمکاته‌ ده‌ره‌وه‌، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی ناخۆشترین جێوه‌کانم له‌سه‌ر زمان بوو، به‌لام ده‌م نه‌کرده‌وه‌ و بینه‌نگ بووم، هه‌لبه‌ت بینه‌نگه‌ی من وه‌ک سوپاسیک بوو بۆ پیاوه‌ نه‌ناسه‌که‌، نه‌مه‌ویست له‌ به‌رده‌م ئه‌ودا قسه‌یه‌که‌ی ناشیرینم کردبیت، به‌لام ژنی خاوه‌نمال دوام که‌وتیوو و چی به‌ده‌مدا هات پێی وتم، توره‌یه‌که‌م تا ده‌هات زیاتر ده‌بوو، هه‌ر

سیکمان دواچار گه‌یشتینه‌هوشه‌که، من به هیواشی هه‌نگاوم ده‌نا و له به‌رخومه‌وه بیرم ده‌کرده‌وه، له‌گه‌ل ژنی خاوه‌نمال ده‌سته‌ویه‌خه بـم یان نا، چونکه ئه‌وه‌نده توڤه بووم زوری نه‌مابوو خوین بـرژم، حـه‌زم ده‌کرد یه‌ک له‌قه‌ی چاک بکیشم به ورگیدا و به مه‌به‌ستی کوشتن لینی بدهم، له به‌ردهم ده‌رگاکه پیاویکم بینی، سلاوینکی کرد، به‌لام جوابی سلاوه‌که‌م نه‌دایه‌وه، بیستم له دواوه قسه له‌گه‌ل ژنی خاوه‌نمال ده‌کات و به‌دوای مندا ده‌گه‌ریت، به‌لام ئاوڤم نه‌دایه‌وه، دوای ئه‌وه‌ی چند هه‌نگاوینک ده‌نیم، دیسان دیته لام و سلاو ده‌کات، رینگه‌م لی ده‌گریت و پاکه‌تیک ده‌داته ده‌ستم، پاکه‌ته‌که به بیزاریی‌وه ده‌که‌مه‌وه، کاغزی تیا نییه، به‌لام ده‌ کرۆنیه‌کی لی ده‌که‌ویتته خواره‌وه، سه‌یریکی پیاوه‌که ده‌که‌م و ده‌پرسم:

‘ئهم گالته‌کردنه چیه؟ کن ئه‌مه‌ی ناردووه؟’

له وه‌لامدا ده‌لیت:

‘خانمیک ئه‌م پاکه‌ته‌ی ناردووه و له‌وه زیاتر ئاگام له هیه‌چ نییه.’

من له شوینته‌که‌ی خۆم ده‌وه‌ستم و نامه‌به‌ره‌که‌ش ږویشته، پاره‌که ده‌خه‌مه‌وه ناو پاکه‌ته‌وه و پاکه‌ته‌که گرمۆله ده‌که‌م، ږووده‌که‌مه ژنی خاوه‌نمال که ئیستاش نیگه‌رانه و بی ئه‌وه‌ی هیه‌چ بلیم ده‌یگرمه ناوچاوی، پیش ئه‌وه‌ی دوور بکه‌مه‌وه بینیم خه‌ریکی سه‌یرکردنی پاکه‌ته‌که گرمۆله‌کراوه‌که‌یه...

هر به‌راستی ئه‌مه ئیشیکی پیاوانه و ئاقلانه‌یه! مرۆف بی ئه‌وه‌ی له‌گه‌ل ئه‌م که‌سه سووک و هیه‌چو‌پو‌چانه ده‌سته‌ویه‌خه بیت و یه‌ک وشه‌یان له‌گه‌ل بلیت، ده‌بی بیباکانه پاره‌که له ده‌ستیا گرمۆله بکات و بیگه‌ریته ناوچاوی ئه‌وانه‌ی ئازاری ده‌دن، ناوی ئه‌م کاره له‌خۆبردوویی و گه‌وره‌ییه و له‌گه‌ل چوارپینکاندا هر ئه‌مه ده‌گریت... نو‌ق‌می ئه‌م بیرکردنه‌وانه بووم، که گه‌یشتمه کۆلانی تامت خۆم له مه‌یدانی ئاسنه‌ڤچ‌دا بینیه‌وه، له‌په‌ر کۆلانه‌که به ده‌وری سه‌رمدا خولایه‌وه و به‌رچاوم ره‌ش بوو، سه‌رم ده‌نگی ده‌دایه‌وه، پالم به

دیواری مالیکه‌وه دا و بینه‌ۆش که‌وتم، هیزی رۆیشتم نه‌مابوو و نه‌مده‌توانی هیچ هه‌ولیک بۆ رزگاربوونم بدهم، پشتم کردبووه دیواره‌که و خه‌ریکبوو ده‌بوورامه‌وه، برسیتیش خراپتری ده‌کردم و توره‌بیه‌که‌می زیاتر ده‌کرد، پیم به‌رز کرده‌وه و کیشام به‌شۆسته‌که‌دا، به‌هه‌موو شیوه‌یه‌ک خۆم ناچار کرد بچوولیم، به‌لکو ره‌نگه‌ هیزی له‌ده‌ستچووم بدۆزمه‌وه، ددانه‌کانم له‌یه‌کتر گیر ده‌کرد، ناوچاوم گرژ ده‌کرد و چاره‌کانم بیهیوا روو ده‌کرده‌وه‌موو لایه‌ک، ئەم جوولانه‌که‌مکه‌م کاریگه‌رییان ده‌رکه‌وت، به‌جۆریک که‌هه‌ستم ئەوه‌نده‌ روناک بوویه‌وه، تیگه‌یشتم نزیکه‌ بکه‌وم به‌ ئه‌رزا، پالم به‌ دیواره‌که‌وه‌ نا و له‌ دیواره‌که‌ دوورکه‌وتمه‌وه، کۆلانه‌که‌ش له‌گه‌ل من ده‌خولایه‌وه و سه‌رم گینژ بووبوو، له‌ توره‌بیدا تووشی نزگه‌ره‌ بووبووم، به‌وپه‌ری هیزه‌وه‌ هه‌ولی رزگاربوونی خۆم هه‌دا و ته‌قه‌لام بوو نه‌که‌وم، هه‌زم نه‌ده‌کرد که‌وتوو و ئاوه‌ژوو بمرم، ده‌مویست به‌ پتوه و سه‌ربه‌رز گیانم ده‌رچیت، ئەسه‌وعاره‌بانه‌یه‌ک به‌ ئەسه‌پایی به‌رده‌مدا تپه‌ری، ئەگه‌رچی ده‌بینم باره‌که‌ی په‌تاته‌یه، به‌ ئینکاربیه‌وه به‌ خۆم ده‌لیم ئەمه‌که‌له‌رمه‌ نه‌ک په‌تاته، سویندی قورس ده‌خۆم که‌ بئنگومان باری عاره‌بانه‌که‌که‌له‌رمه، گویم له‌ قسه‌کانی خۆم بوو و به‌رده‌وام درۆکه‌ی خۆم به‌ سوینده‌وه‌ دووباره‌ ده‌کرده‌وه، ته‌نیا به‌م جۆره‌ دلخۆش و که‌یفه‌ساز ده‌بووم.

په‌نجه‌م به‌رز کرده‌وه و به‌ لێوی وشک و له‌رزۆکه‌وه، به‌ باوک و رۆحی پیروژ سویندم خوارد، که‌ باری عاره‌بانه‌که‌که‌له‌رمه‌ و چیژیکێ زۆرم له‌م گونا‌هه‌ ئاشکرایه‌م وه‌رده‌گرت، زۆری نه‌برد له‌ به‌رده‌م پلیکانه‌کانی به‌رده‌م مالیک که‌وتم، ئاره‌قه‌ی شانومل و ناوچاوم سه‌ری و هه‌ناسه‌یه‌کی قوولم هه‌لمژی، بیجیووله‌ و هه‌یمن مامه‌وه، هه‌تاو به‌ ئاسمانه‌وه‌ و عه‌سه‌ریش نزیک بوو، دیسان ده‌ستم به‌ بیرکردنه‌وه‌ کرد له‌ چاره‌نووسی خۆم، به‌ئێ! به‌رگه‌ی برسیتیم نه‌ده‌گرت و چه‌ند سه‌عاتیکێ تریش شه‌و داده‌هات، ده‌بوو تا دره‌نگ

نەبوو شتیک بکەم، بێرکردنەو لەو ژوورەى لى دەرکرا بووم وازى لى نەدەهیتام، ئەگەرچى نەمدەویست بگەڕیمەو بۆ ئەو، بەلام نەمدەتوانى بیریشى لى نەکەمەو.

ئىستا ئەگەر باش بێر بکەینەو ئەنەکە هەقى خۆى بوو دەرى کردم، نابى چاوەرئى بى بەخۆپایى شوین و مەنزلەم بداتى، جگە لەو هوش ناوبەناو خواردنى پیندەدام، تەنانتە دویشەو کە ئەو نەندە تورە بوو، دیسان دوو نانى مرەبابى بۆ هیتام، ئەمە جگە لە میهرەبانى هیچى تر نییە، چونکە خۆیشى دەیزانى کە زۆر برسیمە، کەواتە بۆچى لە خۆمەو گلەى لى بکەم؟

بەدەم دانیشتنەو لە سەر پلیکانەکان، لە دەرووندا پروم تیندەکرد و تکام دەکرد بمبەخشیت، بە تاییەت زۆر بەداخ و پەشیمان بووم، کە نانخورى سفردەر بووم و زەر فەکەم گرتە ناوچاوى، لە ژێر لێووە دەموت دە کرۆن پارە! بە هیواشى فیکەم لى دەدا، لەم کاتەدا زۆر بە روژنى بێرم لەو پارەیه دەکردهو، لە خۆم دەپرسی ئاخۆ کى ئەم پارەیهى نارەبیت، شتەکانم پینکەو دەلکاند و گریمانەى جوراوجۆرم دەکرد، لەپەر لە شەرما خەجالەت بووم و ناوى ئیلايالىم هیتا، مەگەر هەر دویتى بپارم نەدابوو ئەو پەپرى بىباک بى بۆ ئەو، لەخۆبایانە بە بەردەمیدا بپۆم، ئىستا دەبینم بەزەبى پیندا هاتۆتەو، تەنانتە ناچار بوو خیرم بى بکات، نەخیز سووکى و زەللیلى من نابریتەو! تەنانتە لە بەرچاوى ئەویش کەوتووم، پینکەى بەرزى خۆم لە بەرچاویدا دۆرانندەو، بە ئاشکرا کەوتنى خۆم دەبینى و لە هەر لایەکەو دەپویشتم دەکەوتە سەر ئەرز، ئیتر جگە لە مردن پینکە چارەیهکم نەبوو، لە بەدناوى و بێحەیایدا نوقم بووبووم، دەمزانى لە پى کەوتووم و هەرگیز هەلناسمەو، قوربەسەرى لەو زیاتر چیبە، ئینسان دە کرۆن خیز وەر بگریت و خیرۆمەندەکە نەناسیت قەرەبووى بکاتەو؟ چ بەلایەک لەو گەرەترە پارەکەت لە خۆو فرئى بەدەیت، یان بیپاریزیت و بى ویستى خۆت بیدەیتە کرئى مالەکەت!

ئايا نەدەكرا ھەر چۈنئىك بىت ئەم دە كرۈن پارە فەوتاوە بگەرىنمەوہ؟
 پۇيشتن بۇ ميوانخانە و داواكردنئى پارەكە بىنگومان بىسۈودە،
 رىگەيەكى تر ھەيە، بەلام دەبى بىر بگەمەوہ و زەحمەتى وردبۈونەوہ
 بدەم بە خۇم، خوايە مەسەلەكە چۈن ئالۇزكا! رىگەي ئاسايى سوودى
 نەبوو، دەبوو ئەقل و بەرچاۈروونى پىاوانەم بەخمە كار و
 رىگەچارەيەك بدۈزمەوہ، ئەوسا بەوپەرى تۈانامەوہ بىرم لە
 رىگەچارەيەك كرددەوہ، دوو سەعاتى تر دەبووہ چۈارى پاشنىوہرۇ،
 لائىكەم دەمتوانم شانۇبىيەكەم تەواو بگەم و بەرىۈبەرى ھۇلى شانۇ
 ببىنم، خىرا رەشنووسەكەم لە گىرفانم دەرکرد، بىرپارم دا ھەرچۈنئىك
 بىت دىمەنى كۈتايىش بنووسم.

چەند زۇر لە مېشك دەكەم و گىان دەدەم و ئارەقە دەپۇم ھىچم بۇ
 نانۈوسرىت، قسە بە خۇم دەلېم ئىستا كاتى قىرسىچمەيى نىيە و
 تەركىز بگە! لەناكاو بى قەلەقى و وردبۈونەوہ دەست بە نووسىن
 دەكەم، چىم بە خەيالدا بىت دەيخەمە سەر كاغەز، دەبوو خىرا
 بىپىرىنمەوہ و بىرۇم، دەمويست لە خۇشم تىنگەيەنم كە زۇر باشم، بە
 ئاشكرا درۇم لەگەل خۇم دەرکرد، بە جۇرىك خىرا دەمنووسى ۈەك
 ئەوہى بۇ وشە ناگەرىم، لە بەرخۇمەوہ دەلېم بەراستى شىۋازىكى
 باشت بۇ نووسىن دۇزىوہتەوہ، ئەم ھەلە بقۇزەرەوہ و چى لە دلتدایە
 بىنووسە و بىر لە ھىچ مەكەرەوہ! بەلام گومانم لەم وشانەي كۈتايى
 ھەبوو كە نووسىبووم، چونكە لەگەل دىالۇگەكانى دىمەنى يەكەمدا
 جىاۋازىيەكى زۇرى ھەيە، جگە لەۈەش قسەي قەشەكە رەنگۈبۇي
 سەدەكانى ناۋەرەستى نىيە، بە يەك جوولە لە جىنگەكەم دەر دەپەرم و
 قەلەكەم لە بەينى ددانما دەشكىنم، كاغەز و نووسىنەكان ھەمووى
 دەدېرىنم، كلاۋەكەم فرى دەدەمە سەر شەقامەكە و دەيخەمە ژىر
 قاچم، بەدەم پانكردەنەوہي كلاۋەكەوہ ھاوار دەكەم:

ئەي پىاوان، ئەي ژنان! بەرىزان! بزانن و ئاگادار بىن كە من لە
 ناۋچووم، من تىكشكام!

دواتر بینه‌نگ ده‌بم و دهم ناکه‌مه‌وه.

پؤلیس چند هه‌نگاویک دوورتر وه‌ستاوه و ته‌ماشام ده‌کات، ریک له ناوه‌راستی شه‌قامه‌که چه‌قیوه و چاوی تیبریوم، که سهر هه‌لده‌بم چاومان له یه‌کتر گیر ده‌بیت، ره‌نگه ماوه‌یه‌کی زورت‌ریش سه‌یری کردبیتم؟ کلاوه‌که‌م له سهر نه‌رزه‌که هه‌لده‌گرمه‌وه و ریک ده‌رژه لای و لئی ده‌پرسم:
سه‌عات چه‌نده؟

که‌مینک ده‌وه‌ستیت و دواتر سه‌عاته‌که‌ی ده‌رده‌هینیت و به چاوی راماره‌وه ده‌لیت:

نزیکه‌ی سه‌عات چواره.

وتم:

زورباشه، نزیکه‌ی چواره، زور راست ده‌فهرموون و دیاره باش تاگاتان له ئیشه‌که‌ی خوتانه، ئه‌م یارمه‌تییه‌ی جه‌نابتانم بیر ناچیت. ئه‌مه‌م وت و لئی دوورکه‌وتمه‌وه، به جووله‌کانی من وا‌حه‌په‌سابوو، که به ده‌می داچه‌قاو چاوی له‌سهر هه‌لنه‌ده‌گرتم، که گه‌یشتمه به‌رده‌م ئوتیل رۆیال که‌رامه‌وه و دیسان سه‌یری دواوه‌م کرد، به‌لی، له‌گه‌ل چواره‌ی ده‌بی به‌م جوړه په‌فتار بکه‌یت و به زمانی ناشیرینی خویان قسه‌یان له‌گه‌ل بکه‌یت، ئه‌م شیوازه‌یه که کار له‌حه‌یوانه‌کان ده‌کات و ملکه‌چ و بینه‌نگیان ده‌کات... زور دلم به‌مه خو‌ش ده‌بیت و له‌ژیر لیه‌وه ده‌ستم کرد به‌گورانییه‌ک، ئه‌عسابم وا‌روژابوو که هه‌ستم به‌بچوو‌کترین دهرد و نازار نه‌ده‌کرد، هیچ قه‌له‌قییه‌کم نه‌بوو، وه‌ک په‌ره‌کایه‌ک هیتن و سووکه‌له‌ ده‌رۆیشتم، به‌هموو بازاردا تینه‌پریم و دواتر به‌ره‌و عه‌مباری گوشت پتچم کرده‌وه، لای کلیسای فوریلسرن له‌سهر کورسییه‌ک دانیشتم، ئه‌ی ناردنی پاره‌که سوودی چی بوو، چونکه‌ بینگومان که‌سیکی ده‌ستکورت و هه‌ژار نه‌یناردوه و ئیستاش بووه به‌هیی من.

یارمه تیبهک بتوانیت پیشکه شم بکات ئه وه به جاروبار ده کرۆنم بز
بنزیت، داماره عاشق و شهیدای من بووه و تهنانهت گیانی خوشی
له م پیناوه دا ده به خشی! به م خه یاله پاکه وه له خۆم تورپه بووم و خۆم
گه وره تر هاته پینش چاو، بیگومان ئه م کچه داماره منی خۆش
ده و یست...

سه عات پینجی عه سر بوو، پاش ئه و شله ژانه و خرۆشانه زۆره،
دیسان ناو سه رم دهنگی ده دایه وه و که و تمه سه ر زه وی و به چاوی
ماته وه له به رامبه رم سه یری ده رمانخانه ی فیلم ده کرد، برسیتی
به و په یری توندوتیژی به وه و یرانی کرد بووم و زۆر ئازام ده چه شت،
له په ره به چاوی مات و لیلم ده موچاویک که مکه م و به هیواشی
ده رده که ویت، ئاشکرا ده بیت و ده یناسمه وه؛ ئه مه ده موچاوی ژنی
شیرینفرۆشه که لای ده رمانخانه ی فیلم دانیشتوه! ده چه په سیم و له
سه ر کورسی به که هه لده سم و بیر ده که مه وه، نه خیر هه له م نه کردوه،
هه ره ئه و ژنه یه که له به رده م هه مان میز و هه مان شوین دانیشتوه،
له تاو واقورمان چه ند فیکه یه کی کورت لی ده دم و په نجه کانم له یه ک
گیر ده که م، هه لده سم و به ره و ده رمانخانه که ده رۆم و به خۆم ده لیم:
خۆت بی ئه قل مه که! بو تو دراوی باوی ولاتی نه رویج و پاره ی
کینگسیترگ گرنگه، ئیتر ئه م پاره یه هیی شاگردی به قاله که بیت یان
پاره ی پاکه ی به قاله که، خۆی که ی کیشیه! له خۆمه وه نابی خۆم
نه جیب و بیوه ی ده ربخه م، له خۆباییبونی ختوخۆپایی به م گه نجیه
ده مکوژیت و له به ره هیچ خۆت تیا ده به ی...

سه یری ژنه که ده که م و ده رۆمه پینشه وه و له به رده می ده وه ستم،
بزه یه ک ده که م و به جوژیک قسه دادمه زریتم، وه که ئه وه ی بریار
وابوو هه ره رۆژیک بگه ریمه وه بو لای.

سلاوم کرد و پرسیم:

‘نامناسیته وه؟’

به دم سه یرکردنه وه به هیواشی وتی:

- 'نه خير'.
- دیسان بزه‌یه‌کی زیاترم خسته سهر لیوم و خۆم واده‌رخست قسه‌که‌ی به جیدی وهرناگرم و وتم:
- 'بیرت نییه جاریک چنگیک پارهم پیدای؟ نه‌گر له بیرم نه‌چوو بیت ئوکاته‌ش هیچم نه‌وت، چونکه رانه‌هاتووم له و کاتانه‌دا هیچ بلیم، نه‌گر بزانتیت سه‌روکاره‌ت له‌گه‌ل که‌سیکی پاک و بیوه‌یدایه، بیگومان گفتی لیوه‌رناگریه‌ت و بۆ ئه‌م پاره که‌مه‌ش وه‌سلیمان لی وهرناگریه‌ت، به‌لام له بیرمه من به ده‌ستی خۆم ئه‌و پاره‌یه‌م پیدای...'
- شیرین‌فروش وه‌لامی دایه‌وه:
- 'که‌واته ئه‌وه تۆ بووی ئه‌ها! ئیستا باش ئیوه‌م بیر که‌وته‌وه.'
- بۆ ئه‌وه‌ی ده‌ستپیشخه‌ری بکه‌م و نه‌هیلیم سوپاسم بکات و منه‌تباری نه‌که‌م، له کاتیکدا به‌ چاو بۆ خواردنیک له سهر سینیه‌که‌ی ده‌گه‌رام، بی پیشه‌کی وتم:
- 'ئیستا که‌میک شیرینیم ده‌ویت.'
- له‌به‌رئه‌وه‌ی له‌ مه‌به‌ستی ده‌روونی من تیناگات، قسه‌که‌م ده‌ست پنده‌که‌مه‌وه و ده‌لیم:
- 'به‌لی ئیستا هاتووم شیرینی ببه‌م، به‌هه‌رحال له‌به‌رئه‌وه‌ی ئه‌مرۆ هه‌موو شیرینییه‌کانم ناویت جارێ که‌میک وه‌ک قیستی یه‌که‌می قه‌رزه‌که‌م هه‌لده‌گرم.'
- پرسى:
- 'که‌واته بۆ بردنی شیرینی هاتووی؟'
- من قاقا پیکه‌نیم، چونکه وام ده‌زانی مه‌سه‌له‌که‌ وه‌ک رۆژ رووناکه.
- 'بیگومان بۆ بردنی شیرینی هاتووم... ئه‌مه پرسباری بۆچییه.'
- یه‌کسه‌ر شیرینییه‌کی نه‌رم له سهر میزه‌که هه‌لده‌گرم و ده‌ست ده‌که‌م به‌ خواردن، ژنه‌که که‌ ئه‌م وه‌زعه ده‌بینیت بیگومان بیده‌نگ دانانیشیت و بۆ پاراستنی که‌سه‌به‌ته‌که‌ی ته‌قه‌لا ده‌کات، تیم ده‌گه‌یه‌نیت که به‌ هیچ شیوه‌یه‌ک ناماده‌ نیم هه‌موو شته‌کانی تالان بکه‌م.

‘به‌راستی رازی نیت؟’

بینیم که ژنه داماوکه نیوه‌گیانه و به حال رۆحی تیا ماوه، له هه‌موو ته‌مه‌نیدا شتی وای نه‌بینیوه که‌سیک خیری پی بکات و له به‌رامبه‌ردا شتیکی لێ داوا بکات، ره‌نگه وای زانیبیت منیش ئه‌و پاره‌یه‌م له شوینیک دزیوه، بۆیه ئاوا ده‌ستبلاو و بیباک پاره‌که‌م خسته چنگیه‌وه، هه‌لبه‌ت ده‌بی شکور بم که ئاوا خراپ بییری له من کردبووه‌وه، تاکه گه‌وره‌یه‌ک له هه‌قی مندا نواندی ئه‌وه بوو، که لانیکه‌م به‌که‌سیکی پاک و بیوه‌یی زانیم، هه‌ر به‌راستی ره‌حمه‌ت له باوکی ژنیکی چاک بوو!

که گه‌یشتمه ئیزه پرسیارم کرد:

‘ئه‌ی که‌واته خۆ نه‌خۆش نه‌بووم پاره‌ی به‌لاش بخه‌مه ده‌ستتانه‌وه؟’
یه‌کسه‌ر ژنه‌که هه‌لچوو و هاتوهاواری نایه‌وه، به‌ناچاری خیرا بۆم روون کرده‌وه ئه‌م پاره‌یه‌م بۆیه ئاوا به‌ به‌لاش خستۆته به‌رده‌می، چونکه من خۆم به‌ مرۆفایه‌تی که‌شبینم و داوای به‌لگه‌نامه و گرینه‌ست له که‌س ناکه‌م، بۆ قه‌ره‌زه‌کانیشم وه‌سلی لێ وه‌رناگرم، خوا ئاگاداره له‌گه‌ل هه‌موان ئاوا مامه‌مه‌له ده‌که‌م، به‌لام ئه‌ی هاوار ژنه‌که له‌م شتانه‌ حالی نابیت، دواتر پێگه‌یه‌کی ترم گرته‌به‌ر، یانی بۆ ئه‌وه‌ی له‌و وه‌همه‌ ده‌ریبه‌یتم پرسیارم کرد:

‘نایا تا ئیستا که‌س بی وه‌سل و کاغه‌ز قه‌رزێ پینه‌داون، که دواتر داوای بکاته‌وه، بۆ نمونه تا ئیستا ئیشت له‌گه‌ل ئه‌و بزئسمانه ده‌وله‌مه‌ندانه نه‌کردووه؟ گریمان تو ئاگاداری ئه‌م مامه‌له بی به‌لگانه نیت، بۆچی ده‌بی زه‌ره‌ره‌که‌ی بۆ من بیت و سزاکه‌ی وه‌ربگرم؟ له هه‌نده‌رانیش ئه‌م جو‌ره مامه‌لانه زۆر کۆن و باوه.’

به‌لام ره‌نگه ئه‌و هیشتا پیی نه‌خستییته ئه‌و دیو سنووری ئه‌م ولاته‌وه، نا! هه‌ر به‌راستی ناخۆشی کردووه و هه‌ر له‌ حسابوکتا تیناگات!... دیسان چه‌ند شیرینییه‌کم له سه‌ر میزه‌که هه‌لگرت، ژنه‌که به‌ تو‌ره‌یه‌وه بۆلاندی و نه‌یه‌یشت ده‌ست بۆ میزه‌که‌ی بیه‌م، ته‌نانه‌ت

یه کیک له شیرینیبه کانی له دهستم سهند و خستییه وه شوینی خوی،
 نهونده تورپه بووم که کیشام به سهر میزه که دا، هه ره شه م لیکرد
 پۆلیس بانگ ده که م و پیم وت زور خاترم گرتووه، چونکه نه گهر
 بمه ویت هه موو قهرزه که م وه ربگرمه وه، ده بی هه موو نه وه ی هه یه تی
 له بری پاره که م لینی وه ربگرم، به لام بینویژدان نه بووم و ته نیا به قهد
 نیوه ی قهرزه که م شتم ده ویست، دوا ی نه وه ش ده مدایه ده ست خوا،
 به لام خوا فریام بکوی چونکه نه م ژنه له بیحه یا کان بو!

له کوتاییدا چوار پینچ دانه شیرینی هه لگرت، دوا ی نه وه ی گرانترین
 نرخ (گرانترین نرخ تا نه و سه رده مه) خسته سهر و پینی دام، داوا ی
 لیکردم برپوم و له کۆلی ببه مه وه، منیش به بیسانووی نه وه ی قۆلی
 بریوم و کرۆنیک لی خوار دووم چه له حانیم له گه ل کرد و وتم:

«ده زانی نه م جوړه ده سته پینه سزای یاسایی هه یه؟ نه ی پیره ژنی
 بیمیشک! ده زانی مه گهر خوا فریا بکه ویت، نه گه رنا به وجوړه تا
 کوتایی ته من له زیندان و تاراوگه ده ژی.»

شیرینیبه کی تری بۆ هه لدام و به ده م جیپ کردنه وه ی ددانه کانی دیسان
 داوا ی کرد له کۆلی ببه مه وه، منیش له وه زیاتر زورم لی نه کرد و
 پویشتم، هه رگیز کاسینیکی ناوا بیتچا و پرووم نه بینیبوو، دواتر له
 کاتیکدا شیرینیبه که له ده م ما بوو و به بازاردا ده ریشتم، به ده نگی
 به رز قسه م له گه ل خۆم ده کرد، بیری بیتشه رمی و بیحه یایی نه و ژنه م
 ده که وته وه، هه موو نه و قسانه ی پیکه وه کردبوومان ده موته وه و
 خوشحال بووم، که باش هه قی خۆم لی وه رگرته وه و هاوکات به شی
 پیاوه تی و جوامیزیم تیا هیشتبووه وه، به زمانی خۆم به سه رهاته که م
 ده گنراییه وه، له به رده م چاوی هه موو خه لکی شیرینیبه کانم یه ک
 له دوا ی یه ک ده خسته ده م مه وه و ده مخوارد، ده توت تیر نابم و
 نه وه ی ده مخوارد سوودی نه بوو، نه وه نده هار بوو بووم که زوری
 نه ما بوو په لاماری شیرینیفرۆشیکی تر بده م، چونکه هه ر له سه ره تا وه
 نیه تم نه وه بوو یه کیکیان هه لبگرم بۆ نه و کورپه بچوکه ی کۆلانی

ولاخداره كان، كه پیره پیاوه ریشخه نه بیه که تفی روده کرده سهر
 سه ری، ده موچاوی له بهرچاوم بوو، حاله ته تاییه تیه که شی ئه و کاته ی
 له جیگه که ی دهر پهری و به گریانه وه جنیوی دها له بیرم نه ده چوو،
 ئه و کاته ی پیاوه که تفی بۆ هه لدا، رووی کرده په نجه ره که ی منیش و
 ده یویست بزانیته منیش به م کاره ی پنده که نم یان نا، به لام دلنیا
 نه بووم هیشتا له کۆلانه که مابیت، هه و لم دا زووتر خۆم بگه ینمه
 کۆلانی ولاخداره كان، له و شوینه ی که له وئ نووسینه که م دراندبوو
 تیه پهریم، هیشتا چه ند پارچه کاغه زیکی لی مابوو، به لای ئه و
 پاسه وان هه که ره فتار و جووله کانم چه په ساندبووی رۆیشتم، دواچار
 که هیشتمه ئه و پلیکانه یه ی که کوره منداله که له سه ری دانیشتیوو،
 به لام کۆلانه که چۆل بوو و منداله که م نه مبینی، ره نگه رۆیشتیته
 ماله وه، به هه رحال شیرینییه که م به وریایی له پشت دهر گای ماله که یان
 دانا و به توندی پیامکیشا و رۆیشتم، بیکومان شیرینییه که ده گاته
 ده ستی! ره نگه که له ماله وه هاته دهر وه یه که م ئیشی ئه وه بیت
 شیرینییه که هه لبرگیت، به بیرکردنه وه ی له مه دلخوشیه کی پووچ و
 بیتانام بۆ دروست بوو، دیسانه وه گه رامه وه بۆ مه یدانئ ئاسنه پهری،
 برسیتیم نه مابوو، به لام شیرینییه که دلی خستبوومه په له په ل،
 دیسانه وه بیرکردنه وه ی شیتانه و شیواو له میتشکدا تیکه لوپیکه ل
 ده بوون، بۆ نمونه له که لله ی دام بی ئه وه ی که س بزانیته گوریسی
 یه کیک له که شتییه کان بیرم، ته نانه ت بیرم له وه کرده وه له خۆمه وه
 هاوار بکه م هۆی خه لکینه وهرن گری گرت! لای دهر یاکه هه نگاو دها
 و ده مه وئ سنه و فیک بدۆزمه وه و له سه ری دانیشتم و که میک
 بچه ویمه وه، ده سه ته کانم خسته سه ر یه ک و هه ستم ده کرد که مکه م
 خه ریکه حاله تیکه چیت و سه رم ده خولیته وه، بچوو کترین جووله
 ناکه م هه یچ جووره بهرگرییه ک ناکه م بۆ ئه وه ی به پیوه بمینمه وه و
 نه که وم.

له سووچیک وه ستام و چاو له کهشتیه کی گوره ی پووسی، که سنی دووکه لکیشی هه یه هه لئاگرم، له م کاته دا که سیک ده بینم لای کهشتیه که وه ستاوه و چرای سووری سه ره جه سته ی کهشتیه که له سه ره وه، ده موچاوی رووناک کردۆته وه، هه لئه سم و ده پۆمه لای و بی مه به سته ی پینشوخت قسه ی له گه ل داده مه زرینم، ته نانه ت چاوه پنی وه لامیش ناکه م.

- 'جه نابی کاپتن نه مشه وه کهشتیه که ده پروات؟'

- 'به لی زوری نه ماوه بۆ پویشتن'

له به ره ئه وه ی به زمانی سویدی قسه ی ده کرد، به خۆم وت ره نگه خه لکی فینلانده بیت.

ديسان پرسیم:

- 'ئیه وه بۆ کاروباری که شتی پوویستان به که س نییه؟'

وه لاهه که ی به لاهه وه یه کسان بوو و ئه گه ر قبولی بکرده یه یان نا، جیاوازی نه بوو به لاهه وه، ته نیا سه یرم ده کرد و چاوه پنی وه لام بووم.

- 'جاری نا، مه گه ر ئه وه ی که سنی که نه شاره زا بیت، مه به ستم ئه وه یه پسه پۆر نه بیت و کاری ئاسایی بکات.'

به بیستنی ئه م وه لاهه خۆم قیتوقنج کرده وه، بی ئه وه ی بزانیته چاویلکه که م داگرت و خسته مه گیرفانه وه، دواتر پلیکانه ی کهشتیه که م ره ت کرد و پویشتمه ئه ولاتر و وتم:

- 'من له کاری ته کنیکی که شتی نازانم، به لام کاری تر چی بلین ده یکه م، ته نها پیم بلین کهشتیه که به ره و کوئ ده پروات؟'

- 'ئیمه به ره و خۆره لات و به نده ری لیدز¹ ده پۆین، له وئ خه لوز بار ده که ین و ده بیه ین بۆ قاده س².

---

¹ Leeds: یه کیک له به نده ره به ناوبانگه کانی که ناری خۆره لاتی ئینگلته را. (و.ف)

² Cadix: یه کیک له به نده ره و شاره میژوویه کانی ئه ندلۆسی ئیسپانیا، که که ناری زه ریای ئه تله سیدایه. (و.ف)

له بهرئەوهی دەمویست هەرچۆنیک بیت خۆم بسەپنیم بەسەر
پیاوه‌که‌دا وتم:

‘زۆرباشه، کهشتیه‌که بۆ کوی بروات گرنگ نییه، چونکه من
خهریکی کاری خۆم دەبم.’

ماوه‌یه‌ک وه‌ستا، سه‌یری کردم و که‌وته بیرکردنه‌وه. لینی پرسیم:
‘تا ئیستا ده‌ریاوانیت نه‌کردوه؟’

‘نه‌خیر، به‌لام چیم بێ بلین ده‌یکه‌م چونکه هه‌موو شتیکم کردوه.’
ئهو دیسان که‌وته‌وه بیرکردنه‌وه، رۆیشتنه‌که‌م به‌ ئاشکرا و
یه‌کلابووه‌وه ده‌زانی، بۆیه له‌ گومانه‌که‌ی ترسام و نه‌وه‌ک له
کهشتیه‌که دامبه‌زینیت، له‌ کۆتاییدا پرسیارم کرد:

‘ئیترا نازانم رای جه‌نابتان چیه، به‌راستی هه‌موو شتیک ده‌که‌م،
ره‌نگه تارا‌ده‌یه‌کیش ئهو ئیشه‌ی پیم ده‌سپێرن بتوانم بیکه‌م، چیتان
عه‌زر بکه‌م؟ بۆ نمونه ده‌توانم دوو شه‌فت یانی هه‌شت سه‌عات
نه‌خه‌وم و به‌هه‌پنیم.

ئهم قسه‌یه‌م خستیه‌ پێکه‌نین و وتی:

‘ئیستا با بزانی، به‌هه‌رحال ئه‌گه‌ر کاره‌که‌ت باش نه‌بوو، که
که‌یشتینه‌ که‌ناره‌کانی ئینگله‌ته‌را دا‌ده‌به‌زینین و به‌جیت ده‌هیلین.’
منی برده‌ ناو کهشتیه‌که و ئیشیکی بێ سپاردم.

*****

ئهو‌کاته‌ی کهشتیه‌که له‌ فیۆرده‌وه^١ تێپه‌ری، که‌میک به‌ پێوه وه‌ستام
و له‌ کاتیکدا به‌ ده‌ست ماندوویی و تاوه، سه‌ر تا پیم به‌ ئاره‌قه
خووسابوو، سه‌یریکی وشکانیم کرد و ماله‌ئاواییم له‌ شاری
‘کریستیانیا’ کرد، شاریک که‌ ده‌رچه و په‌نجه‌ره‌ی ماله‌کانی نو‌قمی
رووناکی بوون، رووناکییه‌کی سه‌یر له‌ ده‌رگا و دیواره‌که‌ی ده‌چۆرا.

---

^١ Fjord: که‌نداوه‌ ته‌نگه‌به‌ر و قووله‌کانی که‌ناره‌کانی نه‌رویج، له‌ به‌رئەوه‌ی ئەم
وشه‌یه‌ ته‌نیا تابه‌ته‌ به‌ نه‌رویج وه‌ک خۆی دامانفایه‌وه.

هونہری برسیتی

به قہلہ می پؤل ٹاوستہر

پنیم وایہ ئوہی گرنکہ بهرگری نییہ لهو کلتوورہی کہ بوونہکی تا
ئینستا سکی برسییہکی تیر نہ کردووه، بهلکو هه لگوزینی ئایدیابه له
دلی ئو شتہی پنی دہوتریت کلتوور، کہ هئیزہ سہرسورہینہرہکه بان
له ئاستی هئیزی برسیتیدایہ.

(ئەنتون ئارتوا)

پیاویک پی دەنیتە شارەوہ، ناوی نییہ، مالی نییہ، ئیشوکاری نییہ،
هاتۆتە ئەم شارەوہ تا بنوسیت، ئەو دەنوسیت، یان بە مانایەکی
وردتر ئەو نانوسیت. ئەو تا ئاستی مردن برسیتی دەچیژیت.
ئەم شارە کریستیانیا (ئۆسلۆ)یە، سالی ۱۸۹۰ پیاوہ که له شهقامهکاندا
پیاوه کهات، شارەکه تونواتونی برسیتییه و هه موو رۆژهکانی
پیاوه کهش یه کسانن، ئەو بو رۆژنامه یه کی نیوخۆیی، بئ داوان
رۆژنامه که، وتار دەنوسیت، نیکه رانیی کریماله که یه تی، نیکه رانیی
جلوبه رگه شره که ی، نیکه رانیی دهستخستنی خوار دنییک بۆ زه می
دواتر، ئەو ئازار دەچیژیت، به نزیکه یی دهگاته ئاستی شینیرۆن،
هه میسه ته نیا یه ک ههنگاو له کهوتنی ته و او دووره.

به لام هر دهنوسیت، ناوبه ناو سه رده که ویت و پاداشتی و تاریک و هر ده گریت، تا لیکه و مانه که ی به شیوه یه کی کاتی دوابخات، به لام نه و له وه لاواز تره که به رده وام بنووسیت، به ده گمن دهنویت نه و بر گانه ی دهستی پیکردوه ته او بکات، له ناو نه م به ره مه ته او نه کراوانه یدا، چند نووسینیک هیه به ناوه کانی تاوانه کانی ناینده، و تاریکی فله سفی ده باره ی نازادی نیراده، چیرۆکیک ده باره ی ناگرکه و تنه وه له کتییفرۆشیدا (کتیبه کان هه مان میتسه کانن)، شاتونامه یه که له سه ده کانی ناوه راستدا پرووده دات به ناوی نیشانه ی خاچ، نه م په وته به رده وام ده بیت؛ ده بی شتیک بخوات بۆ نه وه ی بتوانیت بنووسیت، به لام نه گه ر نه توانیت بنووسیت، ناشتوانیت هیچ بخوات و نه گه ر نه توانیت بخوات، ناشتوانیت بنووسیت، ناتوانیت بنووسیت.

ده نووسیت، دهنوسیت، له شه قامه کانی شاردا پیاسه ده کات، له ناو خه لکا له به رخویه وه و له گه ل خزی قسه ده کات، خه لکی دهنوسینیت و ده یانتورینیت، که به ریکه وت پاره یه کی ده ست ده که ویت، به فیرو ی ده دات، له ژوره که ی ده ری ده که ن، ده خوات و نه وه ی خوار دوویه تی دیرشینیته وه، ماوه یه که کورت له گه ل کچیک ده بیت، به لام نه نجامه که ی هیچ نییه جگه له سووکایه تی، برسیتی ده چیزیت، جنیو به هه موو جیهان ده دات، نامریت، له کوتاییدا بی نه وه ی بزانی بۆچی، سوار که شتییه که ده بیت و شاره که به جی ده هیلت.

نه مه په یکه ری یه که مین رۆمانی کفوت هامسۆن به ناوی برسیتی، نه م رۆمانه به ره میک بی پلۆت، بی رووداو و بی پاله وانه (جگه له گیره وه ی رۆمانه که)، به پیوه ره کانی سه ده ی نۆزده، به ره میکه که هیچی تیدا روونادات، زهینی رادیکالی گیره وه بی دوودلی و قه له قییه کانی رۆمانی کۆن له به رچاو ناگریت، وه کو کاراکته ری رۆمانه که که ده یه ویت بۆ به رکه وتن له گه ل مه سه له ی شوین و کات، له و تاریکیدا ناوبریکی نادیار دروست بکات، هامسۆنیش له وه دا

سهردهكه ویت خۆی له كاتی میژوویی (كه بنه‌ره‌تی سه‌ره‌کی رۆمانی سه‌ده‌ی نۆزده‌یه‌مه) رزگار بكات، ئەو تهنه‌ ناخۆشترین ململانیكانی پالەوانه‌كه‌ی له‌گه‌ل برسیتیدا ده‌گیریته‌وه، هه‌ندئ پۆزی قورسیش كه برسیتییه‌كه نه‌ماوه (سه‌رباری ئەوه‌ی كه هه‌ندئ جار ئەم پۆزانه تهنه‌ت زیاد له هه‌فته‌یه‌ك ده‌خایه‌نن)، به‌لام به‌یه‌ك دوو دێری كورت لینی ده‌گوزهریت، كاتی میژوویی له به‌رژه‌وه‌ندی كاتی ده‌روونیدا كشاوه‌ته‌وه، رۆمانه‌كه به‌ ده‌ستپێكی خۆیستانه و كوتاییه‌کی خۆیستانه، به‌ وه‌فایه‌کی ته‌واوه‌وه خه‌ریکی ورده‌كاریی هه‌موو مه‌یله‌كانی زه‌ینی گیره‌ره‌وه ده‌بیت، هه‌موو بیركردنه‌وه‌یه‌ك له خالی پرنه‌ینییه‌وه، له‌و پێچوپه‌نایانه‌ی كه لێی تێپه‌ر ده‌بیت، شینه‌ل ده‌كات تا ئەوه‌ی له‌یه‌ك بپسیت و بیركردنه‌وه‌یه‌کی تر ده‌ست پێ بكات، ئەوه‌ی رووده‌دات، رینگه‌ی پهن دراوه‌ پووبدات.

ئەم رۆمانه تهنه‌ت بانگه‌شه‌ی ئەوه‌ ناكات، كه نرخێکی كۆمه‌لايه‌تی رزگاربه‌خشی هه‌یه، ئەگه‌رچی برسیتی ده‌مانباته هه‌ناوی ليقه‌ومان و چاره‌په‌شیه‌وه، به‌لام به‌ زۆری شیکاری بۆ ناکات، هیچ بانگه‌شه‌یه‌ك بۆ كرده‌ی سیاسی ناکات، هه‌مسۆن، كه له پیریدا و له كاتی جه‌نگی جیهانی دووهم پووی له فاشیزم كرد، هه‌رگیز خۆی له قه‌ره‌ی كیشه‌ی نایه‌كسانی و چینایه‌تی نه‌دا، پالەوان/گیره‌ره‌وه‌كه‌شی وه‌ك راسكۆلینكۆفی دۆستۆیفسکی زیاتر دێوینگی رۆشنبیرانه‌یه نه‌ك كه‌سیکی سته‌ملێكراو، له برسیتیدا به‌زه‌یی جێی نابیته‌وه، پالەوان ئازار ده‌چێژیت، به‌لام تهنیا له‌به‌رئەوه‌ی كه ئازاری هه‌لبێژاردوه؛ هونه‌ری هه‌مسۆن به‌ جۆریكه كه به‌ توندی نایه‌لیت هاوسۆزی پالەوانی رۆمانه‌كه‌ی بین، هه‌ر له سه‌ره‌تاوه رای ده‌گه‌یه‌نیت پالەوانه‌كه‌ی پێوستی به‌ چه‌شتنی برسیتی نییه، رینگه‌چاره‌یه‌ك هه‌یه، له شاریشدا نه‌بیت، له دووركه‌وتنه‌وه لینی، به‌لام كۆره‌ گه‌نجه‌كه به‌ ره‌فتارگه‌لیك، كه بنه‌ماكه‌ی غروری خۆویرانكه‌ر و وه‌سواسییه، به‌رده‌وام گالته به‌ به‌رژه‌وندیی و مه‌یله‌كانی خۆی ده‌كات.

دهستم کرد به راکردن، به غار کولان و شه قامه کانم تهی دهکرد و قسم به خوم دوت، هرکات توانام نه دهما و مهیلی وهستانم دهکرد، بهوپری تورهبیهوه به گژ خومدا دهچوموه، له کهینوبهینهدا گیشتمه سهرهوهی کولانی پاییل، بهناچاری وهستانم، چونکه ئیدی توانای راکردنم نه بوو و زوری نه مابوو بگریم، هموو گیانم دهله رزی و نه وهنده شه کهت بووم، له بهر پلیکانه‌ی مالیکدا که وتم، فرمانی وهستانم به خوم دا و بز نه وهی باش نازار بچنژم، به یک جووله ههستانم و خوم ناچار به وهستان کرد، له م کاتدا به خوم پنده که نیم و له زه تم له و ماندوو بیه زوره م وهرده گرت، دواچار ماوهیه کی زوری خایاند که به جووله‌ی سهر مؤله تی دانیشتمم به خوم دا، به لام دیسان ناخوشترین شوینی سهر پلیکانه کانم هه لبارد.

ئو له خویدا بۆ ئاسته‌مترین شته کان ده‌گهریت، ته‌مه‌نای نازار و ناخوشی ده‌کات، وه‌ک چۆن خه‌لکانی ترعه‌ودالی له‌زه‌تن، برسیتی ده‌چیزیت، نه‌ک له‌به‌رئه‌وه‌ی ناچاره، به‌لکو له‌به‌ر قیزه‌اتنه‌وه‌یه‌کی ده‌روونی، وه‌ک ئه‌وه‌ی دژ به‌خوی ده‌ستی به‌مانگرتن کردوه، به‌رله‌وه‌ی کتیبه‌که ده‌ست پێ بکات، به‌رله‌وه‌ی خوینهر بیه‌ته‌بینه‌ریکی فه‌خری بۆ ئاکامه‌که‌ی، ره‌وتی کردار و کاره‌کانی پاله‌وانه‌که دیاری کران، پرۆسه‌یه‌ک پیشوه‌خت ده‌ستی پیکردوه، ئه‌گه‌رچی قاره‌مان ناتوانیت کۆنترۆلی بکات، به‌و مانایه‌ نییه‌ که نازانیت چی ده‌کات.

ئه‌گه‌رچی له‌وکاتدا ئاگام له‌خوم نه‌مابوو، گیرۆده‌ی هینزکی سه‌یر و ته‌مومژاوی بووم، به‌لام بچووکتترین شتم له‌ده‌ورو به‌رمدا ده‌بینی و ئاگاداری بووم.

ئو خوی خزانده‌ته‌نیو گۆشه‌گیریه‌کی ته‌واوه‌وه، له‌یه‌ک کاتدا ده‌یه‌ته‌سویکت و ئۆبیکتی ئه‌رزموونه‌که‌ی، ئه‌م داب‌رانه‌ به‌هۆی برسیتیه‌وه‌سه‌رده‌گرت، که به‌مانایه‌ک رایه‌لی هۆشیاریه‌کی گۆراوه.

به دروستی وردبوو بوومه وه، هر کات ماوه یه کی زور برسیتیم
چه شتایه، میتشکم به هیواشی له ئیش دهکوت و له ناو کاسه سه رمدا
به تال ده بوویه وه، کاسه سه رم نه وهنده بزوش و سووکه له ده بوو، که
قورساییه کهیم له سه ره شم هست پینه ده کرد، وهک نه وهی جهستم
سه ری پتوه نه مابیت...

به لام نه کهر نه مه تا قیکردنه وه یه کیش بیت، هیچ په یوه ندییه کی به
میتودی زانستیه وه نییه، هیچ کونترۆلیک، هیچ خالیکی گه رانه وه بز
په نابردن بوونی نییه، ته نیا و ته نیا گوراره کان بوونیان هیه، به لام
ناتوانین جیا بوونه وهی زهین و جهستهش کورت بکهینه وه بز
نه بسترکتیکی فلهسه فی، ئیمه لیره دا له پانتایی ئایدیا و بیرکردنه وه دا
نین، ئهم دۆخه جهسته ییه که له ژیر کاریگه ری جهبری زیاد له
پتویستیدا به ره هم هاتوه، زهین و جهسته لاواز بوون، پاله وانه که
کونترۆلی کار و بیرکردنه وهی له ده ستداوه، له گه ل نه مه شدا مکوپه
له سه ره کونترۆلکردنی چاره نووس، پارادۆکسه که لیره دایه؛ یاری
لۆجیکی باز نه یی که له ناو لاپه ره کانی ئهم کتینه دایه، لای پاله وان له م
دۆخدا نه ریگه ی گه رانه وه بوونی هیه و نه ریگه ی
به ره و پیشچوون، چونکه ئهو به ئه نقه ست خۆی گه یاندۆته لیتواری
مه ترسی، ده ستشۆردن له برسیتی به مانای سه ره که وتن نایه، به لکو
ته نیا ئهو مانایه ده که به نیت که یارییه که ته واو بووه، ئهو ده یه ویت
زیندوو بیت و بمینیته وه، به لام ته نیا له ژیر کاریگه ری هه لومه رجیکدا،
که خۆی دیاری ده کات و ده یخوازیت؛ مانه وه یه ک که رووبه روور
مه رگی ده کاته وه.

ئهو به پۆژوو ده بیت، به لام وهک مه سیحیه ک، ژیا نی زه وی له پیناو
ژیا نی ئاسمان ره تناکاته وه، به لکو ته نیا ژین له و ژیا نه دا ره ت
ده کاته وه، که پیشکه شی کراوه و تا ئهو پۆژوه شی زیاتر به رده وام
بیت، سییه ری مه رگ له سه ره ژیا نی تۆختر ده بیته وه، له مردن نزیک

دهبیته‌وه، به‌رهو لیواری هه‌لدیره‌که ده‌پوات، که ده‌گاته ئه‌وی خۆی پیتدا هه‌لده‌واسیت، نه‌ بۆ پیشه‌وه ده‌پوات و نه‌ ده‌گه‌پیته‌وه. برسیتی، که ئه‌م درز و که‌لینه‌ ده‌کاته‌وه، توانای داخستن و داپۆشینی درزه‌که‌ی نییه، ساته‌وه‌ختی راگوزهری ده‌هسته‌ی پاسکالی ده‌بیته‌ دۆخیکی به‌رده‌وام و هه‌میشه‌یی.

که‌واته‌ پۆژوهه‌که‌شی پارداکۆسکیال و دژخوازه، پینداگره‌بون له‌سه‌ری، وه‌ک مه‌رگ وایه و مه‌رگیش به‌ مانای کۆتایی پۆژوهه‌که‌یه، که‌واته‌ ده‌بیت زیندوو بیت، به‌لام تا ئه‌و شوینه‌ی که له‌سه‌ر لیواری مه‌رگدا بیهلیته‌وه، له‌ به‌رده‌م بیرۆکه‌ی کۆتاییدا خۆی راده‌گریت، تا ئه‌گه‌ری هه‌میشه‌یی کۆتایی به‌رده‌وام بیت، به‌وپینه‌ی پۆژوهه‌که‌ی نه‌ ئامانجیکی هه‌یه و نه‌ به‌لینی سه‌رفرازی، دژیه‌کیه‌کانی ده‌بسی به‌ کراوه‌یی و چاره‌نه‌کراوی به‌مینته‌وه. به‌م جۆره، ئه‌م وینه‌ی ناویمیدییه هه‌مان خروۆشی خۆویرانکردن ده‌بیهلیته‌وه، که له‌ نه‌خۆشیه‌کی مه‌رگناکامدا بۆی ده‌گه‌رین، پۆج، له‌ ناویمیدی خۆیدا به‌ دوا‌ی ئه‌وه‌دا ده‌گه‌پیت، که خۆی هه‌لبلووشیت و به‌وپینه‌ی که ناتوانیت بیکات - ریک له‌به‌ر ناویمیدبوونی - زیاتر له‌ ناویمیدییدا نوqm ده‌بیت.

به‌پێچه‌وانه‌ی هونه‌ری دینییه‌وه، که تیایدا خۆنازاردان ده‌توانیت له‌ کۆتاییدا بگاته پاکبونه‌وه‌ی پۆج، (بۆ نمونه‌ شیعری موکاشه‌فاتی سه‌ده‌ی حه‌فده‌یه‌م)، برسیتی ته‌نیا دیالیکتی ده‌ربازبوون ده‌خاته‌ روو، له‌ شیعری فولک گرۆیل Fulke Greville "له‌ قوولایی شه‌پانه‌تی مندا" شاعر ده‌توانیت به‌روانیتته "ئاوینه‌ی ویرانکه‌ری په‌زآله‌ت" که "مرۆف وه‌ک میوه‌ی داوه‌شانی خۆی نیشان ده‌دات، به‌لام ئه‌و ده‌زانیت ئه‌مه ته‌نیا یه‌که‌م هه‌نگاوه‌ له‌ پڕۆسه‌یه‌کی دوو قوناغیدا، چونکه هه‌ر له‌م ئاوینه‌یه‌دا مه‌سیحیش ده‌رده‌که‌ویت له‌به‌ر ئه‌و گوناها‌نه‌ی که مرد، له هه‌مان دۆزه‌خه‌وه که لئی ده‌ترسم بۆ پزگاربوونی من دیت...، به‌لام له‌ رۆمانه‌ی هامسۆن‌دا، ئه‌و کاته‌ی قوولاییه‌کانی په‌زآله‌ت ده‌رکه‌ون، ئاوینه‌ی موکاشه‌فات (Revelation) خالی ده‌مینته‌وه.

ئەو لە قوولاییدا دەمینیتەو و هیچ خواپەک بۆ رزگارکردنی ئەم پیاووە گەنجه نایەت، ئەو تەنانهت ناتوانیت پشت بە پەناگای عورفی کۆمەلایەتی ببەستیت تا خۆی بە پێوێ رابگریت، ئەو بێ رەگورپشە، بێ هیچ ھاوڕێیەک، ڕووتبوووە لە شتەکان، لای ئەو ریکخستن نادیار و ھەموو شتیەک بۆتە ریکەوت، کردەکانی ھەلقولای هیچ نین، جگە لە ئارەزوو و ھەستی زەرۆوەتی ئاراستەنەکراو؛ کلۆبۆونی بیزارکەری ناپەزایەتی ئەنەرشیستی، ئەو ھێلەکەکی دەخاتە رەھنەو تا خێر بە سووالکەریک بکات، ئەسپوعارەبانەیک بەکری دەگریت تا بۆ ناسیایوکی خەیاڵی بگەریت، لە دەرگای مالی غەریبەکان دەدات، بەردەوام پرسپاری سەعات چەندە لە پۆلیسەکان دەکات، تەنھا لەبەرئەو پیتی خۆشە و ھیچی تر، بەلام چیژ لەم کارانە وەرناگریت، ئەم کارانە قوول دەیشلەژینن، ئەو شیتانە ھەول دەدا ریکخستنیگ بداتە ژبانی، سەرلێشواویبەکە بیریئیتەو، ژووریک دەستەبەر بکات و داسەکنیت و بنوسیت، بەلام ئەو پۆژووی گرتوویەتی رینگری ئەم کارانە، ئەوکاتە برستی دەست پێدەکات، ئەم رزگارکەر/قوربانییە خۆی دەرپاز ناکات، تا ئەم وانە بۆ قوربانییەکە بکاتە وانەکی ئاسان و لەبیرنەکراو. پالەوان بە پیچەوانە خواستی خۆیەو، گیرۆدە ھێژیکی خۆساز دەبیت و ناچارە کاردانەو بۆ خواستەکانی ھەبیت.

ئەو ھەموو شتیگ دەدۆرینیت، تەنانهت خۆیشی، دەگاتە قوولای دۆزەخیکی بێ خوا و شوناسی دەسپردیتەو، بەریکەوت نییە کە پالەوانەکە ھامسۆن ناوی نییە؛ تا کات تێدەپەریت، بەراستی لەخۆی خالی دەبیتەو، ئەو ناوانە لە خۆی دەنیت، ھەموویان ساختەن و لەبەر پالەنری ساتەوختی و ڕاگوزەر دروستکراون، ناتوانیت بلیت کێیە چونکە خۆیشی نازانیت، ناوھەکی درۆیە و بەم درۆیە واقعی جیھانەکە دیار نامینیت.

ئەو دەخزىتە نىۋ تارىكىيەكەۋە كە برسىتى بۆى دروست كىرۋە، ئەۋەى دەستى دەكەۋىت درزى زمانە، لای ئەۋ، واقع بۆتە تىكەلىك لە ناۋى بى شت و شتى بىناۋ، پەيوەندى نىۋان خود و جىهان لەيەك پساۋە.

ماۋەيەك راكشاۋ لە تارىكىيەكە رامام، بەۋ تارىكىيە قوۋلەى برانەۋەى نەبوۋ، زەنىم تواناى وىناكردنى چىيەتتەيەكەى نەبوۋ، ئەقلم بە ھەقىقەتەكەى نەدەشكا، رەشپىيەكەى لەرادەبەدەر بوۋ و وىناكردنى نازارى دەدام، چاۋم داخست و لە بەرخۇمەۋە كەۋتمە ورتەورت، بۆ خۇخەلەفاندن لە سەر چىرپا كۆنەكە كەۋتبوۋم و تەپاۋتلم دەكرد، بەلام سوۋدى نەبوۋ، تارىكى دەستبەردار نەبوۋ و بىر كىرەنەۋەى شلەژاندىبوۋم، بىرم دەكردەۋە بوۋنم لە تارىكىدا لەناۋ چوۋە، ئايا خۇشم بەشكىك نەبوۋم لەۋ تارىكىيە و ئاۋىتەى تارىكى نەبوۋم؟

لەۋ ساتەى كە تەۋاۋ ترساۋە ئىتر خاۋەنى خۆى نەبىت، لەناكاۋ وشەيەكى تازە دىتە ناۋ خەيالىيەۋە؛ كۆبۇۋا، وشەيەك كە لە ھىچ زمانىكدا نىيە، وشەيەكى بىمانا.

لە ۋەجد و خۇشپىيەكى بىۋىنەدا بوۋم، ژەنگى پىسى و گومان لە وىژدانمدا دەسراپەۋە، مېشكىم پاك و روۋناك بوۋ.

ئەۋ ھەۋل دەدات بۆ وشە داھىتراۋەكەى مانايەك بدۇزىتەۋە، بەلام تەنھا دەتوانىت بلىت ئەم مانايانەى نىيە، نە 'خۋا' نە 'باخەكانى تىقۋولى، نە 'ناژەلدارى'، نە قوفل'، نە 'ھەلھاتنى خۆر'، نە 'كۆچ'، نە كارگەى جگەرە، نە 'گۆلەى شىلە'.

لە راستىدا پىكھات و چىيەتى وشەيەكى ۋەھا ۋا حوكم دەكات، نىشانەى ھەستوسوزى ناۋەكى بىت، حالەتىكى رۇخى تايىت ۋەسەف بكات... باش ئاكام لەم خالە بوۋ، دواتر لە يادەۋەرىي خۇمدا دەگەرىم، كە رەنگە حالەتىكى رۇخى دىيارىكراۋ بدۇزمەۋە و ئەم وشەيە بۆ دەرختىنى ئەۋ حالەتە بخەمەكار و بىبىرم بە سەرىدا.

به لام سهرناکه ویت، ئه وه دهنگانه ی که هیی ئه وه نین جارسی دهکن، سهری لسی دهشیوینن و زیاتر له گیزاودا نوقمی دهکن، دوی شلهژانیکی قورس و قول، که بههویه وه خوی له مهرگ نزیک دهبنیت، هه موو شتیک دههستیت و هیچ دهنگیک نایهت جگه له دهنگی خوی، که بهر دیوار دهکه ویت و دهگه ریته وه.

ئهم به شه رهنگه به نازارترین به شی کتیه که بیت، به لام ئه مه تنها یه کیکه له نمونه کانی شیزو فرینیای زمانی پاله وانه که، له دریزه ی گیزانه وه دا، گالته جارپیه کانی زور جار وه ک درویان لسی دیت، ئه وه کاته ی بۆ قه له مه ونبووه که ی سهردانی دووکانی رهه نه که دهکات، (به ریکه وت قه له مه که له گیرفانی هیله که که ی که به رههن دایناوه جی ده هیلت) ، به خاوهن دووکانه که ده لیت به وه قه له مه سسی بهرگی مه عریفه ی فله سفی نووسیوه، ده لیت ئهم قه له مه، قه له منگی تایهت نییه، به لام چه زی لینه تی، بۆ ئه وه پیره پیاوه ی که له سهر کورسیه کی پارک دانیشتوه، چیرۆکی خه یالی ده گیریته وه، چیرۆکی که سنی خه یالی به ناوی ها پولاتی، که داهینه ری نزای ئه لیکترونییه، داوا له کارمندی فرۆشگایه ک دهکات، که تاکه شتیک که بۆی ماوه ته وه، واته به تانییه سهوزه په پپووته که ی، بپنچیته وه، چونکه له پرووی نایهت ههر به وه جزره به دهستییه وه بیگریت، دواتر ده لیت مه سه له که به تانییه که نییه، به لکو ئینجانه یه کی گرانبه هایه له ناو به تانییه که، ته نانه ت ئه وه کچه ش که ده یه ویت دلی به ریت، له م چیرۆکانه به دور ناییت، ئه وه ناویک بۆ کچه که هه لده بژیریت _ ناویک له بهرئه وه ی جوانه خو شیشه _ ئاماده نییه به ناویکی تر بانگی بکات.

ئهم درویانه مانایه کی زیاتریان هه یه، له وه ته نزه ساته وه ختییه ی که ده رده که ویت، له پانتایی زماندا، درۆ هه مان په یوه ندی له گه ل هه قیقه ت هه یه، که خراپه له گه ل چاکه له پانتایی ئه خلاقدا هه یه تی، وا باوه و ئه کهر باوه پرمان به مه هه بیته ده گینه شتیک، به لام پاله وانه که ی هامسون ئیتر باوه پی به هیچ شتیک نییه، لای ئه وه درۆ

و راستی یه کسانن، برسیتی به ره و تاریکی په لکیشی کردوه، ریگی
که رانه وه بوونی نییه، ئەم هاوکیشه یه ی زمان و ئەخلاق، ده گوریت بۆ
کرۆکی دوا به شی رۆمانه که.

پنم بهرز کرده وه و کیشام به شوسته که دا، به هه موو شیوه یه ک خۆم
ناچار کرد بجوولیم، به لکو رهنکه هیزی له ده ستچووم بدوزمه وه،
دانه کانم له یه کتر گیر ده کرد، ناوچاوم گرژ ده کرد، چاوه کانم بیهیوا
روو ده کرده هه موو لایه ک، ئەم جوولانه که مکهم کاریکه رییان
دهرکه وت، به جزریک که هه ستم ئەوه نده رووناک بوویه وه تیکه ی شتم
نزیکه بکه وم به ئەرزا، پالم به دیواره که وه نا و له دیواره که
دوو رکه وتمه وه، کۆلانه کهش له گهل من ده خولایه وه و سه رم گیز
بووبوو، له توره ییدا تووشی نزگه ره بووبووم و به وپه ری هیزه وه
هه ولی بزگار بوونی خۆم هدا و ته قه لام بوو نه که وم، حه زم نه ده کرد
که وتوو و ئاوه ژوو بمرم، ده مو یست به پنه وه و سه ره بهرز گیانم
دهرچیت، ئەسه و عاره بانه یه ک به ئەسه پانی به به رده ممدا تینه په ری،
ئه گه رچی ده بینم باره که ی په تاته یه، به ئینکار یه وه به خۆم ده لیم ئەمه
که له رمه نه ک په تاته، سویندی قورس ده خۆم که بیگومان باری
عاره بانه که که له رمه.

ئهمهش کۆتاییه، ئیستا ئیدی ته نها دوو ئەگه ر له به رده میدا ماوه ته وه:
ژیان یان مه رگ و ئەو ژیان هه لده بژیریت، ئەو نایه کی به کومه لگا
وتوو، نایه ک بۆ خوا و بۆ وشه کانی خۆیشی، که میک دواتر له هه مان
رۆژ، شاره که به جی ده هیلیت، ئیتر پیویست به درێژه دانی رۆژوو ناکات،
کاره که ی گه یشتوته ئەنجام.

برسیتی یان وینه ی هونه رمه ند له تافی لاویدا [له نووسینی جیمس
جۆیس]، به لام ئەم راهینانه له گهل هه وله به راییه کانی دیکه ی نووسه رانی
تر جیاوازی سه ره کی هه یه، پاله وانی هاسون، ستیفن دیدالۆس نییه، له
رۆمانی برسیتی شدا وشه یه ک له سه ر تیوریای جوانیناسی ناوتریت،

جیهانی هونەر بۆته جیهانی جهسته و دهقه سه ره کیه که وه لا نراوه، برسیتی خوازه یه ک نییه، به لکو ناوه رۆک و کرۆکه سه ره کیه که یه، نه گهر نه وانی تر، بۆ نموونه رامبۆ و بهرنامه که ی، بۆ شله ژانی خۆویستانه ی ههسته کان، به شیوازی خۆی جهسته ی بۆ بهر نه رته یکی جوانیناسی گۆری بیت، قاره مانى هامسۆن به پینداگرییه وه نه م دهرفه ته رته ده کاته وه، که نو قسانیه کانی له بهر ژوه ندى خۆی بقۆزیه وه، نه و لاوازه، جله وى بیرکردنه وى پچراوه، به لام بهرده وام هه ولى شه فافبوونی نووسینه که ی ده دات، به لام برسیتی به هه مان راده ی ژیانیش کاریه گری له سه ر شیوازی نووسینه که شی داده نیت، نه گهرچی ده یه ویت هه موو شتیک بۆ هونهره که ی قوربانى بکات، ته نانه ت مل بداته بهر خراپترین شیوازه کانی سووکیتی، تاکه شتیک که به راستی کردوویه تی، به مه حالکردنی نووسینه بۆ خۆی، به سکی برسیه وه ناتوانی بنووسی، ئیتر گرنگ نییه چه ندیش هه ول بده ی، به لام هه له یه که پاله وانی برسیتی وه ک پیاویکی گیل یان شیت وه لا بخه ین، سه رباری هه موو پیوه ره کان، به ناشکرا ده زانیت چی ده کات، نایه ویت سه ربکه ویت، ده یه ویت شکست به نیت.

لیره دات شتیکى تازه له قه وماندايه، له رۆمانى برسیتی دا جوریک بیرکردنه وى تازه له باره ی چیه تی هونهر ده خریته پروو، سه ره تا، هونهر له هونهرمه نده که ی جیا نابیته وه، نه مه به و مانایه نییه که بلین نه م هونهره دریزدانه به ژیاننامه نووسی، به لکو نه مه هونهریکه که خستنه پرووی راسته و خۆی هه ولیکه بۆ خستنه پرووی خود، به واتایه کی تر، هونهری برسیتی واته هونهری پنیوستی، هونهری ناچاربوون، هونهری مه یل، یه کلابوونه وه مل بۆ گومان ده دات و فۆرمیش ته سلیمی پرۆسه ده بیت، به هیه شتیه یه ک ناتوانین ریکخستنیکی خۆویستانه ی به سه ردا سه پینین و سه رباری نه مه ش، زیاد له هه موو شۆینه کانی تر، جه بریک هه یه بۆ ده ستخستنی شه فافیه ت و پروونی، نه مه هونهریکه که به و مه عریفه یه ده ست پینده کات، که هیه وه لامیکی دروست بوونی نییه، هه ربۆیه پنیوسته

پرسیاری دروست بکین، ئەم پرسیارانهش له پینگه
ئەزمونکردنیانەوه دەدۆزیتەوه، سامۆیل بیکیت دەلیت:

“ئەوهی دەیلیم بەو مانایە نییه که لەمە بەدوا له هونەردا فۆرمیک
بوونی نییه، ماناکەى تەنیا ئەوهیه که فۆرمیکی نوێ دیتە کایەوه، ئەم
فۆرمەش لەو جۆرانەیه که ئاشووب قبول دەکات و هەول نادات
بیخاتە بری دانەیهکی تر... ئەمڕۆ ئەرکی هونەرمەند دۆزینەوهی
فۆرمیکە که ئاشووب و گێژاو له دل و هەناوی خۆیدا جێ بکاتەوه:

هامسۆن وینەى قوناغە بەراییهکانی گەشەکردنی ئەم هونەرمەندەمان
بۆ دەخاتە ڕوو، بەلام له چیرۆکهکی کافکادا (هونەرمەندی برسیتی)
جوانیناسیی برسیتی دەگاتە وردترین لیکدانەوه و شیکاری خۆی، لێرهدا
پارادۆکسی پۆژوویەک که پالەوانی هامسۆن گرتووی -بەستیی
هونەری که پێی دەگات- له چیرۆکییدا له یەک دەبەستێن، که هونەری
هونەرمەند هەمان پۆژووگرتنەکیەتی، هونەرمەندی برسیتی هەم
هونەرمەندە و هەم هونەرمەند نییه، ئەگەرچی دەیهوینت نمایشەکی
ستایش بکریت، بەلام پێداگری دەکات که نابێ ستایش بکریت، چونکه
کارەکی هیچ پەيوەندییهکی به هونەرەوه نییه، ئەو بریاری پۆژووی
داوه، چونکه ناتوانیت خواردنیک بدۆزیتەوه که پێی خۆش بیت، له
لایەنەوه، نمایشەکانی، نمایشیک نین بۆ سەرقالکردنی خەلکی، بەلکو
زمانحالی ناۆمیدییهکی شەخسیه که لینگهراوه خەلکی تەماشای بکەن.

وهک پالەوانەکی هامسۆن، هونەرمەندی برسیتی ش ئێرا دەی بەسەر
خۆیدا نییه، هونەرەکی ئەو هیچ نییه جگە له نمایشکردنی دانیشتن له
قهفەز و دابراو له ژیانی، تەنانەت ئەگەر ئەکتەریش نەبوايه، ژیانی
نەدەگۆرا، ئەو نایهویت کهس بهخته‌وهر و خۆشحال بکات، له راستیدا
هەر ناگری له نمایشەکی تێگهیت یان قەدری بزانی.

هیچ کس ناتوانیت، به برده‌وامی، شه‌ورپوژ، بینری هونرمندی
برسیتی بیت، هر له‌برئه‌مش کس ناتوانیت شایه‌تی بدات، که ئەم
پروژووگرتنه پیناگر و برده‌وام بووه؛ هیچ کس، مه‌گر هونرمند
خوی، ئاکای له‌م شته نییه، هر بویه ئەو به ناچارێ تاکه بینری رازی و
بیگه‌یی رۆژووکه‌ی خویه‌تی (کافکا. هونرمندی برسیتی)

به‌لام ئەمە چیرۆکی کلاسیکی هونرمندیک نییه که لئی تیناگن، چونکه
خودی چیه‌تی رۆژووگرتن خوی ناداته ده‌ست تینگه‌یشتن، ئەمە
پروژه‌یه‌که هر له‌سه‌ره‌تاوه به‌مه‌حالیوونی خوی ده‌زانیت، خوی به
شکستینکی حه‌تمی مه‌حکوم ده‌کات، که هه‌میشه له‌جووله‌دا به‌ره‌و مه‌رگ
ده‌گاته لینه‌ره‌که‌ی، چاره‌نووسه‌که‌شی نه‌گه‌یشتنه به‌ناکام و نه
له‌ناوچوون، له‌چیرۆکه‌که‌ی کافکا‌دا، هونرمندی برسیتی ده‌مریت، به‌لام
ته‌نها له‌به‌رئه‌وه‌ی که واز له‌هونه‌ره‌که‌ی ده‌هینیت، واز له‌سنوور و
ناسته‌نگی سه‌پیندراوی به‌په‌یوه‌به‌ره‌که‌ی ده‌هینیت، هونرمندی برسیتی
زنده‌په‌ویی ده‌کات، به‌لام ئەمە مه‌ترسی ناوه‌کی هه‌موو کرده‌یه‌کی
هونه‌ریه: ده‌بی ئاماده‌ی ده‌ستشۆردن بیت له‌ژیانت.

له‌کۆتاییدا، ده‌کرێ هونهری برسیتی وه‌ک هونهری
ئه‌گزیستانسیالیستی وه‌سف بکه‌ین، ئەم هونهره‌ جۆریک
په‌وه‌په‌وه‌یه‌ له‌گه‌ل مه‌رگ، مه‌به‌ستم له‌مه‌رگ، مه‌رگه‌که‌ که
ئه‌مه‌رۆ ژینی ده‌که‌ین و ئەزموونی ده‌که‌ین؛ به‌بێ خوا، به‌بێ ئومیدی
ده‌ربازبوون، مه‌رگ وه‌ک کۆتایی له‌ناکا و پووجی ژیان.

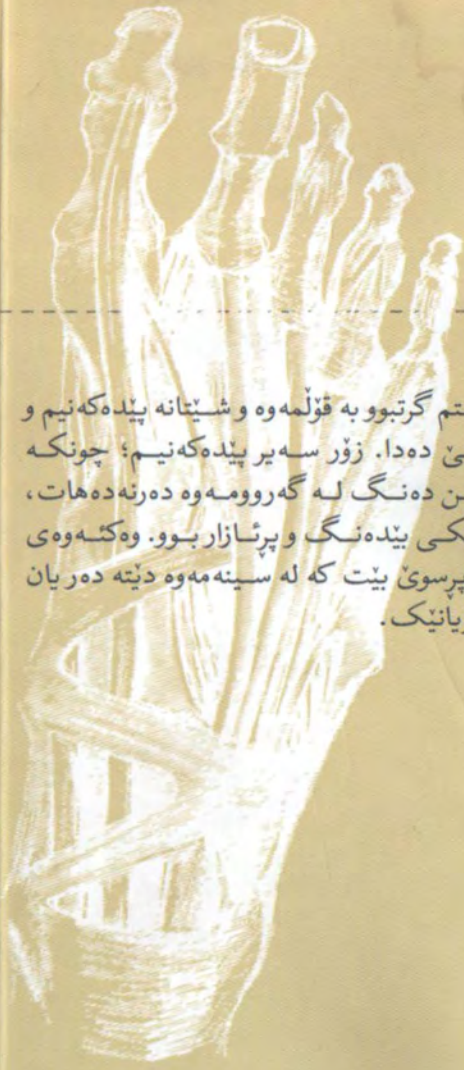
پیم وانیه‌یه‌که هه‌نگاو له‌مه‌ زیاتر به‌ره‌و پشه‌وه‌ چووین، ته‌نانه‌ت
په‌نگه‌ زۆر زیاتر له‌وه‌ی پیمان قبول ده‌کریت له‌م خاله‌دا چه‌قیبێن، به‌لام
له‌هه‌موو ئەم ماوه‌یه‌دا، هونرمه‌ندانیک توانیویانه‌ ئەم خاله‌ بناسه‌وه،
تینگه‌شتینکی وا، ناسینه‌وه‌یه‌کی وا، پینوسی به‌نازایه‌تییه‌ و زۆر نین
ئه‌وانه‌ی که ئاماده‌ بن، هه‌موو شتیک له‌پیناوی هه‌چدا بخه‌نه
مه‌ترسیه‌وه، به‌لام ئەمە شتیکه‌ که له‌ برسیتی‌دا پروده‌دات، رۆمانیک که

له سالی ۱۸۹۰ نووسراوه، پالوانه‌ک‌ه‌ی هامسون به شیوه‌ی ریک‌خراو،
خو‌ی له ک‌وتوبه‌ندی هم‌وو باوه‌ر و سیستمیک دهر‌باز ده‌کات. له
ک‌وتاییدا، به‌ه‌وی برسیتیه‌ک‌وه که به‌ری داوته گیانی خو‌ی، ده‌گاته هیچ،
هیچ شتیک نییه ناچار به به‌رده‌وامی بکات، به‌لام به‌ه‌رحال به‌رده‌وام
ده‌بیت و ریک‌ه‌ی دهنیته ناو سه‌ده‌ی بیسته‌مه‌وه.

The Art of Hunger – Paul Auster -1981

سو پاسی ئه م هاوریانه ده که م که هاندهر و پشتگیریان کردم:
(سه رکوت جه بار، به یان ره شیدی، شاهو عارف، زانا ئیبراهیم،
ئه کبره حه سن، بریار محمه د، ئه حه سن ئیبراهیم، نازاده ره حمانی)

من دهستم گرتبوو به قۆلمه وه وشیتانه پێده که نیم و
قاقام لئ ده دا. زۆر سه ییر پێده که نیم؛ چونکه
بچوکتیرین دهنگ له گهروومه وه ده رنه ده هات،
پێکه نینیکی پێدهنگ و پرتازار بوو. وه کته وه ی
تاهیکی پرسوی بیت که له سینمه مه وه دیته ده ر یان
قۆلپی گریانیک.

THE HUNGER
KNUT HAMSUN
TRANSLATED TO KURDISH: MOHAMMED Q. ABED

